மத்திருக்கோலங்கள்

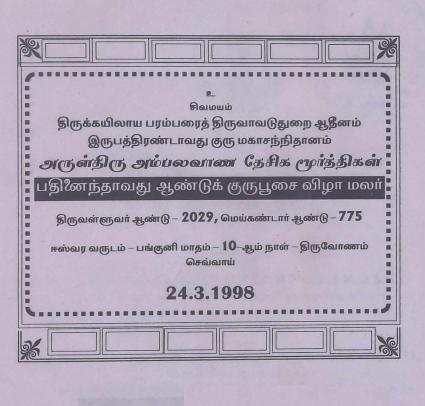
PADIMATH THIRUKKOLANGAL

(பிரதிமாலட்சணம்)

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

உரிமைப்பதிவு:447 வி**‰** ரூ.100/-

> ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்தி ஆஃப்செட் அச்சகம், திருவாவடுதுறை ஆதீனம், திருவாவடுதுறை.

சிவமயம்

படிமத் திருக்கோலங்கள் (பிரதிமாலட்சணம்)

(சிவாகமம் – சிற்பம் – நுண்கலே)

இது

திருக்கமிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து இருபத்து மூன்ருவது குரு மகாசந்நிதானம் அவர்கள் பதினேந்தாவது ஆண்டு அருளாட்சியில் ஷெ ஆதீனம் இசோய சந்நிதானம் அவர்களால் வழங்கியருளப்பெற்றது.

தமிழாக்கம்

காஞ்சி.சி.எஸ்.சதாசிவம்,M.A.,M.Ed.,M.Phil.,D.S.M.,D.S.S., வடமொழிப்புலம் – சிவாகமம் மற்றும் சிற்பத்துறைத் தலேவர்.

தொகுப்பாசிரியர் மற்றும் வடிவமைப்பு

திருவிடைமருதூர் எஸ்.நாராயணசுவாமி,M.A.,(Phil).,M.A(His),M.Ed., சிவாகம் சிற்ப ஆராய்ச்சியாளர் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் சரசுவதி மகால் நூல் நிலேயம் & ஆய்வு மையம்

> திருவாவடுதுறை ஆதீனம் 24.3.1998

எடுத்தாண்ட நூல்கள்

			Maria Maria Maria
1.	சுப்ரபேதம்	37.	பிருகத் சம்ஹிதை
2.	காரணம்		ஷ ஆதீன சிவாகம சிற்ப
3.	மகுடம்		நூல்கள்
4.	கிரணம்	38.	காட்சியும் கருத்தும்
5.	மயம்தம்	39.	கணபதி
6.	சித்தாந்த சாராவளி	40.	முருகன்
7.	காமிகம்	41.	ஆடல்வல்லான் ""
8.	அம்சுமத்பேதம்	42.	தட்சிணுமுர்த்தி முதற்பாகம்
9.	பூர்வகாரணம்	43.	தட்சிணுமூர்த்தி இரண்டாம்
10.	வ்கியக		பாகம்
11.	சில்பரத்னம்	44.	சோமாஸ்கந்தர்
12.	ஜீரணுத்தாரண தசகம்	45.	சண்டேசுவரர்
13.	ருபமண்டனம்	46.	சரசுவதி
14.	காரணுகமம்	47.	இலிங்கோத்பவர்
15.	உத்தரகாமிகம்	48.	பைரவர்
16.	முீதத்வநிதி	49.	கலியாணசுந்தரர்
17.	விஷ்ணு தர் மாத்தரம்	50.	ஷ ஆதீனச் சுவடிகள்
18.	குமார தந்திரம்		a Mariana and
19.	வடுகபைரவ கல்பம்	51.	மங்கை – ஆலய மலர்
20.	உத்தர காரணுகமம்	52.	சிற்பச் செந்நூல்
21.	மல்லாரி மகாத்மியம்		5-ஆவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டு
22.	சிவதத்வரத்னுகரம்		மலர்
23.	பாஞ்சராத்ரம்	54.	சிவவடிவங்கள்
24.	லலிதா உபாக்யானம்		மகேச்வர வடிவங்கள்
25.	பூர்வ காரணுகமம்		சிவபராக்கிரமம்
26.	சில்பரத்னம் சம்யோஜிதம்	57.	வாருணபத்ததி
27.	சில்பரத்னத் தொகுப்பு	58.	சிவாலயக் கும்பாபிஷேக
28.	மானசாரம்		மலர்கள்
29.	சைவம் – காரணுகமம்	59.	சிவமஞ்சரி தொகுதி – 1
30.	விசுவகர்ம சாஸ்திரம்		PRATIMA KOSHA-(Volumes
31.	விஷ்ணு புராணம்		1 to 5)
32.	ஆடுத்ய புராணம்	61.	Agama Kosha
33.	பிருகத் சம்கிதை	62.	Master pieces of early
34.	மயன் நூல்		South Indian Branzes
35.	பிரம்மாண்ட புராணம்	63.	French Institute

36. குமாரதந்திராகமம்

Pondicherry - Agama Books.

Sivamayam

Thirukkayilaya Paramparai, Thiruvavaduthurai Adheenam During the Holy Reign of the 23rd Guru Mahasannidhanam

Seer-Valar-Seer

SIVAPRAKASA DESIKA PARAMACHARYA SWAMIGAL

BIBLIOGRAPHICAL DATA

PADIMA THIRUKKOLANGAL 1. Title of the Book 2. Editor S. NARAYANASWAMY, M.A., M.A., M.Ed., Thiruvavaduthurai Adheenam, 3. Publisher Saraswathi Mahal Library & Research Centre, Thiruvavaduthurai - 609 803 447 4. Publication No. Rs.100/-5. Price Religion (Agama-Silpa including 6. Subject Fine Arts). Tamil 7. Language 192 8. Number of Pages 120 9. Number of Photos 1st Edition 10. Edition 500 copies 11. Number of Copies 24-3-1998 12. Date of Publication & Thiruvavaduthurai Adheenam Festival 22nd Guru Mahasannidhanam 15th Gurupooia Festival Seshashayee. 13. Paper Used 1/8 Crown Size 14. Size of the Book Offset Printing 15. Printing type used

16. Binding

17. Printer

Stip Binding

Sri Namasivaya Murthy Offset Press,

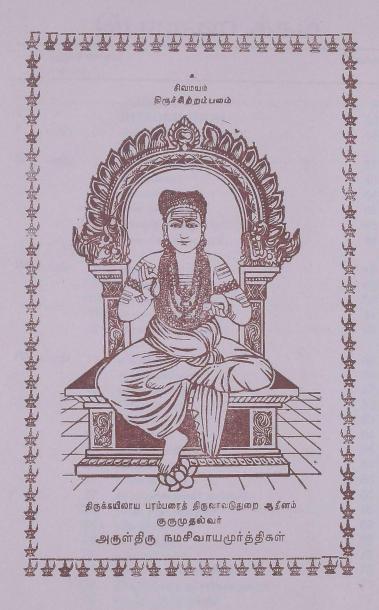
Thiruvayaduthurai 609 803

திவமயம் திருச்சிற்றம்பலம்

குருமரபு வாழ்த்து

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான போதநெறி காட்டும் வெண்ணெய் பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர் மெய்ஞ்ஞான பானுவாகிக் குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ் குருநமச்சி வாய தேவன் சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு நீடூழி தழைக மாதோ.

– தவத்திரு மாதவச் சிவஞான முனிவர்.

பொருளடக்கம்

			O		
பகு	தி மற்றும்	வரின	DE CAR CONTRACTOR CONT		பக்கம்எண்
	எண்		Makes metalogory		
				7063.70	
			முன்னுரை	2	3
			INTRODUCTION	38	10
I	பகுதி	1.	சிவலிங்க லட்சணங்கள்		14
II	0		Control of the second	Parl I	07
11	பகுதி	2.	இலிங்கோத்பவர்	5A	37
		3.	சந்திரசேகரர்		40
		4.	கேவலமூர்த்தி		44
		5.	பாசுபதமூர்த்தி		45
		6.	ரௌத்ர பாசுபதமூர்த்தி		46
		7.	பாசுபதாஸ்திரமூர்த்தி		46
	0	Mr. man	WENT THE WALL STATE OF THE WALL WALL TO SERVICE THE PARTY OF THE PARTY		40
III	பகுதி	8.	சுகாசன மூர்த்தி		48
		9.	உமாசகித மூர்த்தி		49
		10.	ஆலிங்கன மூர்த்தி		50
		11.	சோமாஸ்கந்தர்		51
		12.	உமாமகேஸ்வரர்கள்		53
137	0				55
IV	பகுதி	13.	காமாந்தகர்		56
		14.	கஜாஸுரசம்மாரர்		57
		15.	காலாரி மூர்த்தி		59
		16.	திரிபுராந்தகர்		63
		17.	சரபேசர்		63
		18.	சரபமூர்த்தி		64
		19.	பிரம்ம சிரச்சேதர்		64
		20.	பைரவர்		66
		21.	வடுக பைரவர்		66
		22.	ஸ்வர்ணுகர்ஷண பைரவர்		66
		23.	அஷ்டாஷ்டபைரவர்		69
		24.	வீரபத்திரர்		69
		25.	ஜலந்தரஹரர்		70
		26.	மல்லாரி சிவர்		
		27.	அஷ்டபுஜ அகோரமூர்த்தி		70
		28.	த்வாதிரிம்சத்புஜ அகோர மூர்த்தி		71
		29.	தசபுஐ அகோர மூர்த்தி		72

V பகுதி	30.	சண்டேசானுக்கிரகர்	74
-02	31.	விஷ்ணு அனுக்கிரகர்	75
	32.	நந்தீசானுக்கிரகர்	76
	33.	விக்னேஸ்வர பிரசன்ன மூர்த்தி	76
	34.	கிராதார்க்ன மூர்த்தி	77
N 0	0.5		79
VI பகுதி	35.	முதல்வகை நிருத்தமூர்த்தி (நடராசர்)	85
	46.	இரண்டாம் வகை நிருத்தமூர்த்தி	85
	47.	மூன்ரும் வகை நிருத்தமூர்த்தி	85
	38.	நான்காம் வகை நிருத்தமூர்த்தி	86
	39.	ஐந்தாம் வகை நிருத்தமூர்த்தி	86
	40.	ஆரும் வகை நிருத்தமூர்த்தி	87
	41.	ஏழாம் வகை நிருத்தமூர்த்தி	87
	42.	எட்டாம் வகை நிருத்தமூர்த்தி	87
	43.	ஒன்பதாம் வகை நிருத்தமூர்த்தி	0/
VII பகுதி	44.	வியாக்யான தட்சிணுமுர்த்தி (ஆலமர்செல்வர்)	89
- LOS	45,	ஞானதட்சிணுமுர்த்தி (ஞானச்செல்வர்)	91
	46.	யோக தட்சிணுமூர்த்தி (யோகச் செல்வர்)	92
	47.	வீணுதர தட்சிணுமுர்த்தி (வீண கொண்டவர்)	93
		02000 gc 100 G 10 gg (02000 0.0000 0.0000	
VIII பகுதி	48.	கங்காள முர்த்தி	96
	49.	பிட்சாடன் மூர்த்தி (இரந்துணி)	99
IV O	FO		400
IX பகுதி	50.	கங்காதரர் (நீர்மலி வேணியன்)	102
	51.	அர்த்தநாரீசர் (மாதொரு பாதியன்)	103
	52.	ஹர்யர்த்தர் (மாலொரு பாதியன்)	106
	53.	கலியாணசுந்தரர் (மணவாளப் பெருமான்)	107
	54.	இடபவாகனர் (விருஷ வாகனர்/விடையேறி)	112
	55.	விஷாபஹாரா் (விடமுண்டகண்டன்)	114
X பகுதி	56.	சதாசிவர்	116
100	57.	மகாசதாசிவர்	116
	58.	ஈசாணு முதலியோர்	117
	59.	म मा लां।	117
	60.	தத்புருஷர்	118
	61.	அகோரர்	118
	62.	வாமதேவர்	119
	63.	சத்யோனூதர்	119
	64.	மகேசர்	119
	65.	ருத்திரர்கள் (பொது)	120

		66.	அஜர்			120
		67.	ஏகபாதர்			121
		68.	அகிர்புத்னர்			121
		69.	விரூபாட்சர்			121
		70.	ரேவதர்			122
		71.	ஹரர்			122
		72.	பகுருபர்			122
		73.	த்ரியம்பகர்			122
		74.	சுரேச்வரர்			122
		75.	ஜயந்தர்			123
		76.	அபராஜிதர்			123
		77.	மிருத்யுஞ்சயர்			123
		78.	கிரணுட்சர்			123
		79.	முகண்டர்			124
			வித்தியேசர்கள்			124
		81.	அநந்தர்			124
		82.	திரிமூர்த்தி			125
		83.	சூக்ஷமர்			125
		84.	முகண்டர்			126
		85.	சிவோத்தமர்			126
		86.	சிகண்டி			126
			ரகநேத்ரர்			126
		88.	ஏகருத்ரர்			126
						127
			சாவா			127
		91.	பீமர்			127
		92.	பசுபதி			128
			பவர்			128
XI	பகுதி		நந்து			130
			சண்டேசர்			130
						132
			ஆர்யன் (சாஸ்தா/ஐ			133
			க்ஷேத்ரபாலர்			135
			பிரம்மா (நான்முக			136
			பிரம்ம பிரதிஹாரர்			138
	Parity		demili demili an			140
XII	பகுதி	101.	இந்திரன்			140
			அக்கினி (வந்ஹி)	Dist in Applications		
		103.		தன்)		143
		104.	நிருதி			144

	105.	வருணன்		146
		வாயு		147
		குபேரன் (தனதன்)		148
		ஈசானன் (ஈசன்)		150
	100.	H011001001 (110 001)		
XIII பகுதி	109.	அசுவினி தேவதைகள்		152
2	110.			153
		நாகதேவன்		154
		சாத்யாகள்		155
	113.			156
		அப்சரஸ்கள்		156
	115.	பிசாசர்கள்		156
	116.			157
				157
	117.	பித்ருக்கள்		158
	118.	சப்தரிஷிகள்		
	119.	கௌசிகர்		159
	120.	பிருகு		159
	121.	மருத்துக் கணங்கள்		159
				101
XIV பகுதி	122.	கணபதியின் வடிவங்கள	ां	161

(பாலகணபதி, தருணகணபதி, பக்தி கணபதி, வீர கணபதி, சக்தி கணபதி, துவிஜ கணபதி, சித்தி கணபதி, உச்சிஷ்ட கணபதி, விக்ன கணபதி, கூடிப்ர கணபதி, ஏரம்ப கணபதி, லட்சுமி கணபதி, மகா கணபதி, விஜய கணபதி, நிருத்த கணபதி, ஊர்த்துவ கணபதி, ஏகாட்சர கணபதி, வரகணபதி, திரயாக்டிரகணபதி, சூடிப்ரபிரசாத கணபதி, ஹரித்திரா கணபதி, ஏகதந்த கணபதி, சிருஷ்டி கணபதி, ஹரித்திரா கணபதி, ஏணமோசன கணபதி, துண்டி கணபதி, துவிமுக கணபதி, மும்முக கணபதி, சிங்க கணபதி, யோக கணபதி, துர்க்கா கணபதி, சங்கடஹர கணபதி – முதலான படங்களே ஆதீன வெளியீடு எண்- 100–ல் (கணபதி) காண்க.)

XV பகுதி 123. முருகன் திருவுருவ வகைகள்

168

(ஷண்முகர், மிக்க அழகுடைய சுப்ரமணியர், ஞானஸ் கந்தர், ஸ்கந்தர், ஷடானனர், மயூரவாகனர்/மயூரஸ்தர், சக்தி தரர், ஞானசக்தி சுப்ரமணியர், ஸ்கந்தர், ஸ்கந்த சுப்ரமணியர், சேனுபதி, சுப்ரமணியர், சரவணபவன், கார்த்திகேயர், குமாரர், ஷண்முகர், தாரகாரி, சேனுனி, பிரம்ம சாஸ்தா, வள்ளி கல்யாணசுந்தரர், பாலசுவாமி, கிரொஞ்சபேதர், சிகிவாகனர், அக்னிஜாத சுப்பிரமணியர், சௌரபேய சுப்ரமணியர், காங்கேய சுப்ரமணியர், குக சுப்ரமணியர், கம்தித்தரர்) – "முருகன்" திருவுருவ வண்ணப் படங்களே ஷ ஆதீன வெளியீடு எண்: 123ல் காண்க.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் இருபத்திரண்டாவது குரு மகாசந்நிதானம் ரு.ல-நீ அம்பலவாணதேசிக மூர்த்தீகள் சிவப்பேறு: பங்குனி - திருவோணம் (1967 - 1983)

முன்னுரை

இல்லனும் அல்லன்; உளன் அல்லன்; எம்மிறை; கல்லது நெஞ்சம் பிளந்திடும் காட்சியன்; தொல்லேயன்; தூயன்; துளக்கிலன்; தூய்மணி; சொல்லரும் சோதி தொடர்ந்து நின்ருனே,

3015

விண்ணிலும் வந்த வெளியிலன்; மேனியன்; கண்ணிலும் வந்த புலனல்லன்; காட்சியன்; பண்ணிலும் வந்த பயன்; நல்லன்; பார்வையன்; எண்ணில் ஆநந்தமும் எங்கள் பிரானே.

3018 இருமந்திரம்.

ஒன்றும் பலவுமாய வேடத்து ஒருவர்; கழல்சேர்வார் நன்று நினேந்து நாடற்கு உரியார்; கூடித் திரண்டு எங்கும் தென்றி இருளில் திகைத்த கரி; தண் சாரல் நெறி ஓடிக் கன்றும் பிடியும் அடிவாரம் சேர் கயிலே மலேயாரே, சம்பந்தர் தி.மு-1-தக்கேசி-பா.5.

ஒன்று தான் அறியார் உலகத்தவர் – நின்று சொல்லி நிகழ்த்த நினேப்பவர் துன்று வார் தொழில் தோணிபுரவர் தம்– கொன்றை சூடும் குறிப்பதுவாகுமே. நாவுக்ககரசர் – தி.மு.5 – பிரமபுரம் – பா.7

குனிவினிய கதிர்மதியம் குடுசடையானேக்; குண்டலஞ் சேர் காதவனே; வண்டினங்கள் பாடப் பனிஉதிரும் சடையானே; பால்வெண் நீற்குனேப் பலஉருவும் தன்உருவே ஆயபெரு மானேத்... சுந்தரர் – காஞட்டுமுள்ளூர் – பா.9

மைப்பொலியுங் கண்ணிகேள் மால் அயஞேடு இந்திரனும் எப்பிறவியும் தேட; என்னேயும் – தன் இன்னருளால் இப்பிறவி ஆட்கொண்டு; இனிப்பிறவாமே காத்து; மெய்ப்பொருட்கண் தோற்றமாய்; மெய்யே நிஃபேறாய்; எப்பொருட்கும் தானேஆய்; யாவைக்கும் வீடாகும் அப்பொருளாம் நம்சிவன்; ஐ(ப்) பாடுதும்காண்; அம்மாஞய். மணிவாசகர் – அம்மானே – பா.12.

திருமரபு தழைத்திடப் போற்றிக் காத்தல்:

செந்தமிழாற் சிவம் பெருக்கிச் சைவம் பரப்பிய அருளாசிரியர்கள் சமயக்குரவர்கள் நால்வர் அடியிணேகள் துணேயாக் கொண்டு, சீவான்மாக்களேச் செம்மை செய்தருள சாத்திரங்களே அருளிய சந்தான குரவர்களும் நால்வரே ஆவர். தோன்றலாய் ஆன்மாக்களே சிவம் அவர்களின் வழித் க்ஷேத்திரங்களாக்குவிக்கும் தயாமூலதன்மமே தம்கடமையாக் கொண்டு; எழுந்தருளி சிவக்ஷேத்திரங்களே ஆங்காங்கு **நடமாடு**ங் கோயிலாய், உருவாக்கியவர். ''சித்தர் சிவப்பிரகாச முர்த்திகள்'' ஆவர். அவர்கள் கயிலேநாதனின் திருக்குறிப்பால் சித்தர் வாசபுரமாம் திருஆவடுதண் துறையினே சிவராச தானியாய் அமைத்தார்கள். தம் தலேமாணவராம் வைத்தியநாதரைத் தம்திருநோக்கால் இப்பிறவிப் பௌவத்தில் மீளச் சேராது எடுத்து; தாளிணே தலேயிற் சூட்டி; திருவாக்கால் ''ஐந்து பதம்'' அருளி; திருக்கை தீண்டலால் அப்பதத்தின் உள்ளீட்டை நெஞ்சத்தமுத்தி; தம் சங்கற்பத்தால் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞான ஆநந்தத் தாழ்த்தி; ''நமசிவாய'' நாமப் பொருளாக்கி, அருளாசிரிய முதன்மையும் தந்து; ''வென்றி சீர் நமச்சிவாய குரவர்'' என நிலே நிறுத்திஞர்கள். இருந்த இடத்திருந்து ''காந்தங்கண்ட பசாசங்களாய்''ப் பக்குவான்மாக்களே ஈர்த்தாளும் பணியினப் பணித்து, அருளாசிரிய மரபுவழி உமாபதி சிவனர் தம் ஆன்மார்த்தப் பூசைத் திருமேனியாம் ''மன்றவாணரை''ப் பூசிக்கும் தகைமையும் தந்து, மீண்டு வாரா நேரிய நெறி அருளும் மறைக்காட்டினேச் சார்ந்து அமர்ந்தார்கள்.

நமச்சிவாய குருமூர்த்திகளும் அருட்குரவர் பணித்தவழி நின்று, திருவருள் வலேவீசும் பேராசை வாரியராய்; அருள்ளர்ப்புக் காட்பட்டுத் தமைவந்தடைந்தார்க்கு வாராவழி அருளி; அருட்செங்கோல் கைபிடித்து; அருளாட்சி செய்து; மரபுகாக்கும் பணியினேத் தம் அருள்தலே மாணவராம் அம்பலவாணர்க்கருளிச்சிவமாய் நின்ருர்கள்.

ஞான அருளாட்சி மரபில்...

சைவ நல்லுலகின் சிரோமணியாய் இலங்கும் துறைசை ஆதீன மரபின் 23 ஆம் குருமுர்த்திகள், 22-ஆம் குருமூர்த்திகளின் திருநோக்கால் ஆன்ம நெஞ்சில் ''சிவப்பிரகாசம்'' சீர்வளர்க்கும் ''சிவப்பிரகாச செய்யும் பரமாச்சாரியர்களாய்'' மலர்ந்தார்கள். ஒவ்வொரு சீவனுக்குள்ளும் சிவமணம் பூத்திடச் செய்யும் சிவப்பணியே தம்பணி எனத் தேர்ந்து கொண்டார்கள். சாத்திரப் பேருண்மைகளேப் பரவச்செய்ய ''சைவசித்தாந்த தொலேக்கல்விப் பயிற்சியின்'' அஞ்சல் வழியாயும், நேர்முக மையங்கள் மூலமும் அருளி ஈராயிரம் சைவசித்தாந்த ரத்தினங்களேயும்; சைவசித்தாந்த செம்மல்களேயும் சைவத் தமிழ் நல்லுலகுக்கு உருவாக்கித் தந்துள்ளார்கள். ஆகமநெறிகளேயும், சிற்பக் கருவூலங்களேயும்; வழிபடு நெறிகளேயும்; பூசைப்பயன்பெறு நெறியினேயும் தொகுத்துத் தரும் ஞானமலர்கள் பலவற்றினே 22-ஆம் குரு மூர்த்திகளின் குருபூசை விழா மலர்களாய் தொடர்ந்து வெளிவரப் பணித்து சைவ நல்லுலகினரும், தொல்லியல்துறை ஆய்வு வல்லுனரும் பயன்பெறச் செய்துள்ளார்கள்.

இதுபோன்று நிகழும் குருபூசை நாட்கள் மற்றும் திருக்கோயில் விழா நாட்களில் ''ஆதீனத்தின் வெளியீட்டு நூல்கள் பல நமது பாரத நாட்டில் உலா வரவும்'', இந்தியத் திருநாட்டின் சுதந்திரப் பொன்விழா ஆண்டில் – சீர்வளர்சீர் குரு மகாசந்நிதானம் அவர்களின் அருளாட்சியில் ஷ ஆதீனத்தில் இயங்கிவருகின்ற ஸ்ரீநமசிவாயமூர்த்தி அச்சகம் காலத்திற்கேற்ப நவீனப்படுத்தப்பட்டு கணிப்பொறி (கம்ப்யூட்டர்) மற்றும் ஆப்செட் பிரிண்டிங் இயந்திரங்களின் வாயிலாக மேலும் வெளியீட்டுப் பணிகள் விரிந்து சிறக்க ஸ்ரீநமசிவாய மூர்த்தி ஆப்செட் அச்சகம் மகரத் தீலநாட் குருபூசையின் மூன்ரும் நாள் (27.1.1998) இரவு 7 மணியளவில் திறந்து வைக்கப்பெற்றது.

குருபூசைத் தொடர்மலர்கள்:

இதுவரை – கணபதி, முருகன், ஆடல்வல்லான், தட்சிளுமூர்த்தி முதற்பாகம், தட்சிணுமர்த்தி இரண்டாம் பாகம், சோமாஸ்கந்தர், சண்டேசுவரர், சரசுவதி, இலிங்கோத்பவர் ,பைரவர், கலியாணசுந்தரர் என்னும் சிவாகம சிவஞானச் சிற்பப்பூசை அமையும் நெறிநூல்கள், ஞானநெறி மலர்களாய்ச் சிவமணம் பரப்பிடுகின்றன.

இதுகாறும் வியட்டித் (தனித்) திருமேனிகளாய் அமைந்த திருமேனிகளின்தோத்திர, சாத்திர, பத்ததி (பூசைநெறி) மலர்களாய் வந்தது கண்டு, இப்பதி²னந்தாம் ஆண்டு பங்குனித் திருவோணம் குருபூசை மலர் சமட்டித் (ஒன்றித்த) திருமேனிகளின் அமைதிக²ள விளக்கும் நன்மலராய் மலர்வது குருமூர்த்திகளின் திருவருள் ஆற்றலின் வெளிப்பாடாகும்.

இம்மலரில்...

பதினேந்தாம் அருள்நெறி மலராய் வெளிவரும் இம்மலர் அருள் திருமேனிகளின் அமைப்பு நெறிகளே 13 பெரும்பிரிவுகளில் அமைந்து வெளிப்படுகின்றது. தென்னிந்திய படிமக்கலே (South Indian Iconography) நூலின் பிற்சேர்க்கையாய் அமைந்த ''பிரதிமாலட்சணம்'' பகுதி, மற்றும் பிற ஆகம், சிற்ப நூல்களிலிருந்து தொகுத்து அமைக்கப்பட்ட வடமொழித் தொகுப்பு நூலினே சீர்– வளர்–சீர் குரு மகாசந்நிதானம் அவர்கள், இவ்வாதீனக் கருவூலமாய்த் திகழும் ''சரசுவதி மகால் நூல்நியே ஆய்வு மையத்தின்'' நூலகராயும்; வடமொழி மற்றும் சுவடிப்புல ஆய்வுமைய இயக்குநராயும்; சமயப்பிரசாரப் பிரிவின் பொறுப்பு அலுவலருமாகிய சித்தாந்த வித்யா சிகாமணி, சிவஞானியரடிப்பொடி, பண்மொழிப்புலப் புலவர் மாமணி சிவத்திரு காஞ்சி.சிவ.சதாசிவம், M.A.,M.Ed.,M.Phil.,D.S.M.,D.S.S., அவர்களேக் கொண்டு 1992–ம் ஆண்டில் தமிழாக்கம் செய்வித்துப் பாதுகாத்து வந்துள்ளார்கள். அதனடியொற்றியே தட்சிண, மர்த்தி, சோமாஸ்கந்தர்; சண்டேசுவரர், சரசுவதி, லிங்கோத்பவர், பைரவர், கலியாணசுந்தரர் ஆகியவை உருவாக்கப் பெற்றன. இதுபோது அக்கையெழுத்துச் சுவடியே மேலும் விரிவாக அமைந்து ''படிமத் திருக்கோலங்கள்" எனும் நூலாக அமைகிறது.

நூற்பகுதிகள்:

நூலின் முதற்பகுதி – சகளநிஷ்களத் திருமேனியாம் ''சதாசிவத்தின்'' பல்வேறு லயத் திருமேனிகளின் உருவமைதியை விளக்குகின்றது. இரண்டாம் பகுதி – இலிங்கோத்பவர், சந்திரசேகரர், கேவலர் (அமூர்த்தி); பாசுபதர்; உருத்திரபாசுபதர்; பாசுபதாஸ்த்ரதேவர் ஆகிய திருமேனிகளே இயம்புகின்றது. மூன்ரும் பகுதியில் – சுகாசநர்; உமாஸஉறிதர் (உமாமகேசர்); (உமா) ஆலிங்கனர்; சோமாஸ்கந்தர்; (உமா)மஉறஸ்வரர் ஆகிய திருமேனிகளேக் கூறுகின்றது. இவைகள் போகமூர்த்தங்களாகும்.

காமாந்தகர்; கஜாஸுர சம்மாரர்; காலாரி; திரிபுராந்தகர்; சரபேசர் ஆகிய சம்மார மூர்த்தித் திருமேனிகள் மூன்ரும் பகுதியில் அடையாளம் கொள்கின்றனர். இவர்களுடன் சரபர்; பிரம்ம சிரச்சேதர்; பைரவர்; வடுகபைவர்; ஸ்வர்ணுகர்ஷணர்; அட்டஅட்ட பைரவர்கள்; வீரபத்திரர்; சலந்தராரி; மல்லாரிசிவர் (ஸ்ரீசைலநாதர்); அட்டபுஜஅகோரர்; தசபுஜஅகோரர்; முப்பத்திரண்டுகரமுடைய அகோரர் ஆகியோரும் நான்காம் பகுதியில் உலாவருகின்றனர். ஐந்தாம் பகுதி – ஐந்தொழில் முறையில் ஐந்தாவதாய் வரும் அருள்தரு மூர்த்திகளின் திருமேனிகளேச் சித்தரிக்கின்றது. சண்டேசாநுக்கிரகர்; விஷ்ணுஅநுக்கிரகர்; நந்தீசாநுக்கிரகர்; விக்நேசுவரப்ரஸந்தர்; கிராதார்ச்சுநர் ஆகியவர் இடங்கொள்கின்றனர். ஐந்தொழில் நடாத்து ஞானநந்த நடராசமூர்த்தி பேதங்கள் (ஒன்பது) ஆரும் பகுதியில் இடம்பெறுகின்றன. ஞானவள்ளலாம் ஆலமர்க்கடவுளின் நால்வகைத் திருமேனிகள் ஏழாம் பகுதியில் மிளிர்கின்றன. எட்டாம் பகுதி – பழவடியார இல்லம் நாடிவந்து அருள்வழங்கும் கங்காளர், பிட்சாடணர் ஆகிய திருமேனிகளே இயம்புவதாகும். ஒன்பதாம் பகுதி கங்காதரர்; அர்த்தநாரீசர்; உறர்யர்த்தர்; கலியாணசுந்தரர்; ரிஷபாரூடர்; விஷாபஉறரணர் என்னும் இம்மையில் உடன் நன்மையும்; அம்மைக்கு சிவலோகப்பேறும் அருளும் திருமேனிகளே அடையாளம் காட்டுகின்றது.

பத்தாம் பகுதி – பத்தாந்திருமுறையாம் திருமந்திரமெனிறன்று பராபரன் பல்வேறு திருமேனிகளேத் தரித்து இறங்கிவந்து பல படித்தான பக்குவம் கொண்ட ஆன்மகோடிகட்கு அருள்செய் முர்த்தங்களேக் கண்ணு அநுபவிக்க அடிகோலுகிறது. இப்பகுதியில் 38 தொகுதித் திருமேனிகள் விரித்துக் காட்டப்படுகின்றன. நிவிருத்திகலா புவனங்களேயாளும் மூர்த்திகள் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். சதாசிவர், மகாசதாசிவர்; ஈசர்; ஈசாளர்; தத்புருஷர்; அகோரர்; வாமதேவர்; சத்தியோசாதர்; மகேசர்; ருத்திரர்; அஜர்; ஏகபாதர்; அஉறிப்புத்னர்; விருபாட்சர்; ரேவதர்; உறரர்;பகுரூபர்; தியம்பகர்; சுரேச்வரர்; ஐயந்தர்; அபராஜிதர்; மருத்யுஞ்சயர்; கிரணர்; அட்சர்; ஸ்ரூகண்டர்; அட்டவித்தியேசர்கள்; அநந்தர்; த்ரிமுர்த்தி; சூட்சுமர், ஸ்ரீகண்டர்; சிவோத்தமர்; சிகண்டி, ஏகநேத்ரர்; ஏகருத்ரர்; அட்டமுர்த்திகள் சர்வர்; பீமர்; பசுபதி பவர் ஆகியோர் இத்தொகுதியில் காணப்படுவர்.

பதிஞேராம் பகுதி – ஆவரண தேவர்கள் எனப்பெறும் அட்டகணநாதர்களே நவில்கின்றது. நந்தி; சண்டர்; சிவனடியார்கள்; சூரியன்; க்ஷேத்ரபாலர்; பிரம்மா; பிரம்மப்ரதிஉறாரம் ஆகியோர் அமைகின்றனர். பன்னிரண்டாம் பகுதி – எண்திசை வேந்தர்களாம் இந்திரன்; வன்னி (அக்கினி); வைவஸ்வதன் (இயமன்); நிருதி; வருணன்; வாயு; குபேரன்; ஈசானன் ஆகியோரை உருவங் காட்டுகிறது. பதிமுன்றும் பகுதி – முப்பத்து முக்கோடியினர்; நாற்பத்தெண்ணுயிரவர் முதலாக சித்தரிக்கப்படும் அனு (ஆன்மா)த் தொகுதிகளேக் கூறுகிறது. இதனில் அசுவினி தேவர்கள்; வசுக்கள்; நாகர்கள்; சாத்யர்கள்; அசுரர்கள்; வான்வாழ் அரமடந்தையர்; பிசாசர்கள்; வேதாளர்கள்; பித்ருக்கள்; (தென்புலத்தார்); சத்த இருடிகள்; கௌசிகர்; பிருகு; மருத்துகள் ஆகியோர் அடங்குவர். பதினன்காம் பகுதி யில் கணபதியின் வடிவங்களும், பதினேந்தாம் பகுதியில் மருகன் திருவுருவ வகைகளும் அமைந்துள்ளன.

நூலாக்க உறுதுணையானவர்கள்;

அடியேனின் அருளாசிரிய ஞானகுருமூர்த்தியாம் குரு மகாசந்நிதானம் அவர்களின் அருளாணேயின்படி பல்வேறு நிலேகளில் பெரியோர் பலரின் உறுதுணேயைப் பாலித்து இந்நூலாக்கத்தைச் செம்மை செய்வித்தது.

தவத்திரு புலவர் சுயம்புநாதத் தம்பிரான் ஆதீன முனிபுங்கவர்கள் அடியேனின் இணேப்புரைகளேச் செம்மை செய்தார்கள்.

ஆதீன சரசுவதி மகால் நூல்நிஃலய நூலகர்; வடமொழி மற்றும்சுவடிப்புல ஆய்வுமைய இயக்குநர்; சித்தாந்த ஆகம வித்யா சிகாமணி; பன்மொழிப் புலப்புலவர் மாமணி சிவஞானியர் அடிப்பொடி; சிவத்திரு காஞ்சி.சிவ.சதாசிவம்,M.A.,M.Ed.,M.Phil.,D.S.S.,D.S.M., அவர்கள் பல்பொருள்தரும் வடமொழிப் பகுதிகளேப் பழகுதமிழாக்குதலிலும்; ஆங்கிலச் செய்திகளே நுட்பமிகு செந் தமிழாக்கம் செய்தும்; மரபு விளக்கங்களே மெருகூட்டியும் அமைந்துள்ளார்கள்.

இந்நூலில் காணும் நிழற்படம் மற்றும் வரைகோட்டுப் படங்களே சென்னே – சிவசுந்தரி கலேக்கூடம் – சிவமஞ்சரி ஆசிரியர் திரு.பூசை.ச.அருணவசந்தம் அவர்களும், மங்கை ஆலய மலர் – தொகுப்பாசிரியர் – திரு.வீ.மீஞட்சிசுந்தரம் அவர்களும், சுவாமிமலே ஸ்தபதி – திரு.தே.இராதாகிருஷ்ணன் Dip.in.Architect அவர்களும் வழங்கிப் பெரிதும் உதவிஞர்கள்.

இந்நூலின் நகல் அச்சுப் படியிீனச் செம்மைப் படுத்திப் பேருதவி செய்த ஆதீனத் திங்களிதழ் உதவி ஆசிரியர் புலவர்.பா.மகாலிங்கம், கம்ப்யூட்டர் துறையில் பணிபுரிந்துவரும் திரு.எஸ்.பாலாஜி,D.S.C & Engg., முதலானவர்களும் ஆதீன நமசிவாயமூர்த்தி ஆஃப்செட் அச்சகப் பணித் தொகுதியினரும் நூல் வெளியீட்டுப் பணியில் பெருந்து2ணயாய் நின்றனர். இவர்களின் பணி சிறந்து பொலிவுபெற குருமூர்த்திகளின் திருவடிக2ளப் போற்றிப் பரவுகின்றேன்.

இத்தகு சிறப்புடைய ''படிமத் திருக்கோலங்கள்'' என்னும் ஆய்வு நூல் – (சீவாகமம் – சிற்பம் – நுண்கலே) முதன்முதலாக வட மொழியிலிருந்து தமிழாக்கம் பெற்று நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட படங்களேத் தாங்கி ஈஸ்வர ஆண்டு பங்குனித் திருவோணம் நன்னளான (24.3.1998) இன்று இவ்வாதீனத்தின் 22—ஆவது குரு மகா சந்நிதானமாக வீற்றிருந்தருளிய அருள்திரு அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகளின் 15—ஆவது ஆண்டுக் குருபூசைத் திருநாளில் சிவக்ஷேத்திர குருக்கயிலாய பரம்பரைத் சிவஞானச் செங்கோல் செலுத்தியருளும் ''திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் சித்ராசன ஞானபீடத்தில் எழுந்தருளி விளங்கியருளும் 23—ஆவது குரு மகாசந்நிதானம் அவர்களின் அருளாணேயின் வண்ணம்'' இப்பங்குனித்திருவோணம் குருபூசைச் திருநாளில் விழா மலராக மலர்கின்றது.

ஷை குருபூசை விழா மலரினே இவ்வாதீனத்தின் துவிதீய ஆச்சாரியர் அவர்களால் வெளியீட்டு நிகழ்ச்சியின்போது சிவநேய அன்பர்களுக்கு வழங்கியருளுகின்றுர்கள்.

துறைசைச் செந்தமிழ்ச் சிவஞானப் பண்ஃணயின் ஞானக் கருவூலமாம் ''சரசுவதி மகால் நூல்நிஃலய ஆய்வு மையத்தின்'' வாயிலாக மலரும் இச்சிவாகம , சிற்ப, நுண்கஃல ஆய்வுரை நூலாம் ''படிமத் திருக்கோலங்கள்''(பிரதிமாலட்சணம்) எனும் அரியதொரு (முதன்முதலாக தமிழில் வருவது) தொகுப்பு வெளியீட்டிஃனச் சமய நல்லுலகும், அறிஞர் உலகும், ஆய்ந்து தெளிவு கொள்ளவும், மேலும் செம்மையுற உரிய கருத்துரைகளே உதவியும் அடியேஃன மேம்படுத்திட வேண்டுகின்றேன்.

திருவடிகள் போற்றி:

''வற்ருக் கரு?ணத் திருநோக்கால்'' வழிகாட்டி வாழ்விக்கும் ஆதீனக் குருமுதல்வர் அருள்திரு நமசிவாயமூர்த்திகளின் திருவருளாலும் அடியேனது ஞாஞசிரிய மூர்த்தியாம் சீர்–வளர்–சீர் குரு மகாசந்நிதானம் அவர்கள், எங்கேயோ இருந்த என்?னப் பாராட்டி பரிபாலித்துப் பணிகொண்டு வாழ்வு தந்தருளி அருள்பாலித்து வரும் குருமூர்த்திகளின் திருவடிகளே எப்போது சிந்தித்து வந்தித்துப் போற்றுகின்றேன்.

திருவருளும் குருவருளும் இயக்கிட்ட கருவியாய் நிற்கும் அடியேனின் சிற்றறிவுக்கு எட்டிய வகையில் மூல பாடங்களோடு (தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு) மேலும் பல சிற்பச் செய்திகளே இன்றியமையாத வரைகோட்டுப் படங்கள் பலவற்றிணக் காலத்திற்கு ஏற்ற வகையில் தொகுத்தெழுத்தாக்கம் பெற்ற இந்நுல் அனேவர்க்கும் மெய்மைப் பூசனேப் பயன் விளேவிக்க ''அடியேனின் ஞாஞசிரியராக விளங்கியருளும் சீர்–வளர்–சீர் குரு மகாசந்நிதானம் அவர்களின் திருவடிகளேயும், ஷ ஆதீனம் சீர்மிகு இளேயசந்நிதானம் அவர்களின் திருவடிகளேயும்'' மீண்டும் மனம், மொழி, மெய்யினுல் சிந்தித்து வந்தித்துப் போற்றுகின்றேன்.

> வாழ்க உபய குருமுர்த்திகளின் திருவடிகள் வாழ்க துறைசையாதீனம் வளர்க திருக்கயிலாய பரம்பரை

> > இங்ஙனம் குருவருட்பணியில் அடியேன் தொகுப்பாசிரியர் மற்றும் வடிவமைப்பு எஸ்.நாராயணசுவாமி, M.A., M.A., M.Ed., சிவாகம சிற்ப ஆராய்ச்சியாளர் திருவாவடுதுறை ஆதீன சரசுவதி மகால் நூல்நிலேயம் மற்றும் ஆய்வு மையம் திருவாவடுதுறை – 609 803.

INTRODUCTION

Behold our Lord Supreme! His Presence Nowhere but now here! Permeates He within the stones and in the hearts of all! Ancient of All! pure, supreme, constant and serene Light! Light Incomprehensible! Inexplicable! Everbright!.

3015

He is formless ether-yet assumes forms of his will! Invisible to the Ignorant! Yet visible to savants! The end and effect of the Symphony of spheres! and Dharma! Endless bliss is He! our Supreme Divine!

3018

Thirumanthiram.

He The Lord of Mount Kailas! He the formless assuming all forms... St.Thirugnana Sambandar.

He the Final Supreme! The One! Assumes forms etherial as and when necessary...

St. Thirunavukkarasar.

The One! Permeates and becomes the forms found in this world...

St.Sundaramurthigal.

He is the Absolute! The real! Makes all forms and bodies real through His permeation!...

St.Manickavachakar.

01. Maintainance of the Tradition and Convention:-

A science which comes through successive generations - transmitted through the Grace From the Teacher-Divine (Gnana Guru) to His disciples and so on is termed as Agama, Tantra, or Upadesa. Upadesa is transmitted in whole and comprehended in a wholesome manner as grace assumes the charge of becoming the vehicle of communication. The Samayacharyas and Santhanacharyas were such Gnanagurus perpetuating the Holy dynasty of Gnana Parampara or dynasty of Gurus and their chelas. Being the Grace in effect of the AnadiGuru - The Srikanta Parameswara, they simply sublimated their chelas off the ignorance which in turn was the source of Ego: Deed: and In-cognition. They released the chelas by their merelook: touch and communication - Oral and transcendental. St.Siddhar Sivaprakasar was one such Gnanaguru coming in the dynasty of St.Umapathi Sivam. During his sojourn to Thiruvavaduthurai

his divine look fell on a boy - Vaithianathan at Moovalur and the divine Grace started the process! Vaithianathan simply followed the Siddha as an ironparticle chanced to fall in the field of a magnet, on reaching Thiruvavaduthurai - then known as Siddhar vasapuram. He was instructed through institution to install and found a Gurupeeta there and install Vaidyanathan as Adiguru of the Adheenam. Accordingly to the instruction the Siddhar Sivaprakasa imparted "Panchakshra" Upadesa through looks: touch through his hands at the heart and head of Vaidyanathan. He placed his feet on the centre of the head of Vaidyanathan (ie) Brahmarandra. Vaidyanathan's sublimation was complete and he became the embodiment of "Namasivaya" - the Panchakshara. He was then consecrated as the Adiguru of Thiruvavaduthurai Adheenam. He was commanded to stay besides the Adhishtana of Thirumaligai Thevar. He was to perform Deeksha and sublimate persons who were attracted by the powerful grace to him. Then he left to Vedaranyam to enter and remain in the absolute (Jeevasamadhi) at Kodiakarai.

Guru Namasivaya then entered in Transcendental meditation. He carried out the command of his Guru to the better and according to the spirit. After a long and benign spiritual reign, he installed Ambalavana Desika - his prime disciple, his success of and entered into Nir-vikalpa Samadhi.

02. The benign reign of Grand Parampara:

The present pontiff of Thuraisai Adheenam - Seer-valar-Seer Sivaprakasa Paramacharya Swamigal is the 23rd one in the hereditary line of succession. He was Siva Shanmugam in the Poorvasrama. The 22nd Seer-valar-Seer Mahasannidhanam accorded sublimation by his mere looks at their first coming together. Accordingly he was admitted as personal attendant. Then on elevation to assist in the poojas, his shraddha in every action caught the attention of the Sannidhanam. Next stage was accorded by admission to the rank of Thambiran and awarding Kashaya, in a short time of probation, finding the worthiness, Sannidhanam accorded Nirvana Deeksha. The consequent of effect was according the princedom of the Adheenam - the status of heir apparent - the chinnapattam. He succeeded his Gnanaguru in the year 1983. Having proved his worthiness, he has undertook the onerous task of the Propagation of Saiva Siddhanta Philosophy: Thirumurais, Meikanda Sastras. Sivagamas and Baddhatis. Every Gurupooja on the Panguni Thiruvonam day was earmarked as the occassion to issue worthy souvenirs dealing with Research Theses on wholesome Agamic, Punanic, Ritualist, and Philosophic captions.

03. Gurupooja Souvenirs:

So far 14 Souvenirs have been issued. Important of them are - Ganapathi, Murugan, Adalvallan, Dakshinamoorthi (Two volumes), Somaskanda, Chandeswara, Saraswathi, Lingothbhava, Bhairava and Kalyanasundara. All of them are of the wholesome treatment comprising Sivagama, Sivaganaa, Silpa and Ritualistic Sovenirs. So far the souvenirs dealt with a particular form of the Supreme. The present Souvenir deals with all the generally known Divya forms of the Supreme, Parivara Devas, and other miscellaneous angelic forms.

04. In this Souvenir:

This 15th Souvenir deals with the "Roopas" of the Supreme, His manifestations and His Parivara Devas, and other miscellaneous angelic forms in 13 chapters. Annexure II Captioned as "Prathima Lakshana" to The South Indian Iconography, in Sanskrit is a collection of Dhyanaslokas of Various Divine forms. This had already been made into Tamil under the command of His Holiness by Siddhantha Agama Vidya Sikkamani, Sivagnaniyar Adipodi, The Multilinguistic Adheena Vidwan Kanchi. Siva. Sadasivam, M.A., M.Ed., M.Phil., D.S.S. & D.S.M., who is in charge for the completion of the project of translating "Thirumanthiram" in modern English according to traditional siddhantic approach and writing a new commentary in English based on Thirumurais and Meikanda Sastras. Somaskandar, Chandeswarar, Saraswathi, Lingothbhava, Bhairava and Kalyanasundara are the manifestations based on his work. The manuscript as a whole is the vertebral column of this publication "Padimath Thirukkolangal".

The first chapter deals with linga murthis - the Laya form. The second one deals with the Bhogamurthis and Samharamurthis are brought out in the Third. The Fourth chapter explains the Thirodhamurthis healing the souls to rebirth or sublimation according to their karmic effects, the fifth chapter identifies the Anugrahamurthis. The sixth one deals with the Roopa bhedas of Nirtta murthi effecting the five fold activities of the supreme-nine in number. The seventh one brings out the bhedas of Dakshinamoorthi - four in number. The manifestations of supreme sympathy are shown in the next. The supreme love manifestations of "Dayamoola Dharma" are charted in the ninth. The next one brings out armanyas manifestations of Siva the supreme to beworwhipped as Anmartha murthis for kamya and nishkamya effects. The Eleventh one spots the parivara Samooha and the next one the Dikpalakas. The twelveth portion identifies the angelic and miscellaneous Gana forms. The final portion Gnapathi forms and Murugan forms are also included in this book.

The Gnacharya of this humble self by his mere command ensured me the compliance of the following distinguished persons in the presentation of this volume.

- (1) Thavathiru Swayambunatha Thambiran has gone through the work and shaping the format of my small contribution according to literary genre.
- (2) As mentioned already this volume as a whole is dependant on the work of Kanchi Siva Sadasivam my constant friend Philosopher and guide. His multilinguistic efficiency, multi-facultual knowledge in English, Tamil, history and sociology, education, vedic, Agamic and siddhanta sastras.
- (3) Thiru Pulavar B.Mahalingam, Sub-Editor "Meikandar" went through the proof copies and ensured a flawless publication.

I can only pray that the grace of Gurumaha Sannidhanam, Sri Namachivaya Moorthigal and the Supreme Divine may shower the choicest blessings according to their needs and what they deserve.

The combined efforts of all of us made it possible the release of this souvenir - on 24-3-98 (Panguni Thirtivonam Gurupooja) may this publication "PADIMA THIRUKKOLANGAL" find useful by all Saivites and Research Scholars.

Suggestions to update and improve this volume from luminaries are always welcome.

Again I express my bounden duty to lay my wholesome obesiance to my Gnanacharya swamigal for the constant grace being showered

Ever at the service of Gurumaha Sannidhanam S. NARAYANASWAMY, M.A.,M.A.,M.Ed., Sivagama-Silpa Research Scholar, Saraswathi Mahal Library & Research Centre, Thiruvavaduthurai Adheenam, Thiruvavaduthurai 609 803.

உ சிவமயம் நமசிவாய வாழ்க

பகுதி – 1

சிவலிங்க லட்சணங்கள்

(இலிங்க இலக்கணம், க்ஷணிகம், மிருத்யு, லோகஐம், இரத்தினஐம், தாருஐம், சைலஐம், சார் வ தே சி க லி ங் க ம், நா க ர வ கை, தி ராவி ட வ கை, ஆட்யம் மு தலானலி ங் க பே தங் கள், ச ம லி ங் க ம், வர்த்தமானம், சுவஸ்திகம், தாராலிங்கம், சகஸ்ரலிங்கம், திரைராசிகலிங்கம், முகலிங்கம், லிங்க சிரோவர்த்தனம், லிங்கபீடம், பத்மபீடம், பத்ரபீடம், வேதிபீடம், பரிமண்டலம், பாதபீடவி தி கள், ம கா ப த் ம ம், ஸ்ரீ க ர ம், பீடிபத்மம்,மகாவஜ்ரம், சௌம்யம், ஸ்ரீகாம்யம் முதலான பல்வேறு சிவலிங்க லட்சணங்கள்)

உ சிவமயம்

படிமத் திருக்கோலங்கள்

1. சிவலிங்க லட்சணங்கள்

இலிங்க இலக்கணம்:

''ஸ்தாவரம்'' – (அசையாதது), ''ஜங்கமம்'' (அசைவது) என இலிங்கம் முன்னேரால் இருவகையாய்க் கூறப்பட்டது. பின் கூணிகம் பன்னிருவகையாகக் கூறப்பட்டது, அல்லாமல் மேலும் ஐந்து வகைகளாகக் கூறப்பட்டன. பின்னர் அறுபத்து நான்கு வகை மூர்த்தங்களாயும் ஏழு வகையாயும் ஒன்பது வகையாயும் கூறப்பட்டது. தாரா முகங்களேக் கொண்டு மனிதர்கள் உருவாக்கிய இலிங்கங்கள் பத்து வகையாகும். லிங்–பூதங்கள் (உயிர்கள்) அனேத்தும் இதில் ஒடுங்குகின்றன என்பதால் லிங் + கம் லிங்கம் எனப்பட்டது.

சுப்ரபேதாகமம்:

எதில் அனேத்து உயிர்களும் பொருள்களும் அழிவில் ஒடுங்கி, தோற்றத்தில் அதிலிருந்தே மீள்வதால் லிங்கம் எனப்பட்டது. இந்த இலிங்கம் – தாவரம், சங்கமம் என இருவகைப்பட்டு பல்வேறு பேதங்கள் உள்ளதாக ஆயிற்று.

காரணுகமம்:

உத்தமமான லிங்கத்தின் லட்சண வகைகளேச் சொல்வோம். ஸ்தாவரம், சங்கமம் என இலிங்கம் இருவகைப்படும்.

உறர, பிரம, விஷ்ணுக்களின் பகுதிகளோடு கூடியதும் மூன்று நூலளவு கொண்டதும் தாமரைப் பொகுட்டிணேயொத்ததுமான இலிங்கம் தாவரமெனப்படும். மற்றவை அனேத்தும் ஜங்கமம் எனக் கூறப்படும். அவ்வாறிருப்பினும் கூடிணிகம் முதலிய வேறுபாடுகளால் – கூடிணிகம், மண், ரத்தினம், உலோகம், மரம், கல் முதலியவற்ருல் ஆக்கப் பெற்று அறுவகையாயிற்று.

(க்ஷணிகம் என்பது அவ்வப்போது நிறுவிப் பூசித்து விட்டுவிடும் சிவக் குறிகள்).

கப்ரபேதாகமம்:

விக்னேசனே மண், உலோகம், ரத்னம்,மரம், கல் முதலியவற்றுல் ஆக்கப்பெறுவது.பிரம, விஷ்ணு, ருத்ர கண்டங்களுடன் முந்நூல் அளவும் வேலப்பாடுகளமைந்ததுமான இலிங்கம் ஸ்தாவரம் எனப்படும். மற்றவை ஜங்கமம் எனப்படும். அவற்றிலும் பிரிவுகள் கூறப்படுகின்றன. பன்னிரண்டு, இரண்டு, எட்டு, மேலும் எட்டு வகைகள், ஏழு வகைகள், ஒன்பது வகைகள் என வரிசையாகச் சொல்லப்படும்.

கூணிகம் பன்னிரு வகையாம். மண்ணிலிங்கம் இருவகை, மரஇலிங்கம் எண்வகை, உலோகவகை எட்டு, இரத்தின வகை ஏழாம், கல்லாலானவை நான்காம். இரத்தினம், உலோகம், பாணம் ஆகிய இலிங்கங்கள் சலம் எனவும், கல், மண், மரம் இவற்ருலானவை அசலம் எனவும் கூறப்படும். இவைகளின் பூசைப் பலன்கள் பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது.

கூணிகலிங்கங்களின் பயன்கள்:

க்ஷணிகபூசை விரும்புவோருக்கு முத்தியளிப்பபதாம்.

1. அரிசி புகழைத் தரும். 2. அன்னம் பசியிலாமைத் தரும் 3. ஆற்றுமணல், புற்றுமண் பூமிலாபம் தரும். வியாதியைப் போக்கும். 4. கோமயம் 5. வெண்ணெய் மனப்பூரிப்பு தரும். 6. ருத்ராட்சம் ஞானம் வளர்க்கும். 7. சந்தனம், மஞ்சள் சௌபாக்கியம் கரும். 8. கூர்ச்சம் முத்தி தரும். 9. பஷ்பம் ஆயுள்விருத்தி. 10. வெல்லம் விரும்பியதைத் தரும். 11. மாவ உடல்நலம் தரும்.

இந்த இலிங்கங்கள் நிலேத்து நிற்க நிறுவாதவை ஆதலின் இவைகட்கு அளவுகள் விதிக்கப்படவில்லே.

மண் இலிங்க செய்முறை இலக்கணம்:

(மிருத்யு – பார்த்திபம்)

மண் இலிங்கபூசை அரச பதவி தரும். பக்குவம் (சுடப்பட்டது) அபக்குவம் (சுடப்படாதது) என இருவகைப்படும். பரிசுத்தமான இடத்தில் ஆசாரியன் மண்ணே எடுத்து ஆவுடையுடன் கூடிய இலிங்கத்தைப் பூசைக்குரிய பக்குவத்தில் அமைத்து சுட்டதாக அல்லது சுடாததாகக் கொள்க.

அறுபத்து**நான்கு சிவமு**ர்த்தங்களி**ல்**

ஆதிமூர்த்தமாக விளங்கும் **சீவ**லிங்க**த்திருமே**னி

காடிகம்:

வெள்ளே மண்ணே எடுத்துக் கொள்க. பால், வாசனேத் தைலம், தயிர், நெய், கோதுமை மா, பால்மரப்பட்டைத்தூள் குறையற்ற சந்தனத்தூள் இவற்றுடன் கலந்து பிசைந்து கொள்க. கழுத்துக்கு மேற்பகுதியில் கருப்பஞ்சாறு அல்லது தேன், குங்கிலியம், சர்க்கரை, இவற்றைக் கலந்து அமைக்க. (இவ்விலிங்கபூசை) உலகப்பிரசித்தியைப் பயஞுகத் தரும். இப்பொருள்களின் அளவுக்குத் தக்க அளவில் மண்ணெடுத்து இலிங்கமமைக்க. ஐவகை நியாசகங்கள் செய்து பூசிக்க.

சுப்ரபேதாகமம்:

நல்ல மண்ணுடன் உளுந்து முதலியமாவும் கலந்து, குன்றிமணி முதலியவைகளுடன் கூடிய இலிங்கத்தைச் செய்து கொள்க.

உலோகங்களால் (லோகஜம்) செய்யப்பட்ட இலிங்கங்கள்:

உலோகங்களாற் செய்த இலிங்கங்கள் எண் வகைப்படும். (1) சௌவர்ணம் (பொன்), (2) ராஜதம் (வெள்ளி), (3) தாம்ரம் (செம்பு), (4) காம்ஸ்யம் (பித்தளே), (5) ஆரகூடம் (ஈயம்), (6) ஆயசம் (இரும்பு), (7) சீசகம் (ஐம்பொற்கலவை), (8) திரிபுகம் (முப்பொற்கலவை) என்பனவாகும்.

உலோகத்தாலாக்கிய லிங்க பூசைப்பயன்:

(1) சௌவர்ணம் – திருவிணத் தரும், (2) வெள்ளி இலிங்கம் – அரச பதவியைத் தரும், (3) தாமிரலிங்கம் – நல்மகவு தரும், (4) பித்தளே இலிங்கம் – எதிர்ப்பின்மையைத் தரும், (5) ஈயலிங்கம் – எதிரிகளே விரட்டும், (6) இரும்பு லிங்கம் – எதிரிகளுக்கு அழிவைத் தரும், (7) ஐம்பொற்கலவை – நோயின்மையைத் தரும், (8) முக்கலவை – ஆயுளே வளர்க்கும்.

இரத்தினங்களால் உருவாக்கிய இலிங்கங்கள்:

1. முத்து, 2. பவழம், 3, வைடூரியம், 4. படிகம், 5. புஷ்பராகம், 6. மரகதம், 7. நீலம் என்பனவாகிய இரத்தினங்களால் இலிங்கங்கள் உருவாக்கப் படும். உலோகம், இரத்தினம் இவைகளால் செய்கையில் பீடத்துடன் கூடியதாக பூசைப்பகுதி (பாணம்) செய்யப்படல்வேண்டும். படிகம் முதலானவற்ருல் செய்கையில் மூன்று பங்காக (நூலில்) பீடிகை செய்யப்படல் வேண்டும். கபிஸ்தாரமான பகுதியாக உள்ள பாணம் (பிண்டிகை) சுபம் தரும். கிடைக்கும் அளவாலும் செய்யலாம். உலோகங்களும் இவ்வாறே ஓரங்குலம் முதல் இருபத்து நான்கு அங்குலம் அளவிலும் செய்க.

மரத்தால் செய்த இலிங்கங்கள் (தாருஜம்):

மரத்தால் செய்த இலிங்கங்கள் எண்வகைப்படும். அவைகள் – வன்னி, மதுகம், மண்டூகம், கர்ணிகாரம், திந்துகம், அர்ஜுனம், பிப்பலம், உதும்பரம் என்பனவாகும்.

காமிகாகமத்தில்:

காதிரம், சந்தனம், சாலம், மதூகம், சாலம், பில்வம், கதம்பம், பதரி, தேவதாரு, சிம்சுபம், பீன, அர்ச்சுனம், அசோகு, கூரீரிணம், செஞ்சந்தனம், ஸ்நிக்தசாரம், ஆகியன இலிங்கங்கள் செய்ய உத்தமம் (உயர் தகுதிபெற்றவை) ஆகும். மற்ற பாலுள்ள மரங்கள் மத்திமம் (அடுத்து உகந்தவை) ஆகும்.

கல் இலிங்கங்கள் (சைலஜம்):

அந்தணர் முதலிய நால் வருணங்களே அனுசரித்து நால்வகைப்படும்.

சுப்ரபேதாகமத்தில்:

கல் நன்கு பரிசோதித்து அறியத் தக்கது. வெண்மை, செம்மை, மஞ்சள், கருமை என நான்கு நிறங்கள் கொல் நால்வகைப்படுவன. அந்தணர்களால் – பால் வெள்ளே அல்லது வெண்சங்கு நிறங்கொண்டவைகளேயும், சிந்தூரப்பூ (சிவப்பு) நிறமுடையனவற்றை அரசர்களும், பொன்னிற முடையனவற்றை (அந்திமாலே) வைசியர்களும், உளுந்து (கருமை நிறம்) நிறமுடையன சூத்திரர்களும் பூசிக்கத் தகுந்தவை. கருநிறமுடைய கற்சிலகளேப் பூசித்தல் அனேவர்க்கும் எல்லாச் சம்பத்துக்களேயும் தரும். ஏனெனில் அவை அந்தி நிறங்களேயுடையனவாயிருந்து சூரிய கிரணங்களால் நிறமாற்றம் பெற்றவை. நெருப்புச் சூட்டினுல் கறுத்தவைகளே எவ்வாற்ருனும் விலக்கிடுக.

சிலாஇலிங்கங்களின் வகைகள்:

சிலா இலிங்கங்கள் ஒன்பது வகைப்படும்.

சுப்ரபேதாகமத்தில்:

முதலில் புனிதமான சுவாயம்புவம், தைவதம், காணபம், ஆசுரம், சுரலிங்கம், ஆர்ஷம், ராட்சசம், மானுஷம், பாணம் என கற்சிலா இலிங்கம் ஒன்பது வகைப்படும். இவைகளின் லட்சணம் பின்வருமாறு:

(1) பதாகை (மேஞேக்கிய அரசிலே), (2) சருச்சரை (மேடுபள்ள அமைப்புடையது), (3) ருத்திராட்சம், (4) நெய்த்துளி, (5) தேன்சூடு, (6) கூம்பி எழும் மலே – என அறுவகை உருவுடன் ''சுயம்பு லிங்கம்'' காணப்படும். இது உத்தமோத்தம லிங்கமாகும். ''தைவதம்'' – தேவி பூசித்தவை, ''காணபம்'' – கணபதி – கந்தர் முதலியோர் பூசித்தவை. இது மத்திமத்தில் உத்தமமாகும். ''ஆசுரம்'' – ''சுரலிங்கம்'' – ''ஆர்ஷம்'' ஆகியவை அதமோத்தமமாகும். ''மானுஷம்'' – மத்யமமாயும், ''ராட்சசம்'' – அதமமாயும் சொல்லப்படும். ''பாணலிங்க'' உருவமைப்பு வரையறுக்கப்படவில்லே. மேற்சொன்ன உருவங்களில்லாவிடில் தன்ளிவிடுக.

மகுடாகமத்தில்:

தைவிதம், ஆர்ஷம், காணபம், மானுஷம் என்னும் நால்வகை இலிங்கங்களின் உருவமைப்பினேக்கேட்க.

விளக்குச் சுடருருவும், நிலேத்தெழுந்த அசையாநிலேயும், மேற்புறத்தில் உடுக்கை, சூலம் முதலிய குறிகளேக் காட்டும் ரேகைகளுடன் கூடியதும், கோதுமை அளவிலிருந்துகூப்பியகை அளவு உருவமைப்பும் முந்நூல் இல்லாததுமான இலிங்கம் ''தைவிகமாகும்''.

பூசணி, மாதுளே, சுரைக்குடுக்கை, விளாம்பழம், பீனப்பழம் ஆகியவற்றைப் போலும் உருக்கொண்டது ''காணபமாகும்''.

தேங்காய்போல் அடிபருத்தும் நுனிசிறுத்தும் அமைந்துள்ள பிரம்மசூத்திரமில்லாத லிங்கம் ''ஆர்ஷமாகும்''.

சிவசாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டவாறு வாயில், கருவறை ஆகியவை உறஸ்தமானம் (முழங்கை அளவு) அல்லது சிரோவர்த்தின அளவால் பிரம்மசூத்திரத்தின்படி நிறுவப்பட்ட நிலேயில் பிரமசூத்திரங்கொண்டுள்ள இலிங்கம் ''மானுடமாகும்''.

காமிகாகமத்தில்:

சுவாயம்புவம், பாணம், தைவிகம், ஆர்ஷம், காணபம், மானுஷம் என இலிங்கம் அறுவகையாம். தீன்ஞுலெழும்பிய இலிங்கம் – சுவாயம்புவம், சிவத்தால் நிறுவப்பட்டது அல்லது புனிதப்பட்டது – பாணம், தேவி பிரதிட்டை செய்தது – தைவிகம், சிவகணங்கள் பூசித்தது – காணபம், மனிதர்களுட் சிறந்தோர் நிறுவியது – மானுஷம்.

"மானுஷலிங்கம்'' – பத்துவகை அமைப்புடைய தாம். சமலிங்கம், வர்த்தமானம், சைவாதிகம், ஸ்வாஸ்திகம், சார்வதேசிகலிங்கம், திரைராசிகம், சாஉறஸ்ரிகம், தாராலிங்கம், சைவேஷ்ட்யம், முகலிங்கம் என பத்துவகையாக அழைக்கப்படும்.

கிரணுகமம்:

தானே தோன்றி இலிங்கத்துக்கும், மகரிஷிகள் நிறுவிய இலிங்கத்துக்கும், தேவி கணங்களால் நிறுவப்பட்ட இலிங்கத்துக்கும் உருவ அமைப்பளவு அறிவிக்கவில்லே. அவ்விலிங்க உருமொத்த அமைப்பினுல் அவ்விலிங்கங்களே அறிக.

காரணுகமத்தில் சார்வதேசிகலிங்க அமைப்பு:

சார்வதேசிக லிங்க அமைப்பு கருவறையளவால் சொல்லப்படுகிறது. கருவறை அளவின் ஐந்தில் மூன்று அம்சங்கள் உத்தமம். ஒன்பதில் ஐந்து மத்யமம். பாதியாளுல் அதமம். மேலும் ஆறுவகையாக உள்ளன. அந்தந்த மந்திர (கருவறை) அளவிளுல் முப்பத்து மூன்றில் இருபது அம்சத்தால் செய்க. பத்து அம்சமாயின் அதமமாம். பதிளுறு அம்சங்களால் இடைப் பங்காகச் செய்க. பத்துப் பாகங்களால் செய்க. புதிய இலிங்கமாயின் அதன் மேற்பகுதி ஆறுபாகங்கள் கொண்டு செய்க.

கருவை ஒன்பதாக்குக. புதியலிங்க உன்னதம் மூன்று பாகங்களாகக் கொள்க. அஷ்ட விபாகத்தின் இடையில் இடைவெளி வேறுபாடு காரணமாக முப்பத்து மூன்றளவுள்ள இலிங்கங்கள் கூறப்பட்டன. அல்லது கருவறையின் மூன்றில் ஒரு பங்கிண அதமமாகக் கொள்க. அதன் பாதியை மத்யமாகவும், ஐந்தில் மூன்றினே உத்தமமாயும் கொள்க.

முன்போல் மத்யமம் செய்து முப்பத்து மூன்ருக்குக. ஒவ்வொரு உறஸ்தமாக (முழு அளவு) தொடங்கி ஒவ்வொரு உறஸ்தமாக வளத்துக. லிங்கத்தின் நீளம் ஒன்பது உறஸ்தம் ஆக கொள்க. கருவறையளவினே இருபத்தொருபாகமாகக்கொள்க.

முன்போல் மையம் செய்து முப்பத்து மூன்று பாகங்கொள்க. பதின்மூன்றம்சம் உயர்வாயும், பத்தம்சம் அதமமும் கொள்க.

லிங்கத்தின் சுற்றளவு எட்டுக்கர அளவாகக் கொள்க. மூன்று பாகமாக லிங்கத்தின் அகலம் சொல்லப்பட்டது.

லிங்கத்தின் உயரம் இருபத்து நான்கம்சம் கொண்டால் லிங்க விஸ்தரம் ஐந்தம்சம் என்று கொள்க. உச்சம் பதினெட்டு அம்சமாயின் உயரத்தில் ஐந்திலொன்ருகக் கொள்க.

லிங்க நீளம் ஏழுபாகத்திலும், உயரம் பத்து பாகத்திலும் கொண்டால் விஸ்தரம் நான்கு பாகமாகக் கொள்க.

முனிவர் பெருமக்களே சாஸ்திரத்தில் லிங்கங்களின் விஸ்தாரம் சொல்லப்பட்டது. லிங்க அளவைக்கொண்டு வாயில்கள், கொடித் தூண்கள் அளவு கொள்க. ஜீரண உத்தாரண தசகம் படி கூறப்பட்டது. மயமதம் – அத்தியாயம் **33**ல் உள்ளவாறு: (36 வது சூத்திரம் முதல் 72 1/2 முடிய)

லிங்கத்தின் அளவால் விமான அளவைக் கொள்க. அல்லது விமானத்தை முன்னுல் அமைக்கின் அதற்கேற்ப லிங்கத்தின் அளவைக் கொள்க.

கருவறை மையத்தின் இடப்புறம் சிறிது தள்ளி லிங்கத்தை நிறுவுக. விமானத்தின் வாயிலின் அகலத்தில் இருபத்தொரு பங்கு செய்க. நடு அம்சத்தை ஆறு அம்சம் செய்க. இம்மையத்தினின்றும் இரண்டம்சம் விட்டு அந்தம்ச முடிவில் நூலே கீழ்மேலாயும், தென்வடல் நூலாயும் கொள்க. இந்நூலே பிரமசூத்திரம் என்று கொள்க. இதுவே சிவசூத்திரமாக அறிக. சிவசூத்திரம் என்பது லிங்கத்தின் மையமாகும்.

இலிங்கப் பிரமாணம் கொள்ளுதல்:

கருவறை விஸ்தலத்தில் பாதிபிரமாணம் கொண்ட லிங்கத்தின் நீளம் அதம அளவாம். அவ்விஸ்தாரத்தை ஐந்து அம்சம் செய்து இதில் மூன்றம்சம் கொண்ட லிங்க அளவை உத்தமம் என்றறிக. இந்த உத்தம அளவுக்கும் அதம அளவுக்கும் இடைநீளத்தை எட்டாகச் செய்திட ஒன்பது லிங்கமாம். உத்தமம், மத்திமம், அதமம் என்பவை முறையே மும்மூன்ரும். உத்தமோத்தமமம், உத்தமமத்திமம், உத்தமாதமம் என்பனவாறறிக.

''நாகரவகையில்'' – அமைந்த கோயிலில் நாகரலிங்க அளவு சொல்லப்படுகிறது. நாகரமந்திரத்தின் நீளத்தை பதினுறுபங்காக்கு. ஐந்து அம்சநீள லிங்கம் ஜயதம் எனவும் நாலம்சம் பௌஷ்டிகம் எனவும் மூன்றம்சம் சர்வகாமிகம் எனவும் சொல்வர்.

''தீராவிடவகையிலான'' – கோயிலில் கருவறை அகலத்தை இருபத்தொரு பகுதி செய்து பத்தம்சம் கொண்டது அதமம். பதீமுன்றம்சம் கொண்டது உத்தமம். உத்தமப் பிரமாணத்துக்கும் அதமப் பிரமாணத்துக்கும் நீளத்தை எட்டம்சமாக்கி ஒன்பது பிரமாணம் லிங்க அளவு கொள்க. முன்போல் உத்தம, மத்திம, அதம அளவு கொள்க. இவ்வகையில் சொன்ன லிங்க ஆயாமத்தை இருபத்தொரு பங்கு செய்து ஆறுபங்கை ஐயதாமென்றும் ஐந்து பங்கை பௌஷ்டிகமெனவும், நாலுபங்கை சார்வகாமிகம் எனவும் அறிக. இவ்வாருக தீராவிட லிங்கப்பிரமாணம் சொல்லப்பட்டது.

"வேசர" – விமானத்தில் கர்ப்பக்கிரக விஸ்தாரத்தை இருபது பங்காக்கி பதின்முன்று கொண்ட லிங்கயாமம் அதமம். பதினுற பங்கு கொண்ட லிங்க நீளம் உத்தமம். உத்தம நீளத்துக்கும் அதம நீளத்துக்கும் இடையில் எட்டு பங்கு செய்ய ஒன்பது நீளமாம். இதில் உத்தம மத்திம அதமங்களே முன்போலறிக.

இந்த வேசர லிங்க நீளத்தை இருபத்தஞ்சு பங்கு செய்து எட்டம்சம், ஏழம்சம் லிங்க விஸ்தாரம் கொள்க. சுற்றளவை பதீஞன்கு, பதிஞறு பங்கு செய்து இதில் ஐந்து அம்சம் அகலமாக எல்லாவிடத்தும் அறிக. இவ்வாறு கருவறை அளவு சொல்லப்பட்டது. இதன்மேல் உறஸ்த அளவு சொல்லப்படுகிறது.

ஒருமுழம் தொடங்கி ஒன்பது முழம் அறுதியாக ஆருறு விரலேற்ற முப்பத்து மூன்று அளவாம். இந்த முப்பத்து மூன்று அளவும் லிங்க நீளம் சொல்லப்பட்டது.

ஐந்து முடி அளவுள்ள கருவறை மாளிகை தொடங்கி பன்னிரண்டு (முடி) நிலமறுதியான பிராசாதத்துக்கு அளவு சொல்லப்பட்டது. உறஸ்தப் பிரமாணமறுதியாக இந்தப் பிரமாணம் முப்பத்து மூன்றும் கொள்க.

ஐந்துமுடி பிராசாதத்திற்கு ஒருமுடி லிங்கமும், ஒருமுழ பிராசாதத்துக்கு ஒன்றே கால் முழம் லிங்கமும், ஒன்பது முழமான பிராசாதத்துக்கு ஒன்றரை முழம் லிங்கமும், பதினுரு முழ பிராசாதத்துக்கு ஒன்றே முக்கால் முழ லிங்கமும், பதின்முன்று முழம் பிராசாதத்துக்கு இரு முழலிங்கமுமாக ஒன்பது முடிப்பிரமான மறுதியாக லிங்கஸ்தாபனம் செய்க.

ஒருமுழம் தொடங்கி ஒன்பது பிரமாணம் அறுதியாக மும்மூன்று விரலாலென்று சிலர் சொல்வர். மும்மூன்று விரலாகவும் ஏற்றலாம். இப்படிக்கொண்ட அளவுக்கு ஆயாதி சுத்தி செய்கைக்கு ஒருவிரல் ஏற்றம் அல்லது குறைவு செய்து கொள்க. இதனுல் குற்றமில்லே.

இருபத்தைந்து விரல் தொடங்கி ஒன்பது பிரமாணம் அறுதியாக எட்டு விரலேற்றிக் கொள்க. உத்தமப் பிராசாதலிங்கப் பிரமாணம் இருபத்தஞ்சு விரல் தொடங்கி ஒன்பது பிரமாணம் அறுதியாக பதினுறு விரலால் ஏற்றுக.

துவாரத்தின் (வாயிலின்) உள்வொடுக்கக் கண்ட லிங்கப் பிரமாணம் உத்தமமென்க. துவார அளவின் மூன்றிலொன்று கொண்ட லிங்கப் பிரமாணம் அதமமென்றறிக. கால் (ஸ்தம்ப) நீளத்தை ஒன்பது செய்து அதில் ஏழம்சம் கொண்ட லிங்கப்பிரமாணம் உத்தமமென அறிக. ஐந்தம்சம் கொண்ட பிரமாணம் அதமமென்றறிக.

கர்ப்பக் கிருகப்பிரமாணத்தால் சொன்னதுபோல் துவாரப் பிரமாணத் திலும் சொன்ன உத்தம, அதமப் பிரமாணங்களுக்கிடையில் நடுநீளத்தை எட்டாக்க ஒன்பது பிரமாணமாம். உத்தம மத்திம அதமங்களே முன்சொன்னதுபோல் துவாரம் மற்றும் ஸ்தம்ப பிரமாணத்திலும் கொள்க.

துவாரப் பிரமாணலிங்கப் பிரமாணங்களால் லிங்க ஆயாமத்துக்குக் கொண்ட விஸ்தார அடிப்படையில் நாகரப் பிராஸாதம் முதலியவற்றில் கொண்ட லிங்காயம விஸ்தாரம் போல் கொள்க. பிராஸாதங்களின் கழுத்து சிகரம் அதிஷ்டானம் ஸ்தூபி இவற்ருலும் கர்ப்பக்கிரகப் பிரமாணம் போல் லிங்கப்பிரமாணம் கொள்ளலாம் என அகத்தியர் முதலான சில முனிவர்கள் சொல்வார்கள். ஆதலால் அதிஷ்டான பிரமாணம், கழுத்தின் பிரமாணம் ஆகியவற்ருலும் லிங்கப் பிரமாணம் கொள்க.

''சித்தாந்த சாராவளி – சரியாபாதம்'': ''ஆட்யம் முதலான லிங்கபேதங்கள்'':

திசைகள், வசுக்கள், கடல்கள் இவற்றில் பாதிகொண்ட அடிப்பகுதி, நாகங்கள், மலேகள், அட்டமங்கலம், அட்டநாகங்கள், இவற்றில் பாதி கொண்ட உயரம், உரிய அளவில் நீளம், ஷட்ரஸங்கள், முக்கண்கள், பெருங்கடல்கள் ஆகியஅளவுகளால் ஆட்யம, அநாபியம், சுரேட்யம், சர்வசமம் ஆகியலிங்கங்கள் அடையாளம் காணப்படுவன.

காமிகம் – 62–ஆம் படலத்தில்:

லிங்காயாமத்தின் வேறுபட்ட அளவுகள் முறையே நான்கு வகையாம். மூன்று பாகங்கள், மூன்று அம்சங்கள் ஆகியவற்றுல் சுரேட்ய, அஞுட்யலிங்கங்களும் உயர்ந்தனவாகச் சொல்லப்படும். ஆட்ய, சர்வசம லிங்கங்களும் புகழ்பெறுகின்றன. அவைகளின் உத்தம அதம அளவுகட்சிடையில் எட்டுப்பகுப்புகள் செய்ய ஒவ்வொன்றும் ஒன்பது வகையாம்.

அம்சுமத்பேதம் – 51வது படலம் – சமலிங்கம்:

லிங்காயாமம் முப்பகுதியாம். ஒருபகுதி (அடிப்பகுதி) நாற்கோணம். இடைப்பகுதி (வியோமம்) எண்கோணம், மேற்பகுதி வட்டமாம். இது அந்தணர்களின் செல்வமும் ஆம், சமலிங்கமெனச் சொல்லப்பட்டது.

முதலில் சர்வதோபத்ரம், பின் இரண்டாவதாய் வர்த்தமானலிங்கம், முன்ருவதாய் சிவாதிகம், நான்காவதாய் நிற்பது சுவஸ்திகம் என அறிக

உலகில் அந்தணர்க்கு சர்வதோபத்ரம் பூசிக்க உரியது. வர்த்தமானம் மன்னர்கட்கு சுகமும் வளர்ச்சியும் தருவது. சம்புபாகம் எனப்படும் சிவாதிகலிங்கம் வணிகர்க்கு தனந்தரும். மற்ற நான்காம் வருணத்தார்க்கு சுபந்தருவது ஸ்வஸ்திகமாகும் என அறிக.

மயமதம் அத்தியாயம் 33ல் சர்வதோபத்ரம்:

இவ்விலிங்கத்தின் அடிமுதல் முடி முடிய உள்ள நீளத்தை முப்பகுதியாக்கி, அடிப்பகுதி பத்து பாகமும், இடைப்பகுதி பத்து பாகமும், முடிப்பகுதி பத்துமாகக் கொள்க. அடியினின்று முடியளவும் வட்ட அமைப்பாம். இது அந்தணர்க்கும் அரசர்க்கும் நியமிக்கப்பட்டது. சுப்ரபேதம் – அத்தியாயம் 33ல்:

அடிப்பகுதி நாற்கோணமும் இடைப்பகுதி எண்பட்டையும், தலேப்பகுதி வட்டமுமாய் முப்பகுதிகளும் நீளத்திலும் சுற்றளவிலும் எல்லா வகையிலும் சமமாவது ''சர்வசமலிங்கம்''.

வர்த்தமானம்:

(அம்சுமத்பேதம் – படலம் 5ல்)

அ) 1) நீளத்தில் இருபத்தி நான்கு பகுதிகளாக்கி, நாற்கோண உருவாக ஏழுபங்கும் (பிரும்மகண்டம்) எண்கோணமாக இடையில் எட்டும் (விஷ்ணுகண்டம்) வட்டமாக ஒன்பது பங்கும் (ருத்திரபாகம்) முடியாக சொல்லப்படுகிறது. (2) ஆறு, ஏழு, எட்டு பாகமும் – (3) ஐந்து, ஆறு, ஏழு பாகமும், – (4) நான்கு, ஐந்து ஆறு பாகமும் ஆக நான்கு வகையாய்ச் சொல்லப்பட்டது.

மயமதம் – அத்யாயம் – 33ல்:

ஆ) லிங்க நீளத்தை இருபத்தொரு கூருக்கி, பிரும்ம பாகம் ஆறம்சமும், விஷ்ணுபாகம் ஏழம்சமும், ருத்திரபாகம் எட்டம்சமுமாகக் கொள்க. அன்றி, லிங்க நீளத்தை இருபத்து நாலாக்கி ஏழு, எட்டு ஒன்பதாகவும் கொள்க. அல்லது நாலு, ஐந்து, ஆருகவோ, ஐந்து, ஆறு, ஏழாகவோ கொள்க.

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட வர்த்தமான லிங்கம் அரசர்கட்கு எல்லாச் சம்பத்துக்களேயும் புத்திர விருத்தியும் தருவதாம்.

பூர்வகாரணுகமம் – படலம் 9-ல்:

இ) நான்கு, ஐந்து, ஆறு – ஐந்து, ஆறு, ஏழு – ஆறு, ஏழு, எட்டு – ஏழு, எட்டு, ஒன்பது என நால்வகையாய்ச் சொல்லப்படும். ''வர்த்தமானம்'' முறையே அந்தணர் முதலிய நால்வர்க்கும் உரியது.

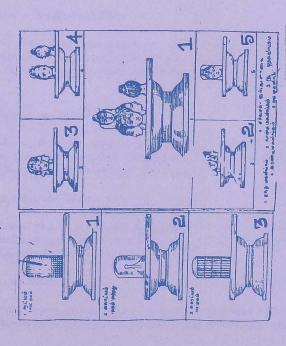
சுப்ரபேதாகமம் – படலம் 33ல்:

ஈ) இருபத்து நான்கு பாக நீளத்தில் ஏழு பகுதி நாற்கோணம், எட்டு பகுதி எண்கோணம், வட்டம் ஒன்பது பகுதிகொண்டது வர்த்தமானம்.

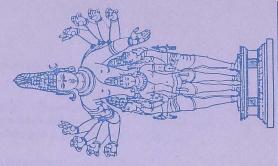
சைவாதிகம் அல்லது சிவாதிகம்: (அம்சுமத்பேதம் – படலம் **51**ல்)

அ) – (1) லிங்க நீளத்தில் நாற்கோணம் மூன்று பகுதியும், எண்கோணம் மூன்று பகுதியும், வட்டமான சிவாம்சம் நாற்பகுதியும் கொள்க. இது சைவாதிகம் அல்லது சிவாதிகமாம்.

1,2,3-ஆட்ய அநாட்ய எரேட்ய லிங்கங்கள்

1,2,3,4,5 - சாவச சிவலிங்கங்களின் தோற்றம்

uctes wigs

இம்மூர்த்தியின் வடிவம் பஞ்சமுகலிங்கத்தின் வளர்ந்த நிலையைக் குறிக்கிறபிதன்று ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். இதில் பஞ்சமுக விங்கத்தில் இருப்பது போன்றே ஐந்து சில வடிவங்கள் அடைகொரை பஞ்சமுகளிங்கத்தில் செடிமுற்றுவரின் முகம் பட்டுமே இருக்கும். ஆனான் இதில் அவருகைய (2) அல்லது நான்கு, நான்கு ஐந்து

(3) அல்லது ஐந்து, ஐந்து, ஆறு

(4) அல்லது ஆறு, ஆறு, ஏழு

சைவாதிக்யம் என நால் வகையாற் கூறப்படும்

மயமதம் – அத்தியாயம் 33ல்:

ஆ) (1) ஏமு, ஏமு, எட்டு – (2) ஐந்து, ஐந்து, ஆறு, (3) நான்கு, நான்கு, ஐந்து – (4) மூன்று, மூன்று, நான்கு – என நால்விதமாய் சிவபாகம், பிரம விஷ்ணு பாகங்கள் அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. இது வைசியர்களுக்கும், துறவிகட்கும் அணேத்தும் தருவதாய் சொல்லப்பட்டது.

பூர்வகாரணம் – படலம் 9ல்:

இ) – (1) ஏழு, ஏழு, எட்டு – (2) ஐந்து, ஐந்து, ஆறு – (3) நான்கு, நான்கு, ஐந்து – (4) மூன்று, முன்று, நான்கு என அந்தணர் முதலிய நால்வகையார்க்கும் (இல்லறத்தில்)விதிக்கப்பட்டது.

சுப்ரபேதாகமம் – அத்தியாயம் 33ல்:

ஈ) லிங்க நீளத்தைப் பத்தாக்குக. முப்பதியால் நாற்கோணமும், முப்பகுதியால் எண்கோணமும், நாற்பகுதியால் வட்டமும் செய்க. இது சிவாதிகம் எனப்படும். போகமும் முத்தியுமாய பயன்களேத் தரும்.

சுவஸ்திகம்: (அம்சுபத்பேதம் – படலம் 51ல்)

லிங்க நீளத்தை ஒன்பதம்சம் செய்து அடியில் இருபகுதி (பிரம்மாம்சம்) இடையில் முன்றம்சம் விஷ்ணுபாகம், பூஜாலிங்கம் நாலம்சமும் கொள்க. நாற்கோணம், எண்கோணம், வட்டமாக அமைக்க.

மயமதம் – அத்தியாயம் 33ல்:

ஸ்வஸ்திகத்தில் – அடியில் இருபகுதி நாற்கோணமும், இடையில் முப்பகுதி எண்கோணமும், பூசைப்பகுதி நாற்பங்காயும் கொள்க. இது நாலாம் வருணத்தார்க்கு எல்லா நன்மையும் தரும்.

காமிகம் – படலம் 62ல்:

லிங்கமானம் ஒன்பதாக்குக; (அடியில்) இருபகுதி, இடையில் முப்பகுதி, (தலேயில்) நாற்பகுதி (வட்டம்) நீளமாம். இது நாலாம் வருணத்தார்க்கு நன்மைதரும். தாராலிங்கம்: (மயமதம் – அத்தியாயம் 33ல்)

முற்கூறிய அஃனத்து இலிங்கங்களிலும் தாராலிங்கம் அமைக்கலாம். பிரும்மபாகம் நான்கு, எட்டு, பதிஞருகக் கொள்க. விஷ்ணு பாகம் அதற்கிரட்டியாயும், ருத்ரபாகம் அதற்கிரட்டியாயும் கொள்க. (அதாவது 1:2:4) அவை தாரையாய் (ஆற்ரெழுக்காய்) நிற்றலால் தாராலிங்கம்எனப்பட்டதாம். இது நால்வருணத்தார்க்கும் உரியதாம்.

பூர்வகாரணம் – படலம் 9ல்:

அடியிலிருந்து முடிவரை தாரையாய் நிற்பது தாராலிங்கமாம், கீழே நாற்கோணமும், இடையில் எட்டுப்பகுதி எண்கோணமும், முடியில் பதினுற பகுதியால் வட்டப்பகுதியும் கொள்க. போகம் வேண்டுபவன் சுகம் பெறுவான். பேரறிவுடையோர் இஃது அீனத்துந் தருமென உணர்க.

சுப்ரபேதாகமம் – அத்தியாயம் 33ல்:

ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பன்னிரண்டு, பதிறை, இருபது, இருபத்து நாலு, இருபத்தெட்டு எனக் கொள்க.

சில்பரத்னம் – அத்தியாயம் 29ல்:

அடிப்பகுதியில் எட்டு, ஐந்து, நான்கு, எனத் தாரைகள் கொண்டு, அதன் மேற்பகுதி இரு மடங்காயும், அதன் மேற்பகுதி அதற்கிருமடங்காயும் கொள்க. இவ்வாறு தாராலிங்கம் மூவகையாம்.

சகஸ்ரலிங்கம்: (மயமதம் – அத்தியாயம் 33ல்)

சர்வதோபத்ரலிங்கத்தில் பூசாபாகத்தில் இருபத்தைந்து (தென்வடல்) தாரைகளும், ஒவ்வொன்றிலும் நாற்பது (கீழ்மேல்) அறைகளும் வரக்கீறின் ஆயிரலிங்கம் (சகஸ்ரலிங்கம்) ஆகும். இவ்விலிங்கம் எல்லாக் காமியங்களேயும் அளிக்கும்.

சில்பரத்தினம் – அத்தியாயம் 9ல்:

சர்வதோபத்ரலிங்கங்களில் இருபத்தைந்து தாரைகளே அமைக்க. ஏழிதழ்த் தாமரைகள் போல் ஒவ்வொரு தாரையிலும் நாற்பது இலிங்கங்களே அமைக்க. அவை எல்லா வகையிலும் சமமாக அமைக்க. இது சகஸ்ரலிங்கமாம். காமிகம் – படலம் 62ல்:

சம அளவில் அமைக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்தின் ருத்ரபாகத்தில் இருபத்தைந்தும் நாற்பதுமாக ரேகை கீறி உரிய வகையால் இலிங்கங்களே அமைக்க. ஒன்பது பாக உயரமுள்ள இலிங்கத்திலும் அமைக்கலாம்.

திரைராசிகலிங்கம்: (மயமதம் – அத்யாயம் – 33ல்)

பிரும்மபாகம் ஆறம்சம், விஷ்ணுபாகம் ஏழம்சம், ருத்ரபாகம் எட்டம்சம் ஆன அளவுள்ள லிங்கத்தின் சுற்றளவை ஒன்பதாக்கி பிரம்ம, விஷ்ணு, ருத்ரபாகங்கள் மும்மூன்றம்சமாக நிற்க அமைத்தது திரைராசிகலிங்கமாம்.

பூர்வகாரணம் – படலம் 9ல்:

முடி,இடை அடிபாகங்கள் சர்வசமமாயும், சுற்றளவு ஒன்பதாயும் கொண்டு,ஆறுபாகம் வட்டமும், ஏழுபாகம் எண்கோணமும், எட்டுபாகம் நாற்கோணமுமாக (அமைக்கப்பட்டதும்) தன,தானியம், சுகம் தருவதும் தீரைராசிகமென அறியப்படுவதாம்.

ஜீரணேத்தாரண தசகம் – காமிக வசனம்:

உருவை ஒன்பதாக்குக. பிரமாதிகளுக்கு மும்மூன்று பாகம் ஒதுக்குக. ஆறு, ஏழு, எட்டு பாகங்களால் ருத்திராதி கண்டங்களே அமைக்க. சூத்திராகட்கு இந்த திரைராசிகலிங்கம் நியமிக்கப்பட்டது.

சில்பரத்தினம் – அத்தியாயம் 29ல்:

லிங்கச் சுற்றளவின் ஒன்பது அம்சங்களிலும், ஆறு, ஏழு, எட்டுப் பாகங்களில் பிரம்ம விஷ்ணு ருத்ர பாகங்கள் வரிசையில் சொல்லப்பட்டது. சர்வசமமாக லிங்கம் அமைவது தீரைராசிகம் எனப்படும்.

காமிகம் – படலம் 62ல்:

லிங்க உயரத்தை ஒன்பதாக்கி மும்மூன்று அம்சங்களால் ஆறு,ஏழு, எட்டு பகுதிகள் கொண்ட வட்டம், எண்கோணம் நாற்கோணம் கொண்ட லிங்கம் சாஸ்திரத்தில் திரைராசிகம் எனவும் இப்போது சுவஸ்திகமாயும் சொல்லப்பட்டது.

முகலிங்கம்: (ருபமண்டனம் நூலில்)

ஒருமுகம், மும்முகம், நான்கு முகங்கள் உள்ளனவாக முகலிங்கம் அமைக்க. ஒருமுகம் கிழக்கு நோக்கியும், மும்முகத்தில் மேற்குப்பக்கம் முகமின்றியும் அமைக்க. மேற்கு முகம் பால்வெண்ணிறமும், வடக்கு முகம் குங்கும நிறமும், தென்முகம் கருமை நிறமும், கிழக்கு முகம் எரியும் தீச்சுடர் (பொன்) நிறமும் கொண்டிருக்கும். சத்தியோசாதம், வாமம், அகோரம், தத்புருடம், என நான்கும் அழைக்கப்படும். ஈசானமுகம் யோகிகளாலும் காணமுடியாததாம்.

காரணுகமம் – படலம் 9ல்:

அனேத்து விருப்பங்களேயும் அருளும் முகலிங்க அமைப்பு சொல்லப்படுகிறது. பூசாபாகம் முழுமையையும் பன்னிரு பகுதிகளாக்குக. (நூற்றிருபதாகவும் கொள்ளலாம்) ஐந்து, நான்கு, மூன்று அல்லது ஒருமுக முள்ள தாயமைக்க. ஒருமுகத்துக்கு பதின்மூன்றரை விரலளவாகக் கொள்க. நான்கு முகங்களே நாற்புறமும், ஐந்தாம் முகத்தை மேனேக்கிய மேற்பகுதியிலும் அமைக்க. நான்முகலிங்கத்தை நாற்புறத்தும் அமைக்க. மும்முகலிங்கத்தில் பின்புறம் வெறுமையாய் விடுக. முகங்கள் – சிரம், முகம், மார்பின் பாதிவரை பதின்மூன்றரை அங்குல அளவில் அமைக்க. இவ்வாறு பிரதிமை அமைப்பு சொல்லப்பட்டபடி செய்க. மிகுதியுள்ள பாகத்தை லிங்க உருவாகச் செய்க.

லிங்கசீரோவர்த்தனம் – (இலிங்க முடி அமைப்பு): (மயமதம் – அத் – 33ல்)

இலிங்கங்களின் முடி அமைப்பு இப்பகுதியில் சொல்லப்படுகிறது. குடைப்புறம், கூம்பு (திரபுஷம்), கோழிமுட்டை, பாதிச் சந்திரன் (பாதிமதி), நீர்க்குமிழி என ஐவகையாக முடி அமைப்பு சொல்லப்பட்டது.

இலிங்கங்களின் விஸ்தாரத்தைக் கொண்டு பதினுறு பாகமாக்கி, ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு பகுதிகள் இருபுறமும் நூற்றிச் சாய்க்க. இவ்வாறு குடை உருவமைப்பு நான்கு வகைப்படும்.

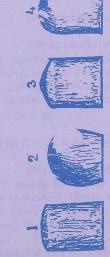
சர்வதோபத்ர லிங்கத்துக்கு ஓரம்சமும் இரண்டம்சமும் கொள்க. சிவாதிக லிங்கத்துக்கு மூன்றம்சம் கொள்க. வர்த்தமானத்துக்கு நான்கம்சம் கொள்க.

இவ்வாறின்றி இவ்வளவுகள் மாறி அமையின் செய்வோனுக்கும் (செய்விப்போனுக்கும்) பொல்லாங்கு விளேயும்.

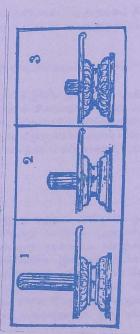
முட்டை போன்ற வடிவமைப்பை உயரத்தில் பாதியும், அரைமதியமைப்பை மூன்றிலொரு பங்காயும் கொள்க. நீர்க்குமிழி போன்ற அமைப்புக்கு லிங்க நீளத்தை எட்டாக்கி மூன்றரை அம்சத்தைக் கொள்க.

இவ்வகை (நீர்க்குமிழி) மூவகை லிங்கட்கும் உரியது என சொல்லப்பட்டது. சிரோவர்த்தனம்சத்தில் முன்றிலொன்றை லிங்கோத்ஸேதத்தில் ஏற்றிக் கொள்க. லிங்காயாமத்தில் கூடினதிலும் ஆறுபாகம் கூடினதிலும் ஏறிட்டுக் கூட்டுக. ஓரம்சம், ஈரம்சம், மூன்றம்சம் எல்லா லிங்கத்துக்கும் முறையே சொல்லப்பட்டது. அதமலிங்கங்களுக்கும், மத்தியம் உத்தம லிங்கங்களுக்கும் சிரோமான மேற்றும் அடைவும் சொல்லப்பட்டது.

சிவலிங்க சிரோவர்த் தனம்

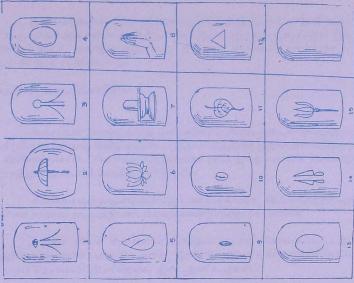

சிவவிங்க பாண திருமுடி அமைவு (சிரோவர்த்தனம்) கோழிமுட்டை (குக்குடாண்டம்) 3. மும்முணைத்தோற்றம் (திரிபுரம்) 4) பாதிமதி (அர்த்தசந்திரன்) தாழங்குடைத்தோற்றம்

(3) 紀山原多 சிவலிங்க (1) நின்ற; (2) இருந்த; கோல அமைப்பு-

मीवारीक्षिक प्राक्त आळापवा (லட்சணோததாரம்)

இலிங்கங்களின் சிரோவர்த்தன அம்சத்தை இருபுறங்களிலும் நூற்றி மீஞக உருவாக்கிஅவற்றின் முகத்திலும் வாலிலும் இருந்து புறப்படும் இரு நூல்களேயும் கூட்ட மூன்றும்பிந்துவாம். இவ்வாறு சிரோவர்த்தனத்துக்கான உபாயம் சிவனைல் கூறப்பட்டது.

சில்பரத்னம் – அத்யாயம் 29ல்:

கூம்பு நுனி (வாழைப்பழ நுனி) க்கொப்பாயும், குடையினே ஒத்தும், இளமதி (பிறை) ஒத்தும், கோழி முட்டை ஒத்தும், அந்தணர் முதலானவர்க்கேற்ப லிங்க சிரசினச் செய்க. சிவலிங்க சிரவிஸ்தாரம் முப்பது அம்சமாகக் கொண்டு இருபுறத்திலும் நூலிட்டுச் சோதிக்க. சரி காண்க.

சிவலிங்க மஸ்தகத்தை ஒன்பது பங்காகக் காண்க. சிவபாக சுற்றுப்புற அளவினேக் காண்க. முப்பத்திரண்டம்சம் கொண்டுள்ளதாகக் கொள்க.

எல்லா லிங்க சிரசுகளின் வர்த்தன கிரமம் சொல்லப்பட்டது. லிங்கத்தின் சுற்றளவில் பதிறைில் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று யவ அளவில் கூட்டி இருபுறமும் தொங்கவிட்டு சரிசெய்க. குடை நுனி உருவாம்.

ஒன்றும் இரண்டும் சமலிங்கங்கட்குரியவை. மூன்றம்சம் சிவாதி லிங்கத்துக்கும், நான்கம்சம் வர்த்தமானத்துக்கும் உரியவை. வர்த்தனமாற்றம் கூடாது. அது அசுபம் தரும்.

லிங்கவிஸ்தாரம் ஆறம்சமாயின் இரண்டரை அம்சம் கொள்க.

திரிபுஷ (கூம்பு) சிரம்பெறும் பொருட்டு இவ்வாறு கொள்க. பாதியால் முட்டை அமைப்பையும் மூன்றிலொரு அம்சத்தால் பிறைமதியும் பெறப்படும். மூன்றரை அம்சத்தால் நீர்க்குமிழியின் அமைப்பு பெறப்படும். லிங்கசிரசிலிருந்து இருபுறமும் தொங்கவிட்ட இருநூல்களேக் கூட்டி மீனுருவாக்கி அதன் பின்புறம் சேர்க்க முக்கோண பிந்துவாம். இவ்வாறு சிரோவர்த்தனம் சரிபார்க்கும் உபாயம் சொல்லப்பட்டது.

காமிகாகமம் – படலம் 62ல்:

சிரோவர்த்தன பாகத்தில் நான்கு, ஐந்து, ஆறு அம்சங்களில் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று ரேகைகளே பிரம்ம பாகத்திலிருந்து கொடுக்க. பூஜாம்சத்தின் மேலாக மூன்றம்சம் சேர்க்க. லிங்காயமத்துடன் ஆறுபாகங்கூட்டி அதனுச்சியில் சேர்க்க. முதல் அம்சத்தை அறிஞன் லிங்கத்தில் சேர்க்க. இடையில் இரண்டாம் அம்சத்தை சேர்க்க. முன்ரும் பகுதியை லிங்கத்தின் உத்தமப் பகுதியில் சேர்க்க. சுழற்றுக. சிரசில் கூடிய பாகத்தை இருபுறங்களிலும் தொங்க விடுக. இருபுறங்களில் இரு வட்டங்களே உருவாக்குக. சிரசின் மேற்பகுதியில் மூன்ரும் மண்டலத்தை உருவாக்குக. இம்மூன்று மண்டலங்களினுலும் இரு மீன்கள் உண்டாகும். இம் மீன்களின் முகம் வால் இவற்றிலிருந்து விடப்படும் சூத்திரங்கள் கூடுமிடத்தில் லிங்க சிரசை அமைக்க.

லிங்கபீடம்: (சகலாகமசாரசங்கிரத்தில்)

லிங்கநாகத்துக்கு சம விஸ்தாரமாக பீடமும், விஸ்தாரத்தின் ஐந்து பங்கு உயரமும், விஸ்தரத்தின் பாதியளவுள்ள கோமுகியும், கோமுகி அளவொத்த கழுத்துப் பகுதியும் கொள்க.

சுப்ரபேதாகமம் – படலம் 33ல்:

லிங்க விஸ்தாரத்தின் மும்மடங்கு, முன்றரை மடங்கு, நான்கு மடங்கு, என அதமாதி லிங்கங்கட்கு முன்று விதமாக பீடவிஸ்தாரம் சொல்லப்பட்டது.

விஷ்ணுபாக உத்ஸேதம், பீட உத்ஸேதம் அல்லது பிரம்ம பாகத்தின் எட்டம்சம் கூடியதாகும். பத்மபீடம், பத்ரபீடம், வேதிகை, சூரியமண்டலம் என நான்கு வகைப் பீடம் சொல்லப்பட்டது.

பத்மபீடம்:

பதினுறு பங்காக உத்ஸேதம் கொள்க. இருபங்குகளால் பட்டிகை செய்க. ஐந்து பங்கால் அதன்மேல் பதினுற இதழுள்ள பத்மமும் கொள்க. அரை அங்குல உயர்வுள்ள தலங்கள் கொள்க. இது பத்மபீடமாம். இருபங்கினுல் மைய வட்டம் கொள்க. சுற்றிலும் தலங்கள் கொள்க. நான்கு பங்கினுல் மேல் தாமரை கொள்க. இரு பங்கினுல் மேற்பட்டிகை கொள்க. அதன்மேல் ஏகாம்சம் வாரியாற் கொள்க.

பீடதாரையின் முப்பாகத்தால் அதன் வடக்கில் ஒரு நாலம் (புழை) செய்க. முப்பாகத்தின் ஒருபாகத்தில் நீர் செல்லும் வழி அமைக்க. விஸ்தாரத்தின் நாற்பகுதியில் அரைப்பகுதி தாழ்வாகச் செய்க. இவ்வாறு பத்மபீடம் செய்க.

பத்ரபீடம்:

விதான உத்ஸேதத்தை பதினுறு பங்காக்குக. ஒரு உபான பாகத்தால் நான்கு பகுதியால் ஜகதீயைச் செய்க. மூன்று பாகங்களால் குமுதம் செய்க. ஒன்றிஞல் பட்டிகை செய்க. இரு பாகங்களால் பெரிய பட்டிகையும் (மகாபட்டிகை) ஒன்றிஞல் சிருதவாரியும் செய்க. இது (நாற்கோண அமைப்பு) பத்ரபீடமாம். அம்சங்களாலமைக்க. பீடதாரம் முன்று அம்சங்களாலும் ஒருஅம்சுக்கால் நாளமும் (நீர் வெளிவரும் வழி) அமைக்க. அதற்குச் சமமாக மூலவிஸ்தாரம் கொள்க. முன்றிலொன்முல் முன்புறம் கொள்க. வடக்கில் நீர்வழி அமைக்க. சுந்திரணுக்கு எதிரங்க கொள்க. நடப்பகுதியில் முன்றில் ஒருபகுத அளவில் தோண்டி சிறது கிறதாக மெலிவிக்க. இவ்வாறு பத்மபீடம் செய்க.

சும்ளக்கு வார்க்கு இன்று அள்ளத்திக்கும் இரு அள்ளது வரும் திரும் அன்று அள்ளது. இரு அன்று அன்று அன்று அன்று அன்று இரு இரு அருக்கு அரு அருக்கு அரு அருக்கு அரு அருக்கு அ

அடி யில் முன்று பாக்கக்கு சிட்டு பாண்ப் பகுகோயப் பீடிக்கைக்கு அளவாக்க கொள்க. பிரம்ம விஷ்ணுகண்டங்களே பதினு அம்சங்கள்க்குக. ஏழு பாகங்கீனா அடி யில் பிட்டு ஒன்பது பாகம் பிண்டிகையின் உயரமாகக் கொள்க.

நாற்கோணம் எண்கோணங்களாயின் மீளவும் எட்டாகப் பகுக்க.

> .வ்<u>.</u>ப்பக்ப (ந்கக்கை வணுக ்சிக்கன்றி முடிசி)

பத்ரபீடத்தை வட்ட அமைப்பில் செய்யின் பரிமண்டலமாகும். இவைகளில் ஒன்ருகவோ, மூன்ருகவோ, பாதியாகவோ அளவு கொள்க. பீடாங்கங்களாக புகுதற்கும் வெளிவரவும் வாயில்கள் அமைக்க. எல்லா இலிங்கங்கட்கும் பொதுவான பீடங்கள் சொல்லப்பட்டன.

பிடோத்லேகத்தில் ஒன்பது பங்கு செய்க. பட்டிகை இரு அம்சங்களாலும், கண்டதுங்கம் நான்கிஞலும், ஊர்த்துவ பிடிகை இரு அம்சங்களாலும், ஒரு பாகத்தால் கிருகவாரியும் நாற்கோணமாய்ச் செய்க.

:வ்பி கேமூ

பூர்வகாரணுகமம் – படலம் 9ல்:

''பத்ரபீடம்'': முன்போல் பீடோத்ஸேதம் பதிஞருகக் கொள்க. பாதுகை ஐந்தம்சமும் ஜகதி நாலம்சமும் விருத்தம் மூன்றம்சமும் பட்டிகை ஒரு அம்சமும் மகாபட்டிகை இரண்டம்சமும் கிருதவாரி ஒரு அம்சமும் கொள்க. இது அனேத்து லிங்கங்களுக்கும் பொதுவானதாகும்.

"விஜயம்": பீட உயரத்தை இருபத்தொரு பாகங்களாகச் செய்க. பாதுகை ஒரு அம்சம், ஜகதி நாலம்சம், கண்டம் ஒரு அம்சம், பத்மம் ஒரு அம்சம், கும்பம் மூன்றம்சம், பத்மம் ஒரு அம்சம், கம்பம் ஒரு அம்சம், கண்டம் இரு அம்சம், கம்பம் ஓரம்சம், பத்மம் ஓரம்சம், மகாபட்டிகை இரண்டம்சம், பத்மம் ஓரம்சம், பட்டிகை ஓரம்சம், கிருதவாரி ஓரம்சம் என்ற வகையில் கொள்க. இது சர்வசாந்தி அளிக்கும்.

"ஸ்வாயம்புவம்": பிண்டிகை உயரத்தை பதினெட்டாகப் பகுக்க. பாதுகை ஓரம்சம் கம்ப பத்மம் இரண்டரை அம்சம், ஐகதி நாலம்சம், வப்ரகம் ஆறம்சம், கம்பம் ஓரம்சம், பட்டிகை இரண்டு, பத்மம் ஓரம்சம், கிருதவாரி அரை எனவும் அளவு கொள்க. இது எல்லாத் தேவர்கட்கும் உரியதாகும்.

''ஸ்தண்டிலம்'': உபானம் ஒன்றரை அம்சம், பத்மபிண்டி இரண்டு, கம்பம் ஒன்று, கண்டம் ஏழு, கம்பமும் பத்மமும் இரண்டு, மகாபட்டி இரண்டரை, பத்மம் அரை, கம்பம் அரை, கிருதவாரி அரை. இப்பீடமும் சர்வதேவர்கட்குரியது.

''பொது'': அரைப்பகுதி, முப்பகுதி அல்லது சமமாகவோ பத்ம பீடத்தின் அடியிலிருந்து முன் எட்டம்சமாகவோ நீர் வெளிச் செல்வழி அமைக்க. எல்லாப் பீடங்கட்கும் உபானத்திலிருந்து பீட விஸ்தாரம் கொள்க. இவ்வாறு பீடிகை அமைப்பு கூறப்பட்டது.

பாதபீட விதிகள்: (மயமதம் அத்தியாயம் 43ல்)

உருவற்ற லிங்க மூர்த்திகட்கும் உருவுள்ள பிரதிமைகட்கும் பொதுவான வகையால் பீடலட்சணம் சொல்லப்படுகிறது.

பீடத்தை லிங்கத்தின் இனமானவற்ருல் செய்க. ஒன்றுக்கொன்று கலந்து செய்யலாகாது. கல்,மரம் ஆகியவற்ருலான உருவங்கட்கு சுட்ட செங்கலிலிஞல் பீடம் அமைக்கலாமெனச் சிலர் கூறுவர்.

மணி, உலோகம் முதலானவற்ருல் செய்த லிங்கங்கட்கு பீடங்களே உலோகத்தால் செய்க. சிலாமயமான லிங்கத்துக்கு ஸ்திரீ சிலேயால் பீடம் அமைக்க. லிங்கத்தின் ருத்ராம்சத்தின் இரட்டிப்பு அளவு அதமம், லிங்கத்தின் முழு உயரம் உத்தமம். இடைப்பகுதி எட்டம்சம் செய்ய மொத்தம் ஒன்பது வகையான பீட அளவுகளாம். உத்தமம், மத்திமம், அதமம் ஆகியவை மும்முன்ருகும். எனவே ஒன்பதாம்.

அல்லது லிங்க உயரத்தில் பாதி அதமம், முக்கால் உயரம் உத்தமம், இடைப்பகுதி எட்டு, இவற்றின் முன்போல் ஒன்பது அளவு கொள்க.

அல்லது லிங்கவிஸ்தாரத்தில் மும்மடங்கும் லிங்கத்தின் சுற்றளவோ பீடவிஸ்தாரம் கொள்க. லிங்கவிஸ்தாரம் தன்னே சதுரித்து (விஷ்கம்பகர்ணம்) அதன் இரட்டியோ, இரண்டரையோ, மும்மடங்கோ பீடவிஸ்தாரமாகும். இவற்றின் எட்டிலொன்று குறைந்திருக்கலாம்.

அலங்காரத்தின்பொருட்டு முன் சொன்ன அளவில் எட்டிலொன்று ஏற்றி பீடவிஸ்தாரம் கொள்க. எல்லாப் பிரமாணங்களும் சொன்னபடி உபானத்திலிருந்து கொள்க.

அக்ரவிஸ்தார பிரமாணத்தை மகாபட்டிகை அறுதியாக கொள்க என உறுதியாகச் சொல்லப்பட்டது. பீட உயரத்தினே விஷ்ணு பாகத்தின் மேல்கால் (ஒன்றேகால்) ஒன்றரை என்ற அளவில் கொள்க.

நாற்சதுரம், நீண்ட நாற்கரம், எண்கரம், விரிந்த எண்கரம், ஆறுகரம், விரிந்த ஆறுகரம், பன்னிருகோணகரம், விரிந்த பன்னிருகரம், பதினுறுகோணம், விரிந்த பதினுறு கோணக்கரம், வட்டம், விரிவட்டம், முக்கோணம், பிறைச்சந்திரன் எனப் பதினுன்கு வகையாக பீட உருவம் சொல்லப்பட்டது.

நீளமான ஆசனங்கள் நிஷ்களலிங்கத்துக்கு ஆசனமெனப்படும். நிஷ்களத்துக்கு முக்கோணமும் சகளத்துக்கு அர்த்த சந்திரனும் கொள்க.

பத்ரபீடம், சந்திரன், மஹாம்ப்ஜம், வஜ்ரபீடம், ஸ்ரீகரம், பத்மபீடம், மஉறாவஜ்ரம், சௌம்யம், ஸ்ரீகாம்யம் (சந்திரன் (முழுமதி) – இதனே பத்மம் எனவும் கூறுவர். ஸ்ரீகரம் – இதனே விகரம் எனவும் கூறுவர்) என ஒன்பது பீடங்கள் சொல்லப்பட்டன.

திரிகோணம், அர்த்தசந்திரம் என்னும் பீடங்களும் யுக்தியினுல் கொள்ளப்படும். பல்வகையான பீட உயர அளவுகளால் பீடஅலங்காரங்கள் சொல்லப்பட்டன

பத்ரபீடம்:

பீடத்தின் உயரத்தை பதி2னந்து பங்குகளாகச் செய்க. ஜன்மம் இரண்டு, ஸ்ரம் நான்கு, க்ஷேபணம் இரண்டு, ஊர்த்வம் பாதி, கண்டம் ஒன்றரை, சேஷபணம் இரண்டு, பட்டம் இரண்டு, ஸ்நேகவாரி ஒன்று, இது பத்ரபீட அலங்காரம். நான்கு வருணத்தார்க்கும் திரு, சௌபாக்யம், ஆரோக்யம், போகம் ஆகியன தரும். சிங்கத்தின் ருத்ரும்சத்தின் இரட்டிப்பு அளவு அதமம், லிங்கத்தன் முழு உயரம் உத்தமம், இடைப்பகுதி எட்டம்கம் செய்யு மொத்**ப்பியத்ப**

பீடத்தின் உயரம் 16 பங்காக்கி, உபானம் இரண்டு, எழுதகம் ஐந்து, பட்டிகைஇரண்டு, கிருதவாரி ஒன்று, விருத்தம் இரண்டு, மற்றும் தலம், பட்டம் ஆக அமைவது பத்மபீடம்.

வஜ்ரபீடம்(வஜ்ரபத்மம்):

உயரத்தைப் பதிநாலாக்குக. உபானம் ஒன்றரை, நீம்னம் அரை, எழுதகம் மூன்றரை, பட்டம் அரை, நீம்னம் அரை, வஜ்ரம் ஒன்று, நீம்னம் அரை, கம்பு அரை, எழுதகம் மூன்று, நீம்னம் அரை, பட்டிகை ஒன்றரை, கிருதவாரி அரை, ஆக இந்த அமைப்புள்ள வஜ்ரபீடம் எல்லா லிங்கங்களுக்கும் உரியது.

மஉறாப்ஜதம் (மகாபத்மம்):

மொத்த உயரம் 18 பங்கு. ஜன்மம் இரண்டரை, நான்கு பத்மம், பட்டம் அரை, நீம்னம் இரண்டு, பங்கஜம் அரை, விருத்தம் அரை, பத்மம் அரை, நீம்னம் அரை, பட்டம் அரை, பங்கஜம் இரண்டு, ஸ்ரேடட்டம் நாலு, ஸ்நேஉறவாரி அரை ஆக பதினெட்டு. இந்தப்பீடம் ஆர்ஷ மாநுஷலிங்கங்கட்குரியது.

ஸ்ரீகரம்:

உயரம் பதினுறு அம்சம், ஜன்மம் ஒன்று பத்மம் மூன்று, பத்மதுங்கம் நான்கு, இருதயம் அரை, விருத்தம் இரண்டு, கம்பு அரை, பத்மம் மூன்று, பட்டிகை ஒன்றரை ஸ்நேகவாரி அரை – ஆக 16 ஆகும். கிருதவாரியின் தாழ்ச்சி அரையாகும். பீடவிஸ்தாரத்தின் மூன்றிலொன்று அல்லது நூலிலொன்று நாளவிஸ்தாரம், நாளக்கழத்தி பீடவிஸ்தாரத்தில் மூன்றில் ஒன்ருகக் கொள்க. நாளவிஸ்தாரம் நாளமூல விஸ்தாரத்தில் மூன்றிலொன்ருக் கொள்க. இப்பீடம் கர்த்தாவுக்கு ஸ்ரீயைக்கொடுக்கும்.

பீட பத்மம்:

இதன் உயரம் பத்தம்சம், உபானம் ஒன்றரை, நீம்னம் அரை, பத்மம் இரண்டரை, கம்பு அரை, நீம்னம் அரை, பட்டம் அரை, பத்மம் இரண்டு, நீம்னம் அரை, பட்டிகை ஒன்று, கிருதவாரி அரை ஆக 10 ஆகும்.

மகாவஜ்ரம்:

இது பதிஃனந்து அம்சமாகும். ஒன்றரை அம்சம் ஜன்மம், அரை நீம்னம், பத்மம் நாலு, பட்டகம் அரை, ஜன்மம் அரை, நீம்னம் அரை, பத்மம் அரை, பட்டகம் ஒன்று, வஜ்ரம் ஒன்று, ஊர்த்வம் – பட்டம் நாலு, நீம்னம் அரை, கிருதவாரி அரை.

சௌம்யம்:

மகாவஜ்ரபீடத்தில் வஜ்ரம் விருத்தமாகின் சௌம்யமாகும். சம்பத்தையும் ஆயுளேயும் கொடுக்கும்.

ஸ்காம்யம்:

உயரம் பன்னிரண்டு பாகம், நீம்னம் ஒன்று, வப்ரம் (ஜகதி) இரண்டு, நீம்னம் அரை, பத்மம் ஒன்று, திருக்தலம் ஒன்றரை, விருத்தம் ஒன்று, பத்மம் ஒன்று, திருக்தலம் பத்மம் இரண்டு, பட்டிகை அரை, நீம்னபட்டம் அரை ஆக 12 ஆகும்.

பிரசாதங்கள் கொண்ட அதிஷ்டானங்களில் அலங்காரம் போல யுக்தியினுல் பீடங்களுக்கும் அலங்காரம் சொல்லப்பட்டது. இந்த பீடாலங்காரங்களின் அம்சங்களில் உறுப்புகளும் புறப்பாடும், இவ்வுறுப்புக்களின் பலம், சோபை, யுக்தி ஆகியவற்றுக்கீடாகக் கொண்டு கற்பித்துக்கொள்க.

பகுதி – 2

இலிங்கோத்பவர் முதலான மூர்த்திகள்

- 2. இலிங்கோத்பவர்
- 3. சந்திரசேகரர்
- 4. கேவலமுர்த்தி
- 5. பாசுபதமூர்த்தி
- 6. ரௌத்ர பாசுபதமுர்த்தி
- 7. பாசுபதாஸ்திர முர்த்தி

2. இலிங்கோத்பவர்

அம்சுமத்பேதாகமம் – படலம் 78ல்:

இலிங்கோத்பவர் (எனும் மூர்த்தத்தைச்) சிறப்பாக அமைக்கும் விதியைக் கேட்க. இலிங்க உருவின் மத்தியில் சந்திர சேகரர் போல் அமைக்க. குலக்குறி தாங்கியதாக அடிமுதல் முடிவரை தாங்கியதாக லிங்க உருவினின் அமைக்க. இலிங்கத்தின் உச்சியில் இடப்பகுதியில் அன்னஉருவாய் மேஞேக்கிய நிலேயில் பிரம்மாவைக் காட்டுக. கீழ்ப்பகுதியில் வலப்புறம் கீழ்நோக்கிய வராக உருவாய் திருமாலேக் காட்டுக. நடுப்பகுதியின் வலப்புறம் மார்பில் கைகூப்பிய நிலேயில் திருமாலேக் காட்டுக. நடுப்பகுதியின் வலப்புறம் மார்பில் கைகூப்பிய நிலேயில் திருமாலேகும் இடப்புறம் அதே நிலேயில் பிரமனேயும் அமைக்க. இருவரும் தமதிடையிலுள்ள லிங்கப்பகுதியை நோக்குவதாய் அமைக்க. சிவம் செந்நிறம் கொண்டவராயும் மால் பசும்கருமையும், அயன் பொன்னிறமும் கொண்டவராயும் மால் பசும்கருமையும், அயன் பொன்னிறமும் கொண்டவர்களாக அமைக்க. இவ்வாறு இலிங்கோத்பவம் சொல்லப்பட்டது.

உத்தரகாமிகம் – படலம் 50ல்:

முன்போல் (இலிங்க உருவில் செம்மையாக) சந்திர சேகர மூர்த்தியை அமைக்க. முழங்காலளவின் கீழ் கண்ணுக்குத் தெரியாநிலேயில் அமர்த்துக. இலிங்கத்தின்மேல் கீழ்ப்பகுதிகளில் அன்னமும், வராகமும் அமைக்க. பிம்பத்தில் மேனேக்கிய முகத்துடன் அன்னத்தையும், பிம்பத்தில் கீழ்நோக்கிய நிலேயில் வராகத்தினேயும் அமைக்க. பிம்பத்தின் இருபுறங்களிலும் கைகூப்பி அன்புடன் வணங்கும் திருமாலேயும் அயனேயும் அமைக்க. மாலும் அயனும் வணங்கும் இலிங்கோத்பவம் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டது. மாலும் அயனும் இல்லாமல் அன்னமும் வராகமும்கொண்ட நிலேயிலும் செய்யலாம்.

சுப்ரபேதம் – படலம் 34ல்:

இலிங்க மேற்பகுதியில் அன்ன உருவில் பிரமாவை அமைக்க. இலிங்கத்தின் அடிப்பகுதியில் வராகமும் கீழ்நோக்க திருமாலே அமைக்க. மார்பிற் கூப்பிய கையொடு இருபுறங்களிலும் அரியையும் அயீனயும் அமைக்க இலிங்க நடுவில் சந்திரசேகரமூர்த்தியை முழங்கால் இலிங்கத்துள் மறைந்த நிலேயில் (முழந்தாளின் கீழுள்ள பகுதி கண்ணுக்குப் புலப்படா நிலேயில் அமைக்க. மூர்த்தியாக அமைக்க. திருமுடியும் கண்ணுக்குப் புலப்படா நிலேயில் அமைக்க.

⁽ ஷ ஆதீன வெளியீடாகிய – ''இலிங்கோத்பவர்'' (வெளியீடு எண் – 430 – 1995) நூலில் இத்திருமேனியைப் பற்றி விரிவாகக் காணலாம். ஆசிரியர் – எஸ்.நாராயணசுவாமி,எம்.ஏ.,எம்.எட்.,).

சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்

இலிங்க உருவின் மையத்தில் இலிங்ககோத்பவரை அமைக்கும் முறை சொல்லப்படுகிறது. அடிமுதல் நுனிவரை சூலக்குறி அமைக்க. சூலபாணியாய் அழகுடைமூர்த்தியாய் (திருமுடியும் திருவடியும் காணுநிலேயில்) சந்திரசேகரர் போல் அமைக்க. அன்னரூபத்தால் பிரமீனயும் (இடப்புறம் உச்சியில்) அமைக்க. வலப்புறம் அடியில் வராகத்தின் முகம் கீழ்நோக்கிய நிலேயில் செய்க. இலிங்கத்தைப் பார்ப்பவர்களாய் இருபுறத்தும் அஞ்சலித்தவர்களாய் அயீனயும் அரியையும் நிரூபிக்க.

காரணுகமம் – படலம் 11ல்:

இலிங்கத்தின் உச்சியில் ஆகாயப் பகுதியையும் அடியில் பூமிப் பகுதியையும் விடுக. அறிஞன் இடையில் (அடி முடிதெரியா நிலேயில்) சந்திரசேகரரை அமைக்க. இருபுறங்களிலும் மனமடங்கி அஞ்சலி செய்வராய் அயினயும் அரியையும் அமைக்க. மேல் கீழாக இலிங்கத்தை ஐந்து பகுதியாயும், வலமிடமாக நாற்பகுதியாயும் பிரித்து மேற்பகுதியில் அன்னத்தையும், கீழ்ப்பகுதியில் வராகத்தையும் அமைக்க. மையப்பகுதியில் வலக்கரங்களில் மானேயும் அபயத்தினேயும், இடக்கரங்களில் பரசு, வரதம் இவற்றையும் கொண்டு சந்திரசேகரராய் ஈசரைச் செய்க. முடியின் நுனியும் முழந்தாளின் கீழ்ப்பகுதியும் கண்காணும் நிலேயில் அமைத்து இலிங்கோத்பவரைச் செய்க.

ஸ்ரீதத்வநிதி சிற்ப நூலில்:

இலிங்க உருவின் மையத்தில் சந்திரசேகரர் போல் நிற்பவரும் திருமுடியும் திருவடியும் இலிங்கத்துடன் கூடியவரும், இடப்புறம் மேற்செல் முகமுடை அன்னமும், வராக உருவில் கீழ்ச்செல் மால் வலப்புறத்தின் கீழும், இடம் வலப்பகுதிகளில் அஞ்சலித் தகையினராய் தம்முகத்தொடு நிற்கும் அயனும், திருமாலும் உள்ளவராய் இலிங்காவதாரர் சொல்லப்படுகிருர். இவர் அனேத்துயிர்க்கும் சாந்தியைச்செய்பவர்.

உயரம், அகலம், கம்பீரம் ஆகியவை காட்டும் நிலேயிலும், தமக்குரிய அடையாளக் குறிகள், அணிகள், நிறம் இவற்றைக் கொண்ட நிலேயிலும் அளேவர்க்கும் ஊக்கமும், மங்கலமும், திருவும், உயர்வும் தருவதுமாகச் (உருவத்தை) செய்க.

ூசகளாதிகாரம் சிற்பநூலில்: அத்தியாயம் 18ல்

இலிங்க உருவத்தின் மத்தியில் சந்திர சேகரரைப் போல நிலேயும், அங்கங்களும் உடைய மூர்த்தி இலிங்கோத்பவராகும். இந்த மூர்த்தியின்

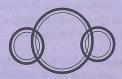
[😭] தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூல்நிலேயம் வெளியீடு எண் 92ல் கூறப்பட்டவாறு சில சிவமுர்த்தங்களின் வீளக்கம் இதில் அப்படியே தொடர்ச்சியாக அவ்வப்பகுதியில் இடம்பெறுகிறது.

முழங்காலின் கீழ்ப்பகுதியாகிய நளகை என்னும் இடத்திற்குக் கீழே உள்ள பகுதி பாதம் உள்பட இலிங்கத்தில் மறைந்திருக்கும். இந்த மூர்த்தியின் மேல் பகுதிக்கு இடது பக்கத்தில் பிரும்மா உறம்சருபமாக அமைக்கப்பட வேண்டும். வலது புறத்தில் கீழே பன்றியின் உருவகத்தில் மகாவிஷ்ணு அமைக்கப்படவேண்டும். மேலும் ஈசுவரனின் முன்னே இரு புறங்களிலும் கை கூப்பிய நிலேயில் பிரும்மாவும் விஷ்ணுவும் அவர்களுடைய நிஜ உருவத்தோடு அமைக்கப்பட வேண்டும்.

இவ்விதமாக இலிங்காவதாரம் என்னும் இலிங்கோத்பவ மூர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும். இந்த மூர்த்தி எல்லா பாபங்களேயும், தோஷங்களேயும் போக்க வல்லது. உயரம், அங்கம், விஸ்தாரம், வளேவு, லம்ப மானங்கள், இவைகள் ஏற்பட்டபடி அமைக்கப்பட்டு தோள்வளே முதலிய ஆபரணங்களும், வஸ்திரமும் பல வர்ணங்களோடு கூடிய அலங்காரங்களும், மிகுந்த பிரகாசமும் கூடிய இந்த மூர்த்தி எல்லாப் ப்ரஜைகளுக்கும் சுபத்தைச் செய்வார். செல்வாக்கையும் சம்பத்தையும் விருத்தி செய்வார்.

ூஅஜிதாகமம் – கிரியாபாதம்: படலம் – 36ல்:

இலிங்கத்தின் மையத்தில் முக்கண்ணராயும் நாற்பெருந்தோளராயும், செந்நிறத்தராயும், மலர்ந்த முகமுடையராயும், பல்வகை அணிகள் பூண்டவராயும், சடைமுடையவராயும் இறைவின வடிக்க. சடையின் வலப்புறம் பிறைமதியும், இடப்புறம் சங்கையும், பாம்பும், ஊமத்தை மலரும் வடிக்கப்படுக. கீழ்ப்புறத்தே திருவடிகளும் மேற்புறம் சடையின் நுனியும் காணப்படா வகையால் அமைக்க. இலிங்க உச்சியின் வலப்புறம் அன்னப்பறவை உருக்கொண்ட அயினயும், இடப்புற அடிப்பகுதியில் வராக முகம் கொண்ட திருமாலேயும் முக்கால்பகுதி காணப்படுமளவில் அமைக்க.

் ஆதின வெளியீடு எண் 430 – ''இலிங்கோத்பவர்'' பக்கம் – 89. ஆசிரியர் எஸ்.நாராயணசுவாமி,எம்.ஏ.,எம்.எட்.,

3. சந்திரசேகரர்

உத்தரகாமிகம் – படலம் 48ல்:

சந்திரசேகரரின் உருவமைப்பும் பிரதிட்டையும் சொல்லப்படுகிறது. குரு சில முதலியவற்ருல் இவ்வுருவினேச் செய்க.

நாற்கரத்தார், முக்கண்ணர், சமநிலே பாதங்களால் நின்ற கோலத்தர், முன்நீண்ட இரு செந்தளிர்க்கரங்களில் வரம், அபயம் எனும் நில் கொண்டவர் இடக்கரத்தில் வரதமும், வலக்கரத்தில் அபயமும் கொண்டவர். வரதமாக அமைப்பின் சிம்மகர்ணமாக அமைக்க. ஊருஸ்பிஷ்டம் (தொடைமீதமர்த்தல்) ஆயின் கடகமாகும். மற்ற இரு கரங்களில் மான், மழு (உளி) கொள்வர். மானும் மழுவும் காதுகளே ஒட்டியும் கர்த்தரி முத்திரையுடைய விரல்களால் தாங்கியவையுமாக அமையும். மானே திருமுகத்தை நோக்கியோ, எதிர்முகமாகவோ அமைக்க. எதிர்முகமாகவே மழு அமையும். இடச்செவியில் ரத்னம் பதித்த அருளிலேத்தோடு, சங்குருவக் குழை, தாமரை போன்ற தோடு இவற்றிலொன்றை அமைத்து அழகுறுத்துக. வலச் செவியில் மகரக்குழை அல்லது சிம்மக்குழை பொருத்துக. காதுவரை சுருள்குழல்கள் பின்புறம் தொங்குமாறமைக்க.

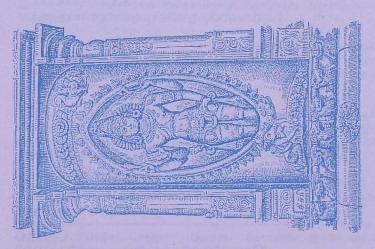
இருபுறங்களிலும் தோளில் சடைநுனிகள் படும்வகையில் அமைக்க. மதாணிப்பதக்கம் கொண்ட ஆரங்கள் அலங்கரிக்கும் கழுத்தினே அமைக்க. தோள்கள் கேயூரம் (தோள்வளேகள்) கொண்டதாக உருவாக்குக. நல்வேலேப்பாடுகள் கொண்ட வளேயங்களும், முத்துத் தொங்கல்களும் அழகூட்டச்செய்க. விரல்கள்மோதிரங்கள்கொண்டன வாயமைக்க. முன்கையில் கடகங்கள் அமைத்திடுக. சன்னவீரம் (மடிப்புடன் கூடிய மேல்வஸ்திரம்) கொண்டும் முந்நூல் கொண்டும் திருமார்பினே அலங்கரிக்க. பல்வகை ரத்தினங்கள் செறிந்த உதரபந்தனமும் இரத்தினங்கள் கோத்த கயிறுகள் கூடிய கடிகுத்திரமும் அமைக்க. பாதங்களில் பாதகரங்கள் அமைக்க.

இவ்வாறு சந்திரசேகரரை தனியாகவோ, தேவியுடன் கூடியவராகவோ அமைக்க தேவியுடன் அமைக்கையில் அபின்னேயாக ஒரே பீடத்தில் ஐயளுல் அணேக்கப்பட்டபடியோ, ஐயீன அணேத்தவளாகவோ, ஒருவரையொருவர் தழுவியர்களாகவோ, தழுவா நிலேயிலோ அமைத்திடுக.

சுப்ரபேதாகமம் – படலம் 34ல்:

வேதங்களின் உட்பொருளாம் ஐயீன மான், மழுதரித்தவராகவும், யானேத் தோலணிந்தவராகவும், சந்திரீனச் சடையிலணிந்தவராகவும் அமைக்க.

உத்தம் தசதாளத்தில் சந்திர சேகரர்

இலிங்கோத்பவர்

பூர்வகாரணம் – படலம் 11ல்:

இலிங்கமும் விஷ்ணுமின்றி சந்திரசேகரரை முழுமையாகச் செய்க.

ஸ்ரீதத்துவநிதி:

அபயவரதங் கொண்டவரும், சௌம்யரும், சிருங்கார பாவத்தைக் காட்டுபவரும், முக்கண்ணுடைய முகமுடையவரும், பிறைச்சந்திரனணிந்த முடியுடையவரும், பத்மபீடத்தின் மேல் நிமிர்ந்த நிலேயில் நிற்பவரும், மின்னல் போல் ஒளிர்பவரும், மான் மழுவேந்திய மேற்கரங்கள் உடையவரும், பதும பீடத்தின் மேலுள்ளவருமாக செய்க. அவரருகில் கௌரியை, பச்சிளந்தளிர் நிறத்தாளும், இருகையுடையவளும், மூவிளவு (திரிபங்கம்) கொண்டு ஒசிந்த இடையொடு குஞ்சிதமான (விளந்து நின்ற) இடக்கரத்தோடு வலக்கரத்தில் நீலோற்பல மலர்கொண்டவளும், பதும பீடத்தில் ஐயனின் இடப்புறம் நின்றவளுமாக அமைக்க.

ூசகலாதிகாரம் – அத்தியாயம் 8ல்: (அளவுமுறைகள் – சந்திரசேகரர்)

சந்திரசேகரமூர்த்தி விசேடமாக சமபாதஸ்தானகம் அதாவது இரண்டு பாதங்களேயும் ஒழுங்காகச் சேர்த்து நிமிர்ந்து நிற்கும் நிலேயில் அமைக்கப்படவேண்டும். இரு புஜங்களின் எல்லே வரையில் உள்ள நீளமும் அகலமும் 18 அங்குலமும் உள்ளதாக (சூத்திரங்களே அமைப்பதற்கான லம்ப பலகை) இருக்கவேண்டும். அதன் கனம் 2 அங்குலம் அல்லது 1 1/2 அங்குலம் இருக்கலாம். அதிலிருந்து சூத்திரங்களேத் தொங்கவிடவேண்டும். மத்ய சூத்திரத்திற்கான துவாரமும் நடுவே இருக்கவேண்டும்.

பூர்வபர சூத்திரங்கள் (எதிரிலும் பக்கங்களிலுமுள்ள சூத்திரங்கள்) பச்சாத் சூத்ரம் (பின்புறச் சூத்திரம்) இவைகளின் இடங்களே நிச்சயித்து அவைகளுக்கான த்வாரங்களே லம்ப பலகையில் செய்து, அவற்றின் வழியே சூத்திரங்களேத் தொங்கவிடவேண்டும்.

பிம்பம் அமைக்கப்படவேண்டிய இடத்தில் நாற்புறங்களிலும் ஸ்தம்பங்கள் அமைத்து பொருத்தி வைக்கவேண்டும். இதில் இருந்து கணக்குப்படி தொங்கவிடப்பட்ட சூத்திரங்கள், அவற்றிலிருந்து இடைவெளி அளவுகள், இவற்றின் கணக்குப்படி பிம்பத்தை அமைக்கவேண்டும்.

பிம்பத்திற்கு எதிரிலும், பக்கங்களிலும் பின்புறத்திலும், காய மத்தியிலும் காதுகள், முகங்களின் பக்கங்களிலும் தொங்கவிட 9 சூத்திரங்களேயும் பின்வருமாறு தொங்கவிடவேண்டும்.

[்] இப்பகுதி ''பிரதிமாலட்சணுனி'' தேவநாகரி தொகுப்பில் இல்லே என்பதால் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆதாரம் – த.ச.ம.வெளியீடு எண்:92)

ப்ரம்ம சூத்திரம் பிம்பத்துக்கு எதிரிலும் பஸ்சாத் சூத்திரம் பிம்பத்துக்குப் பின்புறத்திலும், பக்க சூத்திரங்கள் காதுகளுக்கு உட்புறத்திலும் வெளியிலும், முகத்திற்கு உட்புறத்திலும், வெளியிலும் இவ்வாறு நின்ற நிலேயிலுள்ள மூர்த்திக்கான 9 சூத்திரங்க2ள அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறே உட்கார்ந்த நிலேயிலுள்ள மூர்த்திகளுக்கும் அமைத்துக் கொள்ளலாம்.

புர சூத்திரமாகிய ப்ரும்ம சூத்திரம் உஷ்ணீஷம், நெற்றி, மூக்குநுனி, தாடையின் மத்தி இவைகளுக்கு எதிரிலும் ஹிக்கா (நெஞ்சுக்குழி) எதிரிலும், நாபிக்கு எதிரிலும், யோனிக்கு எதிரிலும், இரண்டு தொடைகளுக்கு இடையிலும், இரண்டு பாதங்களுக்கு மத்தியிலும் அமைந்து தொங்கும். கழுத்தின் ஓரங்களிலும் கணுக்கால்களின் மத்தியிலும் பார்ச்வ சூத்திரங்கள் தொங்கும்.

காயமத்தியத்தில் அதாவது உடம்பின் நடுவில் செல்லுவதாகக் கருதப்படும் சூத்திரம் (தலேயின் உச்சி வழியாகத்) தொங்கும். இந்த ஐந்து சூத்திரங்களுக்கும் ப்ரதான சூத்திரங்கள் என்று பெயர். காதுகளின் வெளிப்புறத்தில் உள்ள இரண்டு சூத்திரங்களும், ஸ்தன சூசுகங்களின் மத்தியின் வழியாகவும், பாதங்களில் ஆள்காட்டி விரல்களின் மத்தியிலும் தொங்கும். மற்ற இரண்டு பார்ச்வ சூத்திரங்களும் கக்கங்களின் வழியாகவும், கணுக்கால் வெளிப்புற முழிகளின் மத்தி வழியாகவும் தொங்கும்.

இந்த சூத்திரங்களுக்கும் அங்கங்களுக்கும் உள்ள இடைவெளிகள் இனி சொல்லப்படுகின்றன. பூர்வ சூத்திரத்திலிருந்து நெற்றியின் மத்தி 2 அங்குல தூரத்தில் உள்ளது. தாடையின் மத்தி 2 அங்குலம் 1 யவை. உறிக்கா (நெஞ்சுக்குழி) 6 அங்குலம், உதரமத்யம் 6 யவை. ஹ்ருதயம் 1 அங்குலம், நாபி 1 அங்குலம், யோனி மூலம் 2 அங்குலம், தொடைகளின் மத்தி 3 அங்குலம், முழங்கால் முட்டுக்களின் மத்தி 6 அங்குலம், முன்னங்கால்களின் மத்தி 8 அங்குலம், நளகா என்னும் முன்னங்கால் கீழக்கோடிகளின் மத்தி 8 1/2 அங்குலம். கால் விரல்களின் நுனிகளின் மத்தியத்தில் புரசூத்திரம் வந்து முடியும்.

புரசூத்திரத்துக்காய மத்திய சூத்திரம் 11 அங்குல தூரத்தில் இருக்கும். அந்த சூத்திரத்திலிருந்து தஃலயின் பின்புறத்தில் 4 1/2 அங்குலம். கழுத்துக்குக் கீழே உள்ள ''ககுத்'' அல்லது திமில் என்னும் மேடான பாகம் 5 1/2 அங்குலம். மார்பின் மத்திக்கு நேராகப் பின்புறம் நேராக 6 1/2 அங்குலம். வயிற்றின் நடுவுக்குப் பின்புறம் 4 1/2 அங்குலம். நாபி பிரதேசத்திற்கு நேராக பின்புறம் 51/2 அங்குலம், இடுப்புக்குப் பின்புறம் 6 1/2 அங்குலம், மத்தி 4 அங்குலம் முழங்கால் முட்டுக்களுக்குப் பின்புறம் அதே 4 அங்குலம், முன்னங்கால்களுக்கு மத்தி 6 அங்குலம், நளகா என்னும் முன்னங்கால் கீழக்கோடி 2 அங்குலம், குதிகால் கீழக்கோடி 3 1/2 அங்குலம்.

பார்ச்வ சூத்திரத்திலிருந்து முன்புறக் கைகளின் புஜம் வரையில் இடைவெளி 4 அங்குலம். வெளிப்புறக் கைகளின் புஜம் 8 அங்குலம். பூர்வ புஜத்திற்கும் அபர புஜத்திற்கும் உள்ள இடைவெளி 2 அங்குலம். பூர்வ சூத்திரத் திலிருந்து மௌளியக்ர மத்யம் (தலே உச்சி) 12 அங்குலம். கர்த்தரீ முத்திரைகளோடு கூடிய இரண்டு வெளிப்புறக் கைகளின் உச்சியும், ஹிக்கா (நெஞ்சுக்குழி) வுக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும். அபய ஹஸ்தத்தின் மேல்நுனி, ஸ்தன உயரத்துக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும். வரத ஹஸ்தத்தின் உள்ளங்கையின் பின்புறம் தொப்புள் வரையில் இருக்கவேண்டும். அல்லது இடுப்பு வரையில் இருக்கலாம்.

வரத ஹஸ்தத்தின் நுனி மேட்ரத்தின் நுனிக்குச் சமமாகத் தொங்கவேண்டும். அபய ஹஸ்தத்தில் உள்ளங்கை நடு. மத்திய சூத்திரத்தி லிருந்து 15 அங்குல தூரத்தில் இருக்கவேண்டும். வெளிப்புறக்கைகள் பார்ச்வ சூத்திரத்திலிருந்து 12 அல்லது 10 அங்குல தூரத்தில் இருக்கவேண்டும். முழங்கை முட்டின் தூரம் மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து 17 அங்குலம் அல்லது 18 அங்குல தூரமாகும். அடித்தொடையிரண்டுக்குமுள்ள இடைவெளி 1 அங்குலம், நடுத்தொடைகளின் இடைவெளி 2 1/2 அங்குலம். முழங்கால் முட்டுக்களின் இடைவெளி 4 அங்குலம். முழங்கால்களின் இடைவெளி 5 அங்குலம். நளகைகளின் இடைவெளி 6 அங்குலம். கணுக்கால் முழிகளின் இடைவெளி 5 அங்குலம், குதிகால்களின் இடைவெளி 4 அங்குலம், புறங்கால்களின் இடைவெளி 5 அங்குலம், குறிகால்களின் இடைவெளி 6 அங்குலம், கட்டை விரல்களின் இடைவெளி 1/2 அங்குலம், இவ்விதமாக சமபாத ஸ்தானத்தில் நேராக நிமிர்ந்து நிற்கும் நிலேயில் சந்திரசேகர முர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும்.

வலது கையில் அபய முத்திரையும், இடது கையில் வரத முத்திரையும் தாங்கி நிற்கவேண்டும். அல்லது இடது கையைத் தொடையில் வைத்தும் அமைக்கலாம். வெளிப்புறங்கையிரண்டிலும் வலக்கையில் மழுவும் இடக்கையில் மானும் இருக்கவேண்டும். மழுவின் உயரம் 12 அங்குலம். மானும் அதே உயரமாகும்.

இடப்பக்கத்தில் அர்த்த சந்திரனோடு கூடிய ஐடாமகுடத்தோடும் (சடைமுடி), சுத்தமான பவழ நிறத்தோடும், தோஜோமயமான உருவத்தோடும், மூன்று கண்களோடும், பூர்ண அலங்காரத்தோடும், ச்ருங்கார பாவம் தவழும் முகத்தோடும் மூர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும்.

விசாலமான முகமும், கண்களும் ச்ருங்கார பாவத்தோடு கூடிய முகமும், அபய வரத ஹஸ்தங்களும், அர்த்த சந்திரனேத் தலேயிலணிந்தும் நிமிர்ந்த தோற்றமும், சமபாத நிலேயும், பவழ மேனியும், மாமழுவேந்திய கைகளும், பத்மபீடத்தின் பேரில் எழுந்தருளியும் சந்திரசேகரர் விளங்கவேண்டும்.

4. கேவலமூர்த்தி

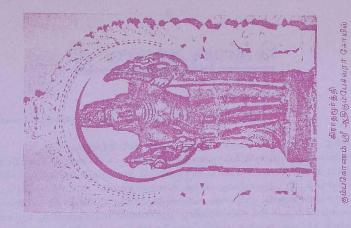
அம்சுமத்பேதம் – படலம் 63ல்:

வலக்கரம் அபயமும், இடக்கரம் வரதமும் கீழ்நோக்கியதாயும் கொள்க. முழங்கையின் அடிப்புறம் இடுப்பைத் தொட்டும், நேரே நீண்டும், உள் அகங்கை சற்றே மேல் நோக்கியும் உள்ளங்கையின் பின்புறம் நாபி அளவிலும் கொள்க.

கவர்ச்சியும் கம்பீரமும் கொண்டதாக முகத்தின் பாவம் அமைக்க. மேற்கைகளிரண்டும் கர்த்தரி முத்திரை கொண்டதாயும், வலக்கரம் மழுவேந்தியதாயும், இடக்கரம் வடக்கு நோக்கிய முகமுடைய மான்குட்டி கொண்டதாயும் (அல்லது சுவாமியை நோக்கியும்) சடைமுடியின் வலப்புறம் பிறைமதியும் (அல்லது இடப்புறமும் அமைக்கலாம்) பவளமேனியும், முக்கண்ணும் அமைதி காட்டும் முகமும், அனேத்து அணிகளும் அணிந்தவராயும், இருபுறமும் தூக்கிச் செருகிய நுனிகளேயுடைய பீதாம்பரம் (மஞ்சள் பட்டாடை) கொண்டவரும் (பஞ்சகச்ச உடை தொடைகட்கிடையில் செலுத்தபட்டதாக) இருபுறமும் நன்கு செருகிய நிலேயுடையதும் அமைக்க.

சில்பரத்னம் – படலம் 23ல்:

கேவல மூர்த்தியை, கௌரியைத் தழுவியவராயும்(முன் சொன்னது போல் மூவகையில் ஒன்றைக் கொள்க) பீடத்தின் மேல் சமபாதமாய் நிற்பவராயும் அமைக்க. அபய வலக்கரமும் வரத இடக்கரமும் கொள்க. மேல் இடக்கரத்தில் மான்குட்டியையும், மேல் வலக்கரத்தில் மழுவும் கொள்க. சடைமுடியும், அதன் வலப்பால் பாதிமதியும் கொள்க. (இடப்புறமும் கொள்ளலாம்) பவழம்போல் நிறமுடையராகக் கொள்க. தொடைகளுக்கிடையே இழுத்துச் செருகிய மூனேகளேயுடைய இருபுறமும் சுற்றிக் கட்டிய பீதாம்பரமும், அனேத்து அணிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும், முக்ககண்ணும், அமைதி காட்டும் முகமுடையராய்க் கொள்க.

கிராதமூர்த்தி

கிராதமூர்த்தி (பாசுபதமூர்த்தி) திருபேட்களம் (தென் ஆற்காடு மாவட்டம்)

அர்ச்சு என்

5. பாசுபத மூர்த்தி

அம்சுமத்பேதாகமம் – படலம் 71ல்:

பாசுபதமூர்த்தியின் உருவமைப்பு சிறப்பாகக் கூறப்படுகிறது. சந்திரசேகரர் போல் சம பாதங்களில் நிற்பவராய்க் கொள்க. முக்கண்ணர், நாற்பெருந்தோளர், சௌம்யர், மேஞேக்கிய முடியுடையர், பேருடல் (பருத்த உடல்) கொண்டவர். வலக்கரங்களில் அபய சூலங்களும், இடக்கரங்களில் ஐபமாலே வரதங்களும், பவழ மொத்த நிறமும், அமைதியுடன் குளிர்மை காட்டும் கண்களும் அனேத்தாபரணங்களணிந்து, குமிண்சிரிப்பொடு கூடிய செவ்வாயும் உடையராய், நித்யோத்ஸைவத்துக்குரியராய் நின்ற அல்லது அமர்ந்த நிலேயில் அமைக்க.

சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்:

சந்திரசேகரர் போன்ற அமைப்பும் நாற்பெருந்தோளொடு முக்கண்கொண்ட பருத்தஉடல், வலக்கரங்களில் அபயம், சூலம், இடக்கரங்களில் கபால வரதங்கள் கொண்டவராய், வழை வண்ணராய் அனேத்தணிகொண்டவராய் மேனேக்கிய முடி (சடைமுடி) கொண்டவராய் அமைக்க.

உத்தரகாமிகம் – படலம் 53ல்:

பலிதேவரின் அமைப்பைச் சொல்வேன். சந்திரசேகரர் போல் அமைக்க. பிராயச்சித்தம், சர்வாபீஷ்டசித்தி, நித்யோத்சவம் ஆகியவற்றில் முதன்மை கொண்டவர், சிறப்பான மந்திரங்களால் பூசிக்க.

6. சௌத்ரபாசுபத மூர்த்தி

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 71ல்:

செந்தீவண்ணர், செந்நிறக்கண்ணர், வீளந்த புருவத்தர், கூர்மையான பற்களேயுடையவர், பாம்பு முந்நூலாய்க் கொண்டவர். எழுசுடர் போலமைந்த சடையுடையவர். மிகச் சிவந்த ஆடையணிந்தவர். கீழ்நோக்கிய குலங்கொண்டவர். இடக்கரத்தில் கபாலமேந்தியவர். (அல்லது அபயவரத கரங்களில் குலத்தினடியை அபயகரத்தாலும் கழுத்தினே வரதகரத்திலும் பிடித்து வானத்தை நோக்கி உயர்த்திய நிலேயிலும் கொள்க) வலமேற்கரத்தில் மழுவும் இடமேற்கரத்தில் குறுவாளும் கோபக்குறியுடையவரும் ஆன பாசுபதரை பலிலிங்கத்தில் அமைக்க. இவரை ஒருமுறை தியானிக்க. இவரை வழிபடுவதால் சர்வசத்ரு நாசமேற்படும். இவரை கரசரணுதி பிரதிமையாக செய்து அமைக்கக்கூடாது.

7. பாசுபதாஸ்திரமூர்த்தி

சுப்ரபேதாகமம் – படலம் 52ல்:

அஸ்திர ராஜரின் பூசை (அமைப்பை) சொல்வோம். நாற்கரத்தர், முக்கண்ணர், கூம்பு போல் சடையுடையார், ஓளிர்சடை, மேல்கரங்களில் சூலம், கீழ்க் கரங்களில் அபயவரதம். பலி மூர்த்தியான இவர் கோபங்கொண்ட பாசுபதராயும் சொல்லப்படுகிருர்.

ஸ்ரீதத்துவநிதி:

நான்முகம், நாற்கரம், கோடி சூரிய ஒளிர்மேனி, ஒடுக்கும் தொழிலர், நற்சிகையுடையர், முகந்தொறும் முக்கண்ணர். ஒளிரும் கூர்மைகொள் பற்கள். வஃனபுருவம் உடையர். வஃனந்த மீசையும் தாடியும் உடையர். பயந்தரும் தோற்றத்தொடு மகாபலராய் – சக்தி (வேல்), சம்மட்டி, சங்கு, கூரிய குத்துவாள் ஆகியன தாங்கியவராய் சோமசூத்ரம் (பூணூல்) கொண்டவராய் பத்மாசனத் திருப்பவராய் விளங்கும் பாசுபதாஸ்திரரை அஃனத்து பரிவாரங்களுடனும் பூசிக்க.

பகுதி – 3

சுகாசனர் முதலான மூர்த்திகள்

- 8. சுகாசனமுர்த்தி
- 9. உமாசகிதமுர்த்தி
- 10. ஆலிங்கனமூர்த்தி
- 11. சோமாஸ்கந்தர்
- 12. உமாமகேஸ்வரர்கள்

8. சுகாசனமூர்த்தி

சுப்ரபேதம் – படலம் 34ல்:

மேருமலேச் சாரலில் முனிவர்களாச் சிராமங்களில் திகம்பரராக சென்ற காலத்தில் முனிகளின் மனேவியர்கள் மயக்கம் கொண்டனர். இறைவரை அறிந்த முனிவர்கள் ஆபிசாரஉேறாமம் செய்தனர். அந்த உேறாமத்திலிருந்து நாகம், கறுநிறமான், அபஸ்மாரம் (பெருஉடல் கொண்ட பூதம்), பரசு (மழு), உட்சம் (காளே), புலி, சிங்கம், மிகப்பயம் தரும் கரோடி (வெண்டலே) ஆகியவற்றை உண்டாக்கி இறைவர்மீது அனுப்பினர். நாகம், மான், பரசு ஆகியவைகள் இறைவரால் கையிற்கொள்ளப் பட்டன. சிங்கமும் புலியும் கொல்லப்பட்டு அவற்றின் தோல்கள் உடையாயின. உட்சம் (காளே) ஏறும் வாகனமாயிற்று. கறுநஞ்சு கழுத்தணியாயும், பிறைமதி சடைக்கணியாயும் தரிக்கப்பட்டது. இவை அனேத்தும் இறைவனின் அனேத்துருவங்கட்கும் பொதுவானவை. ''சிறப்புக்குறிகளாக'' முக்கண், நாற்பெருந்தோள்கள், அமைதி, பிறைமதிச் சடைமுடி, படம் விரித்த அணியாய் சடையில் நின்ற நாகம், புலித்தோலாடை, மார்பணி மாலேகள், தோள்வளேகள், முப் புரி நூல், செவியிற் குண்டலங்கள் ஆகியன யாவும் பன்னிரு மூர்த்திகட்குரியவை. இனி சுகாசனரைச் சொல்வோம். சுகாசனத் திருப்பவர் மான், மழு கொண்டவர். வலக்கரத்தில் அபயமும் இடக்கரத்தில் வரதமும் கொண்டவர். உமையும் கந்தருமின்றித் தனித்திருப்பார். கடகம் தரித்தவர். இவ்வாறு சுகாசனர் சொல்லப்படுகிருர்.

சில்பரத்னம் – அத்தியாயம் 22ல்:

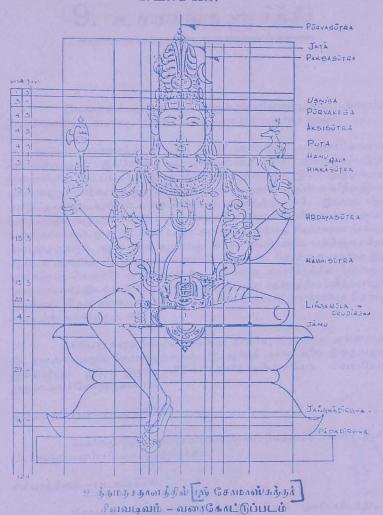
தனக்கேயுரிய கம்பீரத்தோற்றம், பத்ரபீடத்தில் அமர்ந்து இடத்தாளே மடித்தும் வலத்தாளேத் தொங்கவிட்டும் அமர்ந்தவர். எப்போதும் விழ்த்திருப்பவர். பவளநிற மேனி கொண்டவர். முக்கண்ணர், மலர்போன்ற அழகிய முகமுடையார். அரசகுணங்கள் கொண்டவர். புலித்தோலாடையும் விசித்திர மேலாடையும் கொண்டவர். வலக்கரங்களில் மழு, அபயம், இடக்கரங்களில் மான், வரதம் கொண்டவர். வலக்காதில் மகரக்குழை கொண்டவர். சிம்மகர்ணம் போல் கடகம் கொண்டவர். வலக்காதில் மகரக்குழை அல்லது சிம்மக்குழை கொண்டவர். இடச்செவியில் பத்திரகுண்டலம் கொண்டவர். அல்லது இருகாதுகளிலும் வட்டக்குண்டலங்கள் கொண்டவர். முப்புரி நூலணிமார்பர். அரவக் கங்கணமுடையார். இவ்வாறு அரசர்க்கும் அரசுக்கும் சுகந்தரும் சுகாசனர் சொல்லப்படுகின்ருர்.

பூர்வகாரணம் – படலம் 11ல்:

ஐடாமகுடம், முக்கண், நாற்கரங்களில் அபயம், வரதம், மான், மழு ஆகியவை கொண்டவர். வலத்தாள் மடிப்பு, இடத்தாள் தொங்க விட்டவர். மற்றவை கந்தரும் கௌரியும் இல்லாத உமாசகிதர் போல் கொள்க.

(சில்பரத்னம், ஸ்ரீதத்வநிதி நூல்களில் அளவுகளோடு இத்திருமேனிகள் விவரிக்கப்படுகின்றன)

சுகாசனர்

9. உமாசகித மூர்த்தி

🛟 உமை என்பது சிவபெருமானது கரு2ணயே என்று காட்ட அமைந்த திருக்கோலமே உமாசகிதமூர்த்தி அல்லது உமாமகேச்வரமூர்த்தி ஆகும்.

சுகாசனமுர்த்தி அருகே, தேவி அவரைப் பார்த்துக்கொண்டு அமர்ந்திருந்தால் இக்கோலம் உமாசகிதமூர்த்தி என அழைக்கப்படும். இறைவனின் இடப்பக்கம் இறைவி அமர்ந்திருப்பாள். இவர் ஒருமுகமும் முக்கண்ணும் நாற்கரங்களும் கொண்டிருப்பார். சுகாசனத்தில் அமர்ந்த இவர் புலித்தோலாடையும் பட்டாடைகளேயும் அணிந்திருப்பார். இவரது பின் வலக்கரத்தில் மழுவும் பின் இடக்கரத்தில் மானும் திகழும். முன் வலக்கை அபய உறஸ்தமாகவும், முன் இடக்கை வரதஉறஸ்தமாக அல்லது சிம்ஹகரணமாகவும் அமைந்திருக்கும். குண்டலம், ஜடாமகுடம், சர்ப்பகங்கணம், யக்ஞோபவீதம் ஆகியன அணிந்து மிக அழகுடையவராகத் திகழ்வார். தேவி ஒரு முகமும் இரு கரங்களும் கொண்டு விளங்குவாள். அவளது வலக்கரத்தில் பதிமமும் (தாமரைமலர்) இடக்கரம் சிம்உறகர்ணமாக அல்லது ஆசனத்தில் பதிந்தவாறும் இருக்கும். தேவி கரண்டமகுடம் சூடி அழகே உருவாக வலக்காலேத் தொங்க அமைத்து அமர்ந்திருப்பாள்.

சில்பரத்தினத்தின்படி அவளது வலக்கரம் உற்பல மலரையும் இடக்கரம் வரதமும் கொண்டிருக்கும். இம்மூர்த்தி அமைப்பில் இறைவனும் இறைவியும் ஒரே இருக்கையிலோ தனித்தனியாகவோ, வெவ்வேறு இருக்கைகளிலோ இருக்கலாம்.

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 63ல்:

கேவல மூர்த்தியுடன் இடப்புறம் கௌரீசமேதராய்க் கொள்க. தனிப் பீடமாயினும் ஒரே பீடமாயினும் கொள்க.

சில்பரத்தினம் – படலம் 22ல்:

கேவலம் மேற்கண்டவாறு: இடப்புறம் தனிப்பீடத்துடன் கௌரியுடன் கூடியவரை கௌரீசஉறிதர் எனக் கூறுவர்.

10. ஆலிங்கனமூர்த்தி

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 63ல்:

மேற்சொன்னபடி தேவஃனயும் தேவியையும் வஃளவுகளுடன் அமைக்க. தேவன் தேவியைத் தம் வரதகரத்தால் மார்பை அணேத்தநிஃலயில் கொள்க. அல்லது தேவியின் மார்பகங்களின் இடையில் இடப்புறத்தில் அழுந்தத் தமுவிய நிஃல அல்லது இடப்பக்கமுள்ள அன்னே இடக்கரத்தால் அணேத்த நிஃல. அன்னே தன் வலக்கரத்தால் ஐயனின் வலப்புற இடுப்பின் வஃளவைத்தொட்டும், இடக்கரத்தில் செங்குவளே மலரும் உள்ளநிஃல, அல்லது அன்னே குவஃளமலர் தாங்கிய வலக்கரத்தால் இறைவணேத் தழுவி இடக்கரத்தைத் தொங்கவிட்ட நிஃல. இவைகளில் ஒன்ருல் அமைக்க. இருவரும் அஃனத்து அணிகள் அணிந்தவராயும் ஒளிர்வட்டம் உடையவராயும் அமைக்க.

சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்:

ஐயன் வரதகரத்தால் அப்பக்கத்திலுள்ள தேவியை மார்புக் குவடுகளினிடைப் பிரதேசம் அழுந்திடத் தழுவுபவராய் அமைக்க. பக்கத்தில் நீட்டிய இடக்கரத்தால் தேவியில் இடது தோளேத் தழுவுபவராயும் அமைக்கலாம். அல்லது தேவி தன்வலக்கரத்தால் ஐயனின் வலப்புறத்தை இடுப்பின் மேல் தொட்டவராயும் அமைக்க. அல்லது முன்போல் வலக்கரத்தால் செங்குவள் மலர்கொண்ட தேவியைத் தன் வலக்கரத்தால் தேவியின் தொங்கும் கரத்தை பிடித்தவராக அமைக்க.

11. சோமாஸ்கந்தர்

உத்தரகாமிகம் – படலம் 47ல்:

சோமாஸ்கந்த சுகேசரை அமைக்கும் முறை சொல்லப்படுகிறது. அந்த அமைவுமுறைகள் முழுமையாக இப்போது விளக்கப்படுகிறது.

் நாற்கரம், முக்கண், அழகிய அலங்காரம் கொண்ட சடைமுடி, அணேத்து அணிகள் அணிந்தவர். வரத அபயம் கொண்டவர், கறுப்பு மான், மழு இவற்றை மேஞேக்கிய வலம் இடக்கரங்களில் கொண்டவர், இடம் வலம் ஆகிய செவிகளில் பத்திரிகை, அநக்ரம் ஆகிய குண்டலம் கொண்டவர், முந்நூல் மார்பர். மகிழ்வு கொள் உளத்தர். மடித்த இடப்பாதமும், தொங்கும் வலப்பாதமும் கொண்டு இடப்புறம் அமர்ந்த கௌரி உடனுனவர். எல்லா நற்குறிகளும் நிரம்பியவர். (முப்பத்திரண்டு லட்சணமும் கொண்டவர்). அனேத்து அணிகளும் அணிந்தவர். இடப்புறம் உமையோடு கூடியவர் என்பதால் சோமன் என்ற பெயர் கொண்டவர்.

பிரியா உமையொடும் உடனுயுறைவதாலும் சோமன் எனப்பட்டவர். அவர்சோமாஸ்கந்தராக அமைப்பதும் சொல்லப்பட்டது. சுவாமி உயரத்தின் பத்தில் ஒன்று, இரண்டு, முப்பாக உயரத்தில் இருவர்க்கும் இடையில் கந்தரை அமைக்க. இரு கண்கள், இரு கரங்கள், கரண்டமகுடம் கொண்டவர். செவிகளில் நக்ரபிண்டம் எனும் தோடுகள், அனேத்தணிகளும் அணிந்தவர். வலக்கரத்தில் தாமரை மலரும், விரிந்த இடக்கரமும் அல்லது இரு கரங்களாலும் பிடித்த தாமரையுடனே அல்லது கூத்தாடும் நிலேயிலோ கந்தரை அமைக்க. அல்லது அன்னேயின் தொடையில் அமர்ந்தவராய் அமைக்க. அல்லது நின்றவராயோ அமர்ந்தவராயோ அமைக்க. (ஸ்கந்தரும் உமையும் இல்லா நிலேயில் இறைவன் சுகாசனர் ஆவார்) இவ்வாறு சோமர், சோமாஸ்கந்தர், சுகேசர் (சுகாசனர்) ஆகியோர் சொல்லப்பட்டனர்.

சுப்ரபேதம் – படலம் 43ல்:

இறைவனுடன் அமர்ந்த நிலேயில் அமைதிததும்பி ஒளிரும் முகமுடைய உமாதேவியை ஒரே ஆசனத்தில் அமைக்க. இருகரத்தாள், தாமரை ஏந்திய கையாள். மகுடம் மற்றும் அணிகலங்களோடு ஒளிர்பவள். இடக்கரம் தொங்கியபடியும் அல்லது கடககரமாகவும் இருக்கும்.

உமையின் தோள் அல்லது மார்புவரை உயரம் கொண்ட கந்தர், கழுத்தில் சூலம் அணிந்தவர். (கருப்புக்கயிறு), சன்னவீரம் (கோவணம்) அணிந்தவர். உமைக்கும் சங்கரர்க்கும் இடையில் அமைந்தவர். அமர்ந்தவராய் அல்லது நின்றவராய் கடகமுத்திரை கொண்ட இடக்கையராய் அமைக்க. முன்போல் பரமேச்வரரை சுகாசனராயமைத்து அவர் முகத்தை சற்றே திரும்பி நோக்கிய நிலேயில் உமையை அமைக்க.

^{🚭 &#}x27;'சோமாஸ்கந்தர்'' திருமேனியின் முழுவிளக்கத்தை ஷெஆதீன வெளியீடு எண் 407ல் காண்க.

சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்

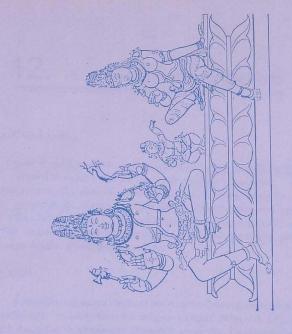
சிறப்பு வகையால் சோமாஸ்கந்தேசரை அமைக்கும் முறை சொல்லப் படுகிறது. சுகாசனராக எவ்வாறு சொல்லப்பட்டதோ அவ்வகையில் ஐயன் அமைக்கப்படவேண்டும். ஐயனின் இடப்புறம் ஒரே ஆசனத்தில் பார்வதியை அமைக்க. அன்னேயின் வலத்தாளே மடித்த நிலேயிலும், இடத்தாளேத் தொங்கும் நிலேயிலும் அமைக்க. இடக்கரத்தில் வரதமும், வலக்கரத்தில் நீலோற்பல மலரையும் அமைக்க. பச்சை அறுகு நிறமுடையவளாய் அனேத்து அணிகளும் அணிந்தவளாய், மார்பணி மாலேகளுடன் மகுடம் தரித்தவளாய் ஒளிர்மேனியளாய் அமைக்க. பிளந்துவரும் நீர்ப்பூமொட்டுப்போல் ஐயனுக்கும் அன்னேக்கும் இடையே கந்தரை அமைக்க. சுருட்டிய முடியுடனே (கொண்டையிட்ட நிலே) அல்லது ஒளிரும் மகுடத்துடனே, இருகரங்களாலும் தாங்கிய மலருடனே அல்லது ஒருகரத்தில் மலரும் வரதங்கொண்ட இடக்கரத்துடனே அல்லது தொங்கும் இடக்கரத்துடனே அல்லது சிம்மஉறஸ்த முத்திரையுடனே அல்லது வலது கரத்தில் புத்தகம், முன்சொன்னவாறு இடக்கர நிலேயோ கொள்க. அரைஞாண் ஆடையில்லா நிலே, வளேயணிந்த தோள்கள் இவற்றுடன் நிற்றல், அமர்தல், கூத்திடல் ஆகிய அமைப்புடன் கந்தரின் அமைப்பினேக் கொள்க. கூத்து நிலேயாயின் வலக்கரம் சூசிகா முத்திரையுடனும் (சுட்டுவிரல் காட்டிய நிலே) இடக்கரத்தில் பழமும் கொள்க. அல்லது பழமில்லாமல் விரிந்த நிலேயிலும் கொள்க. சொல்லிய வகையால் கந்தரின் நிருத்திய நிலேயை அமைக்க.

பூர்வகாரணம் – படலம் 11ல்:

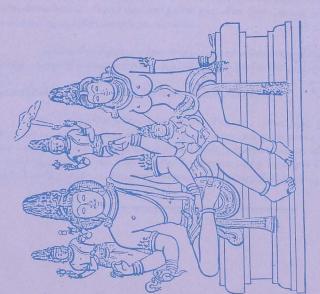
நாற்கரமும் முக்கண்ணும் சடைமுடியொடு கூடியவரும் அனேத் தணிகளும் புணந்தவரும், அபயவரத உறஸ்தம் கொண்டவரும், மான்மழுவொடு (மேற்புறத்தீல்) கூடிய வலமிடக்கரங்கள் கொண்டவரும், இடச்செவியில் சுருள்தோடும், வலச்செவியில் குண்டலமும், முப்புரிநூலணிந்தவரும், இடத்தானே மடித்தவரும் தொங்கவிட்ட வலக்காலுடையவரும் இடப்புறம் கௌரியோடு கூடியவருமாக அமைக்க. அவர்களினிடையில் அனேத்து லட்சணத்துடன் நிற்கும் கந்தரையும் கொள்க. இரு புறங்களிலும் தேவியருடன் கூடியஅயன், அரி, ஆகியோரையும் அமைக்க.

ஐயனின் தோளளவாக அன்னேயின் அளவு கொள்க. இரு கரங்களும் இரு கண்களும் கரண்டமகுட முடையளாயும், அஃனத்து அணிகளும் கொண்டவளாயும், சித்திர வேலேகொண்ட ஆடையணிந்தவளாயும், வலத்தாளே மடித்து இடத்தாளேத் தொங்க விட்டவளாயும், வலக்கரத்தில் கடகமும் இடக்கரத்தில் வரதமும் கொள்க.

அன்னேயின் உருவ உயரத்தில் எட்டில் ஒன்று அல்லது இரண்டு பாகங்களால் குகணே அமைக்க. இருகரங்கள், இருகண்கள், அனேத்தணிகளும் பூண்டவர். வலக்கரம் கடகமாயும் இடக்கரம் தொங்குவதாயும், நின்றநிலே அல்லது இருந்தநிலேயில் அமைக்க. பத்ம பீடத்தின்மேல் (அல்லது) கேவலபீடத்தின்மேல் பவானியோடு கூடிய விடையேறும் பரமணே அமைக்க.

சோமால்கந்தர்

சோமாஸ்கந்தா (மகாபலிபுரம்)

12. உமாமகேஸ்வரர்கள்

விஷ்ணு தர்மோத்தரம்:

ஒளி உருக்கொண்டோராய் உமையும் ஈசனுமான இணே இருவரைக் கொள்க. எண்தீசையும் ஒருங்கே காணவல்ல தேவர் தலேவனே பிறைமதிமுடியராயும் தேவியை மெல்லிடையாளேயும் பெருந்தனமுடையளாயும் அமைக்க. ஐயனின்இடக்கரம் அன்னே இடத் தொடையில் ஊன்றியதாயும் வலக்கரம் (தேவியின் கரத்து) நீலோற்பலத்தைத் தாங்குவதாயும் அமைக்க. அன்னேயின் வலக்கரம் ஐயனின் வலத்தொடையில் ஊன்றிய நிலேயிலும் இடக்கரம் ஆடி ஏந்திய நிலேயினும் அமைக்க.

ருப்மண்டனம்: 40 முழுவிகள் இருக்க இது இருக்கு வகையாக முழுக

உமையோடு கூடிய சங்கரரான உமாமகேசரை அமைக்கும் முறை சொல்லப்படுகிறது. வலக்கரங்களால் மாதுளம் பழம், திரிசூலம் தரித்தவராயும் (மேல்), இடக்கரத்தி⊚ல் நாகத்தைக் கொண்டு மற்ற இடக்கரத்தால் தேவியைத் தழுவியுள்ளவராயும், தேவி வலக்கரத்தால் ஐயனின் இடையைத் தழுவியும் இடக்கரத்தில் ஆடி ஏந்தியவளாயும் அமைக்க.

அவர்களின் கீழ் இடபதேவரையும், குமாரர் கணேசர் ஆகியோரையும் அமைக்க. கூத்தாடும் ஊனமுற்ற உடலுடன் பிருங்கி முனிவரை அமைக்க.

ஸ்ரீதத்வநிதியில் – பரிவாரங்கள் கொண்ட உமாமகேசர்கள்:

இடப்புறத்தே மலேமகள், எதிரில் ரிஷபம். பின்புறம் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள். இருபுறங்களிலும் திருமாலும் அயனும் வாயு முதலிய கோணங்களில் பிருங்கி, நாரதர், பாணன், பைரவர், விநாயகர், கந்தர், விரேசுரன் (வீரபத்ரர்), இவர்களுக்கிடையில் அழகிய வெண்மை கலந்த செந்நிறம் கொண்ட ஒளிரும் மேனியழகுடைய சம்புவை சரணடைந்து போற்றுகின்றேன்.

பகுதி – 4

சம்மார (ஒடுக்கும்) மூர்த்திகள்

13. காமாந்தகர் 21. வடுகபைரவர்

14. கஜாஸ ்ரசம்மாரர் 22. ஸ்வர்ணைகர்ஷணபைரவர்

15. காலாரிமுர்த்தி 23. அஷ்டாஷ்ட பைரவர்

16. திரிபுராந்தகர் 24. விரபத்திரர்

17. சரபேசர் 25. ஜலந்தரஉறரர்

18. சரபமூர்த்தி 26. மல்லாரி சிவர்

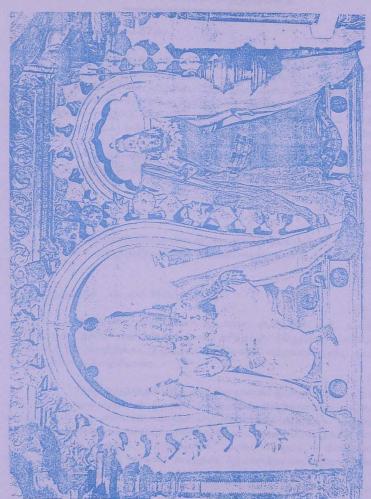
19. பிரம்ம சிரச்சேதர் 27. அஷ்டபுஜ அகோரமுர்த்தி

20. பைரவர் 28. த்வாதிரிம்சத்புஜஅகோரமுர்த்தி

29. தசபுஜஅகோர மூர்த்தி

காமதகனா்

திருக்குறுக்கை – காமதகனர்

13. காமாந்தகர்

உத்தரகாமிகம் – படலம் 57ல்:

தட்சிணுமூர்த்தியாகிய யோகத்திலாம் மாதேவரின் முன் அவர் பார்வையாலே அவ்விஞடியினில் வீழ்த்தப்பட்டவளுக மன்மத&ன அமைக்க.

இறைவனின் உயரத்தைப் பத்தாக்குக. அதில் ஒன்று முதல் ஏழுபாக உருவில் பொன்னணிகளணிந்த மன்மதஃனச் செய்க. மீனக் கொடியோடு கூடியவளுயும் கரும்பு வில்லும் ஐந்து புஷ்ப பாணங்களும் கரத்தில் கொண்டவளுயும், சுத்தமான ஐாம்பூநதம் என்னும் பொன்னல் அலங்கரிக்கப்பட்டவனும், தேவபாகன், வசந்தன் முதலிய அழகிய நண்பர்களுடன் கூடியவனும், லம்பினீ, தாபினீ, வேதினீ, த்ராவினீ, மாரிணீ என்னும் சரங்களுடன் கூடியவரையும் அல்லது ஒற்றை அம்புடன் கூடியவளையும் செய்க.

சுப்ரபேதம் – படலம் 34ல்:

காலணே நாசம் செய்தவராயும், காமத்தை ஒடுக்கியவரும், உக்ரபாவம் கொண்டவரும், ஒருபுறத்தில் காமனே வீழ்த்தியவருமாயும் உள்ள காமாரியை சொல்வர்.

பூர்வகாரணுகமம் – படலம் 11ல்:

முக்கண்ணர், நால்தோளர், ஜடாமகுடம் கொண்டவர். உக்கிரப் பார்வையுடையவர். மார்பில் அக்கமாலே தரித்தவர். (தெற்கில்) வலப்புறம் பதாகையும் இடக்கரத்தில் சுட்டு முத்திரையும் கொள்க. மற்றவற்றை வியாக்யான மூர்த்திக்குள்ளது போற்கொள்க.

பேரத்தின் (மூர்த்தியின்) உயரத்தின் நான்கில் மூன்று பங்கு உயரமாக மன்மதனின் அமைப்பைக் கொள்க. பீடத்தில் நின்றவளுகவோ தேரில் ஊர்ந்தவளுகவோ அமைக்க. காமீன காஞ்சனநிறத்தில் அமைக்க. அீனத்து அணிகளும் அணிந்தவளுகவும், ஓளிர்மேனியுடையவளுகவும் பூக்களாலான அம்புகளேயுடையவனும், மீனக்கொடியுடையவனும், மதன், ராகன், வசந்தன், இமபாந்தவன், இவர்களோடு கூடியவனும் ஆக அமைக்க.

தாபினீ, தஉறனீ, விச்வமோகினீ, விசுவமர்த்தினீ, மாதினீ என அவனது ஐம்பாணங்களும் அமைக்கப்படும். இடக்கரத்தில் வில்லும், வலக்கரத்தில் அம்பும் கொண்டவராயும், இவ்வாறு ஐயனெதிரில் வீழ்ந்தவஞக அமைக்க. இவ்வாறு காமநிக்ரக மூர்த்தியை (காமாந்தகர்), (காமாரி) அமைக்க.

14. கஜாஸுரசம்மாரர்

(யானயுரித்த பிரான்)

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 70ல்:

நாற்கைகளுடனும் அல்லது எட்டுக் கைகளுடனும் அணேத்து அணிகளுடனும் கூடியவராய் சிற்பமாக அமைக்க. நாற்கைகளுடன் கூடியவராயின்வாலும்யானேத்தோலும்வலப்புறமும், யானேத்தஃலயும் தோலும் இடக்கரங்களிலும் கொள்க. எட்டுக்கைகள் கொண்ட அமைப்பைக் கூறுகின்றேன். சூலம், உடுக்கை, பாசம், யானேத்தோல் வலப்புறமும்; யானேத்தஃல, கபாலம் யானேத்தோலும் இடப்புறம், புன்சிரிப்பும் ஆக இருபுறங்களிலுமாக கரங்களே அமைக்க.

சம்புவின் இடப்பாதம் யானேயின் மத்தகத்தின் மேலும், மகுடத்தின் மேல் யானேயின் வாலேயும் செய்க. பக்கங்களில் யானேயின் பாதங்களே அமைக்க. புலித்தோலாடையுடையவராயும் விசித்திர ஆடையணிந்தவராயும் அனேத்து அணிகளும் கொண்டவராயும் இரத்தமெனச் சிவந்த ஒளியுடையவராயும் உள்ள யானேயுரித்த பிரானின் முதல்வகை கூறப்பட்டது.

சூலம், வாள், தோல், யானேத்தந்தம் ஆகியவை வலக்கைகளிலும், கபாலம், கேடயம், மணி, யானேத்தோல் ஆகியவை இடக்கைகளிலும், யானேத் தலேயில் ஊன்றிய இடப்பாதமும், வாஞேக்கி யானேயின் பின்புறத்தைத் தாங்கும் வலப்பாதமுமாக இரண்டாம் வகை கூறப்பட்டது.

ஐயனின் அருகில் இடப்புறத்தில் கந்தரை இடுப்பில் தாங்கி பயத்துடன் கூடிய உமாதேவியை அமைக்க.

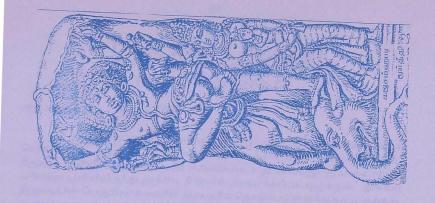
சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்:

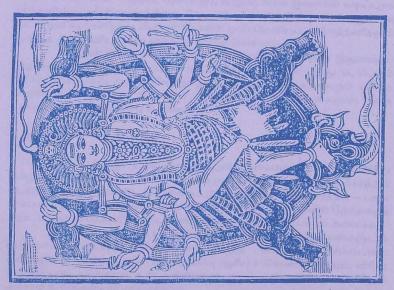
அனேத்தணிகளும் அணிந்தவரும் பாசம் – யானேத்தோல் வலக்கரம் இரண்டிலும், யானேத்தந்தம் – தோல் ஆகியவை இடக்கரம் இரண்டிலும், சூலம் – உடுக்கை–பாசம் – யானேத் தோல் வலப்புறமும், யானேத்தந்தம் – கபாலம் – பாசம் – யானேத்தோல் இடப்புறமும், சம்புவின் இடப்பாதம் யானேத்தலேயின் மேலும், திருமுடி போல் யானே வாலும் அமைக்க. இருபுறங்களிலும் யானேயின் கால்களேயும் யுக்தியின் படி செய்க. மிகுந்த யானேத்தோலே பிரபாமண்டலமாகச் செய்க.

புலித்தோலுடையவளுயும் விசித்திர ஆடையுடையவளுயும் அனேத்து அணிகளும் அணிந்தவளுயும் இறைவனே அமைக்க. இடப்பாதம் யானே மத்தகத்தின் மீதும், வலப்பாதம் தலேமுடிவரையிலுமாக வலப்பாதம் தூக்கிய நிலேயிலுமாக அமைக்க. கௌரி தமதிடுப்பில் ஸ்கந்தரை வைத்துக்கொண்டும் பயத்துடன் கூடியிருப்பவராய் அமைக்க. அல்லது சூலம் – வாள் – யானேத் தந்தம் – தோல் இவற்றை வலப்புறம் அமைக்க. பின்னர் இடப்புறம் கபாலம் – கேடயம் – மணி – யானேத்தோல் இவற்றைக் கரங்களில் அமைக்க.

15.காலாரி மூர்த்தி (காலசம்மார முர்த்தி)

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 76ல்:

இனி சிறப்பான காலாரி (காலசம்மார) மூர்த்தியின் உருவமைப்பைச் சொல்வோம். ஐயனின் வலப்பாதம் பத்மபீடத்தின் மேல் அமைக்கப்படும். நிருத்த மூர்த்தியின் முதல்வகையிற் சொல்லப்பட்டது போல் இடது பாதம் சற்றே வளேந்து பூமியிலிருந்து தூக்கிய நிலேயில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். தூக்கிய திருவடியின் பெருவிரல் காலனின் இதயத்தில் தொடும்படி வைக்கப்பட்டிருக்கும். கூர்மையான பற்களும் முக்கண்களும் சடைமுடியால் அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும் அமைக்க. நான்கு அல்லது எட்டுக் கைகளேயுடையவராக அமைக்க. வலது முன்கரத்தில் காதுவரை உயர்த்தி நீட்டிய சூலத்தினே அமைக்க. மேற்கரத்தில் பரசும், இடது மேற்கரத்தில் வரதமும், கீழக்கரம் கீழ்நோக்கிய ஆசி முத்திரை கொண்டதாயும், விஸ்மயம் காட்டுவதாயும், மழுக்கரம் முதல் முகம் வரை உறிக்காசூத்ர அளவுடனும் திரும்பிய நிலேயிலும் விஸ்மயத்தில் அநாமிகை நுனியும் காதிலிருந்து மணிபந்தம் (மணிக்கட்டு) வரையான சூலஉறஸ்தமும் ளைவிலிருக்க அமைக்க. நான்கு கையமைப்பில் இவ்வாறமைக்க. எட்டுக்கைகளாயின் – சூலம், பரசு(மமு), வஜ்ரம், வாள் இவைகள் வலப்புறக் கரங்களிலும்; விஸ்மயமுத்திரை, கேடயம், பாசம், சூசிஉறஸ்தம் ஆகியன இடப்புறக் கரங்களிலும், மின்னல் போன்ற ஒளிர்மேனியும், அனேத்தணிகளும் அணிந்த திருமேனியும் ஆக காலஉறர மூர்த்தி சொல்லப்படுகிருர்.

இதன்பின்னர் காலனின் அமைப்பு சொல்லப்படுகிறது. இருகைகள், இரு கால்கள், நீண்ட பற்கள், பாசம் பிடித்தக் கரங்கள், கரண்ட மகுடம், பெரும் பீதிகாட்டும் முகம், பாசம் பிடித்து இதயத்திற் கூப்பிய கரங்களும் விரிந்த பாதங்களும், ஐயீன நோக்கும் மேல் நோக்கிய முகங்களும், ஆக காலஉறாரிமூர்த்தி இவ்வாறு சொல்லப்பட்டார்.

உத்தரகாமிகம் – படலம் 57ல்:

வீளந்த இடத்திருப்பாதமும் புலித் தோலாடையும் மேல்நிமிர்ந்து நின்ற வலப்பாதமும் கூர்மையான பற்களும், சிவந்த நாசியும் வலக்கரத்தில் (உயர்த்திய) சூலமும், இடக்கரத்தில் சுட்டு முத்திரையும், வலக்கரத்தில் – பரசு, நாகபாசம் அல்லது மானும், சூலமுனே கீழ் நோக்கியும் காலனின் தேகத்தைத் தொட்டபடியும் தேவனின் கடைக்கண் பார்வை காலனே நோக்கியும் அமைக்க.

காலனேக் – கீழே வீழ்ந்தவளுயும், விரிந்து பிதுங்கிய கண்களுடன் மூர்ச்சையுற்றவனுயும், மிகுதியான சிவந்த வஸ்திரம் செம்பட்டை மயிர்த்தலேயுடையவனுயும் – சூலம், பாசம் ஆகியன கொண்டவனுயும், விரிந்த கால்களேயுடையவனுயும், கூரிய பற்கள் உடையவனுயும்ட நவதாள அளவினுல் அஞ்சலி உறஸ்தனுயும் அமைத்திடுக. அல்லது சிவலிங்கத்தினின்று வெளிப்பட்ட சிவனுல் வீழ்த்தப்பட்டவளுயமைக்க. காலாந்தலிங்கம் எனப்படும் இவ்விலிங்கத்தை லிங்கோத்பூத முறையில் அமைக்க. கீழ்நோக்கிய பார்வையுடன், அதோமுகராயும், முழுநீறு பூசிய மேனியராயும், கூப்பிய கைகளினுல் புஷ்பாஞ்சலி செய்பவராயும், ஒருபுறத்தில் நிற்பவராயும் மார்க்கண்டேயரை அமைக்க.

காலஃன (அபஸ்மாரத்தை) இறைவஞல் பீதியுற்றவஞயோ அல்லது (திருவடி தீண்டப் பெற்றமையால்) அமைதி நிறைந்தவஞகவோ, மார்க்கண்டேயரால் கோபமுற்றவஞயோ அல்லது கோபமற்றவஞயோ அமைக்க. இறைவன் திருவடி காலன்மீது படுவதாயோ அன்றிப் படாமலோ அமைக்க.

சுப்ரபேகம் – படலம் 34ல்:

வலக்கரத்தில் சூலமும் இடக்கரத்தில் ஆசி விரல் முத்திரையும் அமைக்கப்படும். இடது பாதம் காலனின் இதயத்தில் பட்டும், மறுபாதம் (வலதுபாதம்) நன்கு ஊன்றிய நிலேயிலும் வைக்கப்பட்டிருக்கும் உருவத்தை காலநாசம் என்கிறது.

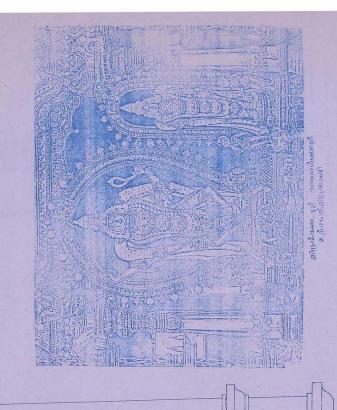
சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்:

கால2னத் தடிந்த இறைவரை, இடப்புறம் சற்றே வளேந்தவராயும், நன்கு ஊன்றிய வலப்பாதம் உடையவராயும் பதுமபீடத்தில் இருப்பராயும், வலமுன்கரத்தில் காதுவரை தூக்கிபிடிக்கப்பட்ட சூலமுடையவராயும், வலப்பின் கரங்களில் பரசு, வரதம் ஆகியவையும், முன்னிடக் கரத்தில் நாபிக்கு நேராக சூசிகாமுத்திரையும், மற்றக்கரத்தில் விஸ்மயமும் உள்ளவாறமைக்க. தலேமுடிவரை தூக்கிய விஸ்மயத்தில் அநாமிகை (மோதிரவிரல்) நுனிவரையில் உயர்த்துக. அல்லது வலக்கரங்களில் – சூலம், பரசு, வஜ்ஜிரம், வாள் இவற்றை அமைக்க. இடக்கரங்களில் – விஸ்மயம், கேடயம், பாசம், சூசிகாமுத்திரை இவற்றையமைக்க. கலப்பில்லா மின்னெளி நிறமும், அனேத்தணிகளும் உடையவராயும் அமைக்க.

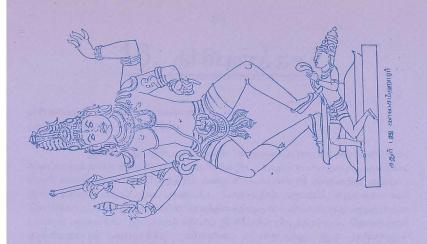
அவரின் (சிவனின்) கீழ் – இருகரங்களும் பாசம் பிடித்தவனும், கரண்டமகுடம் அணிந்தவனும், கூரியபற்கள் கொண்டவனும், மாறுபட்ட முகமுள்ளவனும், கூர்மைமிகுந்த நீண்டவாளேயுடையவனும், பெரும்பீதி அடைந்தவனும் இருதயத்தில் அஞ்சலி செய்யும் கைகளேயுடையவனும், விரிந்த கால்களே உடையவனுமாய் (கீழே வீழ்ந்த நிலேயில்) காலீன அமைக்க.

பூர்வ காரணம் – படலம் 11ல்:

நாற்கரங்கள், முக்கண், ஐடாமகுடம், சற்றே தூக்கிய வலப்பாதம், வளேந்த இடப்பாதம், புலியுடை, கூர்த்த நாசி, மற்றும் பற்கள், வலக்கரங்களில் – கீழ்நோக்கிய சூலம், பரசு, இடக்கரங்களில், தர்ச்சனி முத்திரை, நாகபாசம் ஆகியவையுடன் காலனே கீழ்நோக்கிப் பார்ப்பவராக அமைக்க. கீழ்க்கரங்களிரண்டும் கடகங்களாகச் செய்க. தோள்கள் சமமாயும் யவமாத்திர இடைவெளியுடனும் அமைக்க.

காலாரி தஞ்சைப் டொரிய கோயில்

16. திரிபுராந்தகர்

திரிபுராந்தகர் – முதல்வகையமைப்பு: (அம்சுமத்பேதம் – படலம் 66ல்)

இப்போது திரிபுராந்தகரின் உருவமைப்பைச் சொல்கிறேன். வலப்பாதம் நன்கு ஊன்றியதாயும் வளேந்த இடப்பாதம் உள்ளதாயும் அமைக்க. மேல் வலக்கரத்தில் நாபிசூத்திரம் வரை சிம்மகர்ணமாக அமைத்து அம்பை இடைநடுவில் பிடிப்பதாய் அமைக்க. பாணத்தின் அமைப்பு ஏழங்குலமாகச் சொல்லப்பட்டது. இறைவனின்தேகத்தில் கநிஷடிகை விரலளவு பரமனுள்ளதாக பாணம் அமைக்க. இடக்கரம் வில்லே இமையில் பிடித்ததாயும், தோளுயரம் தூக்கியதாயும் அமைக்க. வில்லின் நடுவிலிருந்து இரு முலேகளும் மெலிந்தனவாயமைக்க. இரு முலேகளும் வட்டமாயும் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும் அமைக்க. அரை அங்குல அகலம் கொண்டதாயமைக்க. அம்பைப் பொருத்துமிடத்தில் பாணத்தின் முப்பாகத்தில் ஒருபகுதி நீளம் நூல் சுற்றியதாய் அமைக்க. வில்லின் திறனே அதிகரிக்கும்). முன்று வளேவுகளுடன் கூடியதாகவோ, பிறைச்சந்திரன் வடிவிலோ அமைக்க. மரத்திலோ உலோகத்திலோ வில்லின்ச் செய்க.

மேற்கரங்கள் கர்த்தரி முத்திரை கொண்டு வலக்கரம் மழுவையும், இடக்கரம் மானேயும் கொள்க. சடைமுடி, அனேத்தணிகள், பவழவண்ணம், இடப்புறம் – கௌரியுடன் கூடிய நிலேயில் அமைக்க. இது திரிபுராந்தகரின் முதல்வகை சொல்லப்பட்டது.

உத்தரகாமிகம் – படலம் 49ல்:

புராரி பிரதிஷ்டை சொல்வோம். முதலில் உருவமைப்பு

சொல்லப்படுகிறது.

நாற்கரங்கள், முக்கண் சடைமுடியோடு கூடியவர். சமபங்கம், வலக்காதில் மகரக்குழை, மான், மழுவோடு கூடிய மேற்கரங்கள். வில்,பாணம் கொண்ட இடக்கரம். (அல்லது மேல் தூக்கிய இருகரங்களில் வில்,பாணம் கொள்ளலாம்) நல்லிலக்கணங்களுடன் கூடிய நிலேயில் இடப்புறம் கௌரியுடன் அமைக்க. இவ்வாறமைத்து பிரதிட்டை செய்க.

சுப்ரபேதம் – படலம் 34ல்:

வில் அம்புடன் கூடியவர் மானும் மமுவும் ஏந்தியராக உமையோடு கூடியவர். இவ்வாறு திரிபுராந்தகரைச் செய்க. சில்பரத்தினம் – படலம் 22ல்:

எட்டுவகையாகத் திரிபுராந்தகர் சொல்லப்படுகிருர். நன்கு ஊன்றிய வலப்பாதமும் விளந்த இடப்பாதமும் கொள்க. முன் வலக்கரத்தில் தொப்புள் வழிச்செல்லும் ரேகையின் முடிவுவரை சிம்மகர்ண முத்திரையும் நடுவில் பிடித்த பாணமும் அமைக்க. இடக்கரத்தில் தோள் (பிடரி) வரை உயர்ந்த நிலேயில் வில் பிடித்ததாக அமைக்க. மேல் இருகரங்களிலும் கர்த்தரி முத்திரையுடனும், மழு,மான் பிடித்த நிலேயில் அமைக்க. பவழ நிறமேனியும் இடப்புறம் கௌரி அமைக்க. இவ்வாறு திரிபுராந்தகரின் முதல் உருவம் கூறப்பட்டது.

பூர்வகாரணம் – படலம் 11ல்:

நாற்கரங்கள், முக்கண், சடைமுடியொடு கூடியவர். அனேத்தணிகள் கொண்டவர். நல்ல அழகிய ஆடை அணிந்து இடக்காதில் பத்திரமும் (காதோளே) வலக்காதில் குழையும் அணிந்தவர். வில், பாணம், மான், மழு இவற்றுடன் கூடியவர். முந்நூல் மார்போடு உரிய வளேவுகள் கொண்டவர். மிகுதியுள்ளவற்றை விருஷவாகனர் போல் அமைக்க.

இரண்டாம் வகைத் திரிபுராந்தகர்: (அம்சுமத் பேதம் – படலம் **67**ல்)

அவ்வாறே இடப்பாதத்தை அபஸ்மாரத்தின் மேல் நின்றதாகவும், மற்றவை முன் சொல்லப்பட்டது போலும் இரண்டாம் வகை முர்த்தியை அமைக்க.

சில்பரத்தினம் – படலம் 22ல்:

இடப்பாதத்தை அபஸ்மாரத்தின் மேல் நின்றதாயும் மற்றவை முன் சொல்லியது போலும் அமைக்க.

முன்ளும் வகைத் திரிபுராந்தகர்: (அம்சுமத்பேதம் படலம் 64) மற்றும் சில்பரத்தினம் படலம் 22ல்

இடப்பாதம் நன்கு ஊன்றிய நிலேயிலும், வலப்பாதம் வளேந்துமுள்ள நிலேயில் அமைக்க. மற்றவை முன்போல் அமைக்க. சூத்ரத்தை இடப்பக்கத்தில் அமைக்க. இவ்வாறு மூன்ரும் மூர்த்தம் சொல்லப்பட்டது.

நான்காம்வகைத் திரிபுராந்தகர்: (அம்சுமத்பேதம் – படலம் 67 மற்றும் சில்பரத்தினம் படலம் 22ல்)

இதுபோன்றே இடப்பாதம் அபஸ்மாரத்தின் மேல் அமைக்க. மற்றவை முன்போற் செய்க.

Figure 21.
TRIPURA VIJAYA DEVA WITH CONSORT,

திரிப்ர விஐயதேவர்

திரிட்றாந்தகர் (தஞ்சைப் பெரியகோவில் ஓவியம்)

திருவதிகை - திரிபுசம்ஹாரர் - உற்சவர்

Describe of filtre

ஐந்தாம்வகைத் திரிபுராந்தகர்: (அம்சுமத்பேதம் – படலம் **67**ல்)

அதுபோல் – முன்கரம் இரண்டும் மார்பினில் கடக முத்திரையாய் அமைக்க. வலம் இடம் இரண்டும் மேஞேக்கியும் கீழ் நோக்கியும் முறையே அமைக்க. வலக்கரம் பாணத்தின் அடியையும், இடக்கரம் பாணத்தின் நுனியையும் பிடித்த வகையில் அமைக்க. மேற்கரத்தில் வலத்தில் மழுவையும், இடத்தில் வில்ஃலயும் அமைக்க. அல்லது மானே அமைக்க. இடப்புறம் கௌரியை நிறுவுக. அபஸ்மாரமின்றிய பாதம் வளேந்ததான வகை அமைக்க. இவ்வாறு நாற்கரமுடையவராய் ஐந்தாம் மூர்த்தியை அமைக்க.

சில்பரத்தினம் – படலம் 22ல்:

அவ்வாறே – இரு முன் கரங்களிலும் இருதய அளவில் அமைந்த கடகங்களாக அமைக்க. தென்கரத்தை மேல் நோக்கியும் வடக்குக் கரத்தைக் கீழ் நோக்கியும் அமைக்க. வலக்கரம் பாணத்தின் அடியையும் இடக்கரத்தை மேல்நோக்கிய பாண நுனியைப் பிடிப்பதாயும் அமைக்க. மேற்கரங்களில் வலப்புறம் மழு அல்லது மாஃனயும், இடப்புறம் வில்ஃலயும் அமைக்க. இடப்புறம் கௌரியை அமைக்க. அபஸ்மாரமின்றி ஐந்தாம் வகை மூர்த்தம் அமைக்க.

ஆரும் வகைத் திரிபுராந்தகர்: (அம்சுமத்பேதம் – படலம் 76ல்)

அதிபங்கத்துடன் முன் வீளந்தவராய் எண் கரங்களுடையவராய் – பாணம், பரசு, வாள், வச்சிரம் இவைகள் வலப்புறத்திலும், வில், விஸ்மயம், கேடயம், கடகம் இவை இடத்திலும் அமைக்க. இடப்புறத்தில் அழகுடன் கௌரியையும் அமைக்க.

சில்பரத்தினம் – படலம் 22ல்:

அறுமுகச்சத்தி, பாணம், பாசம், வாள் இவைகள் வலத்திலும் – வில், விஸ்மயம், கேடயம், கடகம் இவை இடத்திலும் அமைக்க. இடப்புறத்தில் அழகுடன் கௌரியையும் அமைக்க.

ஏழாம்வகைத் திரிபுராந்தகர்: (அம்சுமத்பேதம் – படலம் 67ல்)

ஏழாம் மூர்த்தி பத்துத் தோள்களேயுடையவர். பாணம், சக்கரம், சூலம், மழு, வச்சிரம் இவைகளே வலக்கரங்களில் அமைக்க. வில், சங்கம், சூசி முத்திரை விஸ்மயம், கேடயம் இவைகளே இடக்கரங்களில் அமைக்க. சில்பரத்தினம் – படலம் 22ல்:

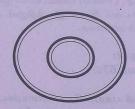
ஏழாம் மூர்த்தத்தில் வலப்புறம் – பாணம், சக்கரம், சூலம், மழு, வச்சிரம் ஆகியன அமைக்கவும். இடப்புறம் – வில், சூசி, விஸ்மயம், கேடயம்...... மற்றவை முன்போல் அமைக்க.

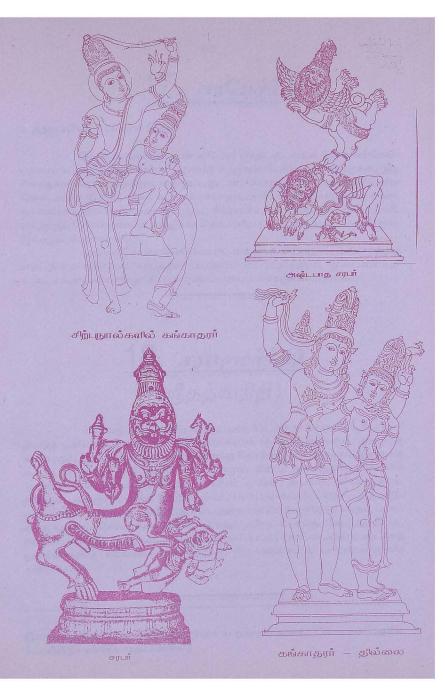
எட்டாம் வகைத் திரிபுராந்தகர்: (அம்சுமத்பேதம் – படலம் 67ல்)

அதுபோன்றே வலமுழந்தாள் இரதத் தலத்தில் ஊன்றியும், அதன்முன் இடத்தாள் இரதத்தின் தலத்தின் மீதும் வைத்தபடி அமைத்திடுக. முகுளத்துடன் கூடியதும் முகுளத்தின் முன்புறம் கமிறுகளேக் கையில் பிடித்த நிலயில் அயனேயும் அமைக்க. நாற்கரங்களில் வலக்கைகளில் பிரம்பும், கமண்டலமும் இடக்கரங்களில் தாமரை மொட்டு, பாசம், நான்கு முகம், நாற்ருள் களுடன் அயனே அமைக்க. ரதத்தின் முகுளத்தின் கீழ் வெள்விடை அமைக்க. ரதம் வானவீதியில் உள்ளதாக அமைக்க. பவள நிறமும் சத்வ சத்வ ராஜஸ பாவத்துடன் அனேத்து அணிகளும் அணிந்தவராய் ஒருமுகம், முக்கண்கள், இடப்புறம் உமையொடு கூடிய திரிபுராந்தகரின் எட்டாம் வகை சொல்லப்பட்டது.

சில்பரத்தினம் – படலம் 22ல்:

இவ்வாறே எட்டாம் மூர்த்தியை பூமியின் மேல் வளேந்த நிலேயில் வைக்க. இடத்தாளே ரதத்தின் தலத்தின் மேல் இடப்பாதத்தையும் உசிதப்படிவைக்க. முகுளத்துடன் கூடியதாயும், முகுளம் கயிறு கூடியதாயும், முகுளத்திடையில் நான்முகமும் நாற்ளுளுங் கொண்டவராகவும் அயனேயும் அமைக்க. அவரின் வலக்கரங்களில் பிரம்பு, கமண்டலம், இடக்கரங்களில் தாமரைமொட்டு, பாசம் இவற்றைத் தாங்கியவராயும், முகுளத்தின் கீழ் வெள்ளே நிறமுடைய எருதையும் (இடபம்) அமைக்க.

17. சரபேசர்

உத்தரகாமிகம் – படலம் 54ல்:

ூஉருவ அமைப்புடன் சரபேசர் பிரதிட்டையைச் சொல்கின்றேன். பறவை உருவம், பொன்னிறம், இரண்டு சிறகுகள், மேனேக்கிய இறகுகள், இரு சிவந்த கண்கள், சிங்கத்தினுடயது (உடலுடன்) போன்ற நாற்கால்கள், இடுப்பின் மேல் மனித உடல், மிகக் கூர்மையான நகங்கள், மேனேக்கிய பாதங்கள், வானமாளவும் வால், முடித்த சடைமுடி, சிங்கமுகம், பயம்தரும் கோரைப்பற்கள், பயந்தரும் போர்க்குணம் உலகழிக்கத் தொடங்கிய நரசிம்மத்தை அழிக்கும் செயல் இவற்றுடன் அமைக்க.

அஞ்சலி செய்கரங்கள் கொண்ட மானுடல், சிங்கமுகம், தாமரை இதழ் என நின்ற கண்கள், சரபத்தால் பற்றப்பட்ட கால்களும், இடையையும் உடையவராயும் வானேக்கிய முகமுடையராயும் விஷ்ணுவை அமைக்க.

18. ச**ரமமூர்த்தி** (ஸ்ரீதத்வநிதி)

மாமேரு மலேயொத்த பேருடலும், எட்டுக் கால்களும், சூரிய ஒளி நிகர்த்த ஒளிமண்டலமும், முப்பத்திருகரங்களும், சூரிய சந்திரர்களாய் அமைந்த கண்களும், உதயகிரி மற்றும் அஸ்தகிரியைத் தொடும் இரு சிறகுகளும் இடி எனக் கூர்த்த குரலும், மேணுக்கிய கேசங்களும், நீண்ட கரங்களும், பல்வகை அணிகளும் கொண்ட மேனியும் – வச்சிரம், முஷ்டி, அபயம், சக்கரம், சக்தி, தண்டம், அங்குசம், வாள், கட்டுவாங்கம், பரசு, அக்கமாலே, எலும்புத்தண்டு, சூலம், வில், உலக்கை, அக்னி ஆகியவற்றை வலக்கரங்களிலும்; வரதம் பாசம் கதை, பாணம், கொடி, கிரகசம் (வளேந்த கத்தி) க்ரோடம், சங்கு, கேடயம், நாகம், தாமரை, கபாலம், புஸ்தகம், ஈட்டி, தூர்க்காச்லிஷ்டம் (கோட்டையை உடைக்கத் தூக்கிய கரம்), கலப்பை ஆகியவற்றை இடக்கரங்களில் தாங்கியவருமாக அமைக்க.

19. பிரம்ம சிரச்சேதர்

ஸ்ரீதத்வ நிதியில்:

இவரை வெண்ணிறத்தர். நாற்கரத்தர். வலக்கரங்களில் – வச்சிரம், கைக்கோடரியும், இடக்கரங்களில் – பிரம்ம கபாலம், சூலம் ஆகியவற்றைத் தாங்குபவர். சுருட்டி உயர்த்திய சடைமுடி, புலித்தோலாடை, தோடு ஒருபுறம், மகரக்குழை ஒருபுறம் கொண்ட திருச்செவியராய்த் திகழ்ந்து அருள்தருவார் என இவரைப் புகழ்கிறது.

ஷெஆதீன வெளியீடான பைரவர் நூலில் (பக்கம் – 238):

சிவ லீலாமூர்த்தங்களில் இவர் ஒருவர். அயனின் செருக்கை அடக்க அவனது ஐந்து சிரங்களில் உச்சித் தலேயைக் கொய்தவர்.

இதனுல் தொடர்ந்த பிரமஉறத்தி விளேவாக எழுந்த கருமை நிறப் பயங்கர உரு தன்?னப்பின் தொடர்ந்திடப் பன்னீராண்டுகள் பாரி?ன வலம் வந்ததால் ''பிட்சாடனர்'' என்னும் பெயரி?ன ஏற்ருர்.

இக்காலத்தில் தம் கரத்தோடு ஒட்டிநின்ற பிரம்ம கபாலம் காரணமாக ''கபாலமூர்த்தி'' எனப் பெயர் பெற்ருர்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு கற்பத்திலும் தம்மால் கிள்ளி எறியப்பட்ட பல பிரம்ம சிரசுகளேக் கோத்து மாலேயாய் அணிவதால் ''கங்காளர்'' எனவும் பெயர் பெறுகிருர்.

20. பைரவர்

பைரவர் தியானம் – விஷணு தர்மோத்தரத்தில்:

தொந்தி வயிற்றர், பொன்னிறங்கொண்ட வட்ட கண்களே உடையவர். கருந்தாடி கொண்ட முகம். விரிந்த நாசி நுனி, கபாலமாலே தரித்தவர். கோபம் மிக்கவர். தமது திருமேனியில் உரிய அணிகளே அணிந்தவர். நாகங்களேயும் அணிந்திருப்பவர். நாகத்திளுல் அச்சுறுத்துபவர். வானத்துக்கும் கடலுக்குமாக விரிந்த உருவினர். யானேத் தோலினேப் போர்வையாகக் கொண்டவர். பல கரங்களேக் கொண்டவர். பல்வகை ஆயுதங்களேக் கொண்டவர். ஒளிவீசும் கூர்மையான நகங்களேக் கொண்டவர். மலேமகளாம் (பர்வநந்தினி) தேவியைப் பாம்பிளுல் அச்சுறுத்துபவர்.

🔇 ''பைரவர்'' – திருமேனியைப்பற்றி விளக்கமாக ஷ ஆதீன வெளியீடாகிய பைரவர் நூலில் காண்க. – வெளியீடு எண் 434 – 1996

பிரம்ம சிரச்சேதர்

பைரவர் (சிதமீபரம் கோயில்)

ക്കൂ തല്യവു

அசிதாங்க பைரவர்

உன்மத்த பைரவா

ø.	Опты	شهسرش شریس		.ம்ஞாண்க்க்மு ம்றமும் மக்கள்ளனும்.					முக்கன், 10 கை, சர்ப்பத்தை பூனூர் தரிப்பவர், கொரீர் திகப்பர், தெத்தப் பற்களால் பயங்கரு முகமுடையவர் அஷ்ட சுவரியத்ன கொடுப்பவர்	
பைரவர் விபரம்	û g li Sû	கத்தி, பாநபாத்திரம் ருத்திராகூமாலே, கமண்டலம	டங்கம், கத்தி, பாக பாத்திரம், கத்தி	வில், பாணம், கத்தி, பாகபாத்திரம்	சங்கம், சக்கரம், கதை, பாநபாத்திரம்	கத்தி, உலக்கை, கேடயம், கபாலம்	பத்மராககார்தி பரசு, வஜரம், கத்தி, பாநபாத்திரம்	சூலம், இரும்பு, உலக்கை, கபாலம், கத்தி	சூலம், டமருகம், சங்கம், சக்கரம், கதை, கத்தி, கபாலம், கட்வாங்கம், பாசம், அங்குசம்	டந்து 64 ஆக உள்ளன.
வாருணபத்ததியில் கண்டபடி அஷ்ட	shpù i	வெண்மை	ប់ឲ្យពិធិន្សាប	பொன்கிறம்	Spirit.	பொள்கிறம்	பத்மராககாந்தி	मिकार्ग	வெண் மை	ட்டாக தோற்றமடை
	வாகளம்	ច្ចាល់ ខេត្ត	விருஷ்பம்	மயில்	a Contract	குதிரை	யான	Histo	Purit B	ிலும் எட்டு எ றன.]
क्री प्या शं	中等	பிராமி	மாஹே சுவரி	கௌமாரி	क शांके बन की	வாராஹி	இந்திராணி	சாமுன்படி	कि कर्ण कि का क	ற ஒவ்வொன் isள் கூறுகின்
ருணபத்த	S	999	தென்கிழக்கு	தெற்கு	தென்மேற்கு	மேற்க	வடமேற்கு	வடக்கு	வடகிழக்கு	திருமேனி போன் _[ாப்பற்றி சிவாகமா
OUT.	பெயர் .	அசிதாங்க பைரளர் கிழக்கு	உருபைரவர்	சன்ட பைரவர்	குரோதன் பைரவர்	உன்மத்த பைரவர்	கபால பைரவர்	பீஷ்ண பைரவர்	ஸம்ஹார பைரவர்	[இந்த எட்டு பைரவர் திருமேனி போன்று ஒவ்வொன்றிலும் எட்டு எட்டாக தோற்றமடைந்து 64 ஆக உள்ள இந்த 64 பைரவர்களேப்பற்றி சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன.]
	er coint.	in the	2	60	4	9	9	1	CO COLOR	October 120

21.வடுக்பைரவர்

ருபமண்டனத்தில்:

ரூபமண்டனம் நூலில் – கட்வாங்கம், ஊன் (செறிஉடல்) பாசம், சூலம், உடுக்கை, கரங்களில் கொண்டவர், ஆன்ம நிறம் போல் ஒளிர்பவர். சாரங்களின் சாரமானவர். இவரை செபித்து மகிழ்வுடன் எல்லா விருப்பங்களும் நிரம்பப் பெறலாம்.

வடுகபைரவ கல்பம் (வேறுவகை):

ஷை நூலில் வடுக பைரவரைக் கூறுகையில் – விரிந்து பரந்த செஞ்சடை முக்கண், செந்நிறமேனி, சூலம், கபாலம், உடுக்கை, பாசம் இவைகளேக் கொண்டவர். பிறந்த மேனியராய் நாயினே ஊர்பவர். பல்வேறுருக்கள் கொள்பிசாசங்கள், பல்வேறு கணங்களால் சூழப்பட்டவராக வடுக பைரவர் போற்றப்படுகிருர்.

22. சுவர்ணுகர்ஷண பைரவர்

ஸ்ரீதத்வநிதியில்:

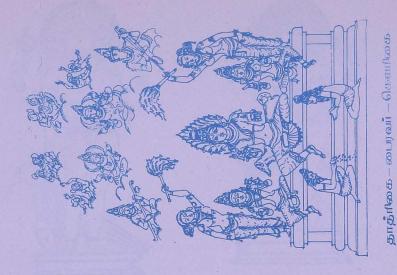
மஞ்சள் மேனியில், நாற்கரத்தோளர், முக்கண்ணர், மஞ்சள் ஆடை அணிந்தவர். மாணிக்க மணிகள் இழைத்த பொன் அட்சய பாத்திரமேந்தியவர். இரும்பு சூரி, (வாள்), பெருஞ்சூலம், தோமரம், சாமரம், இவைகளேத் தாங்கியவர். பெருங்களிப்புக் கொண்டவர். உண்மை மகிழ்வில் திளேப்பவர். அணேத்து தேவர்களாலும் வணங்கப்பட்டவர். சர்வ சித்தி தருபவர்.

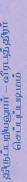
23. அஷ்டாஷ்ட பைரவர்கள்

ஸ்ரீதத்வ நிதி – 3ஆவது சிவதத்துவ நிதியில்:

முதலெண்மர்: (முதல் எட்டு பைரவர்கள்)

முதலெண்மரையும், பொன் மேனியராயும், முத்தஃலச் சூலம், உடுக்கை, பாசம், சூர்க்கத்தி, தரித்தவர்களாய் மிக அழகிய மேனியுடையவராய் தியானிக்க.

திருப்பறியலூர் – வீரபத்திரர் செப்புப்படியம்

குரோதன பைரவர்

உரு டைரவர்

പ്ളെത്ത പെടുഖന്

கபால பைரவர்

இரண்டாம் எண்மர்:(9 முதல் 16 வரை உள்ள பைரவர்கள்)

அக்கமாலே, அங்குசம், புத்தகம், வீ2ண, சுகேதம் எனும் மணிகளால் ஆன அணிகள் கொண்டோராய் வெளுப்பு நிறம் கொண்டு விளங்கும் இரண்டாம் எண்மராகிய பைரவரை தியானிக்க.

முன்ளும் எண்மர்:(17 முதல் 24 முடிய உள்ள பைரவர்கள்)

அக்னிஜ்வாலே, சக்தி, கதை, ஈட்டி, குந்தாலி ஆகியன தரித்தோராய், நீல வண்ணராய் மூன்ரும் எண்மரை நல்ல லட்சணமுடையோராய்த் தியானிக்க.

நான்காம் எண்மர்: (25 முதல் 32 முடிய உள்ள பைரவர்கள்)

வாள், கேடயம், பட்டைக் கத்தி, பரசு, தரித்தவர்களாய் புகை நிறத்தராய் பக்தியுடன் தியானிக்க.

ஐந்தாம் எண்மர்: (33 முதல் 40 முடிய உள்ள பைரவர்கள்)

ஈட்டி,கேடயம், பரிகம் (பரிகாயுதம்), பிண்டிபாலம் ஆகியவை கொண்டவராய், வெளுப்பு நிறத்தராய், உள்ளம் கவர்வராய் ஐந்தாம் எண்மரைத் தியானிக்க.

6–7–8 எண்மர்: (41 முதல் 64 முடிய உள்ள பைரவர்கள்)

ஆருவது எண்மர் – மஞ்சள் நிறம் ஏழாவது எண்மர் – சிவப்பு நிறம் எட்டாவது எண்மர் – மின்னல் நிறம்

ஐந்தாம் எண்மரைப் போல், ஈட்டி முதலான ஆயுதங்க&ளக் கொண்டு தியானிக்க.

அஷ்டாஷ்ட பைரவர்களின் பெயர்கள்: (64 பைரவர்கள்)

1–ஆம் வகையினர்:

1. அசிதாங்கர் 5. சுவச்சந்தர்

2. விசாலாட்சர் 6. விக்ன சந்துஷ்டர்

3. மார்த்தாண்டர் 7. கேசரர் 4. மோதகப்பிரியர் 8. ஸசராசர்

2–ஆம் வகையினர்:

10. குரோதம்ஷ்ட்ரர் 11. சடாதரர்

12. விசுவருபர்

13. விருபாட்சர் 14. நாதாருபதரர்

15. பரர்

16. வஜ்ரஉறஸ்தர்

3–ஆம் வகையினர்:

17. மகாகாயர் 21. நிலகண்டர் 18. சண்டர்

ககு. பிரளயாந்தகர்

20. பூமிகம்பர் 24. முண்டபாலர்

22. விஷ்ணு 23. குலபாலகர்

4-ஆம் வகையினர்:

25. காமபாலர்

26. குரோதர்

27. பிங்கலேட்சணர்

28. அப்ரருபர்

29. தராபாலர்

30. குடிலர்

31. மந்திரநாயகர்

32. ருத்ரர்

5-ஆம் வகையினர்:

33. பிதாமகர்

34. உந்மத்தர் 35. வடுகர்

36. சங்கரர்

பூதவேதாள திரிநேத்ரர்

38. திரிபுராந்தகர்

39. வரதர் 40. பர்வதாவரசர்

6-ஆம் வகையினர்:

41. கபாலர் 42. சசிபூஷணர்

43. உறஸ்திசர்மாம்பரதரர்

44. யோகீசர்

45. பிரம்மராட்சசர்

46. சர்வக்ஞர்

47. சர்வதேவேசர் 48. சர்வபூதஉற்ருதிஸ்திதர்

7–ஆம் வகையினர்:

49. பீஷணுக்யர்

50. பயகார்

51. சர்வக்ஞயர்

52. காலாக்னி

53. மகாரௌத்ரர்

54. தட்சிணர்

55. முகரோஸ்திரர் 56. சம்உறாரர்

8-ஆம் வகையினர்:

57. அதிரிக்தர் 58. அங்கர்

59. காலாக்னி

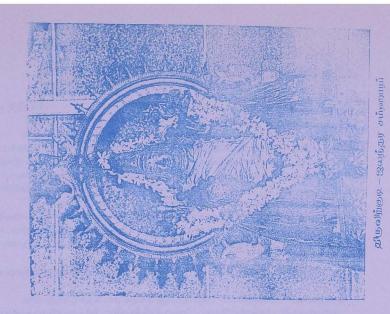
60. பிரியங்கரர்

61. கோரநாதர்

62. விசாலாட்சர்

63. யோகீசர்

64. தட்சசம்ஸ்திதர்

मुद्रीय कार होते हैं कार को कर होते हैं है कारी को है जाती है है कारी है है कारी है कि कारी है है कारी हो कि म

தருவெண்காடு – அகோரயூர்த்தி மூலஸ்தானத் திருமேனி

24. வீரபத்திரமூர்த்தி

ஸ்ரீதத்வ நிதியில்:

நாற்கரத்தர், முக்கண்ணர் சடைமுடி கொண்டவர், வலக்கரங்களில் வாளும் பாணமும், இடக்கரங்களில் வில்லும் கதையும் கொண்டவர். தாடிகூடிய முகத்தோடு பீயந்தருபவர். பைரவர் என பெருங்குரல் எழுப்புபவர். தூல மாலேயும் ருண்டம் (எலும்பு) மாலேயும் கொண்டவர். பாதுகைகள் மேல் நிற்பவர். பத்ர காளியோடு கூடியவர். பாம்பணி கொண்டவர்.

''தட்சப்ரம்ம உருவம்'' – வீரபத்திரரின்வலப்புரத்தில் அமர்ந்தவனும், ஆட்டுத்தலேக் கொண்டவனும் இரண்டு கண்களுடன் இரு கொம்புகளும் கொண்டவனும், அஞ்சலி முத்திரையுடன் வணங்குபவனும், அந்தணனும், சிவத்தியானத்தில் அமர்ந்தவனுமாக தட்சப்பிரம்மாவினே அமைக்க.

உத்தரகாரணுகமத்தில்:

வீரபத்திரமூர்த்தி மாபாதகக் குற்றத்தைப் போக்குபவர். அனேத்துத் துன்பங்களேயும் நீக்குபவர். வீரபத்திரர் எனப் புகழ்பெற்றவர். மேலானவர், தட்சயக்ஞத்தை ஒடுக்கியவர். நாற்ருளர், முக்கண்ணர், ஒளிர் சடைமுடியர். நல்ல பற்கள் கொண்டவர். ஒலிக்கும் மணிமாலே கொண்டவர். பயந்தரும் தலேமாலே அணிந்தவர். தேள்போன்ற அணிகொண்டவர். நாகத்தை முந்நூலாய் அணிந்தவர். பாதுகை அணிந்த திருவடிகளில் குற்றமில்லாத ஒலிதரும் நூபுரமணிந்தவர்.

நீலகண்டர், முக்கண்ணர், தொடைகளுக்கிடையில் செலுத்தி இறுக்கிய கஞ்சுக மென்னும் உடையணிந்தவர். வாள், கேடயம், வில், பாணம், கபாலம், பிண்டிபாலம் உடையவர். செந்நிறத்தோடு கூடியவர். அச்சுறுத்தும் பார்வை உடையவர். இவ்வாறு சிறப்பாகத் தியானித்து பிரதிஷ்டை செய்க.

25. ஜலந்தஉறரர்

ஸ்ரீதத்வநிதியில்:

செந்நிறமேனியர், அச்சுறுத்தும் கண்களுடையவர், இருகையர், முக்கண்ணர், முந்நூலணிந்தவர், அணேத்தணிகளும் கொண்டவர். பாதுகை அணிந்த திருவடிகள், செல்லும் முயற்சிகாட்டுபவர். வலக்கரத்தில் குடையும், இடக்கரத்தில் பூர்ண கமண்டலமும் கொண்டவர். நன்கு விரிந்த சடைமுடியர். கங்கையும் பிறையும் முடியிற்கொண்டவர். காதில் – குண்டலங்கள், மார்பில் – ஆரம், திருவடிகளில் – நூபுரமும் கொண்டவர்.

இருதோள், இருகண்கள், கிரீட கடகங்களும் கொண்டவளுகவும் அனேத்தணிகளுடன் இடுப்புப் பட்டியில் செருகிய குறுவாளும் உடையவளுய் அஞ்சலி முத்திரை கூடிய கையில் சக்கரத்தை தாங்கியவளுய்ச் சலந்தர&ன

அமைக்க.

26. மல்லாரி சிவர்

மல்லாரி மகாத்மியம்:

ஆதிசேடனின் முடியிலிருக்கும் மணிகளின் ஒளியை விஞ்சும் கிரணங்களே வீசும் மணிமுடி கொண்டவரும், ஒளிவீசும் பிறைமதியணிந்தவரும், அழகிய நீலமலரொத்த கண்களேக் கொண்டவரும், முழுஒளிவீசும் மதியென வட்டக் குழையணிந்தவரும், புன்னகை அழகரும், சிறந்த முத்துக்களின் ஒளியை

வெல்லும் பற்களே உடையவரும்,

புதியதாய்ச் செதுக்கிய மணிகளும் முத்துக்களும் கொண்ட ஆரங்களும், சம்பங்கி மாலேகளும் அணிந்து ஒளிவீசும் வண்ணப்பூங் கொத்துக்களால் அழகூட்டப்பெறும் அணிமார்பரும், படத்துடன் கூடிய நாகங்களால் தோள்களே அலங்கரித்தவரும், கையிலுள்ள உடுக்கை ஒலியால் உலகின் ஒலிக்கருவமைப்பவரும், மூவுலகங்களேத் தன் இருப்பிடமாக்கியவரும், மஞ்சள் உரியாடை அணிந்தவரும் காமனே எரித்த விழியுடையவரும், ஒளிவீசும் (குறு) வாளேந்தியவரும், பாம்புகளின் படங்களால் மறைந்து வெளிப்படும் பலவகை அணிகள் கொண்டவரும், அடியில் முடிவைத்து வணங்கும் தேவர் கூட்டங்களினுல் மறைக்கப்பட்ட திருவடிகளே உடையவரும், வெளுத்த உறயவர இலேகளாலான ஆரம் அலங்கரித்த திருமேனியும், ஏழு பயங்கர வேட்டை நாய்களால் சூழப்பட்டவரும், பொன்னிற மேனியராய், கறுப்புச்சாந்தினுல் அழகுறுத்தப்பட்டவராய் அனேத்து வேதங்களாலும் அறியப்படாதவருமான மல்லாரி தேவரை வணங்குகின்றேன்.

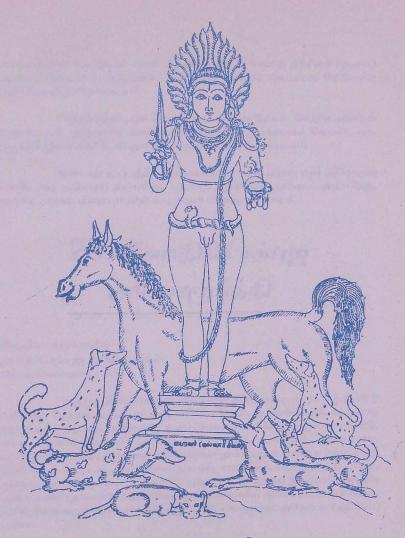
27. அஷ்டபுஜ அகோரமூர்த்தி

உத்தரகாரணுகமத்தில் – அஷ்டபுஐ அகோரமூர்த்தி:

அஃனத்துலகையும் புனிதமாக்குபவரும், எல்லாவகைப் போர்களிலும் வெற்றி தருபவரும், பிரம்மஉறத்தி போன்ற பாவங்களேயும் அழித் தருள்பவரும், மாபாதக தோஷந்தீர்ப்பவரும், குருவுக்கிழைத்த குற்றம் போக்குபவரும், சிவத் திரவியங்கவர் குற்றத்தையும் நீக்குபவரும், உபபாதகங்களே ஒழிப்பவரும் ஆன அகோராஸ்திரேசரின் சிறப்பைச் சொல்கிறேன்.

எல்லாவித ஐஸ்வரியங்களும் (ஈசனருள்) பெறவும், மேலான முத்தியினே இருப்பிடமாக்கவும், பாவம் ஒழியவும் அகோராஸதிரேசரின் ஸ்தாபனத்தைச் சொல்வேன். கேட்பாயாக.

முக்கண்ணர், எண்டோளர், அச்சந்தருபவர், கூரிய பற்கள் சுருங்கிய நெற்றி நெறித்த புருவமுடையவர், கருநிற மேகமொத்தவர், கோரர், செந்நிற ஆடை யணிந்தவர், ஒளிர் சடைமுடியர், நீண்ட ஒசிந்த கண்க&ளயுடையவர்,

மல்லாரி சிவர்

பிறைவடிவில் நெற்றியின் மேல் நீறணிந்தவர், கரங்களில் திரிசிகை (சூலம்) பறவை, வேதாளம், குறுவாள், உடுக்கை, கபாலம் கேட்யம், நெடுவாள் ஆகியவைகளேக்கொண்டவர்.

செந்நிற ஆடையும் செந்நிறப் பூக்களுமணிந்தவர். செந்நிற அணிகள் கொண்டவர். தலேமாலே அணிந்தவர். நாகத்தை முந்நூலாகக் கொண்டவர். கழுத்தில் தூலாக்கினிபோல் ஒளிரும் விருச்சிகாபரணம் பூண்டவர்.

இவ்வாறு முப்பத்திரு இலக்கணங் கொண்டவரான மகா அகோரரை (அஷ்டபுஜ அகோரர்) தியானித்து பத்ம பீடத்தில் அமர்ந்தவராய் ஸ்தாபித்து, அருகில் விருஷபத்தையும் விதிப்படி நிறுவி பிரதிஷ்டை செய்க.

28. த்வாதிரிம்சத்புஜ அகோரமூர்த்தி

சிவதத்வரத்ஞகரத்தில் – த்வாதிரிம்சத் புஐ அகோரமூர்த்தி: (32–கரங்களேயுடையவர்)

ஒருமுகமுடையவரும், மகிழ்வில் திளேத்தவரும் முப்பத்திரண்டு தோள்கள் கொண்டவரும் சடைமுடி கொண்டவரும், முக்கண்ணரும், சந்திரீனத் தரித்தவரும், அபயம், குறுவாள், சூலம், சக்கரம், உடுக்கை, எலும்பு, பாணம், கதை, பத்மம், கபாலம், ஞானமுத்திரை, ஈட்டி, அங்குசம், அக்கமாலே, கட்டுவாங்கம், பரசு, இவற்றை வலக்கரங்களிலும்; வரதம், பலகை (கேடயம்), உளி, பாசம், சம்மட்டி, நாகம், தீச்சுடர், மான், மணி, வில், கடிஉறஸ்தம், ரத்னம், குமுதம், கும்பம், முசலம் (உடுக்கை), புத்தகம் – இவற்றை இடக்கரங்களிலும்; ருண்டமாலே (தலேமாலே) அணிந்தவரும், காலமாகிய முண்டத்தின் (பிரேதம்) சிரசில் நின்றவரும் அனேவர்க்கும் அபயமளிப்பவருமான அகோர மூர்த்தியைப் பூசிக்க.

29. தசபுஜ அகோரமூர்த்தி

பாஞ்சராத்ரம் நூலில் – தசபுஜ அகோரமூர்த்தி:

பரசு, உடுக்கை, வாள்,கேடயம், பாணம், வில், சூலம், கபாலம், அபயம், வரதம் இவற்றைத் தரித்தவரும், விரும்பியதை அளிப்பவரும், முக்கண்ணரும், அச்சுறுத்தும் முகமுடையரும், கருநிற மேனியரும், செவ்வாடை பூண்டவரும், அணேத்தங்கங்களிலும் பாம்புகளேப் பூண்டவருமான அகோரமுர்த்தியை வணங்குகின்றேன்.

லலிதா உபாக்யானத்தில்:

கன்னங்கரு நிறத்தர், காளியால் தமுவப்பட்ட திருமேனியர், கரும் பசுமை நிறச்சட்டை அணிந்தவர். சிவந்த கண்களே உடையவர். மிகப் பெரிய குடுவையில் விச்வரசம் என்னும் புளித்த தேலேக் குடிப்பவர். மன்மதனின்அழகைத் தோற்கடிக்கும் மகாகாளியின் அமகைக் கடைக்கண்ணுலுண்பவர். சிங்காசனத்தில் அமர்ந்து உயிர்களுக்கு மங்களத்தை அருள்பவர். காலன், மிருத்யு முதலானேரால் சூழப்பட்டவர். அனேத்துலகங்களேயும் தனித்தே ஒடுக்குபவர். லிலிதையைத் தியானிப்பவர். லலிதாபூஜையில் ஆழ்ந்தவர். லிலிதையினுடைய அடியார்களின் ஆயுளுக்கு நீளும் தன்மையை அளிப்பவர்.

பகுதி – 5

அனுக்கிரக மூர்த்திகள்

- 30. சண்டேசானுக்கிரகர்
- 31. விஷ்ணு அனுக்கிரகர்
- 32. நந்தீசானுக்கிரகர்
- 33. விக்னேஸ்வர பிரசன்னமூர்த்தி

Linus we direct and their

34. கிரார்தார்சுனமுர்த்தி

30. சண்டேசானுக்கிரகர்

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 75ல்:

இடப்புறம் சற்றே திரும்பிய முகத்துடன் உமாசகிதரைப் போற்செய்க. வலப்புறம் அபயத்துக்குப் பதில் வரதம் கொள்க. வரதகரம் சண்டேசரின் சிரத்தை வருடுவதாக அமைக்க. பொன்னிற மேனியுடன் பத்மபீடத்தமர்ந்து சண்டேசர் இதயத்திற்கூப்பிய கரத்துடன் பத்திமை அடியராய் அமைக்க.

இறைவர்க்கும் அன்?னக்கும் மத்தியில் கந்தரின்றி அமைத்திடும் படிமத்தை சண்டேசானுக்கிரகர் என்று சொல்வதுண்டு.

உத்தரகாமிகம் – படலம் 55ல்:

உமையோடு கூடிய சந்திரசேகர மூர்த்தியினுடைய இடப்புறம் அல்லது வலப்புறத்திலோ (சண்டேசரை) ஆசாரியன் செய்விக்க.இறைவனின் முழங்கால் அளவில் மார்பும், கழுத்தும், அழகிய முகமும் கொண்டவராயும், அஞ்சல் முத்திரையுடனும், அமர்ந்தவராயோ, நின்றவராயோ செய்க. இறைவனின் திருநோக்கு சண்டேசர்மீது அமையும் வகையில் செய்க. அணத்து அங்கங்களிலும் உரிய அணிகள் பூண்டவராயும் சிறிய பத்துத்தாள அளவிலும் அமைக்க.

மாலேயின் நுனி கடக முத்திரையுடைய வலக்கரத்தால் பற்றப்பட்டு, மற்றக் கரத்தினால் மறுநுனி சண்டேசரின் சிரசில் சுற்றப்படுவதாக அமைக்க.

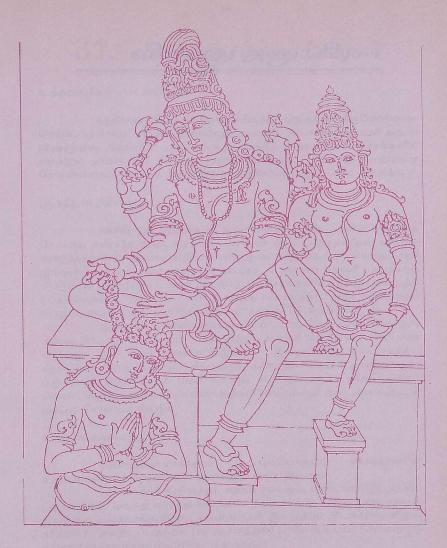
சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்:

ூசண்டேசானுக்கிரக மூர்த்தியை உமாஸ்கந்த மூர்த்தியைப் போல் அமைக்க. இடப்புறம் திரும்பிய முகமும், வலப்புறத்தில் அபயமின்றி வரதமாகவும், இடக்கரத்தை சண்டேசர் முடியில் கைவைத்த நிலேயிலும் அமைக்க. பத்திமை அடியராய் சண்டேசர் கூப்பிய கரத்தராயும் இறைவன் ஆசனத்தடியில் நின்றவராயும் அல்லது அமர்ந்தவராயும் பொன்னிறத்தராய் அமைக்க.

பூர்வகாரணம் – படலம் 11ல்:

ஸ்கந்தரின்றி உமாசகிதர்போல் செய்க. வலக்கரத்தில் கடக முத்திரையும் இடக்கரத்தில் வரதமும் கொள்க. இறைவனின் முன்னர் சண்டேசரை அமைக்க. தேவனின் தோள் அளவாக (கைநீளமளவாக) சண்டேசரின் உயரம் சொல்லப்பட்டது. இறைவீன நோக்கி அஞ்சலித்தவராயும் அமர்ந்தவராயும் அமைக்க. சண்டரின் சிரசில் ஐயன் மாலே அணிவிப்பவராக அமைக்க. இந்த வகை உருவம் முன்கூறியபடி சண்டேசானுக்கிரகர் எனப்பபடும்.

[😋] ஷ ஆதீன வெளியீடு – ''சண்டேசுவரர்'' நூலில் அனுக்கிரகமூர்த்திகள் மற்றும் சண்டேசுவரர் பற்றி விரிவாக காணலாம்

சண்டேசானுக்கிரகர்

31. **விஷ்ணு அனு**க்கிரகர்

உத்தரகாமிகம் – படலம் 55ல்

நந்தீசானுக்கிரகர் போன்றே விஷ்ணு அனுக்கிரகர் திருமேனியைச் செய்க. நந்தீசரை விடுத்து அவ்விடத்தில் உரிய லட்சணங்களுடன் கூடிய விஷ்ணுவை அமைக்க. அஞ்சலி உறஸ்தத்தில் சக்கரமும், மேற்கரங்களில் சங்கமும் தாமரையும் கொண்டவராய் அமைக்க. சிவத்தை – அவரை நோக்கியவராய் அமைக்க. மற்ற பிரசாத மூர்த்திகளேயும் இவ்வாறே அமைக்க.

ஸ்ரீதத்துவ நிதியில்:

ஈசரின் முன் நிற்பராயும், கூப்பிய கையராயும், அவரின் பாதத்தை நோக்கிய கண்களே உடையராயும், மலரென அவர் பாதத்தில் தன் கண்ணே அர்பித்தவராயும், பீதாம்பரம், (பொன்னிற ஆடை/மஞ்சள்பட்டு), கௌதுபமணி இவற்ருல் அலங்கரித்துள்ளவராயும் தயையுடன் அவரை நோக்கி பசுபதியாம் பெருமான் உளி (பரசு), மான் இவற்றை மேற்கரங்களில் ஏந்தி இடக்கரத்தில் வரதங்கொண்டு ''பத்மாட்ச'' என அழைத்து வலக்கரத்தால் தரும் சக்கரத்தைப் பெறுபவராயும் உள்ள சக்ரபிரதர் எனும் மூர்த்தியைப் போற்றுகின்றேன்.

ஒருமுகம், முக்கண், சடைமுடிஉடையார், மேற்கரங்களில் மானும் பரசும், இடப்புறம் வரதமும் வலக்கரத்தில் சக்கரமும் கொடுக்கும் நிலேயுள்ள உருவமுடனும் ஈசன் சொல்லப்படுகிருர். இறைவனின் இடப்புறத்தில் கரும்பசுமை நிறமும் கொண்டு நிற்பவரும், அனேத்தணிகளேயும் அணிந்தவரும், மஞ்சளான கீழாடையும் மேலாடையும் கொண்டவரும், சக்கரம்,பத்தம் கொண்டவரும், மற்றிரு கரங்களால் அஞ்சலி செய்பவரும் ஆன அமைப்புடன் விஷ்ணு சொல்லப்படுகிருர்.

உத்தர காரணுகமத்தில்:

அணேத்தான்மாக்களும் உய்யும்பொருட்டு சக்கரதானரின் உருவமைதியைச் சொல்வேன். சரவணுேத்பவரே கேட்பீராக.

முக்கண்ணர், நாற்கரத்தர், சாந்தர், சடைமுடி உடையார், இடத்தாளே (ஆசனத்தில்) மடித்து வைத்து வலத்தாளேத் தொங்கவிட்டவர். பரசு, சக்கரம் இவற்றை வலக்கரங்களிலும், மான்,வரதம் இவற்றினே இடக்கரங்களிலும் தரித்தவர். தனதிடப்புறத்தில் (சமஆசனத்தில்) பரமேஷ்டியாம் (அணவரும் வணங்கத்தக்கவளான)கௌரியோடு கூடியவர்

ஆசனத்தின் அருகே இடப்புறத்தில் அஞ்சலி கரத்துடன் நிற்கும் திருமாலேயுடையவர். திருமாலிஞல் தாமரைப் பூக்களாலும் (தனது) கண்ணுகிய மலராலும் பூசிக்கப்பட்டவர். உச்சியில் சக்கரம் கொண்ட ஒளிவட்டத்திடை அமர்ந்தவர். இவ்வாறு அமைத்து சண்முக பிரதிட்டையும் செய்க.

32. நந்தீசானுக்கிரகர்

உத்தரகாமிகம் – படலம் 55ல்:

நந்தீசுரானுக்கிரகரின் வேறுபட்ட அமைப்பு மட்டும் சொல்லப்பட்டது. இருகண்கள், இருகரங்கள், சாந்தமான முகம், அஞ்சலி முத்திரை, சடைமுடியுடன் சற்றே விரிந்த சுருள் சடைகள், சற்றே முன்வீளந்த அமைப்பு, ஆகமத்தைக்கேட்கும் ஆர்வமுகத்தோடு கூடியவராக விளங்கும் நந்தீசுவரானுக்கிரகரை பூர்வமானத்தால் செய்க.

33. விக்னேஸ்வர பிரசன்னமூர்த்தி

ஸ்ரீதத்துவநிதியில்:

நாற்கரத்தர், முக்கண்ணர், சடைமுடி கொண்டவர், வலமுன் கரத்தை விநாயகரின் சிரசில் வைத்தவராயும் (விநாயகர்–வலப்புறத்தில் நிற்பதாக அமைக்க), மேல்கரங்களில் மான்மழு தரித்தவராயும், வலத்தாளே ஆசனத்தின் மேல் மடித்து வைத்தும், இடத்தாளேத் தொங்கவிட்டும், அனேத்தணிகள் பூண்டும், பசியபொன்னிறமும், ஒளிர்மேனியும் கொண்டவராயமைக்க.

இறைவரின் இடப்புறத்தில் மலர்ந்த முகமும், அணிகளினத்தும் பூண்டவனும், வலக்கரத்தில் வேளேயும், இடக்கரத்தில் வரதமும் கொண்ட இருகரத்தாளும், முக்கண்ணும், வலத்தாளே மடித்து இடத்தாளேத் தெர்ஙகவிட்டவளும் , ஏகாசனத்தில் இடங்கொண்டவளுமாக தேவியை உமாஸ்கந்தருக்குச்சொன்னவகையால் அமைக்க.

விக்னேசரை செந்நிறத்தரும், கிரீடமகுடத்துடன் கூடியவரும், நமஸ்கார அஞ்சலி செய்பவரும், பாசம் அங்குசம் கொண்டவரும் அனேத்துப் பயீனயும் தருபவரும் ஆக அமைக்க. இம்முர்த்தம் விக்னபிரஸாதரதாகும்.

உத்தரகாமிகாமகத்தில்: ூவிக்நேசானுக்கிரகர்:

இப்போது மிக மேலானதும், அ2ீனத்துயிர்கட்கும் நன்மை அளிப்பதும், புனிதமானதும், அ2ீனத்து வேண்டுகோ2ீளயும் நிறைவேற்றுவதுமான விக்நேசானுக்கிரக முர்த்தியைச் சொல்கிறேன். சர்வ விக்னங்களேயும் ஒடுக்குதலின்பொருட்டு உத்தம ஆசார்யன் இவ்வுருவத்தை நிறுவுக.

[🗘] விக்னேசானுக்கிரமூர்த்தியின் சிற்பத்தை மதுரைக் கோயிலிலும், ஓவியமாக சிதம்பரம் ஆலயத்திலும் காணலாம்.

பாலகணபதிக்கு சிவனீபார்வதி அருளும் காட்சி

முக்கண்ணர், நாற்கரத்தர், சாந்தர், ஒளிரும் குண்டலம் அணிந்தவர். கொக்கிறகு, பூங்கொத்து (சூளிகை–மகுடஉரு), சுரிகுழல், ஆரமாயுள்ள மலர்மாலே, கொத்தாய்த்தொங்கக்கூடிய மணிவடம், அங்குசம்,அட்சமாலே, ஒளிரும் வரதம், வலப்புறம் நிற்கும் கஜாநநர் முடியில் கைவரும்(வலக்கரம்) இடப்புறத்தில் கௌரி, மற்றும் வானச்சுடராம் வெண்கொற்றக்குடையுடன் நல்லுருவமைப்போடு கூடியவராயமைத்து முறைப்படி நிறுவுக.

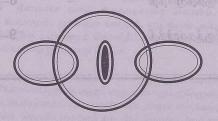
34. கிராதார்சுன மூர்த்தி

ஸ்ரீதத்வநிதியில்:

நாற்ருளர், முக்கண்ணர், சடைமுடி கொண்டவர். அனேத்தணிகளோடு கூடியவர் வர்ணப்பட்டாடை அணிந்தவர். சிவந்த மேனியர், வில்லம்பு கொண்டவர். மான், பரசு கொண்டவர். உபவீதம் அணிந்து நிமிர்ந்த நெடுமேனியர்(சமபங்கர்) இடப்புறத்தே நிற்கும் கௌரியுடனும், வலப்புறத்தில் நிற்கும் அர்ச்சுனனுடனும் கூடியவர்.

அர்ச்சுன வடிவம்:

அர்ச்சுனன் வடிவமானது–ஒரு முகம் இரண்டு கண்களோடு ஜடாமகுடம் தரித்தும் எல்லா அணிகளேயுமணிந்திருப்பதும், கூப்பிய கரங்களேக் கொண்டிருப்பதும், நின்றவடிவமுடையதாகும். (பரமேசுவரன் சிவப்பு நிறமாகவும் அர்ச்சுனன் நீலநிறமாகவும் கொள்வதுண்டு)

பகுதி – 6

நிருத்த மூர்த்தி பேதங்கள்

35. நிருத்தமுர்த்தி	– முதல்வகை
36. நிருத்தமூர்த்தி	_ 2–ஆம் வகை
37. நிருத்தமூர்த்தி	3–ஆம் வகை
38. நிருத்தமூர்த்தி	– 4–ஆம் வகை
39. நிருத்தமூர்த்தி	– 5–ஆம் வகை
40. நிருத்தமூர்த்தி	– 6–ஆம் வகை
41. நிருத்தமூர்த்தி	– 7–ஆம் வகை
42. நிருத்தமுர்த்தி	– 8–ஆம் வகை
43. நிருத்தமுர்த்தி	– 9–ஆம் வகை

35. முதல்வகை

(முதல்

43. ஒன்பதாம் வகை

1. முதல்வகை – நிருத்தமூர்த்தி: (அம்சுமத்பேதாகமம் படலம் – 56ல்)

நிருத்தம் (ஆடல்) நூற்றெட்டு வகையாம். அவற்றில் முதன்மையான ''ஒன்பது வகைகள்'' கூறப்படுகின்றன. உத்தமமான பத்துத் தாள அளவில் அீனத்துறுப்புக்களேயும் அமைக்க. மேல் வயிற்றைத் தொடுவதாய்ப் பூர்வ சூத்தீரத்தை அமைக்க. அவ்விரேகையிலிருந்து உடுக்கை ஏந்தும் கரத்தீன் நுனிவரை அரையங்குலம் கூடுதலான கலாங்குலம் (16 1/2 அங்குலம்) கொள்க. அதனிலிருந்து அடுத்த கரத்தீன் நுனிவரை நான்கு அங்குலம் கொள்க. அதிலிருந்து தீச்சுடர் தாங்கும் கரம் வரை முப்பத்தெட்டு அங்குலம் கொள்க. அக்கரத்தீன் நடுவிரல் நுனியை உறிக்கா சூத்தீரம் வரை உயர்த்தி, அக்கையின் மையப்பகுதி அல்லது நடுவிரலின் நுனியில் அல்லது நடுவிரலின் நடுவில் பாத்தீரத்தீல் வைத்த தீச்சுடர் அல்லது வெறும் சுடர்(அமைக்க) ஐந்தங்குல அகலமுள்ள அளவில் அமைக்க. பூர்வ சூத்தீரத்தீன் வலப்புறம் உடுக்கை ஏந்திய கையின் மணிக்கட்டின் வெளிப்புறம் வரை இருபது அங்குலம் கொள்க.

இருபத்தெட்டங்குலம் அல்லது முப்பதங்குலம் கொண்டு வலமுன்கரத்தில் அபயம் அமைக்க. உறிக்காசூத்ரம் வரை உபயநடுவிரலின் உயரம் கொள்க. அபயத்தின் முன்கை மத்தியில் பாம்பணியை அமைக்க. அப்பாம்பணியின் நீளமான வால் திருவடிவரை கொள்க. அதன் படம் பன்னிரண்டு விரல் உயரமும், ஓரங்குல கனமும், ஏழங்குல அகலமும் கொள்க. நீட்டிய பட நுனியில் இரு கண்களும் வெளிநீட்டிய பிளவு நாக்கும் உள்ளதாக கொள்க. புஜங்க வலயத்தை இவ்வாறு செய்க.

தூக்கிய தீருவடியின் முழந்தாள் நாபிக்கு நேராக வரக்கொள்க. விரிந்த சடைகளின் எண்ணிக்கையை ஐந்து, ஆறு, ஏழு அல்லது பதினுன்ருக ஓவ்வொரு புறத்தும் கொள்க. சடாபாரத்தைப் புட்ப மாலேகள், நாகம், எருக்கம்பூ, ஊமத்தம்பூ இவற்ருல் அலங்கரிக்க. வெண்பற்களேக் காட்டும் வெண்டலேச் சடையைச் சுற்றி இறுக்கிய மணிகளால் ஆனகயிறு, ஆகியவற்ருல் மகுடத்தை அலங்கரிக்க.

ஷ்ஆதீன வெளியீடு –''ஆடல்வல்லான்'' நூலில் நடராசப் பெருமானின் பலநிஃல் கிருவுருவங்களேக்காணலாம்.

மகுடத்தின் வலப்புறம் பிறைச்சந்திரனால் அலங்கரிக்க. சிந்தூரப் பூச்சால் அக்கமால் பூண்ட மார்பை அலங்கரிக்க. முழு நீறு பூசிய திருமேனியராய் புன்சிரிப்புடன்(குமிண் சிரிப்பு) கூடிய முகமாய் அமைக்க. முப்புரி நூலணிமார்பும் புலித்தோலாடையும், தொடையினுட் செலுத்தியதாயும், நூபுரங்கள் கூடிய திருவடிகளுமாக அமைக்க.

பலவகை அணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவராய் கை விரல்களும், கால் விரல்களும் அனேத்தும் பலவகை மணிகள் செறிந்து மோதிரங்களால் நிறைந்தனவாய்ச் செய்க.(நடு விரல் தவிர்த்து மற்றை விரல்களில் அணிசெய்க) வீளந்த வலக்கால் சற்றே திருப்பிய நிலேயில் அபஸ்மாரத்தின் மேல் ஊன்றி மகேசுரர் நடனம் செய்வதாய் அமைக்க. வலக்காலொப்ப தூக்கிய இடக்காலும் திரும்பிய நிலேயில் அமைக்க. உடுக்கை தாங்கிய டோலஉறஸ்தத்தையும் சுழற்றி ஆடும் நிலேயில் அமைக்க.

அபஸ்மாரம் அமைக்கும் முறை:-

சம்புவின் வலப்புறம் சிரமமைத்திடுக. இடப்புறத்தே விரிந்த பாதங்களாக அமைக்க. அபஸ்மாரத்தின் முகம் சிறிதே உயர்ந்த நிலேயில் வைக்க. பாம்புடன் விளேயாடும் அமைப்பில் வைக்க. பாம்பை இடக்கரத்தால் பிடித்து வலக்கரத்தால் அதன் படத்தருகில் பிடிப்பதாக அமைக்க. கருநிறங் கொணடதாய் அபஸ்மாரத்தை அமைக்க.

முன் சொன்ன வகையால் அவருடைய(நிருத்தமூர்த்தியின்) இடப்புறத்தில் உமாதேவியை அமைக்க. சர்வலோகத்துக்கும் நன்மையே தருவதாம் நிருத்தம் இதுவாகும்.

உத்தரகாமிகம்-படலம் 46ல்:-

நிருத்த மூர்த்தியின் பிரதிட்டையை அவரது உறுப்புகளின் அமைப்புடன்சொல்வேன்.

நாற்கரம், முக்கண், விரிந்தசடை, மேல் முடித்த சடை, படமெடுத்த பாம்பால் வளேவுடன் சுற்றியதாகவும், பல்வாருகமுன்,பின் பக்கங்களில் தொங்குவதாகவும் அமைக்க. இடைவெளியுடன் Ja La LL முப்பது புரிசடைகளேகொள்க. ஊமத்தை, கொன்றை, எருக்கு புட்பங்களாலலங்கரிக்க. நடைமுடியின் வலத்தில் அஞ்சலி முத்திரையுடன் கங்கையையும், இடப்புறத்தில் நிற்கும் பிறைச்சந்திரனுலும் அலங்கரிக்க. மிகழம் பூமாலேகளொக்க நாகங்களேயே மாலேகளாக் கொண்டதாக அமைக்க. புலித்தோலாடை, ஒளிர்மேனி, பல அணிகள் அலங்கரித்த நிலே, இடத்தோளின் மேல் யாீனத் தோல் போர்த்தியவராயும், அழகிய ஆடைகொண்டவராயும் அல்லது மான்தோலுடுத்தவராயும் கொள்க.

உத்தம தசதாளத்**தி**ல் நடராசர் பழமக்கோலம்

நடராசப் படிம மான்ங்கள்

ஷ்டீகோணத்தில் ஆடல்வல்லானின் படிம அமைப்பு முறை

ஸ்ரீ சக்கரத்தில் ஆடல்வல்லானின் படிம அமைப்பு முறை

.வ்பப்பரும்.

.காளகடு

சிரசிலருந்து வலிழற்றிலழியே வலநாசிப்புறமாக நாபியின் தெற்காக குல்படத்தி வழியே சூத்திரம் சொன்க. நெற்றி நடுவிலிருந்து சூத்ரபாகம் துவிமாத்ரம் எனப்படும். உறிக்காசூத்ரத்திற்கும் தெற்றி நடுவுக்குமிடையான பகுத் திரிமாத்ரம் எனப்படும். சூத்ரத்திலிருந்து இருகுல்பத்துக்கும் தொடும் பகுத் இங்கு சம்மதம்(எனப்படும்). நூல் இருகிலபத்துக்கும் தொடும் பகுத் இங்கு சம்மதம்(எனப்படும்). நூல் இருகிலபத்துக்கும் திடைப்பகுது ஒகாங்குலம் எனப்படும். சூத்ரத்திலிருந்து செருத்திலிருந்து வரையான பாகம் பானு, தீக், மாத்ரம் எனப்படும். அச்சூத்திலிருந்து இடம்புற் வயிற் பள்கிரமாம். சூத்ரத்திலிருந்து தெற்கு அங்குலமாம். தெற்கு(வலம்) தொடையின் சூதரம் பதினேழு அங்குலமாம். சூத்ரத்தின் தெற்கு(வலம்) தொடையின் சூதரம் பதினேழு அங்குலமாம். சூத்ரத்தின் இடப்பக்கம் நவமாத்திரம் எடுக்கப்படும். சூத்ரத்திலிருந்து வைக்கழுத்து இந்தங்குலம் எடுக்கப்படும். சூத்ரத்திலிருந்து வைக்குமுத்து அடுத் அளவு எனப்படுகிறது. சூத்ரத்திலிருந்து இடத் தேள்ள் முடிவுவரை முன்றங்குலத்துடன் எனப்படுகிறது. சூத்ரத்திலிருந்து இடத் கேள்ள் முடிவரை முன்றங்குலத்துடன்

இட்படில் மேற்கு நதுவில் மெற்கு நதுவில் வெள்ளும் அன்போர். வல்லம் நதுவில் உடுக்கையும் தால் வெள்வே நற்றமை. பவர். பல்னிரண்டம் வண்டம் வண்டமேனியுடையவர். பல்வகைப் பாம்புகளே அணிகளாகக் கொண்டவர். அபஸ்மாத்தின் மேல் நின்றவர்.

ஞாகுக்ரக<u>ம்</u>யமை ,(ர்டகு்க்)ப்புரும் ஒர்கர்கம்பி முபப்ப<u>இ</u>

கைபில் பிரமகபாலங்கொண்டு புட்பங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டவர். வராகத்தின் வினிகாம்புகள், புடுநகங்கள், ஆமையேயரு ஆகியவைகளேத் தரித்தவர். சங்கு மணிகள் கொண்ட மாலேயணிந்தவர். வலப்பாதத்தின் ஊன்றியும், இடப்பாதத்தை வினத்துத் தூக்கியும், நன்கு விரிந்த கரமலர்களும், அன்னேயின் முகத்தாமரையில் வண்டென மொய்க்கும் கண்களேயுடையவர். கிண்கிணிகள் நூபுர்ங்கள் ஆகியவை அலங்கரிக்கும் பாதங்களே உடையவர். இடவலச் செவிகளில் அருள் குழையும், சித்திர குண்டலமும் கொண்டவர். இடவலச் செவிகளில் அருள் குழையும், சித்திர குண்டலமும் கொண்டவர். ஆப்பெங்கொண்டவர். தொடைகளின் மையத்திலிருந்து நாபிமத்திக்கான இடைவெளி நவமாத்ரம். இடது தண்டஉறஸ்தத்தின் மணிக்கட்டு வரையான நீளம் மநுமாத்ரம்.

அப்படிறஸ்தத்தின் மணிக்கட்டு வரை ரஸாங்குலம் (ஏழு). அதன் பெருவிரலடியிலிருந்து மார்பின் நடுவரை துவயந்தரம் கொள்க. அடித்தல உயரம் இருகைகளின் நடுவிலிருந்து கொள்க. தண்ட உறஸ்தத்தின் கூர்ப்பரம் பதினேமு அங்குலமாகக் கொள்க. அக்னி புஜத்தின் உச்சமும் அக்னி சிகைகளின் உயரமும் ஐந்தங்குலமாகக் கொள்க. காதின் உயரத்திலிருந்து ஓரங்குலம் தள்ளி டமருகக் கையை அமைக்க. அக்னி மற்றும் டமருக அளவை முகவிஸ்தர அளவாகவும் ஐந்து (பூதங்கள்) அளவாகவும் கொள்க. மத்ய விஸ்தாரம் கோளக அளவாகக் கொள்க. சுற்றிலும் சூத்ரத்தால் சுற்றப்பட்டதாகக் கொள்க. ஒரு நாவுள்ளதாயும் கம்பீரத்வனியுள்ளதாயும் டமருகத்தை அமைக்க. தோளிலிருந்து மணிக்கட்டுவரை முப்பத்துநான்கு அங்குலம் அளவாகும்.

அபஸ்மாரம்:

அபஸ்மாரத்தின் உயரம் (சூரியர்–12, ருத்திரர்–11, நந்தர்–9) முப்பத்திரண்டுடன் எட்டு மாத்ரமாகும். இறைவரின் முக அளவால் அபஸ்மார அளவினேக் கொள்க. இரு முகங்களிலிருந்து ஐந்து முகங்கள் வரை அளவு கொள்க. அரைபாக முகமான அளவால் ஏழளவு எடுத்துக் கொள்க. நான்கு தாள அளவாலும் செய்க.

ஈசனுக்கு:

துலஉச்சி (துலேக்குல்லா) யிலிருந்து கேசம் வரை கோலகம் எனப்படும். கேசாந்தத்திலிருந்து புருவம் வரை அஷ்டபாகம் எனப்படும். கழுத்து அர்தாங்குலம் எனப்படும். ஒன்றரை அங்குலம் காணம் (காது) ஆகும். உறிக்கா சூத்ரத் தொடக்கத்திலிருந்து இதயம் முடிவுவரை ஆறங்குலம் ((ஷடங்குலம்) எனப்படும். அதுபோன்றே இதயத்திலிருந்து நாபிவரையும் ஷடங்குலம் கொள்க. அதிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரை கௌசிகாங்குலம் சொல்லப்பட்டது. தொடை அளவு ஏழு அம்சம். முழந்தாளவு துவிமாத்ரம். ஐங்கை (கண்டசதை) அளவு ஏழம்சம். பாத உயரம் துவிமாத்ரம், இருகரம், இரு கண்கள், மேல் முகம் கீழ் நோக்கியதாக அமைக்க.

பாம்பு இடது கையிலும், அதன் தலே வலக்கரத்திலும் பிடிக்கப்பட்டதாயும், வளேந்ததாயும், அதன்தலே வலப்புறத்துள்ளதாயும் அமைக்க.

கங்கையின் அளவு இறைவரின் முக அளவால் சொல்லப்படும். இரு கரம், இரு – மூன்று–கண்கள், கரண்டமகுடம் உடையாள். அஃனத்தணியும் கொண்டவள். முகம் தவிர்த்த பகுதி நீருருவாக (அஃலகளாக) அமைக்க.

பிரபை அளவு நூற்றுப்பத்தாங்குல அகலமாக உள்ளது. உயரம் நூற்றுமுப்பத்தேழு அங்குலம். பதிஞெரு அங்குல அளவுகள் கூடுதலாகவும் குறைவாகவும் கொள்ளலாம். பாலச்சந்திரீன இரண்டரை அங்குல அளவாகக் கொள்க. அதன் ஏழ அளவால் இறைவரின் அருகில் தேவியை அமைக்க. பத்திரகாளியையும் பிருங்கி ரிஷியையும் அமைக்க. இவ்வாறு புஜங்கதிராசம் சொல்லப்பட்டது.

''புஜங்கலலிதம்'' சொல்லப்படுகிறது. அ&னத்தும் புஜங்கத்திராசம் போல் செய்க. சிறப்பம்சங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. நிற்கும் தாளின் முழந்தாளின் சற்றுக்கீழாக தூக்கிய திருவடியின் தலத்தை அமைக்க. துவிமாத்ரம், திரிமாத்ரம், சதுர்மாத்ரமாக செய்க. இவ்வாறு புஜங்கலலிதம் சொல்லப்பட்டது.

''பைரவம்'' சொல்லப்படுகிறது. புஜங்கத்திராசம் போல் செய்க. சிறப்பம்சங்களாக வலப்பாதம் தூக்கியதாக அமைக்க. இடப்பாதத்தை ஊன்றச் செய்க. இடதுபாதம் தேக மத்தியில் உள்ளதாயும், தூக்கிய திருவடி தலம் ஒன்றிய நிலேயிலும் அமைக்க. நாற்கரங்கள் அல்லது எண்கரங்கள் பலவகை திவ்யாஸ்திரங்கள் கூடியனவாக அமைக்க. சிலே (கல்) முதலான பொருள்களால் நடேசரைச் செய்க.

சுப்ரபேதம் – படலம் 34ல்:

நிருத்தத்தில் இடப்பாதம் பாதி உடலளவு நாபிக்குச் சமமாய் உயர்த்தியதாயும், அப்பாதத்தின் பெருவிரலளவில் வலமுழந்தாளும், வல முழந்தாளுக்குச் சமமாக உள்ள பெருவிரலும், இடக்கரத்தை தண்டம் போல் நீட்டியும் – அபயம், டமருகம் கூடிய வலக்கரங்களும், டமருகம் கழுத்தளவாய் உயர்த்தியும் அழகுடன் அமைக்க. தோளளவு உயர்ந்த இடக்கரம் அக்னி உடையதாயும் அமைக்க.

திருவடி அடியில் அபஸ்மாரம் சர்ப்பத்துடன் விளேயாடுவதாயும், ஊமத்தை, வெண்டலே, கங்கை, நிலா, கொக்கிறகு, பதினேந்து சடைகளில் ஒவ்வொரு புறமும் விரித்த சடை எட்டாயும், புட்பங்கள் போல் உளிர்வனவாயும், இவ்வாறு வலத்தும் இடத்தில் எரிசுடரின் வண்ணமாய் ஒளிர்வனவாயும் சர்வசாந்தியின் பொருட்டு நிருத்த ரூபத்தை அமைக்க.

சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்:

''நிருத்தம் நூற்றெட்டுவிதமாகும்'' – அவற்றில் முதலான ஒன்பது கூறப்படும். பன்னிரண்டு, பதினென்று, பத்து ஆக நிருத்தமூர்த்தியின் உயரம் கூறப்பட்டது. ஹிக்கா என்னும் அளவுக்கு சமமாக வளேந்த வலக்கரத்தின் நுனி அல்லது உள்ளங்கை நடு அல்லது அக்கரத்தின் நடுவிரல் நுனி அல்லது அந்த நடுவிரலின் உயர்ந்த நடுப்பகுதியில் பாத்திரத்துடனே, பாத்திரமின்றியோ தீச்சுடரை அமைக்க. எதிர்க்கரத்தில் உடுக்கையை வைக்க. அடுத்த வலக்கரத்தில் முன்கூறியது போல் அபயத்தை அமைக்க. அபயத்தின் முன்கைப் பாதியில் நாக கங்கணம் செய்க. (புஜங்கவலயம்) சுற்றி வீசும் அமைப்புள்ள இடக்கரத்தினே உசிதப்படி வைக்க. நின்ற முழந்தாளுக்கும் இட முழந்தாள் இடப்பாதம் இடைவெளி கலாங்குலம் (16) ஆகும்.

விரிந்த சடையும், நாகங்களாலலங்கரித்த சடைமுடியும், வெண் தலேகள், ஊமத்தம் மற்றும் நாகலிங்கம் ஆகிய பூக்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டதாயும் செய்க. வலப்புறம் பிறைமதி அமைக்க. சிந்தூரம் (செஞ்சாந்து) பூசிய மார்பு:, ருத்திராக்க மாலேகளுடன் கூடியதாக அமைக்க. முழுநீறு பூசிய மேனி, குமிண் சிரிப்புடைய மலர்முகம், முந்நூல் மார்பு, புலித்தோலாடை, சற்றே வளேந்த வலப்பாதம் அபஸ்மாரத்தின் மேல் ஊன்றி நின்றதாயமைக்க. அபஸ்மாரத்தை நான்குதாள அளவிஞற்செய்க. சம்புவின் வலப்பக்கமாயுள்ள அபஸ்மாரமுகம் கீழ்நோக்கியதாய் அமைக்க. பாதங்கள் பரப்பியனவாகவும் கைகள் பாம்பொடு விளேயாடுவனவாகவும் அமைக்க. அல்லது பாம்பினே இடக்கையில் பற்றி, வலக்கையில் (சுட்டு) முத்திரை கூடியதாக அமைக்க.

கலாங்குல உயரம் (16/5) கொண்டதாக பதுமபீடம் அமைக்க. அதன் நான்கு பங்கு அகலம் கொண்டதாக ஒளிவட்டம் அமைக்க. இரவிமண்டலம் போன்றும் ஒளிவட்ட அமைப்புக் கொள்க.

இடப்புறத்தே முன்போல் உமாதேவியை வைக்க. இது அஃனத்துலக நன்மைக்கான முதல்வகை நடனமாகும்.

பூர்வகாரணுகமம்:

நாற்கரத்தர், முக்கண்ணர், விரிசடையுடையார் பின்புறம் குச்சுடன் கூடிய குரரீ என்னும் மார்பணியுடையார், சடையின் வலப்புறம் பிறைமதி யுடையார். சடைநுனியின் வலப்புறத்தே கைசுப்பிய கங்கையினே உடையார். இடக்காதில் சுருள் இலேத்தோடும் வலக்காதில் வளேத்தோடுமுடையார். பல்வகை அணிகளும் முப்புரி நூலும் தரித்தவர்.

புலித்தோலாடை, கரங்களில் கிங்கிணி, வலக்கரத்தில் அபயம், இடக்கரம் வீசுகரம், வலமேற்கரத்தில் உடுக்கை, இடமேற்கரத்தில் அக்கினி, சற்றே வளேந்து, அபஸ்மாரத்தின் (முயலகன்) மீது ஊன்றிய திருவடி, வலப்புறமாய் வளேந்த நுனிகொண்ட எடுத்திட்ட இடத் திருவடி.

வலநெற்றியின்புறம் 8 1/2 யவ ஒதுக்கம் கொண்டு வலநாசிப்புறமாக குத்திரத்தைத் தொங்கவிடுக. குல்பம் வலது திருவடி ஆகியவற்றின் மையத்தில் குத்திரம் அமையவேண்டும். குத்திரத்திலிருந்து ஆறு அங்குலம் ஒதுக்கத்தில் தொடை அமைக்க. இடத்தொடை, கக்கங்கள் சூத்திரத்திலிருந்து எட்டங்குலம், குத்திரத்தின் வலப்புறம் ஆறங்குலத்தில் கிரீவம் (முகம்) அமைக்க. இடப்புறத்து முகம் மூன்றங்குலம் கொள்க.

சூத்தீரத்தீன் வலப்புறம் நாபி இரண்டங்குலம், சூத்தீரத்தீன் மேட்ர மூலம் வடப்புறம் கொள்க. சூத்தீரத்தீலிருந்து ஏழங்குலம் ஒதுக்கம் இடப்புறப் புட்டத்துக்குக் கொள்க. எடுத்த முழந்தாள் பத்தங்குல ஒதுக்கம் கொள்க.

வலது தோளின் முடிவிலிருந்து நடுக்கமுத்துவரை இரண்டு யவை கூடிய இருபதங்குலமாகக் கொள்க. இடத்தோளின் முடிவு நடுக்கமுத்திலிருந்து பதினேழங்குலமும் இரு யவையும் கொள்க. தொப்புளின் இடப்புறம் குட்சியின் ஒதுக்கம் பதின்மூன்றங்குலம், அக்னி கரம் தோளுக்குச் சமமாய்க் கொள்க. நெருப்பின் உயரம் ஐந்தங்குலமாகும். அகலம் மூன்றங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நடுவில் முக்கொழுந்துள்ளதாகக் கொள்க. ஒதுக்கம் தோளிலிருந்து மணிக்கட்டு வரை 34 அங்குலம் கொள்க. சூசிஉறஸ்தத்தில் உடுக்கை அமைக்க. சூசியின் மேல் காதுக்கு சமமாக உடுக்கை அமைக்க. தோளுக்கும் மணிக்கட்டுக்கும் ஒதுக்கம் 24 அங்குலம் கொள்க.

எடுத்த திருவடியின் முழந்தாள் நாபிக்குச் சமமாகக் கொள்க. எடுத்த பாதத்தின் வளந்த நுனியை ஊன்றிய பாதத்தின் முழந்தாளுக்கு நேராய் அமைக்க. இரண்டு பாதங்கட்கும் இடைவெளி 34 அங்குலமாகக் கொள்க. இடமுழந்தாளுக்கும் வீசிய மணிக்கட்டுக்கும் இரண்டுயவ இடைவெளி கொள்க. அபயகரத்தினே தோளின் அடிப்பக்கத்துக்கு சமமாகக் கொள்க. முன்கைமத்தியில் நாகத்தினே அமைக்க.

முன்று வீளவுள்ள உடலுடன் நான்கு தாள அளவில் அபஸ்மாரத்தை அமைக்க. பூதரூபம் கொள்க.

பெருமானின் இடப்புறம் அ&னத்து அழகுடன் கூடியவளாய் தேவியை அமைக்க. இவ்வாறு ''புஜங்கதிராசம்''அமைக்க.

2) இரண்டாம் வகை – நிருத்தமூர்த்தி: (அம்சுமத் படலம் 65ல்)

அவ்வாறே சடைமுடி நுனியின் வலப்புறம் அ&னத்தழகுடன் கைகூப்பிய கங்கையாளே அமைக்க. இவ்வாறு ஓகங்கையைத் தரித்த மூர்த்தி இரண்டாமவர்.

சில்பரத்னம் – படலம் 33ல்

அவ்வாறே சடைமுடியின் நுனியில் வலப்புறமாய் 16 அங்குல உயரமும், இதயத்தில் அஞ்சலித்த கைகளும், மகளிருக்குரிய அனேத்து இலக்கணங்களும் கொண்ட கங்கையை வைக்க. இவ்வாறு கங்கையோடு கூடிய நிருத்தமூர்த்தி இரண்டாமவர்.

3) முன்ரும் வகை – நிருத்தமூர்த்தி: (அம்சுமத்பேதம்–படலம் 56ல்)

அவ்வாறே அபஸ்மாரத்தின்மீது இடது பாதத்தினே ஊன்றி இடக்காலின் உயரத்துக்கேற்ப வலப்பாதம் எடுத்த நிலேயுள்ள மூர்த்தி மூன்ருமவர். மற்றவை முன்போற் கொள்க.

4) நான்காம் வகை நிருத்தமூர்த்தி: (அம்சுமத்பேதம் – படலம் 56ல்)

நன்கு விரித்த சடை, ஜடாமகுடத்தால் அலங்காரம், வட்டச்சடை, மற்றவை முதலாம் மூர்த்தம் போல் கொள்க. அீனத்துயிர்கட்கும் இந்நாலாம் மூர்த்தம் நன்மை பயப்பதாம்.

ஓஷ ஆதீன வெளியிடு எண் 224 – ஆடல்வல்லான் நூலில் இருநூறுக்கு மேல் படங்கள் உள்ளன. இப்பகுதியில் நிருத்தமூர்த்தியாகிய ஆடல்வல்லானின் குறிப்பிட்ட படங்கள் மட்டும் இ²ணக்கப்பட்டுள்ளன. நாட்டிய லட்சணத்தை விரிவாக அதில் காணலாம்.

சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்:

விரிந்த பரந்த வட்டச்சடை,அழகுடன் கூடிய சடைமுடி, மற்றவை ஆதியில் சொன்னவாறு அமைக்க.

5) ஐந்தாம்வகை – நிருத்தமூர்த்தி: (அம்சுமத்பேதம் – படலம் 56ல்)

வலது தீருவடி தலேக்கோலத்தின் முடிவுவரை உயர்ந்ததாயும், வளேந்த இடது தீருவடி அபஸ்மாரத்தின் மேல் நன்கு ஊன்றியதாயும், எண்கரங்கள் கொண்டதாயும் ஐந்தாம் மூர்த்தம் சொல்லப்பட்டது.

அபயம், சூலம், பாசம், உடுக்கை வலக்கரங்களிலும், கபாலம், அக்னிபாத்திரம், மணி, வீசுகரம் ஆகியவை இடக்கரங்களிலும் கொள்க. முதல் மூர்த்தத்தில் சொன்னபடி சூத்திர அளவுகள் கொள்க.

சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்:

தலேக்கோல அளவு தூக்கிய வலத்திருவடியும், நன்கு விளந்து அபஸ்மாரத்தின் மேல் ஊன்றிய இடத்திருவடியும் இரு புறங்களிலும், எண்கரங்களும் – அபயம், சூலம், பாசம், உடுக்கை வலப்புறமும், கபாலம், அக்னிபாத்திரம், மணி, யானேத்துதிக்கையொத்த வீசுகரமும் கொண்டது. ஐந்தாம் வகை நிருத்தமூர்த்தமாகும்.

6) ஆரும் வகை – நிருத்தமுர்த்தி:

பதினுறு தோள்களே இருபுறமும் கொண்டதாக ஆரும் வகை நிருத்த மூர்த்தி அமையும்.

இடப்புறம் தன் இடது இடுப்பில் கந்த2ீனத் தாங்கி, சுற்றிய இடக்கையை வலக்கையுடன் சேர்ந்தஞ்சலியாக்கி நிற்பவராய்க் கௌரியை அமைக்க. இறைவனேப் பார்க்கும் திருமுகத்தில் பயம், மிகு உறவு, ஆச்சரியம் ஆகிய பாவங்கள் அமையும்.

தாயின் இடுப்பில் அமர்ந்துள்ள கந்தர், தாயின் இருமார்பகங்க**ீ**ளத் தன்கைகளால் பிடித்துள்ளவராக அமைக்க.

வலக்கரங்களில் – கீழிருந்து மேலாக அபயம், உடுக்கை, வச்சிரம், சூலம், பாசம், மழு, தண்டு, நாகம் ஆகியவையும், இடக்கரங்களில் – கீழிருந்து மேலாக யானேக்கரம் ஒத்த வீசுகரம், தீப்பிழம்பு, சக்கரம், கொடி, மணி, கேடயம், கபாலம், ஆண்பெண் உடல், ஆகியவையோ, அல்லது, தீச்சுடர், வீசுகரம், கேடயம், விஸ்மயமுத்திரை, மணி, கபாலம், சூரிகை, சூசிமுத்திரை ஆகியவையோ அமைக்க. பிறவற்றை ஐந்தாம் மூர்த்தியை ஒத்து அமைக்க. திருவடிகளே ஐந்தாம் மூர்த்தத்துக்குள்ளது போல் கொள்க. சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்:

பதினுற தோள்களும், இடப்புறம் கௌரியோடு கூடியவர். கௌரியின் இடுப்பூலுள்ள கந்தர் பயத்துடன் இருகரங்களாலும் தாயின் மார்பகங்களேப் பிடித்திருப்பராகவும், கௌரி கந்தரை அணேத்த கரங்களே அஞ்சலியாக வைத்திருப்பாள். ஈசரை பார்க்கும் முகத்தில் பீதி, மிகுந்த உறவு,அற்புதம் ஆகிய பாவமுள்ளவர். வலக்கரங்கள் எட்டில் – (கீழ்மேலாய்) அபயம், உடுக்கை, வச்சிரம், சூலம், பாசம் மழு, தண்டம், நாகம், ஆகியவையும் இடக்கரங்களில் – வீசுகரம், தீச்சுடர், ஈருடல்கள், சக்கரம், கொடி, மணி, கபாலம் ஆகியனவிளங்கும். திருவடிகள் ஐந்தாம் வகை நிருத்தமூர்த்தி போன்று விளங்கும்.

7) ஏழாம்வகை – நிருத்தமூர்த்தி: (அம்சுமத்பேதம் – படலம் 56ல்)

முக்கண்ணர், எண்தோளர், விரிசடையுடையர், விளந்த இடக்காலின் அபஸ்மாரத்தின் மேல் ஊண்டுயடைய், தூக்கிய வலக்காலின் பெருவிரல் பூமிநோக்கி விளந்தது. அபயணம், சூலம், பாசம், உடுக்கை வலப்புறங்களில் கொண்டவர். தீச்சட்டி, விஸ்மய முத்திரை, வீசுகரம் ஆகியவை இடப்புறம் கொண்டவர். உயரம் – பத்தம்சம். இடப்புறம் கௌரியொடு கூடியவர். இவர் ஏழாம் மூர்த்தமாகக் கூறப்படுகிருர். உலகின் துன்பங்களேப் போக்குபவர்.

8) எட்டாம் வகை – நிருத்தமூர்த்தி: (அம்சுமத் பேதம் – படலம் 56ல்)

ஆறுகரமுடையவர், அபயம், உடுக்கை, சூலம் வலப்புறமும், கபாலம், விஸ்மயம், வீசுகரம் இடப்புறமும் கொண்டவர். இரு கண்கள், ஐந்து, ஆறு மூர்த்தங்களேப் போன்ற திருவடிகள். சூத்திர விதிகள் முன்போற் கொள்க. இவ்வாருக எட்டாம் வகை நிருத்தமூர்த்தி கூறப்படுகிருர்.

9)ஒன்பதாம் வகை – நிருத்தமூர்த்தி: (அம்சுமத்பேதம் – படலம் 56ல்)

நாற்பெருந்தோளர், முக்கண்ணனர், சடைமுடியுடையார், அபயம், துடி –இவை வலப்புறம் தீச்சுடர், வீசுகரம் – இடப்புறம் கொண்டும் அபஸ்மாரமில்லாத பீடத்தில் வீளந்த இடத்தாளினே ஊன்றியவர். வலத்தாள் சிறுவிரலே பீடத்தில் படும் நிலேயில் இடத்தாளின் முன்வைத்தவர். வலப்பாதத்தையும் வீளந்த நிலேயில் யுக்தியின்படி சூத்திரத்தை அமைக்க. இது ஒன்பதாம் வகை நிருத்தமூர்த்தியின் லட்சணமாகும்.

பகுதி – 7

தட்சிணுமூர்த்தித் திருக்கோலங்கள்

- 44. வியாக்யான தட்சிணுமர்த்தி
- 45. ஞானதட்சிணுமர்த்தி
- 46. யோக தட்சிரைப்த்தி
- 47. விணுதர தட்சிணுமுர்த்தி

44. வியாக்யான தட்சிணுமூர்த்தி

(ஆலமர்செல்வர்)

''கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான்மறைஆறு அங்கமுதல் கற்றகேள்வி வல்லார்கள் நால்வருக்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய் மறைக்கப்பாலாய் எல்லாமாய் அல்லதுமாய் இருந்ததனே இருந்தபடி இருந்து காட்டிச் சொல்லாமல் சொன்னவரை நினேயாமல் நினேந்துபவத் தொடக்கைவெல்வாம்''

– பரஞ்சோதி முனிவர் – திருவிளேயாடற்புராணம்.

உத்தரகாமிகம் – படலம் 5கல்:

தேட்சிணுமூர்த்தியின் உருவமைதியைச் சொல்வோம். இடது திருவடியிலிருந்து நலக அளவு முன்னல் வலத்திருவடியினேத் தொங்கவிடுக. மடித்த இடது திருவடியை வலத்தொடை நுனிமேல் வைக்க. ஒன்றரை மாத்திரை அளவு உயரம் கொள்க. நாற்கரம் கொண்டவராயமைக்க. வலது முன்கையில் ஞானமுத்திரை கொள்க. மேற்கரத்தில் அக்கமாலே கொள்க. இடமுன் கரத்தை வரதமாகவோ, தொங்குகரமாகவோ அமைக்க. இடமுழந்தாள் மீது வரதகரநுனி படும்படி கொள்க. நீள்கரமாயின் கூர்ப்பமாகக் கொள்க. இடது மேற்கரத்தில் தீச்சுடரோ அல்லது நாகமோ கொள்க. படிக நிறமுடையராய் விரிந்த முகமுடையராய், விரிசடையர் அல்லது வட்டச்சடை (ஜடா மண்டலம்) கொண்டவராய் அல்லது முடித்த சடையராய்க் கொள்க.

நாற்கரத்தர், முக்கண்ணர், நிறைமதியென வெளுத்த நிறத்தர் அல்லது வெண்பணி நிறத்தர். (கரும் பசுமை நிரத்தராயும் கொள்வதும் உண்டு) புலித்தோலாடை அல்லது பசும்பொன்னுடை கொண்டவராய்க் கொள்க. தோளிலிட்ட மேலாடை, வெண் முப்புரிநூல் உடையவராய்க் கொள்க.

சடையைச் சுற்றிய கட்டுடையர். வெண்டலே மாலே சிரசிற் சூடியவர். ஊமத்தை வன்னி, அறுகு, அரவு, பிறைமதி இவற்ருல் சடையை அலங்கரித்தவர். பஞ்ச முத்திரைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர். கங்கையை (முடியிலும்), கிண்கிணி பாதத்திலும் கொண்டவர். மலே உச்சியில் ஆலமரத்தடியில் அமர்ந்துள்ளவர்.

[😋] இவ்வாதீனத்தீல் வெளியிடப்பட்ட தட்சிணுமூர்த்தி முதற்பாகம், இரண்டாம் பாகம் நூல்களில் விரிவாகக் காணலாம்.

புலித்தோல் மேலாடை கொண்டு அமர்ந்தவராயோ, வீராசனத்தில் உள்ளவராய் மடித்துத் தொங்கும் வலமுழந்தாளின் மேல் வைக்கப்பட்ட இடப்பாதம் உடையராய் வலக்கரத்தில் ஞானமுத்திரை, இடக்கரத்தில் புத்தகம் கொண்டவர். அல்லது பாம்பினே கொண்டதாக இடக்கரமமைக்க. அல்லது இடமுழந்தாளேத் தொடும் வரதமாகவோ, தொங்கு கரமாகவோ அமைக்க. தொங்கு கரமாயின் தாமரையென விரிந்து காணும் வீரல்கள் கொண்டவராய் அமைக்க.

மேற்கரங்கள் இரண்டிலும் அக்கமாலேயும், தீச்சுடரும் கொண்டவராயமைக்க. அல்லது இடது கரத்தில் தாமரை, நீலோற்பலம், அரவம் இவற்றில் ஒன்றினே கொள்க. கரங்களில் கடகங்கள் கொள்க. நாசி நுனியில் வைத்த பார்வையுடைய சமலோசனராய்க் கொள்க. இடக்கரத்தில் புத்தகமுடையராயும் கொள்ளலாம்.

இறைவரின் முன்னும், பக்கங்களிலும் இறைவனே நோக்கியவர்களாய் உயர்த்திய கமுத்தினே உடையவர்களாய் சடைமுடி கொண்டவர்களாய் அவரவர்க்குரிய கலேகள் கொண்டவர்களாய், வெண்முப்புரிநூல் கொண்டவர்களாய் வெள்ளுடை முதலியனவும், திருநீறு, அக்கமாலே பூண்டவர்களாய் முனிவர்களே அமைக்க.

கௌசிகர் பசுமைநிறம், காச்யபர் மஞ்சள் நிறம், பரத்வாஜர் சிவந்த நிறம், அத்திரி, கௌதமர் இவர்கள் புகை நிறம். இம்முனிவர்களே பக்கங்களில் ஒருவர், இருவர், மூவர் எனும் வகையில் அமைக்க.

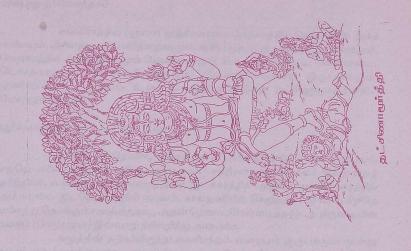
சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்:

உலகின் தலேவரை ஆலமரத்தடியில் தட்சிணுமூர்த்தியாகச் (தெற்கு நோக்கியவராக) செய்க. வலத்திருவடியைத் தொங்கவிடுக. இடத் திருவடி நுனிப்பகுதி வலத்தொடைமீது அமர்ந்ததாகுக. சமாசனத்தில் இடத்திருவடி மடிந்த நிலேயில் அமைக்க. வலமுன்கரம் ஞானமுத்திரையும் வலமேற்கரம் அக்கமாலேயும் கொண்டனவாய் அமைக்க. இடமுன் கரத்தில் வரதம் அல்லது தண்டம் சொல்லப்பட்டது. இடமுழந்தாளின் மேலாக வரதம் கொள்க. தண்டமாயின் கூர்ப்பரமாகச் செய்க. இட மேற்கரத்தில் தீச்சுடர் அல்லது மான் கொள்க. விரிசடையாகவோ, வட்டச் சடையாகவோ, சடையினேக் கொள்க. முடித்த சடையாயோ, மகுடமாகவோ கொள்க. படிக நிறமுடைய........ இடப்புறம் ஊமத்தை, நாகம் இவற்றைக் கொள்க. வலப்புறம் பிறைமதியும் கொள்க. அனத்தணிகளால் அழகு கொள்பவராய் அமைக்க.

வெள்ளாடை ,வெள்ளே மேலுடை, வெண்முப்புரிநூல், மேற்போர்த்தும் புலித்தோல், முக்கண், அமைதிகொள்முகம் (துன்பம் நீக்கியது) கழுத்திலும் மார்பிலும் அக்கமாலேகள் இவற்ருல் அலங்கரிக்க.

நாரதர், ஜமதக்னி, வசிட்டர்கள் வலப்புறத்தும், பரத்வாஜர், சுனகர், அகத்தியர் இடப்புறமும் நின்றேத்தவும், கின்னரர்கள் பத்திமையொடு பாடிப் பணியவும் அமைக்க.

அபஸ்மாரத்தின் மேல் ஊன்றிய திருவடியாகத் தொங்கும் திருவடியினே அமைக்க. அனேத்து நன்மைகளும் தரும் ''தர்ம வியாக்யாஞான மூர்த்தியாக'' இவர் சொல்லப்படுகிருர்.

விஷ்ணு தர்மோத்தரம்:

வலக்கரத்தில் (ஞான) முத்திரையும், மேற்கரத்தில் வெண்ணிற அக்க மாலேயும், அனேத்து ஆகமவித்தைகளுமடங்கிய முதற் புத்தகத்தை இடக்கரத்தும், மேற்கரத்தில் அமுத கும்பமும் கொண்டவரும், வெண்ணிறத்தரும், வெள்ளாடை போர்த்தவரும், வெண்மதி சூடியும், வெண்தாமரையில் இருப்பவரும், முனிவர்கட்கு ''ஞானம் உரைப்பவருமாக அந்தத் தட்சிணுமர்த்தியை'' போற்றுகின்றனர்.

பூர்வகாரணுகமம் – படலம் 11ல்:

நாற்பெருந்தோளர், முக்கண்ணர், யாஃனத்தோஃலப் போர்த்தியவர். சற்றே வஃளந்த திருமேனி கொண்டவர். சந்திரன், எருக்கமலர் இவற்றைத் தரித்தவர். வலக்கரத்தில் ஞானமுத்திரை, இடக்கரத்தில் புத்தகம், வலமேற்கரத்தில் அக்கமாஃல, இடமேற்கரத்தில் அரவம், கால்நுனியிற் செலுத்திய பார்வை சிறதே வஃளந்து தொங்கும் வலத்திருவடி, அதன்தொடைமேல் மடித்த இடது திருவடியின் நலகம் (மேற்புறம்) இவ்வாறு நன்கறிந்து அமைக்க.

கழுத்தின் நடுவிலிருந்து மணிபந்தம் வரையும் இருபுறமும் மூன்று யவம் ஒதுக்கம் கொள்க. அகஸ்தியர், புலஸ்தியர், விசுவாமித்ரர், ஆங்கிரஸர் ஆகியோரைத் தலேவர்களாகக் கொண்ட முனிவர் கூட்டங்கள் சூழ்ந்தவராகக் கொள்க.

45. **ஞான தட்சிணுமூர்த்தி** (ஞானச்செல்வர்)

அம்சுமத் பேதம் – படலம் 75ல்:

வலக்கரம் ஞானமுத்திரை கூடியதாயும் (வீணே இல்லாது), மேற்கரம் அக்கமாலே கொண்டதாயும், இடமேற்கரம் தாமரை/குவளே கொண்டதும், கீழக்கரம் விரிந்ததாய் இடமுழந்தாளினுச்சியில் படிந்ததாயும் பால்வெள்ளே நிறம் கொண்டவராயும், மற்றவை முன்போலும் அடைவில் கொள்க. அனேத்துக் காரணப் பொருள்கட்கும் காரணப் பொருளாம் ஞானமூர்த்தி இவ்வாறு உரைக்கப்படுகிருர்.

சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்:

மேற்கூறியபடி அல்லது முன்கரங்களில் ஞானமுத்திரையும் (வலம்) அபயமும் (இடம்) கொண்டவராக அல்லது இடதுமுழந்தாள் உச்சியில் வைக்கப்பட்ட விரிமலர் போன்ற இடக்கரமும் கொள்க. வலப்புற மேற்கரத்தில் அக்கமாலேயும், எதிர்க்கரத்தில் குவளேயும் கொள்க. அனேத்துக்கும் காரண காரணராம் ''ஞானமூர்த்தி'' இவ்வாறு சொல்லப்படுகிருர்.

46. யோகதட்சிணுமூர்த்தி

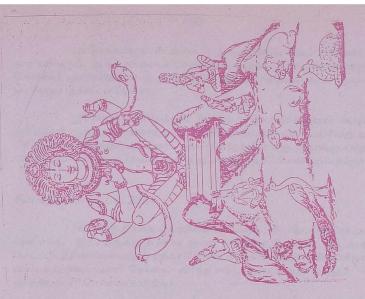
(யோகச் செல்வர்)

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 75ல்:

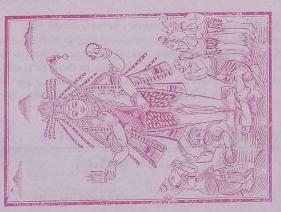
- (அ) இரு திருவடிகளின் விரல்கள் கூடிய மேற்கால்கள் இரு புட்டங்களின் மேலும் மாறிப் படும்படி அமைக்க. இருதயத்துக்கு நேராக ஞானமுத்திரை கொள்க. இடக்கரம் மேட்ரபீடத்தில் பொருந்திய வரதமாக அமைக்க. வலமேற்கரத்தில் அக்கமாலேயும், இடக்கரத்தில் தாமரையும் வைக்க. நாசிநுனியில் பார்வை கொண்டவராயும், ஆர்ஜவ சூத்திர உடலமைப்பும் கொள்க. தொங்கு சடைகளுடன் முனிவர்களால் வணங்கப்பட்டவராய் அமைக்க. எல்லாத் துன்பங்களேயும் நீக்கும் ''யோகமூர்த்தியாக'' இவர் கூறப்படுகிருர்.
- (ஆ) வலது திருவடியைத் தொங்கவிடுக. இடது திருவடியை ஆசனத்தில் பொருத்துக. நிமிர்ந்த உடலுடன் உயர்த்திய இடது திருவடியை யோக பட்டியால் கட்டுக. இடது கரத்தை விரிகரமாக்கி (இட) முழந்தாள் மேல் வைக்க. மற்ற அமைப்புக்களே முன்போற் கொள்க. இவரும் ''யோகமூர்த்தியே' ஆவர்.
- (இ) இரு திருவடிகளின் பரடுகளும் ஒன்றை ஒன்று தொடுமாறு இரு முழந்தாள்களேயும் மடித்துயத்திய நிலேயில் ஆசனத்தில் அமைக்க. ஜங்கை (கணுக்கால்)யைத் தொடும் வகையில் யோக பட்டியால் உடலொடு சேர்க்க. இரு முன் கரங்களேயும் இருமுழந்தாள்களின் மேல் விரிகரங்களாக அமைக்க. மேல் இருகரங்களின் அக்கமாலேயும் (வலம்) தாமரையும் (இடம்) அமைக்க. வட்டச் சடை, பிறைமதி, நீலகண்டம், சுட்டசங்கையும் நிலவையும் ஒத்த வெண்ணிறம், கர்ணமாலே, ருத்திராட்சத்தால் ஆன மார்பு ஆரம், இடப்புறம் சிறிதே சாய்ந்த நிலே, இவ்வாறு பல்வகையாய்த் தட்சிணுமர்த்தி சொல்லப்படுகிருர்.

உத்தரகாமிகம் – படலம் 51ல்:

- (ஈ) வியாக்யான மூர்த்தியை இருகால்களேயும் மடித்தமர்ந்தவராய், பாதம் நோக்கி வளேந்த பார்வையுடையவராய், இடக்கரம் விரிகரமாய்க் கொண்டவராய் அமைக்க. இவர் ''யோகமூர்த்தியாகக்'' கொள்ளப்படுகிருர்.
- (உ) பிறகு வளந்த இடக்காலின் பரடு வலது பிருஷ்டத்தின் கீழ் உள்ளவாறும் உயர்ந்த முழந்தாளின்மீது அலர்ந்த இடக்கரம் அமைந்ததாயும் அமைக்க. ஆபங்க உருவமும் நேர்ப்பார்வையும் கொண்டவராக அமைக்க. பல்வேறு விலங்குகள், பல்வகை அரவுகள், பல்வேறு முனிக்கூட்டங்கள், சித்தர்கள், வித்தியாதரர்கள், கின்னரர்கள், பூதங்கள் முதலியோரால் சூழப்பட்டவர், பூஞ்சோலேகளில் அமர்ந்தவர். மலேமீது உயர்ந்த ஆலமரத்தடியில் வலப்புற நிழலில் அருளொடு கூடியவராய் அமர்ந்த நிலேயில் காட்டுக. மரக்கிளேகளில் பழத்தை நாடும் பல்வகைப் பறவைகளே அமைக்க. ஆசனத்தை மணிகள் பதித்ததாயும் புலித்தோள் விரிப்புடையதாயும் கொள்க.

நான தட்சிணாமூர்த்தி

விரைந்த தட்சிரையூர்த்தி

பரமேசுவரணுல் தீட்சைப் பெற்றவர்களும், சிவப்பிராமணர்களின் முனிவர்களும், ஆகம விளக்கம் வேண்டுபவர்களும், சுற்றியுள்ளவர்களுமான கௌசிகர் முனிவர்களால் துதிக்கப்பட்டு இவ்வாசனத்தில் அமர்ந்துள்ளராய் தட்சிணமூர்த்தியைக் கொள்க.

இவ்வாறு அமர்ந்தவர், நின்றவர், முனிவர்களுடன் கூடியவர். தனித்தவர் ஆலடியில் அமர்ந்தவர். மரமின்றி அமர்ந்தவர். பல்வேறு உயிர்த் தொகுதிகளால் சூழப்பட்டவர். அபஸ்மாரத்தின் மீது தொங்கு பாதத்தை ஊன்றியவர். எனப் ''பல்வகையாகத் தட்சிணுமூர்த்தி'' சொல்லப்படுகிருர்.

சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்:

- (ஊ) இரு திருவடிப் பரடுகளேயும் மாறிய பிருஷ்டங்களின் அடியில் அமைக்க. இதயத்துக்கு எதிராக ஞான முத்திரை கொள்க. இடக்கரத்தில் மேட்ரபீடத்தின்மேல் வரத முத்திரை கொள்க. நிமிர்ந்தமர்ந்த நிலேயில் நாசி நுனியில் வைத்த பார்வையாகக் கொள்க. விரிந்த சடையுடன் கூடிய மூர்த்தம் ''யோக மூர்த்தியாகக்''கொள்ளப்படுகிருர்.
- (ஏ) வலது பாதம் தொங்குவதாக அமைக்க. இடதுபாதம் மடித்துக் குத்திட்டதாகக் கொள்க. யோகபட்டத்தால் குத்திட்ட பாதத்தின் பரடின் வழி உடலுடன் கட்டப்பட்டதாய்க் கொள்க. விரிந்து நீண்ட இடக்கரத்தை இடது முழந்தாள் மேலமைக்க. மற்றவை முன் மேற்கொள்க. இதுவும் ''யோகமூர்த்தியாம்''.
- (ஏ) தொடைகளின் மூலத்தை ஓட்டிய வகையில் இரு பரடுகளேயும் கொள்க. (வலமிடம் மாற்றியதாக அமைக்க) கணுக்கால்களின் மேலாய்ச் செல்லும் யோகபட்டியால் உடலுடன் சேர்க்க. முன்னிரு கரங்களேயும் விரிகரங்களாக்கி முழந்தாள்களின் மேல் வைக்க. மேற்கரங்களில்அக்கமாலேயும், கமண்டலமும் கொள்க. வட்டச் சடையும், வெண்டலேயும், பிறைமதியும், நீலமணிமிடறும், சுட்டசங்கும், நிலவும் போன்ற வெண்ணிறமும் கொள்க.

47. **வீணுதர தட்சிணுமூர்த்தி**

அம்சுமத் பேதம் – படலம் 75ல்:

மேற்சொன்னவாறு இடப்பாதத்தை உத்குடிகாசனம் கொண்டதாயும், முன் இரு கரங்கள் வீணே கொண்டனவாயும் யுக்தியினுல் அமைக்க. மற்றவை முன்போற் செய்க. இவர் வீணுதரர் ஆவர். உத்தரகாமிகம் – படலம் 51ல்:

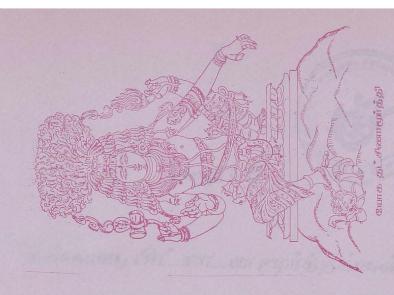
மேல், இடை, கடைநிலேகளில் இரண்டில் அரவமும் முன்னிரு கரங்களில் வீணயும் கீழிரண்டில் இடக்கரம் கடகமும் கொண்டவர். வலக்கரம் தொடையில் ஊன்றியதாகக் கொள்க.

சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்:

அவ்வாறே உத்குடிகாசன வாம பாதமும், முன்னிரு கரங்களில் வீணேயும் கொண்டவர்வீணுதரராகக்கொள்ளப்படுகிருர்.

பூர்வகாரணம் – படலம் 11ல்:

கடகமணிந்த வலது முன்கரத்தின் அகங்கை கீழ்நோக்கியும், இடமுன் கரத்து அகங்கை மேல்நோக்கியும் அமைக்க. வீணேயை வலது தொடையின் மூனேயிலும் இடக்கரம் தாங்குவதாயும் வலக்கரம் மீட்டுவதாயும் அமைக்க. தொடைக்கு வெளியில் மூன்று மாத்ராங்குலமும் இடக்கரத்துக்கு மேல் நான்கங்குலமும் வீணேத்தண்டின் அளவு கொள்க. அதன் விஸ்தாரம் இரு மாத்ராங்குலம் கொள்க. வீணேமுகம் ஆறுமாத்ராங்குலம் அதன் கனம் அதிற் பாதியும் கொள்க. இவையே சிறப்பு அம்சங்களாகும். மற்றவை முன் சொன்னவாறே கொள்க.

விணாதர தட்சிணா**மூர்த்தி** சிலாரூபம்

பகுதி – 8

கங்காள, பிட்சாடன மூர்த்தங்கள்

48. கங்காள முர்த்தி

49. பிட்சாடன மூர்த்தி (இரந்துணி)

48. கங்காள மூர்த்தி

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 72ல்:

இப்போது கங்காள மூர்த்தியின் உருவமைப்பு சொல்லப்படுகிறது. பாதுகையுடன் கூடிய பாதங்கள். இடப்பாதம் ஊன்றி நின்றதாயும் வலப்பாதம் நடந்து செல்லும் நோக்கத்துடன் சற்றே தூக்கியதாயும் அமைக்க.

சுத்த வெண்ணிறம், அஃனத்தணிகளும் அணிந்த திருக்கோலம், சிவந்த நிறக்கஞ்சுகம் (மேலாடை), சடைமுடி அழகர், ஊமத்தை, அரவு, (இடப்புறம்) கொண்டவர். பிறைமதி (வலப்புறம்) கொண்டவர். செவ்வாயில் குமிண்சிரிப்புக் கொள்க. பாடுவோர் கூட்டத்தால் சூழப்பட்டவர். வாயிலுள்ள பற்களின் ஒளியால் விளங்குபவர். பாடும் முயற்சியால் மகிழ்வு காட்டும் முகம் கொண்டவராக அமைக்க.

காதுகளில் குழைகளேக் கொள்க. இடக்காதில் சங்க பத்திரக்குழை கொள்க. கீழ்முன் கரங்களில் இடக்கரத்தில் உடுக்கையும் வலக்கரத்தில் அடித்தலேயும் கொள்க. (அடிக்கும் பிரம்பு எனவும் கொள்ளலாம்).

மேற்கரங்களில் பனிபடர்ந்த மானே வலப்புறத்தும் எலும்புக்கூடு (கங்காளம்) இடப்புறத்தில் கொள்க. கங்காளத்தைத் தோள் மீது சாய்த்து எருவாயில் செருகிய தண்டைக்கையினுல் பிடிப்பதாயும் கொள்க. அஸ்தி உருவம் நிறமற்றதாய் இருகரங்கள் இருகால்களொடு கூடியதாய்க் கொள்க. அஸ்தியினேக் கரும்பசுமை (பாசிபடர்ந்தது) நிறமுள்ளதாயும் எருவாய்த்துளேயில் ஒரு தண்டினே நுழைத்துத் தூக்குவதாயும் கொள்க. எலும்புக்கூட்டின் இருகால்களேயும் தண்டுடன் கயிற்றினுல் இறுகக் கட்டியதாகக் கொள்க.

கொடிபோல் பிடிக்கப்பட்டும், கண் குழிகளில் வெறுமையாய் அல்லது இரத்தம் வெளிவந்து வற்றியதாய்க் கொள்க. இத&ன இடது தோளில் சாய்த்ததாயமைக்க.

மூர்த்தியைச் சுற்றி துணேவியருடன் கூடிய அனேக பூதங்கள் சூழ்ந்து செல்வதாயும், இடப்புற ஓரத்தில் பலி பாத்திரம் சுமந்து மூர்த்தியின் முன் ஒரு பூதம் செல்வதாயும் அமைக்க. பல்வகை உணவுகள் கொண்டதாய் பாத்திரம் அமைக்க.

மூர்த்தியைச் சூழ ஆடைகுஸேத்தவர்களேயும், ஆடை நெகிழ்ந்ததால், தங்கள் அல்குல் சிறிதே தெரியும் நிலேயிலுள்ளவர்களாயும், மயங்கிய மனேநிலே உடையவர்களாயும், பல பெண்கள் இருப்பதாய் அமைக்க.

மூர்த்தியின் இடையில் சூரிகையைக் கட்டிவைக்க. இரு புறங்களிலும் கைகளில் அரவுகளாம் அணிகளே அமைக்க. மார்பிற் கூப்பிய கையர்களாயும் (பெருமானின் அழகில்) இயங்கியவர்களாயும், மூர்த்தியைப் பூசிப்பவர்களாயும், முனிவர், தேவர், கந்தருவர், சித்தர், வித்யாதரர் ஆகியோரை அமைக்க. ஆன்ம சிந்தணேயுள்ள பாவத்துடன் அமைக்க. இறைவன் செல்லும் வீதியினே வாயு தூசு துடைப்பதாகவும், வருணன் (பர்ஜன்யன்) நீர்த்தெளிபவளுகவும் அமைக்க. தேவர்கள் மலர்மாரி பொழியவும் முனிவர்கள் துதிபாடுவோராயும் உடன் செல்க. நான்கு வேதங்களும் துதிப்பனவாய் அமைக்க.

தோலிளுலான கருவிகள், து2ணக்கருவிகள் (குழல் முதலியன) பல வகையான உருவங்கொண்ட கருவிகள், நரம்பிளுல் ஒலிக்கும் கருவிகள், சங்குகள் இவற்ருல் பேரொலி எழுப்புவதாக அமைக்க.

தும்புரு, நாரதர் இவர்கள் தம்புராவிலிருந்து நாதத்தை மீட்டுக்கொண்டே பாடுதல், சூரிய சந்திரர்கள் குடை பிடித்துச் செல்லுதல், தேவமாதர்கள் சாமரம் வீசுதல் ஆகியன சொல்லப்படுகிறது.

உத்தரகாமிகம் – படலம் 52ல்:

பாதுகை அணிந்த திருவடிகள், நாற்ருள்கள், புரிநூல்மார்பர், அமைதித்திருமுகம், வெளிச்செல்லும் பாவம், இடையில் உடைவாள், பொலியுமழகு, முடித்துச் சுருட்டிய சடை, அழகிய வெளுத்தமேனி, பல்வகை அணிகள் கொண்டவராய் அமைக்க.

இடக்காதில் சங்கபத்ரிகாகுண்டலம், வலக்காதில் வேலேப்பாடுகொண்ட (மணிகள்பதித்த) தோடு, சிறிதே வளேந்த வலக்கால், நன்கு ஊன்றிய இடதுபாதம், சமபங்காய் ஒளிவீசும் திருமேனி, இடக்கரத்தில் பிடித்த உடுக்கையை வலக்கரத்தால் அடிக்கும் நிலே, வலது புற நடுக்கரத்தின் விரல் கொண்டு மானேப்பிடிக்கும் நிலே, இடக்கரத்தில் முட்களோடு கூடிய காலதண்டகம், மேலிருகரங்களாலும் தோளில் சார்த்திப்பிடித்த மூலம் (எலும்புடல்), பல்வகை உயிர்த்தொகுதிகளால் சூழப்பட்ட நிலே, தன் வலப்புறத்தில் பலிபாத்திரம் சுமந்து செல்லும் பூத உருவம், பலவகை உருவங்கள் கொண்ட பூதங்களால் சூழப்பட்டவர். பேரிகை, காகலம் முதலிய ஒலிக்கருவிகளே முழக்கிப் பாடியும் ஆடியும் ஒலி எழுப்பும் மானுடர்கள் மறைக்கப்படாது (இறைவனிடம் மயங்கிய நிலேயில்) உள்ள உறுப்புகள் கொண்ட மாதர்கள், நழுவிய உடைகளும் அணிகளும் கொண்டு (இறைவனுக்குப்) பிச்சையிடும் நிலே கொண்டவர்களாயும், புகழ்வார்த்தைகள் சொல்பவர்களாயும், தழுவும் முயற்சியிலீடுபட்டு மார்பகம், நாபியின் கீழள்ள உறுப்புகள் திறந்த நிலேயிலும் உள்ள மாதர்களேச் சித்தரிக்க.

சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்:

கங்காள மூர்த்தியின் அமைப்பு பின்வருமாறு சொல்லப்படுகிறது. பாதுகையுடன் கூடிய திருவடிகள், நன்கு நிற்கும் இடதுபாதம் செல்லும் நோக்கத்துடன் சற்றே தூக்கிய வலது திருவடி, அந்நிலேயில் மிகு அழகு கொண்ட மேனி, பால்வெண்ணிறம், அணத்தணிகளும் உரிய இடங்களில் பொலிந்திட நிற்கும், மணிகள் பதித்த சட்டை, சடைமுடி அழகுறக்கட்டிய நிலேயில் வலப்புறம் பிறை மதியையும், இடப்புறம் ஊமத்தம்பூவும் நாகமும் விளங்க அமைக்க. சிறிதே மலர்ந்த வாயினேயுடைமையால் பற்களின் வெண்மை ஒளி விளங்கும் வதனம், வலக்கரம் சிம்மகர்ண முத்திரையுடன் மானினப் பிடிக்கும். இடக்கரத்தில் தண்டத்தால் தாங்கிய கங்காளம் (எலும்புக்கூடு) இவற்றைக் கொண்டவராயமைக்க.

எலும்புக்கூடு, இருகரங்களும் இரு கால்களும் கூடியது சுத்தமானது (சதைகள் அற்று காய்ந்தது) கரும்பச்சை அல்லது கருமை கலந்த மஞ்சள் நிறம் கொண்டது. எருவாயினுள் நுழைந்த தண்டிளுல் தாங்கப்பெற்றது. (கொடிபோல் கண்ணிலிருந்து வெளிவந்த காய்ந்த உதிரங்கொண்டது). இடது தோளில் சார்த்தப் பெற்றது.

மூர்த்தியின் இடப்புறம் பலிபாத்திரத்தைத் தலேயில் தாங்கியும், தன் வலப்புறம் தன்மனேவி அன்னபாத்திரம் தாங்கியும் உடன்வர, முன்செல்லும் ஒரு பூதத்தையும் அமைக்க.

நழுவிய ஆடையிஞல் சிறிதே தெரியும் யோனியை உடைய பல பெண்கள் இறைவஞல் கவரப்பட்ட மனதுடையவர்களாய் சுற்றி நிற்பவர்களாயமைக்க.

நல்ல ஆடை (வேஷ்டி) அணிந்தும், புலித்தோலேப் போர்த்தியும், வலப்புறம் தொங்கும் உடைவாள் கட்டிய இடைக்கச்சுடையவருமாக அமைக்க. உடைவாள் பொன்னிறமுடையதாயும் யட்சர், கின்னரர், சித்தர் முதலியோரால் பாடிப் பூசித்து வணங்கப்படுவராயும், சூரிய சந்திரர் சாமரம் வீசவும், மணிகளணிந்த தேவர்களால் உலகங்களின் க்ஷேமம் பொருட்டு கங்களாந் தாங்கியப் பெருமானே வணங்கப்படுவராயும் அமைக்க.

பூர்வகாரணுகமம் – படலம் 11ல்:

நாற்ளேள், முக்கண், முடித்த சடையர், வெளிச்செல்லும் எண்ணத்துடன் பாதுகைகள் கூடிய திருவடிகளே உடையவர். அனேத்தணிகளும் உரிய இடத்தில் அணிந்தவர். முப்புரிநூலால் ஒளிர்பவர். வலக்காதில் வளேகுழையும் இடச்செவியில் சங்கத்தையும் அணிந்தவர்.

நல்லாடையணிந்தவர், வலப்புறம் (இடைக்கச்சில்) உடைவாள் கொண்டவர். இடக்கரத்தில் தாங்கிய உடுக்கையை வலக்கரத்தால் முழக்குபவர். கங்காள தண்டமும், முள்தண்டும் மேலிருகரங்களில் ஏந்தியவர். மானின் முகத்தை வருடும் வலக்கரம், இடக்கரத்தில் பல்வகை அரவுகள் பிடித்தவர். குமிண் சிரிப்புடன் கூடிய முகம், முன்னே பலிபாத்திரத்தை தாங்கிச் செல்லும் பூதம், பிச்சையிடவரும் பல பெண்களால் குழப்பட்டவர். தம்மில் மயங்கிய பெண்களால் குழப்பட்டவர். பல்வகைச் செயல்களொடு கூடிய பல்வகை உயிர்களால் குழப்பட்டவர். வரதகரத்தில் உடுக்கை ஏந்தியவர் என அமைக்க.

மான் தனது நாவிஞல் (தன்முகத்தை வருடும்) வலக்கரத்தை நீவுவதாகவும் செய்க. கங்காளம் ஏந்தும் கரத்தை கடகஉறஸ்தமாக அமைக்க. அக்கரத்தின் நுனியை கக்கத்துக் சமமாயழைக்க.

பூத ரூபங்களே ஐந்துதாள உயரத்தில் மும்முகம் உடைவைகளாகவோ அதிகமாகவோ செய்க. இறைவரின் தோள்மட்டம் அல்லது மார்பு மட்ட உயரமாக இருபுறத்தும் நிற்கும் பெண்களே அமைக்க.

49. பிட்சாடன மூர்த்தி

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 74ல்:

இப்போது பிட்சாடன ரூபங்கொண்ட மகேசுரரைச் சிறப்பாகச் சொல்வோம்.

நன்கு ஊன்றிய இடப்பாதமும், நடந்து செல்வதில் விருப்பம் காட்டும் வகையில் சிறிதே உயர்த்திய வலப்பாதமும், பாதுகைகள் அணிந்தவைகளாகக் கொள்க. நெற்றி நடுவிலிருந்து வலப்புறமும் (இடப்புறமும்) ஒன்பது அல்லது எட்டுயவைகள் ஒதுக்கங்கொள்க.

பாதுகை இன்றியும் பாதங்களேக் கொள்ளலாம். அதுபோன்றே வட்டச் சடையாயும் அல்லது விரிந்த சடையாயும் கொள்ளலாம். வட்டமாய்க் கட்டிய சடையாயினும் கொள்ளலாம். பிறந்த மேனியராயும் சற்றே குனிந்த முகத்தினராயும் கொள்க.

நெற்றிப்பட்டம் அணிந்தவராய், பாதிமதி அணிந்தவராய்க் கொள்க. கடிசூத்ரம் (இடைக்கச்சை) தவிர்த்த மற்ற அணிகள் கொள்க. பால்வெள்ளே நிறத்தராய் பலவகை அரவுகளால் அலங்கரிக்கபட்டவராய்க் கொள்க.

வலது முன்கரம் மானின் மேவாயினே நீவுவதாயும், இடது முன்கரம் (வரதம்) கபாலமேந்தியதாயும் அமைக்க. வலமேற்கரத்தில் உடுக்கையும், இடமேற்கரத்தில் மயிற்பீலியும் கொண்டவராய், மிகச் சாந்தராய் அமைக்க. வெண்ணிற மேலாடையும், அரவு இடைக்கச்சும் கொண்டவராயும், வெண்ணிற முன்னூலும், நீலகண்டமும், திரிபுண்டரம் கொண்ட மேனியும் கொண்டு பத்மபீடத்தின் மேலமைக்க. மற்றவை கங்காள உருவமாய்ச் செய்க.

உத்தரகாமிகம் – படலம் 52ல்:

இவரே பெருந்தேவர் (மகாதேவர்). பிறந்த மேனியர், கங்காளத்தை நீக்கியவர். இரு புறங்களிலும் விரிந்த பரந்த சடையாம் கூந்தலுடையவர். அதனுல் அழகுற்றவர். இடையில் அரவக் கச்சுடையவர். வரதமூகம் (இடக்கரம்) வலத்தில் கபாலமுங் கொண்டவர். தேவநாதம் எழுப்பும் உடுக்கையை மற்றுரு கரத்தில் கொள்வார். வலப்புறக் கரமொன்றில் மயிற்பீலி தாங்கியவர். மீனத்தன் வலப்புறத்தே தொடரக் கொள்வார். அல்லது தென்கோணத்தில் அமரவைக்க. நாபிக்குச் சமமாக கபாலங்கொண்ட கரத்தினே இடுப்பைத் தொடுவதாக அமைக்க. உடுக்கை காதுக்கு நேராக வரும் வகையில் தூக்கிய மணிக்கட்டுடன்வைக்க. காதின் ஒதுக்கம் பதிறை மாத்ராங்குலமாகக் கொள்க. மற்றவை கங்காளரை ஒப்பக் கொள்க. இவ்வாறு பிட்சாடனராக உறரமூர்த்தியை விஷ்ணுவுடனே அல்லது தனியாகவோ செய்க.

சுப்ரபேதம் – படலம் 34ல்:

படைப்போனின் கபாலமும், காப்போனின் உயிரற்ற உடற்கூடும், டமருகம் (உடுக்கை) கொண்டும், நீற்ருலும் அரவங்களாலும் அலங்கரித்த மேனியராய் தோளில் தாங்கிய சூலத்துடனும், சன்னவீரம் எனும் இடைக்கச்சுடனும், பாதுகை அணிந்த பாதங்களுடனும் எல்லாவகை உயிர்களாலும் சூழப்பட்டவராய் பிச்சாடனர் உள்ளர்.

சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்:

பிட்சாடனரின் உருவமைதி பின்வருமாறு சொல்லப்படுகிறது. பாதுகையணிந்த பாதங்கள், இடப்பாதம் நன்கு ஊன்றியதாயும், வலப்பாதம் புறபட்டுச் செல்லும் முயற்சியில் சற்றே உயர்த்தியதாயும் அமைக்க. சடையை நன்கு விரித்த நிலேயிலோ, வட்டமாய் அமைந்த நிலேயிலோ, கட்டிய சடையாகவோ, கட்டாது சுற்றிய நிலேயிலோ அமைக்க.

நெற்றிப்பட்டையினருகில் பிறைமதி அமைக்க. அஃனத்து அணிகஃளயும் அணிந்தவராயும் இடைக்கச்சு நீக்கியவராயும் அமைக்க. பால் வெண்ணிறத்தராயும் பல்வகை அரவங்களே அணியாகக் கொண்டவராயும் வலது முன்கரத்தால் (அருகிலுள்ள) மானின் முகத்தை வருடும் நிலேயிலும் அமைக்க. வரதமுள்ள இடமுன்கரத்தில் கபாலந்தாங்கியும், வலமேற்கரத்தில் தோலிஞல் கட்டப்பட்ட உடுக்கையினே ஏந்தியும், இடமேற்கரத்தில் மயிற்பீலியுடையராயும், வெண்ணிற மேலாடையுடையராயும், வெண்மூப்புரிநூல் கொண்டவராயும், இடுப்பில் அரவஞ்சுற்றியவராயும், நீலகண்டமும், நெற்றியில் திருநீற்றொளி கொண்டவராயும், பத்மபீடத்தின் மேல் நின்ருராயும் கொள்க. மற்றவை கங்காள முர்த்தி போற்கொள்க.

காரணுகமம் – படலம் 11ல்:

முக்கண்ணர், நாற்ளுளர், பிறந்தமேனியர், குமிண்சிரிப்புடைய முகத்தர், அரவங்களே அணிகளாகக் கொண்டவர். சமபங்க நிலேயில் நின்றவர். பாதங்களில் பாதுகையுடையவர்.

வலக்கர நுனியால், அருகில் நின்ற மானின் முகத்தை வருடும் நிலேயுடையர், வலமேற்கரத்தில் உடுக்கை கொண்டார். இடக்கரங்களில் கபாலமும், மேற்கரத்தில் மயிற்பீலியும் கொண்டர். சற்றே வீளந்து எழும் வலப்பாதமும் நன்கு ஊன்றிய இடப்பாதமும் கொண்டவர்.

நடக்க முற்பட்ட நிலேயில் சமபங்க நிலேயர். கபாலமேந்திய கையின் பின்முழங்கை நாபிக்குச் சமமாக அமைக்க. மற்றவை அரீனத்தும் கங்காளர் நிலேயில் சொன்னவாறு அமைக்க.

பகுதி – 9

கங்காதரர் முதலிய மூர்த்தங்கள்

50. கங்காதரர் (நீர்மலிவேணியன்)
51. அர்த்தநாரீசர் (மாதொருபாதியன்)
52. உறர்யர்த்தர் (மாலொருபாதியன்)
53. கலியாணசுந்தரர் (மணவாளப்பெருமான்)
54. இடபவாகனர் (விருஷவாகனர்/விடையேறி)
55. விஷாபஉறாரர் (விடமுண்டகண்டன்)

50. கங்காதரர்

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 66ல்:

கங்காதரரின் உருவமைதி சொல்லப்படுகிறது. நன்கு பதிந்த வலத்திருவடியும், சிறிதே வளேந்த இடது திருவடியும் கொள்க. வலது முன்கரம் தேவியின் திருமுகத்தைத் தாங்கியதாகவும், இடது முன்கரம் தேவியைத் தழுவியதாயும் அமைக்க. வலது மேற்கரத்தால் தலேமுடியளவு தூக்கிய சடையில் கங்கையைத் தாங்கியும், இடமேற்கரத்தில் மானேத் தாங்கியும் அமைக்க.

இறைவரின் இடப்புறத்தில் கௌரியை, சற்றே துயர்காட்டும் முகத்துடன் ஊன்றிய இடப்பாதமும், சற்றே வீளந்த வலப்பாதமும். வீசிய வலக்கரமும், மலர்தாங்கிய இடக்கரமும் கொண்டவராகவோ, மேல்நோக்கித் தூக்கிய வலக்கரமும் கீழ்நோக்கி வீளந்து ஆடையைத் தாங்கியுள்ள இடக்கரமுமாக அமைக்க.

கங்கையை வேண்டி இறைவரின் வலப்புறத்தில் நின்று துதிக்கும் முனிவர்களுடனும் கொள்க. இவ்வாறு கங்காதரர் உருவமைதி சொல்லப்படுகிறது.

உத்தரகாமிகம் – படலம் 63ல்:

கங்காதரரின் பிரதிட்டையோடு அவரின் உருவமைதியாவது – நாற்கரத்தர், முக்கண்ணர், சடைமுடியால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர். வலப்புற மேற்கரத்தால் கடகத்துடன் கங்கையோடு கூடிய சடையை வலது காதின் உயரமளவுக்கு தூக்கிப்பிடித்தவராயும் இடக்கரத்தில் மானும், மற்றக்கரங்களில் அபயம், பரசு தாங்கியவராயும் கொள்க. துவிமுக ஆபங்கமாக உருவினேக் கொள்க.

இறைவனின் இடப்புறத்தில் தேவியை அஃனத்து லட்சணமுங்கொண்டவராய் அமைக்க. இறைவரின் நாபி அளவு அல்லது கழுத்தளவுக்கு எட்டுத்தால அளவில் முடித்த சடையுடையராயும் மரவுரி உடையராயும், நெஞ்சுக்கு சமமாகவோ அல்லது முடிமேலாகவோ, குவித்தகையுடையராயும், இரு கண்கள் இருகைகளுடையராயும் பகீரதஃன அமைக்க. இவ்வாறு கங்காதரர்கூறப்படுகிருர்.

சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்:

அணேத்துலகுக்கும் சுகத்தைச் செய்யும் கங்காதர மூர்த்தியைச் சொல்லப்படுகிறது. வலக்காலே ஊன்றியவராயும் வளேந்த இடக்காலொடும் கொள்க. இடப்புறம் சற்றே வளேந்த முகமும் விரிந்த சடையும் கொள்க. விரிந்த சடையினேத் தாங்கியதாக வலமேற்கரத்தைக் கொள்க. தலேமுடி உயரத்துக்கு தூக்கியதாகக் கொள்க. இடது கரத்தால் தேவியைத் தழுவியும், வலமுன்கரத்தால் தேவியை (முகத்தில்) தாங்கியும் அமைக்க. தேவியின் முகம் சற்றே (துயரால்) கூம்பியதாக அமைக்க. தேவியின் இடப்பாதம் நன்கு ஊன்றியதாயும், வலப்பாதம் சற்றே வீளந்தும் உள்ளதாய் அமைக்க. வலக்கரம் வீசியும் இடக்கரம் மலரேந்தியும் அமைக்க. இறைவீனயும் தேவியையும் அணேத்தணிகளும் கொண்டு அனேத்து இலக்கணங்களும் கொண்டவர்களாய் அமைக்க. பகீரதனே வலப்புறம் முனிக்கோலத்தில் அமைக்க.

பூர்வகாரணுகமம் – படலம் 11ல்:

நாற்ருள், முக்கண், சுருண்டும், பரந்தும் உள்ள சடை, வலது கீழக்கரம் அபயம், கடகங்கொண்ட இடக்கை, கங்கையொடு கூடிய சடையைக் கையால் தாங்கிய கோலம், மான், மழு கொண்ட கரங்கள், அவரது இடப்புறத்தில் அணேத்திலக்கணங்களும் கொண்ட தேவியை அமைக்க.

முழந்தாள் அளவிலேனும், நாபி அளவிலேனும் பகீரதன் உருவை, தொங்கிய சடையுடனும், இருகரம் ஏந்திய கூப்பியகைகள் (அல்லது முடியிற் சேர்த்த கரங்கள்)முக்கண்கள், மரவுரியாடை இவற்றுடன் கொள்க.

51. **அர்த்தநாசேர்** (மாதொருபாதியன்)

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 69ல்:

நல்நியமம் கொண்டோரே, மாதொரு பாதியரைச்சொல்வேன் கேட்க. நாற்கரங்கொண்டவராயும் இருகரங்கொண்டவராயும் இருவகையாகச் சொல்லப்படுகிருர்.

வலப்பாதம் நேர்நின்று ஊன்றியதாயும் இடப்பாதம் வ**ீ**ளத் தூன்றியதாயும் அமைக்க. இடப்பகுதி பார்வதி உருவாயும் வலப்பகுதி மகேசரின்

உருவாயும் கொள்க.

் நாற்கரங்களாயின், வலப்புறம் சிவப்பகுதியாயும் பரசு, அபயம் இவை கொண்டதாயும், இடப்புறத்தில் மேற்கரம் மலரும், கீழக்கரத்தின் முழங்கைமுணே இடபத்தின் தலேயில் ஊன்றியதாயும் கொள்க. இரு கரங்களாயின் வலப்புறம் வரதமும் இடப்புறம் மலர்கொண்டதாயும் அமைக்க.

வலப்பாகம் சிவபாகமென்பதற்கேற்ப ஆண்களுக்கான அணிகளே அமைக்க. சிறிய மார்பகம் கொள்க. இடப்புறம் பெண்களுக்குரிய அணிகளும் பருத்த மார்பகமும் கொள்க. அல்லது வீளந்த வலப்பாதமும், நேர்நின்ற இடப்பாதமும் கொள்க. வலக்கரத்தில் வரதம், இட முழங்கை விருஷபத்தின் தலேயில் ஊன்றியநிலே, அல்லது வலக்கரத்தில் கபாலம், நீட்டிவிட்ட இடக்கரம் எனக்கொள்க.

வலப்புறம் கோபப்பார்வை, இடப்புறம் குளிர்பார்வை. வலப்புறம் தொடைகளிடையில் செருகிய வஸ்திரம். இடப்புறம் அவ்வாறே செருகிய சேலே. இவ்வாறு அர்த்தநாரீஸ்வரர் சொல்லப்படுகிருர்.

உத்தரகாமிகம் – படலம் 60ல்:

இடப்பாதி உமையாயும் வலப்பாதி ஹரனுமான உடல், பிறைமதி சூடிய சடைமுடி வலத்தும், கரண்டமகுடமும் பின்னியசடையும் இடப்புறத்தும் கொள்வது. வலப்புறநெற்றியில் அரைக்கண் அமைந்தது. இடக்காதில் சுருள்ஓலே அல்லது வாலிகம் அணிந்ததாயும், வலக்காதில் மணித்தோடுடனே இல்லாமலோ அமையும்.

வலப்புறம் மழு, அபயம் இவைகளும், இடப்புறம் மலர், தேவிக்குரிய ஆயுதம் அல்லது கண்ணுடி இவைகள் கொண்ட கரங்கள் கொள்க.

உமையின் பகுதியில் பருத்ததனத்தை மூடிய சித்திர வே&லகள் கொண்ட ஆடையும் வலப்புறம் தோலாடையும் கொள்க. வலப்பாதம் சிறிது வளேவுடனும், இடப்பாதம் நன்கு ஊன்றி நிமிர்ந்ததாயம் கொள்க. இடப்பாதம் நூபுரம் (கொலுசு) கொண்டதாயும், வலப்பாம் கழல் கொண்டதாயும் கொள்க. மிகுந்தவை சந்திரசேகரரை ஒப்பக்கொள்க. (இடப்புறம் பச்சை நிறமும் வலப்புறம் மணிநிறமும் கொள்க).

சுப்ரபேதமதம் – படலம் 34ல்:

வலப்பாதி உறரஞயும் இடப்பாதி பார்வதியாயும் கொள்க. வலப்புறம் வளேந்த நிலேயும், இடப்புறம் நேர்நின்ற நிலேயும் பாதங்களில் கொள்க. பெருமானின் வலக்கீழ்க்கரம் இடபத்தின் முதுகில் முழங்கையால் ஊன்றியதாயும் அபயமேந்தியதாயும் அமைக்க. இடக்கரம் கிளியைக் கொண்டதாயமைக்க. வலமேற்கரம் பரசு கொண்டதாயும் இடத்தில் கடகஉறஸ்தம் அமைக்க. பட்டு வஸ்திரமும் பசுமை நிறமும் கொண்டதாக தேவிபாகத்தையும் புலித்தோலாடையும் சிவந்தநிறமும் கொண்டதாக சிவபாகத்தையும் அமைக்க.

சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்:

நன்கு ஊன்றி நேர்நின்ற வலப்பாதமும் சிறிதே வளேந்தூன்றிய வாமபாதமும், மகேசுவரரின் பாதியும், பார்வதியின் பாதியும் ஆய் அணேத்தணிகளும் கொண்ட திருக்கோலம்.

கீழ்மேலாக வலக்கரங்கள் அபயமும் பரசும் கொள்ள, இடக்கீழ்க்கரம் முழங்கை நுனி இடபத்தின் தலேயில் அமர்த்தியதாயும், மேற்கரம் மலர்கொண்டதாயும் கொண்ட கரங்களுடன் அர்த்தநாரீஸ்வரர் சொல்லப்படுகிருர்.

உத்குடிகாசனத் உமையொருபாகல்

சில்பரத்ன சம்யோஜிதம் எனும் தொகுப்பு:

அஃனத்திலக்கணங்களும் கொண்ட மாதொரு பாதியர் சொல்லப் படுகிருர். வலப்புறம் ஆணுருவும் இடப்புறம் பெண்ணுருவும் கொண்டவர். வலக்கரத்தில் முத்தஃலச்சூலமும், இடக்கரத்தில் கண்ணுடி அல்லது மலர் அமைக்க. வலக்காதில் நாகக்குழையும், இடக்காதில் வட்டக் குழையும் கொள்க. பிறைமதி கொண்ட சடைமுடி வலப்புறமும், இடப்புறம் சுருள் முடிகொண்ட கூந்தற்சுருளும் கொள்க. நெற்றியில் அரைக்கண்ணும் அரைத்திலகமும் கொள்க.

அகன்ற வலப்புற மார்பகமும், இடப்புறத்தில் பருத்த மார்பகமும் கொள்க. வலப்புறம் யானேத்தோல் உடை கொண்டதாயும், இடப்புறம் கச்சும் தொங்கும் மேலாடையும் இடைக்கச்சும் கொண்டதாயும் கொள்க. அழகிய பாதங்கள் பதும பீடத்து நின்றவையாயும் இடப்பாதம் நூபுரம் (கொலுசு) கொண்டதாயும் அமைக்க.

விஷ்ணு தர்மோத்தரம்:

இறைவனுடைய தேவி பாதியும், இறைவன் ஒருபாதியுமாக அனேத்திலக்கணங்களும் கொண்டவர்களாய்ச் செய்யவேண்டும்.

சிவப்பகுதி சடைமுடியோடும் மதியணிந்ததாயும் உமையின் பகுதி திலகத்துடனும் சுருள் கூந்தலுடனும் செய்க. உடலின் (வலப்) பாதி முழுநீறு பூசியதாயும், மறுபாதி குங்குமக் குழைபோல் பூசியதாயும் அமைக்க. ஒரு பாதியில் அரவு அணிந்தும், மறுபாதி மணி ஆரமணிந்தும் விளங்கும். உமைப்பகுதியான இடப்பகுதியில், பருத்ததும் சுரந்துள்ளதும் நல்லுடையால் மூடப்பட்டதுமான மார்பகங்கொள்க. வயிரவைடூரியங்கள் பதித்த மேகலேயால் (இடப்புற) இடுப்பை அணிசெய்க. அரவுக்கச்சை அணிந்து எழும்பிய லிங்கத்துடன் இறைவர் பகுதியை அமைக்க.

தேவதேவனின் பாதம் தாமரை மீது நிற்பதாம். தேவியின் பாதம் செம்பஞ்சுமையூட்டியதாக அமையும். மஞ்சீரம் எனும் பாத அணி கொள்ளும் வலக்கரங்களில் முத்தலேச் சூலமும் உருத்திராக்கமாலேயும், இடக்கரங்களில் கண்ணுடியும், குவளே மலரும் கொண்டதாக அமையும்.

பூர்வகாரணம் – படலம் 11ல்:

வலப்புறமான ஈசனின் பகுதி இளமதிகொண்ட சடையுடன் அமையும். உமையின் பகுதி திலகமும், சுருள்கூந்தலுடன் இலங்கும். வலப்புறம் பாதி நெற்றிக்கண் துலங்கும். வலக்காதில் வளேகுழை, இடக்காதில் சுருள்குழை, கேயூரமும் கடகமும் கொண்ட கரங்களில் குவளேயும் விளந்து நீண்ட (பாலிகா) நிலேயும் இடப்புறக் கரங்கள் கொண்டு விளங்கும். மழுவும் அபயமும் வலக்கரங்கள் கொண்டு விளங்கும். உமையின் பகுதியில் பருத்து முகிழ்த்த ஸ்தனம் அமைக்க. உரோமங்கள் கொண்ட மார்பாக வலப்புறமமைக்க. இறைவன் பகுதி புலித்தோலுடை கொண்டதாயும், எதிர்ப்பகுதி பூவேலேப்பாடுகள் கொண்ட வஸ்திரத்துடனும் அமைக்க. கடிசூத்ரம் கொண்டதாகவும் அமைக்க. விளந்த வலப்பாதமும், நூபுரம் கொண்ட இடப்பாதமும், ஆபங்கம் கொண்ட மேனியுமாக அர்த்தநாரீசரை அமைக்க.

52. ஹர்யர்த்தர்

(மாலொருபாதியன்)–(ஹரிஹரர்)

உத்தரகாமிகம் – படலம் 60ல்:

அர்த்தநாரீசருக்குப் பின் உறர்யர்த்தர் சொல்லப்படுகிறுர். மகேஸ்வரரின் பாதியைமுன்போல் கொள்க. மறுபாதியை மாலுருவாகக் கொள்க. நமாற்பகுதியின் இருகரங்களில் சங்கமும் கடகமும் கொள்க. பீதாம்பரம் (மஞ்சள் வஸ்திரம்) கொண்டதாய் அளேத்தணியோடும் கூடியதாயமைக்க. இவ்வாறு உறர்யர்த்தர் சொல்லப்படுகிறுர்.

சுப்ரபேதம் – படலம் 34ல்:

பீதாம்பரம் அணிந்து கீரீடங் கொள்வதாய் மாலின் பகுதியையும், புலித்தோலணிந்து சடைமுடி கொண்டதாய் சங்கரனின் பகுதியையும், முறையே பசுமைநிறமும், சிவந்தநிறமும் கொண்டவராய் உறர்யர்த்தர் சொல்லப்படுகிருர்.

சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்:

இப்போது உறரிஉறரர் சொல்லப்படுகிருர். ஊன்றி நின்ற சமநிலேத் திருவடிகள். கரங்களில் வலமேற்கரம் பரசு, கீழக்கரம் அபயம், இடப்புறம் மேற்கரம் சங்கு, கீழக்கரம் கடகம் – தொடைமீதமர்ந்ததாக அமைக்க. இடப்புறம் மாலேயும், வலப்புறம் உறரனேயும் கொள்க. வலப்புறம் உக்கிரநோக்கும் இடப்புறம் குளிர்பார்வையும் கொள்க. நெற்றியின் வலப்பாதியில் அரைக்கண்ணினே அமைக்க. சிரச்சக்கரம் கொண்டதாக உருவினே அமைக்க. பதிஞரு அங்குல விசாலமும் பன்னிரு கிரணங்களும் கொண்டதாக அமைக்க. முழுவட்ட உருவிலோ தாமரை போன்றேவமைக்க.

சிரச்சக்கர நாளவிஸ்தாரம் சக்கரத்தின் ஏழிலொருபங்காகக் கொள்க. சக்கரதாரை (கிரணம்)யின் உயரம் சக்கரத்தின் முதலிலிருந்து நுனிவரையும் மூன்றிலொன்ருகக் கொள்க. கடிமேலாக குணுங்குல அளவில் நாளமுள்ளதாயமைக்க. நடுவில் (மார்பில்) புஷ்பமாலே கொண்டதாய,. உருவினேக்கொள்க. எல்லாத்தேவதேவியர்க்கும் இவ்வாறே சிரச்சக்கரம் கொள்க.

சில்பரத்னத் தொகுப்பு: பெயர்தெரியா நூல்:

அனேத்துப் பாவங்களேயும் நீக்கும் உறரிஉறர மூர்த்தியைச் சொல்வோம். வலப்புறம் சங்கரபாகமாயும், இடப்புறம் மாலின் பாகமாயும் கொள்க. வலப்புறச்சடைப்பாதியில் இளம்பிறை கொள்க. இடப்புறம் பலமணிகள் பதித்த கிரீடமாகக் கொள்க. வலப்புறச் செவியில் நாககுண்டலமும் அமைக்க. வலக்கரங்களில் கீழக்கரம் அபயமும் மற்றது சூலம் கொண்டதாயும் இடக்கரங்களில் சங்குசக்கரம், கதை கொண்டவைகீளயும் செய்க.

வலப்புறத்தில் யானேயுரியாடையும் இடப்புறம் பீதாம்பர ஆடையுடனும் பிருஷ்டங்களே அமைக்க. இடது பாதம் நவமணிகள் கொண்ட அணிகள் கொண்டதாயும் வலப்பாதம் அரவு அணிகொண்டதாயும் கொள்க. சிவ பாகம் பால்நிலவொத்த நிறமும், திருமாலின் பாகம் காயாம்பூ வண்ணமாயும் சொல்லப்பட்டது.

விஷ்ணு தர்மோத்தரம்:

உறரிஉறரருடைய வலப்புறம் சதாசிவமாயும், இடப்புறம் உற்ருஷீகேச பாகமாயும் (திருமால்), முறையே வெண்மை மற்றும் நீலநிறமாயும் வரதம், திரிசூலம், சக்கரம், தாமரை ஆகியவைகளே முறையே கொண்டனவாயமைக்க. வலப்புறம் இடபமும், இடப்புறம் கருடனும் அமைக்க.

பூர்வகாரணம் – படலம் 11ல்:

ஈசனின் பகுதியை முன்சொன்னதுபோல் (அர்த்தநாரீசர்க்குச் சொன்னது போல்) கொள்க. திருமாலின் பாதியில் மகுடம் கொள்க. இடப்புறத்தில் உள்ள இரு கரங்களிலும் கேயூரமும் கடகம் கொள்க. காதில் மணிபதித்த குண்டலமும், சங்கும் கடகஉறஸ்தமும் கொள்க. திருமாலின் பாதி பீதாம்பரமணிந்ததாயும் தகுந்த அணிகளால் அழகு கொண்டதாயும் செய்க. நிமிர்ந்த பாதங்களுடன் (ஈசனின் பகுதியை) சந்திரசேகரர் போல் செய்க.

53. க**ியாணசுந்தரர்** (மணவாளப்பெருமான்)

அம்சுமத்பேதாகமம் – படலம் **86**ல்: சிவன் திருவுருவம்:

ூமணவாளப் பெருமாளுகிய கலியாணசுந்தரரின் திருமேனியானது
– நேர் நின்று ஊன்றிய இடப்பாதமும் சிறிதே வளேந்த வலப்பாதமும் உடையதாக
அமையும். வலமுன்கரம் தேவி கௌரியின் வலக்கரத்தைப் பிடித்திருக்க இடது
முன்கரம் வரதமாக அமையும். வலமேற்கரத்தில் பரசும் இடமேற்கரத்தில் மானும் விளங்கும் சடைமுடியோடு அணிகள் பலவும் கொண்ட கோலமாகவும், பவழ நிறமாகவும் சிவளுரின் திருமேனியை அமைக்க. தேவி:

இறைவனின் வலப்புறம் கரும்பசுமை நிறமும் முன்சொன்ன அளவுகளின்படியான உயரமும், இடக்கரத்தில் மலரும், வலக்கரம் இறைவனின் வலக்கரத்துள் வைத்தும் வெட்கத்தால் குனிந்த முகமும் கொண்டதாக அமைக்க. பார்வதியின் உடன்பயில் தோழிகளாய்த் திருமகளும், பூதேவியும் விளங்கப் பல்வகை அணிகள் பூண்டு, தேவியின் இடுப்பைத் தொட்டழைத்துச் செல்பவராய் அமைக்க.

பிரமன்:

இறைவனின் எதிரில் குண்டத்தில் ஓமம் செய்பவராய் இறைவனின் மார்பளவுயரம் கொண்டவராய் பிரம்மாவை அமைக்க. நாற்கரங்களும், நான்கு முகங்களும், பல்வகை அணிகள், கொண்ட மேனியும், மேலிருகரங்களில் கமண்டலம், ஜெபமாலேயுடனும், முன்கரங்களில் சுருக், சுருவம் கொண்டவராயும் பத்மபீடத்தில் வடக்குமுகமாய் அமைந்தவராயும் அமைக்க. ஓமகுண்டத்தின் வடக்கில் தெற்குத் திசை நோக்கியும், தேவன் தேவிக்கு முன்னுல் நிற்பவராயும் திருமாலேக் கொள்க.

திருமால்:

கருநிறமுள்ளவராயும், சமபங்கமுடையவராயும் மேற்கரங்களில் சங்கு, சக்கரம் கொண்டவராயும் சம்புவின் நாசி நுனி வரையான உயரத்துடன் முன்கரங்களால் கமண்டல நீரை (பிடித்துள்ள) இறைவியின் கரத்தில் வார்ப்பராய் அமைக்க.

திருமால் கூறுவதாவது:

''அநாதி கோத்தரமான பரமேசுவரராம் சிவத்துக்கு ஆதிகோத்தரங் கொண்டகௌரியை இப்போது அளிக்கிறேன்''. எனச் சொல்லி பக்தியுடன் நீர் வார்ப்பதாக (வரத உறஸ்தத்தில் வார்க்கவும்) அமைக்க.

வணங்குவோர்:

வித்யேசர்கள், யோகேசர்கள், சித்தர்கள், யட்சர்கள், பூதகணங்கள், முனிவர்கள், கந்தர்வர்கள், சக்தி கணங்கள், பிறதேவர்கள் முதலாஞேர் அவரவர் துணேவர்களுடன் இதயத்தில் அஞ்சலி செய்பவர்களாய் அன்பால் மயங்கிய மனதுடையவராய்ச் சூழ்ந்து நிற்குமாறு அமைக்கவேண்டும்.

உத்தரகாமிகாகமம் – படலம் 58ல்: சிவஞர் திருமேனி:

சடைமுடியரும், பிறைதாங்கியவரும் முக்கண்ணரும், நாற்கரத்தினரும், ஒளிர்கின்ற யௌவன சோபை கொண்டவரும், சமபங்கரும் சற்றே வீளந்த வலப்பாதமும் நேரே நிமிர்ந்த இடப்பாதமும் கொண்டவர் எனப் பெருமானின் தோற்றம் சொல்லப்படுகிறது.

கலியாண சுந்தரர் – வரைகோட்டு ஓவியம் சிற்ட நூல்களில் கூறியுள்ளபடி

திருவீழிமிழலை-ஸ்ரீகலியாணசுந்தரர்

(மாப்பிள்ளை சுவாமி)

பிறை நிலவொளிபடும் இருமேற்கரங்களும் கன்யாதானம் பெறும் வகையிலுள்ள வரதமும் (தேவியின் கரம்பிடித்த)வலக்கரமும் கொண்டவர். முன்சொன்ன வகையில் வலக்கரத்தாற் பிடிக்கப்பட்ட கரமுடையவளாய்த் தேவியை உரிய வகையில் அமைக்க.

ஸ்ரீதேவி செயல்:

தன் முகவாய் நோக்கிய பார்வையால் குனிந்துள்ள தேவியை, இடுப்பைத் தொட்டு கடத்துபவளாய் அ&னத்திலக்கணங்களும் கொண்ட ஸ்ரீதேவியை அமைக்க.

திருமாலின் செயல்:

இறைவருக்குரிய உச்ச தசபாகத்தின் பதினென்றில் பத்துப்பாக உயரத்தால் திருமாஃலச் செய்க. கரும்பசுமை நிறமும், கிரீட மகுடங் கொண்டவராயும் சங்கு சக்கரத்தை மேற்கரங்களில் கொண்டவராயும், மற்ற முன் இரு கரங்களில் கமண்டலத்திலுள்ள நீரை இறைவியின் திருக்கரத்தில் அர்ப்பணிப்பவராயும் அமைக்க.

பிரம்மனும் – உேறாமமும்:

திருமாலுக்குச் சொல்லப்பட்ட அளவில் பிரம்ம2ன அமைக்கவேண்டும். நான்முகம், நாற்கரம், சடைமுடி, மலர்ந்த முகம், குங்குமப்பூ நிறம், மான் தோலிலைான அரைக்கச்சும் விளங்குதல் வேண்டும். உபவீதமும் உத்தரீயமும் கொண்ட மார்பும், மேற்கரங்களில் கமண்டலம், அக்கமா2ல கொண்டும், கீழக் கரங்களில் அபயவரதமாகவும் அல்லது உேறாமம் செய்யும் கிரியா முத்திரைகள் கொண்டவராகவும் பிரம்மனின் உருவி2ன அமைக்க. தேவாங்குலத்திலை இருபத்திரண்டு அங்குலம் கொண்டு முன்று மேக2லகளுடைய குண்டம் கொள்க.மேக2லகள் ஒன்றன்மேலொன்றுக ஒவ்வோரங்குலம் கொள்க. பன்னிரண்டங்குல அளவில் அக்னிப் பிழம்பும் ஏழு அல்லது ஐந்து நாக்குள்ளதாகக் கொள்க. குண்டமத்தியில் அக்னியை அமைத்தல் வேண்டும்.

சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்:

அனேத்து நன்மையும் தரும் கலியாணமூர்த்தி சொல்லப்படுகிறுர். நேர்நின்ற இடப்பாதம், சற்றே வளேந்த வலப்பாதம் என்ற நிலேயைக் கொள்க. வலமுன்கரத்திளுல் கௌரியின் வலதுகரம் பிடிக்கப்பட்ட நிலேயிலமைக்க. இடக்கரம் வரதமாக அமைக்க. மேற்கரம் பரசுகொண்டும் இடக்கரம் கருமானும் கொண்டதாக அமைக்க. பவழ நிறமேனியும் சிறப்பாகக் கொள்க.

அருகில் முன் கூறியதுபோல் உரிய அளவுகள் கொண்டவளும் நாணமே அணியாக உடையவளுமாய் இடக்கரத்தில் மலரும் வலக்கரம் சம்புவின் கரத்தால் பிடிக்கப்பட்டதுமாக தேவியை அமைக்க. பார்வதி உடன் வரும் தோழிகளாய் ஸ்ரீதேவி, பூதேவியை அமைக்க. தேவியின் இருதோள்களேயும் தொட்டு வழிகாட்டுபவர்களாய் அமைக்க.

இறைவரின் முன்னுவுள்ள குண்டத்தில் ஓமம் செய்பவராய் பிரம்மணே அமைக்க. சம்புவின் மார்பு உயரத்து அமைவில் பிரம்மனின் உயரத்தை அமைக்க. நாற்கரங்கள், நான்முகங்கள், அனேத்தணிகளும் கொண்ட கோலமாய் பிரம்மணே இறைவர் இறைவியின் வலப்புறம் அமைக்க.

ஓமகுண்டத்தின் வடபுறம் நின்று தென்திசை நோக்கியவராய் சம்புவின் நாசி நுனியளவினரான அளவுடையராய், நிமிர்ந்த மார்புடையராய் இறைவன் இறைவியர் நடுவில் நவதால அளவில் திருமாலேக் கொள்க. சியாமள வர்ணமும் மேற்கரங்களில் சங்கு சக்கரமும் கொள்க. முன்னிரு கரங்களால் பொற் கமண்டலத்திலிருந்து இறைவரின் வலதுகரத்தில் நீரை அர்ப்பணிப்பவராய் அமைக்க.

பூர்வகாரணுகமம் – படலம் 11ல்: சிவஞரின் திருவழகு:

பிறைமதியுடன் கூடிய சடைமுடி, சௌமிய (பாவமுடைய) முகம், யௌவன அழகு, நாற்கரத்தர், முக்கண்ணர், ஆரம், கேயூரம் முதலிய அணிகலன்களேப் புளேந்தவர். மேகலே உதரபந்தமாகவும், வாசுகி குண்டலமாகவும், திரிபங்க அமைவோடு கூடிய உடலும், வளேந்த வலப்பாதமும், இடமுன் கரம் வரதமாயும், பின் கரங்களில் மான், பரசு கொண்டவராயும், இறைவனது முன்கரம் தேவியின் வலக்கரம் பிடிக்கப்பட்டதாயும் அமைக்க.

தேவியின் திருக்கோலம்:

தேவியின் உயரம் தோளின் மட்ட முதல் நாசி நுனிவரை முகமாக அமைத்துக் கொள்க. பருத்த மார்பும், பருத்த மூலேக் காம்புகளும், பருத்த கழுத்துமாக கொள்க. இருகரங்கள், இருகண்கள் அீனத்தணியும் கொண்ட கோலமாகவும் நல்லுடை (பட்டாடை) கொண்டவளாகத் தேவியை இறைவனின் வலப்புறம் அமைக்க. நிமிர்ந்த உருவுடன் மஞ்சள்பட்டு அணிந்தவர். மகர குண்டலங்களே அணிந்தவர். மார்பில் ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற மறுவைக் கொண்டவர். சங்கு, சக்கரம் (மேற்கரங்களில் திகழும்) கொண்டும் குண்டிகையை (ஜலக்கெண்டி) கீழக் கரங்களில் கொண்டும், ஐலத்தை (நீரினே) தாரையாக விழுமளவு சாய்ந்ததாக விளங்கும்படி வார்ப்பவராக அமைக்கவேண்டும்.

நான்முகனின் அமைதி:

இவர் – நான்குமுகம், நாற்கரம், மேற்கரங்களில் கமண்டலம், அக்கமாலே கொண்டு, பூணூல், மேலாடை, சடைமுடி கொண்டு திகழ்வர். கீழக் கரங்களில் சுருவத்தை வலக்கையிலும் சுருக்கை இடக்கையிலும் கொண்டு தாமரை ஆசனத்தில் அமர்ந்து உேறாமம் செய்யும் பாவீனயில் விளங்குபவராக அமைத்தல் வேண்டும். அளவுமுறைகள்:

சம்பு தேவரின் உயரத்தைப் பன்னிரண்டாக்கி அதில் பதினுன்று அல்லது ஒன்பதுஅல்லது எட்டில் ஏழுபங்காக திருமாலின் உயரம் கொள்க. திருமாலுக்குச் சம உயரமாகவோ அல்லது தோளின் உயரமாகவோ முகவாயின் அடிவரையோ அல்லது கக்கம் வரையோ இலக்குமியின் உயரம் கொள்க. மாலின் அளவோ அல்லது அதில் எட்டில் ஏழு, ஏழில் ஆறு, அல்லது ஒன்பதில் எட்டு பங்காகவோ பிரம்மாவின் உயரம் கொள்க. பிரம்மாவின் உயரத்தில் நான்கிலொன்ருக தீக்கொழுந்தின் உயரம் எட்டிலொன்ருக அதன் அகலமும் கொள்க.

இலக்குமி:

இலக்குமியின் திருமேனியை யா2னத் தும்பிக்கையை ஒத்த கரங்களும், கேயூரகடகங்களும் அணிந்து, ஒளிரும் ஆடையுடுத்தி, பருத்த பின்புறமும் கொண்டு அட்சிசூத்ரமேக2லயும் அணிந்து தேவி உடனிருப்பவளாக அமைக்க.

திருமாலின் அமைதி:

கிரீட மகுடம் கொண்டவர். கடி சூத்ரமும் இடைக்கச்சும் கொண்டவர். கேயூரம், கடகம், பூணூல் இவைகளே அணிந்தவர். லம்ப சூத்ர அமைதி.

சூக்ஷ்மாகமம் – கிரியாபாதம் – படலம் **2**ல்: (வைவாஹலீலா – திருமண விஃளயாட்டு)

> (1) "புராலோக உறதார்த்தாய் உமாயா: பரமேச்வர: ஹிமவத் துஹிது: சக்ரே பாணிக்ரஉறண மாதராத் ததா சலீலாயா லோகே வைவாஉறீத் யுச்யதே சிவ:

முன்னர் ஒருகாலத்தில் உலக நன்மையின் பொருட்டு பரமேச்வரர் இமவானின் மகளென வந்த உமையின் கைத்தலத்தை ஆதரவுடன் பற்றி மணந்துகொண்டார். இவ்வுலகில் வைவாஹீ கல்யாணர் (மணங்கொண்டார்) என அழைக்கப்படுகின்ருர்.

⁽¹⁾ இப்பகுதி இங்கு பிரத்யேகமாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஷ தேவநாகரி மூல நூலில் இல்லே. ஆதாரம்ஷே ஆதீன வெளியீடு எண் 437 – 1997 – கலியாணசுந்தரர் பக்கம் – 78.

54. இடபவாகனர்

(விருஷவாஹனர் – விடையேறி)

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 64ல்:

இடபவாகனர் அமைதி இப்போது சொல்லப்படுகிறது. வலப்பாதம் நன்கூன்றியும் இடப்பாதம் வளேந்தும் கொள்க. இடபத்தின் தலேஉச்சியின் இடமுன் முழங்கை ஊன்றியதாய்க் கொள்க. கழுத்தின் நடுப்பகுதியில் இருந்து (தொண்டை) பதினுறு அல்லது பதினெட்டு அங்குலம் கீழாகவும் ஆசனபாகத்துக்கு (பிருஷ்டங்களின் அடிப்பகுதி) சமமாகவும் இடபத்தின் உயரத்தைக் கொள்க. பதினுறு மாத்ர உயரமும் சிம்ம கர்ணம் போன்ற மேல்வளேவும், நின்ற பாதத்தின் முழந்தாளுக்கு மேல் தோளளவு உயர்ந்தும், சிறுவிரல் பருமனும் திரிபங்கம் கொண்டதுமான வீளத்தடியினேக் கீழக்கரங்களில் அமைக்க. இத்தடி உலகத்தினுலோ மரத்தினுலோ செய்யப்படலாம். மேலிரு கரங்களில் மானும் மழுவும் அமைக்க.

பாதி சடை சுருட்டிய முடியாகவும், பாதி சடை தொங்குவதுமாகவோ முழுவதும் கட்டிய சடையாகவோ கொள்க. (சிற்பியின் இச்சைப்படி செய்யலாம்) அனேத்தணிகளும் கொண்டவராயும் சிவப்புநிறம், சிவந்த வஸ்திரம் கொண்டவராயும், நின்ற வலப்பாதமும் வளேந்த இடப்பாதமும், மலர்கொண்ட வலக்கரம், நீண்டு தொங்கிய இடக்கரமுமாக இறைவரின் இடப்புறத்திலோ அல்லது சிறப்பாக வலப்புறத்திலோ உமாதேவியை அமைக்க. ஸ்திரிமானமாக உமாதேவிக்கு அளவு கொள்க.

உத்தரகாமிகம் – படலம் 62ல்:

உரிய லட்சணங்கள் கொண்ட இடபவாகனர் பிரதிட்டைச் சொல்கிறேன். நாற்ருளர், முக்கண்ணர், சடைமுடி கொண்டவர், மேற்கரங்களில் வலம் – பரசும், இடம் – மானும் கொண்டவையாக கொள்க. முன்னிரு கரங்களில் வலக்கரம் வீளதடியும், இடக்கரமுழங்கை இடபத்தின் உச்சந்தலேயில் ஊன்றியதாயும் அமைக்க. இடக்கரம் மேஞேக்கி விரிந்த உள்ளங்கையடனே அன்றி கீழ்நோக்கிய உள்ளங்கையுடனே அமைக்க. நாபி சூத்ரத்துக்குச் சமமாக இடது கையின் நடுவிரற்பாகம் அமைக்க. இறைவனின் பின், அவரின் இடப்புறத்திலோ வலப்புறத்திலோ அழகுருவாய்த் தேவியை அமைக்க. வேறு வகையான ஆயுதங்களே வேண்டுமானுலும் கொள்க.

இருவரின் பின்புறத்தில் இடபத்தை அமைக்க. இறைவரின் தொடையளவு உயரமாகக் கொள்க. அல்லது பிருஷ்டங்களின் அடி அளவுவரையோ அல்லது நாபி சூத்ர அளவும் கொள்க. மற்றவை முன்போல் செய்க.

இடபவாகனர்

சுப்ரபேதம் – படலம் 34ல்:

இப்போது விருஷாருடரைச் சொல்வேன். விருஷபம் பின்னல் நின்றதாயும், உமையும் ருத்திரரும் விருஷபத்தின் உச்சந்த&லயில் முழங்கை ஊன்றிய நிலேயிலும், மானும் மழுவும் ஏந்தியவராகவும் விருஷாருடரைச் செய்க.

சில்பரத்னம் – படலம் 22ல்:

வலப்பாதம் நன்கு ஊன்றியதாயும், இடப்பாதம் சற்றே வளேந்ததாயும், இட முழங்கை விருஷபத்தின் உச்சந்தலேயில் ஊன்றியதாயும், வலமுன்கரம் வளேதடி கொண்டதாயும் (அத்தடி சிறுவிரல் பருமனும் இடையில் மூன்று வளேவுகளும் கொண்டதும் உலோகத்தாலோ மரத்தாலோ செய்யப்பட்டது) மேற்கரங்களில் பரசு, மான் இவைகள் கொண்டதாக அமைக்க. செய்வோன் (செய்விப்போன்) விருப்பப்படி முடித்த சடை, முடித்துள்ளதும் சிறுபகுதி தொங்கியதுமான சடை, வட்டமாகக் கட்டிய சடை (இவற்றிலொன்று) கொள்க.

அ2ீனத்தணிகளும் பு2ீனந்தவள். சிவந்த நிறத்தவள். செம்பட்டுடையாள், இறைவனுக்கு இடப்புறத்தாள் (வலப்புறமும் கொள்க), ஊன்றிய வலப்பாதமும் வ2ீளந்த இடப்பாதமும் உடையாள், வலக்கரத்தில் மலரும், நீண்டு தொங்கும் இடக்கையும் உடையாள் என தேவியும் கொள்க.

பூர்வகாரணுகமம் – படலம் 11ல்:

கௌரியும் ஈசனும் பீடத்தில் நிற்க, விருஷபம் அவர்களின் பின் நிற்பதாகக் கொள்க. இறைவர் முக்கண்ணர், நாற்ருளார், சடைமுடிகொண்டவர். அழுகிய ஆடை கொண்டவர். அனேத்தணிபுளேந்தவர். வலத்தில் பரசு, இடத்தில் மான் இவற்றை மேற்கரங்களிலும், கடகங்கொண்ட வலமுன் கரம் ரிஷபத்தின் உச்சந்தலேயில் ஊன்றியதாயும் இடக்கரத்தில் கோல் கொண்டதாயும் கொள்க. அவரின் இடப்புறத்தில்தேவியை அமைக்க. இவ்வாறு விருஷாரூடர் சொல்லப்படுகிருர்.

55. விஷாபஹாரர்

(விடமுண்ட கண்டன்)

ஸ்ரீதத்வநிதி:

ஒருமுகம், முக்கண், சடைமுடியுடையார், நாற்கரத்தர், செம்மேனியுடையார். வலக்கரத்தில் விஷஉருண்டை கொண்டும் அல்லது விஷம் உள்ள பாத்திரத்தைக் கொண்டு, அதீனப் பருகும் நோக்குடைய பார்வை, இடக்கரம் வரதம், அனேத்தணிகளும் புளேந்த மேனி. இவ்வாறு இறைவனே அமைக்க.

பட்டாடை (மஞ்சள் நிறம்) அணிந்தவள், இரு கண்ணுடையாள், கரும்பசுமை நிறம் கொண்டவள், இருகரம் திரிபங்கம் கொண்டவள். நின்ற வலப்பாதமும், சற்றே வீளந்த இடப்பாதமும் கொண்டவள். கழுத்தை வருடும் வலக்கரமும், தொங்கும் இடக்கரமும் கொண்டவள். கவீலயுடன் இறைவனே காதற்பார்வையாற் காண்பவள், வேண்டியதைத் தருபவளாக இறைவியை அமைக்க.

உத்தரகாரணுகமம்:

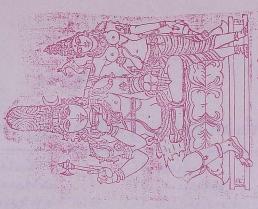
விஷாபஹார மூர்த்தியானவர் நாற்கரத்தர், முக்கண்ணர், சிறிது நெரித்த புருவமும் கூர்ந்த பார்வையும் உடையவர். பூரண மதியொத்த நிறம். சடையிலணிந்த மணி என இளம்பிறை கொண்டவர். வலப்புறத்தில் முத்தலேச்சூலம், கிண்டி (விஷபாத்திரம்) கொண்டவர். இடக்கரத்தில் கபாலம் உடையார். மடித்த இடப்பாதம், தொங்கும் வலப்பாதம், அகன்ற மார்பு, பயமுறுத்தும் உருவம், காலகூட விஷமுண்பவர், கழுத்தின் மத்தியில் கௌரியின் கைகளால் நிறுத்தப்படும் காலகூட விடங்கொண்டவர். புலித்தோல் ஆடை, கால்களில் கிண்கிணி மாலே, அளேத்தணிகளும் பூண்டு விருச்சிக அணியை அணிந்தவர். இவ்வாறு மகேசரை தியானித்துப் பிரதிட்டை செய்க.

கேகன்டமூர்த்தி (விஷாபஹானர்)

ழி பள்ளிகோண்டேச்வரா் கோமில் கருட்டப்பள்ளி (சித்தூர் மாவட்டம்) ஆத்திரமாநிலம்

விடமுண்டகண்டன் (விஜாபுறையுர்)

பகுதி – 10

சதாசிவர் முதலிய மூர்த்திகள்

56. சதாசிவர்

57. மகாசதாசிவர்

58. ஈசானுத் முதலியோர்

59. ஈசானர்

60. தத்புருஷர்

61. அகோரர்

62. வாமதேவர்

63. சத்யோஜாதர்

64. மகேசர்

65. ருத்திரர்கள் (பொது)

66. அஜர்

67. ஏகபாதர்

68. அகிர்புத்னர்

69. விருபாட்சர்

70. ரேவதர்

71. ஹரர்

72. பகுருபர்

73. த்ரியம்பகர்

74. சுரேச்வரர்

75. ஜயந்தர்

76. அபராஜிதர்

77. மிருத்யுஞ்சயர்

78. கிரணுட்சர்

79. ஸ்ரீகண்டர்

80. வித்தியேசர்கள்

81. அநந்தர்

82. திரிமுர்த்தி

83. சூக்ஷமர்

84. ஸ்ரீகண்டர்

85. சீவோத்தமர்

86. சிகண்டி

87. ஏகநேத்ரர்

88. ஏகருத்ரர்

89. அஷ்டமுர்த்திகள்

90. சர்வர்

91. பீமர்

92. பசுபதி

93. பவர்

56. சதாசிவர்

உத்தரகாமிகம் – படலம் 43ல்:

சதாசிவரின் பிரதிஷ்டை சொல்லப்படுகிறது. அவரின் உருவமைதியும் சொல்லப்படுகிறத.

மடித்த பத்மாசனத்தில் அமர்ந்தவர். வெண்ணிறத்தர் (பளிங்கு மேனியர்), ஐம்முகங்களுடன் கூடிய உருவினேக் கொண்டவர். பொன்னிறச் சடைமுடியும், பத்துத் தோள்களும் கொண்டவர்.

வலப்புறத்தில் அபயம், கட்வாங்கம், சக்தி, திரிசூலம், அரவு ஆகியவையும், இடப்புறத்தில் பிரசாதம் (வரதம்), அக்கமாலே, உடுக்கை, நீலோற்பலம், மாதுளங்கனி ஆகியவையும் கரங்களில் கொண்டவர். தியாளுந்தரராக இருப்பவர். இச்சை, ஞானம், கிரியை ஆகிய சக்திகளின் உருவான முக்கண்ணர் கலேகளின் மழையொப்ப ஞானப் பிறைமதி கொண்டவர். பிரம்ம சூத்திரம் முதலிய அளவுகள் கொண்டு முறைப்படி பிரதிமையைச் செய்க. மேலும் சதாசிவர் மனுேன்மண்டேயாடு கூடியவராக அமைக்கப்படுவார்.

57. மகாசதாசிவருர்த்தி

மானசாரம் நூலில்:

அன்றலர்ந்த மலரென விளங்கும் இருபத்தைந்து முகங்களும், சடைமுடியும் கொண்டவரும், விரிந்தகன்ற எழுபத்தைந்து கண்களும், குண்டலங்களால் அணிசெய்யப்படும் கன்னங்கள் கொண்டவரும், ஐம்பது கரங்கள் கொண்டவரும், வரதமும் அபயமும் கொண்டவரும், வெண்ணிறம் கொண்டவரும், அரவங்களே அணிகளாகக் கொண்டவரும், அனேத்தினும் மேலானவருமான மகாசதாசிவரை வணங்குகின்றேன்.

இவரது வலது பக்க 25 கைகளில்

இவரது இடதுபக்க 25 கைகளில்

- 1. அபயம்
- 2. சக்கரம்
- 3. சூலம்
- 4. உளி (டங்கம்)
- 5. அம்ப
- 6. கதை
- 7. தாமரை
- 8. கத்தி

- 75. Afarderal
 - 1. வரதம்
 - 2. 01/60
 - 3. மான்
 - 4. சங்கம்
 - 5. கேடயும்
 - 6. LITTEID
 - 7. கோடரி (பரசுவதம்)
 - 8. முக்கரம்

சதாசிவர்

மகாசதாசிவர்

மகாசதாசிவர் (சுதைச்சிற்பம்)

9. தோமரம்

10. சத்தி

11. பிராசம்

12. கோடரி (பரசு)

13. பாம்பு 14. கலப்பை

15. அங்குசம்

16. அக்கமாலே

17. சூரிகை (சிறுகத்தி)

18. Ожты

19. தண்டம்

20. வச்சிரம்

21. குந்தம்

22. அஸ்திதம்ஷ்ட்ரம்

23. ரம்பம்

24. பிண்டி 25. பாலம் 9. உடுக்கை

10. மணி 11. சுவடி

12. உருத்திரவீண

13. கபாலம்

15. கட்வாங்கம்

15. கடவாங்கம் 16. பூசுண்டி

17. பரிகம்

18. பலகை

19. பட்டசம்

20. பிரம்பு

21. கமண்டலம்

22. அனல்

23. கத்தரிக்கோல் 24. உலக்கை

25. மயில்தோகை

(இப்படியாக மகாசதாசிவரின் கரங்களில் மேற்கண்ட 50 பொருட்கள் உள்ளன என்றும், கணக்கிடமுடியாத சிரங்களும் கரங்களும் உள்ளன எனக் கூறுகிறது).

58. ஈசாளுதி முதலியோர்

விஷ்ணு தர்மோத்தரம்:

ஈசஞர், தத்புருஷர், அகோரர், வாமதேவர், சத்யோஜாதர் என்பார் ஐந்து மூர்த்திகளாவர். முதல்வரும் ஐந்தாமவரும் வெண்ணிறமும், மற்ருர் மஞ்சள்–கறுப்பு–சிவப்பு வண்ணமும் முறையே கொண்டவர்கள். ஓவ்வொருவரும் பத்துக் கைகளும், கத்தி, கேடயம், வில், அம்பு, கமண்டலம், ஜெபமாலே, சூலம், தாமரை, வரதம், அபயம் கொண்டவர்கள்.

59. ஈசாணர்

ருபமண்டனம்:

சுத்தமான பளிங்கின் நிறம் (நிறமற்றவர்) பறையைச் சடையில் கொண்டவர். அட்சமாலே, திரிசூலம், கபாலம், அபயம் கொண்ட நாற்கரத்தர்.

சைவம் – காரணுகமம்:

வேதநூல், அபயம், வரதம், அங்குசம், பாசம், டங்கம் (மழு), கபாலம், உடுக்கை, அக்கமாலே, சூலம் இவைகளேக் கரங்களில் கொண்டவர். வெண்ணிறம், ஐம்முகர், மேற்புறத்துள்ளார், மேனேக்கியவர், பேரொளி உருவினர் ஆகிய ஈசானர் என்னேக் காக்க.

60. தத்புருஷர்

ருபமண்டனம்:

மஞ்சள் வஸ்திரமணிந்தவர். பொன்னிறத்தவர். முப்புரிநூல் அணிந்தவர். வலக்கரத்தில் அக்கமாலேயும், இடக்கரம் யோனிமுத்திரையும் கொண்டவர்.

சைவம் – காரணுகமம்:

ஓளிர்மின்னலென ஓளிர்பொன்னிறம், ஞானம், அபயம், வரதம், கோடரி தாங்கியவர், நான்முகர், முக்கண்ணர், கிழக்கு திசைநின்று என்னே எப்போதும் காண்க.

61. அகோரர்

ருபமண்டனம்:

புருவநெறிப்பொடு கூடிய முகம், அரவத்தாலான தஃயணி, முக்கண், தஃலமாஃல, அரவக்காதணி, தோள்வளே, கேயூர அணிகள், அரவமே ஆரம், முப்புரிநூல், இடைக்கச்சு கழுத்தில் தேள்களாலான மாஃல, காயாம்பு நிறமாய் ஒளிரும் நீலோத்பல நிறமேனி, பொன்னிறக் கண்கள், பொற்சடைகள், பிறைமதி சூடிய தஃலக்கோலம், தக்ஷகன், புஷ்டிகன் ஆகிய அரவுகள். நூபுரமென விளங்கும் பாதங்கள், மிகுபலங்கொள் மேனி, பருத்து அகன்ற தோள்கள், மிகு ஊக்கம் கொண்ட மனஎழுச்சி, எண்கரங்கள், பெரும் வலிமைகொண்டார்; பூமியிலுள்ள எதிரிகளே அச்சுறுத்தும் பார்வை. அழகிய உருவமாக அகோரரின் உருவத்தைச் செய்க.

இடக்கரங்களில் கட்வாங்கம், கபாலம், கேடயம், பாசம் ஆகிய அஸ்திரங்களும், வலப்புறம் – திரிசூலம், பரசு, வாள், தண்டு ஆகியன எதிரிகளே ஒடுக்கும் அஸ்திரங்களேயும் கொண்டு அமைக்க.

சத்யோஜாத மூர்த்தி

அகோர மூர்த்தி

தஞ்சாலூர் ஜூ பிரஹதிச்வரர் கோயில் மேல் விமானத்தின் உட்பிராகாரத்தில் உள்ளது. அகோரமூர்த்தி சத்யோஜாதமுர்த்தி

62. வாமதேவர்

ருபமண்டனம்:

சிவப்பு ஆடை, சிவப்புப்பூணூல், சிவந்த தஃலப்பாகை, சிவந்த கண், சிவந்த மலர்மாஃ, செஞ்சாந்து பூசிய உடல், எடுப்பான நாசி சடையில் பிறைமதி, முக்கண், பெருந்தோள்கள், கத்தி, கேடயம் கொண்டவர். சிவப்புமணி கொண்ட குண்டலம், அணேத்தணிபுளேந்தவருமாய் வாமதேவரைச் செய்க.

காரணுகமம்:

வரதம், அக்கமாஃ, அபயம், மழு இவற்றைக் கொண்டவரும், செந்தாமரையொத்த நிறமும், முக்கண்ணும், அழகிய நான்முகமும் கொண்ட வாமதேவர் வடதிசையில் நின்று (எம்மைக்) காக்க.

63. சத்யோஜாதர்

ருபமண்டனம்:

வெள்ளாடை, வெண்ணிறமலர் மாலே வெண் சந்தனப் பூச்சு, இளம்பிறை சூடிய சடை முடி கொண்டவர். முக்கண்ணர், மகிழ்வு காட்டும் முகம். குண்டலம் முதலிய அணிபு?னந்து பேரூக்கம் கொண்டவர். அபய வரதங்கொண்டவராக சத்யோஜாதரைக்கொள்க.

காரணுகமம்:

சுட்ட சங்கென ஒளிரும் படிகநிறம், பிறையணி சடை, வேதநூல், அக்கமாலே, வரதம், அபயம்கொண்ட கரங்கள், நான்முகம், கொண்ட சத்யோஜாதர் எம்மை மேற்றிசையிற் காக்க.

64. மகேசர்

சுப்ரபேதம் – படலம் 34ல்:

ஐந்து சிரசுகள், நான்கு முகங்கள் (ஈசானம் – ஐம் முடியில் அந்தர்கதமாக உள்ளது) பன்னிரு கண்கள், நால்வாய், நான்கு நாசிகள், எட்டுக் காதுகள், நான்கு கழுத்துகள், இரு பாதங்கள், ஆயுதங்களுடன் கூடிய பத்துக் கரங்கள். கோடி சூரியர்களின் ஒளிக்குச் சமமாய் ஒளிரும் சுத்தஸ்படிக மேனி. சந்திரனின் கிரணத்தை ஒத்த குளிர்மை. அீனத்தணிகளும் அணிந்த திருமேனி. வெள்ளாடை வெண் முப்புரி நூல் கொண்ட மேனியராய் இறைவரை அமைக்க.

கரங்களின் வெளிப்புறத்தில் அபயம், சூலம், பரசு, வச்சிரம், கத்தி இவைகளும், கேடகம், அங்குசம், பாசம், மணி, வரதம் இவைகளே இடப்புறத்தில் கொண்டவராய் மகேசரைச் செய்க.

சக்தியின் உருவமைதி:

நாற்கரங்கள், முக்கண், அனேத்தணிகளும் புணந்த கோலம், அகன்ற நிதம்பப் பகுதி (பின்புறம் பிருஷ்டங்களுக்கு மேலுள்ள பகுதி), சிறுத்த இடை, மேஞேக்கிய தனங்கள், வலமேற்கரத்தே உத்பலம் எனும் மலர். இடப்புறம் அக்கமாலே, கீழ்க்கரங்களில் – அபயவரதங்கள். வெளுத்த உடை இவற்றுடன் கரண்ட மகுடம் கொள்டவள். ஈசரின் இடப்புறம் ஏகபீடத்தில் சரியிடம் (சரிநிகர்சமானமாக) பெற்றவள். சந்திரன், சூரியன், தீ இவற்றினுக்கு ஒளிதருபவள். உலகினுக்கு மங்கலம்செய்பவள். இவ்வாறு ஈஸ்வரியைச்செய்க.

65. ருத்திரர்கள் (பொது)

விஸ்வகர்ம சாஸ்திரம்:

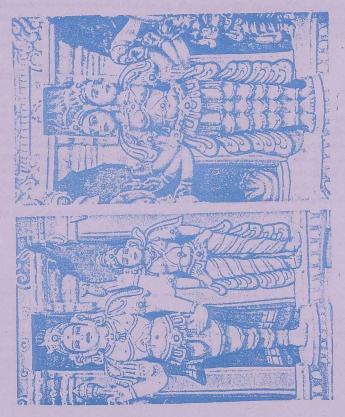
நாற்கரங்கள், முக்கண்கள், சடைமுடி கொண்டவர்கள். வெள்ளாடை அணிந்தவர்கள். வெண்ணிறத்தர். சமபாதம் கொண்டு பத்மாசனத்தில் நிற்பவர்கள்/இருப்பவர்கள். அணேத்தணி பு?னந்து ஒளிர்பவர்கள். பலவகை மலர்மா?லகளாலான மா?லயினேச் சூடியவர்கள். வலக்கரங்களில் அபயம், பரசு இவைகளும், இடக்கரங்களில் மானும் வரதமும் கொண்டவர்கள்.

மகாதேவர், சிவர் (ஹரர்), உருத்திரர், சங்கரர், நீலலோகிதர், ஈசானர், விஜயர் (பர்க்கர்), பீமர், தேவதேவர் பவோத்பவர், கபாலி என இவர்கள் பதிஞெரு (மேலான) உருத்திரர்கள் எனப்படுவார்கள்.

66. அஜர்

''இனி பதிறை கரங்களேயுடைய ருத்திரர்களேச் சொல்வோம்''

அஜன் எனும் பெயர்பெற்ற ''மகாருத்திரர்'' – சூலம், அங்குசம், கபாலம், உடுக்கை, அரவம், உலக்கை (சம்மட்டி), சுதர்சனம் (சக்கரம்), அக்கமாலே ஆகியவைகளே வலக்கரங்களிலும், இடக்கரங்களில் – தர்ச்சனி முத்திரை, கதை, பட்டிசம், மணி, சக்தி, பரசு, கட்வாங்கம் குண்டிகை இவற்றை மேலிருந்து கீழாகக் கொண்டவர்.

67. ஏகபாதர்

கரும்பு, சரம், சக்கரம், டமருகம், சூலம், சம்மட்டி, வரதம், அட்சமாலே இவைகளே வலக்கரங்களில் மேலிருந்து கீழாகவும், இடப்புறத்தில் – கட்வாங்கம், வில், மணி, கபாலம், கௌமுதி, தர்ச்சனி முத்திரை, பரசு, சக்கரம் இவைகளே கீழ் மேலாகவும் கொண்டு, ஏகபாதர் பல்வகை நுகர்வுகளேப் பூசிப்போருக்கு அளிக்கிருர்.

ஸ்ரீதத்வ நிதியில்:

கோடி சூரிய ஒளிக்கு ஒப்பானவரும், முக்கண்ணரும், குளிர்மை நிரம்பிய கங்கையைத் தரித்தவரும், கரங்களில் – மழு, மான், வரதம், அபயம் இவைகளேக் கொண்டவரும், தம் வல இடத் தோள் பகுதிகளில் அயன்(பிரமன்), மால் (விஷ்ணு) இவர்களேக் கொண்டவரும் (அயனும் மாலும் அவரவர்க்குரிய அமைப்புகளுடன் ஆயுதங்களுடனும் இருப்பதாக அமைக்க), அயனும் மாலும் கைகூப்பி வணங்கும் நிலேயிலுள்ளவரும், பிர்ம்மாண்டப் பிரளயத்தில் நன்கு நின்றவரும், நீரின்மேல் நெடிதுயர்ந்தவரும், புரமெரித்தவரும், ஒரே பாதமுள்ளவருமான முர்த்தியைத் தியானிக்க. அல்லது சுகாசீனராய் சிவந்த நிறத்துடன் அல்லது வெண்ணிறத்துடன் உள்ளவராய்க் கொள்க.

68. அகிர்ப்புத்னர்

விஸ்வகர்ம சாஸ்திரம்:

கதை, சக்கரம், அசி (கூர்மையான குத்துவாள்) உடுக்கை, சம்மட்டி, சூலம், அங்குசம், ஜபமாலே, இவைகளே மேலிருந்து கீழாக வலக்கரங்களிலும், தோமரம், பட்டிசம், தோல், கபாலம், தர்ச்சனிமுத்திரை, கடம், கத்தி, பரசு இவற்றை மேல்கீழாக இடக்கரங்களிலும் அகிர்ப்புத்னர் கொண்டவர்.

69. அருபாட்சர்

கட்கம், சூலம், உடுக்கை, அங்குசம், அரவம், சக்கரம், கதை, ஜபமாலே, இவை வலப்புறமும், கேடயம், கட்வாங்கம், சத்தி, பரசு, தர்ஜனி, கடம், மணி, கபாலம் இவற்றை இடப்புறமும் மேல்கீழாகக் கொண்டவர்.

70. ரேவதர்

வலப்புறத்தில் – வில், கட்கம், சூலம், கதை, பாம்பு, சக்கரம், அங்குசம், ஜபமாலே, ஆகியவையும், எறி, கேடயம், கட்வாங்கம், மணி, தர்ஜனி, பரசு, பட்டிசம், பாத்திரம் ஆகியவை இடப்புறத்திலும் கொண்டவர். இவர், இடைவிடாது அர்ச்சிப்பவருக்கு சகல சம்பத்துக்களேயும் அளிப்பவர்.

71. ஹர்

சம்மட்டி, சூலம், உடுக்கை, அங்குசம், கதை, அரவம், அட்சமாலே இவைகள் வலமேற்கரங்களிலும், தோமரம், சக்தி, பரசு, தர்ஜனி, முத்திரை, கடம், கட்வாங்கம், பட்டிகை ஆகியனவற்றை இடமேற்கரங்களிலும் மேலிருந்து கீழாகக் கொண்டவர். மற்ற இரு கரங்களும் அபயவரதமாகக் கொள்க.

72. பகுருபர்

வலத்தில் – உடுக்கை, சுதர்சனம், அரவம், சூலம், அங்குசம், கௌமுதி, ஜபமால (அபயத்தோடு), இடத்தில் – மணி, கபாலம், கட்வாங்கம், தர்ஜனி, குண்டிகை, வில், பரசு, பட்டிசம் ஆகியவற்றை மேல் கீழாகக் கரங்களில் கொண்டவர்.

73. த்ரியம்பகர்

சக்கரம், உடுக்கை, சம்மட்டி, அம்பு, சூலம், அங்குசம், அரவம், ஜபமாலே, இவை வலக்கரங்களிலும், கதை, கட்வாங்கம், (பலி)பாத்திரம், வில், தர்ச்சனி, கடம், பரசு, பட்டிசம் ஆகியவை இடக்கரங்களிலும் மேலிருந்து கீழாகக் கொண்டவர்.

74. சுரேச்வரர்

உடுக்கை, சக்கரம், சூலம், அங்குசம், அம்பு, சம்மட்டி, வஃள– (அபயம்) இவை மேல்கீழாக வலக்கரங்களிலும், தாமரை, பரசு, மணி, பட்டிசம், தர்ச்சனி, வில், கட்வாங்கம் (வரதம்) இவை மேல்கீழாக இடக்கரங்களிலும் கொண்டவர்.

75. ஜயந்தர்

இவர் பத்தாமவர் – அங்குசம், சக்கரம், சம்மட்டி, சூலம், அரவம், உடுக்கை, பாணம், ஜபமாலே இவை வலப்புறக் கரங்களிலும், கதை, கட்டுவாங்கம், பரசு, கபாலம், சத்தி, தர்ச்சனி, தனு, குண்டிகை இவற்றை இடக்கரங்களிலும் மேல்கீழாகத் தரித்திருப்பவர்.

76. அபராஜிதர்

வலப்புறம் – தோமரம், கட்கம், அங்குசம், சூலம், அரவு, சக்கரம், உடுக்கை, அட்சமாலே, மேல்கீழ் முறையாகவும்; சக்தீ, கேடயம், கதை, (பலி) பாத்ரம், தர்ச்சனி, பட்டிசங்கஜம், மணி இவற்றை இடப்புறம் கொண்டவர்.

அஜர், ஏகபாதர், அகிர்ப்புத்னர், விரூபாட்சர், ரேவதர், உறரர், பகுரூபர், த்ரியம்பகர், சுரேச்வரர், ஜயந்தர், அபராஜிதர் என பதிஞெரு ருத்திரர்கள் மேற்கண்டவாறு சொல்லப்பட்டனர்.

77. மிருத்யுஞ்சயர்

ருபமண்டனம்:

கபாலமாலே கொண்டவர், வெண்ணிறத்தர், பிறைமதி சூடியவர். புலித்தோலாடை கொண்டவர். அரவாபரணராக விளங்குபவர். திரிசூலம், அட்சமாலே இவற்றை வலக்கரங்களிலும், கபாலம், குண்டிகை இவற்றை இடப்புறக் கரங்களிலும், இரு கரங்களில் யோக முத்திரையும் கொண்டவராக மிருத்யுஞ்சயர் கருதப்படுகிறுர்.

78. கிரணுட்சர்

நீண்ட நாற்கரங்களில் சுக்லபாதம், அட்சமாலே, புத்தகம், அபயம், ஆகியவை கொண்டு முக்கண்ணராய் இவர் கூறப்படுகிருர்.

79. ஸ்ரீகண்டர்

சித்திர வஸ்திரமும், சித்திர முப்புரிநூலும், அழகிய உருவும், பல்வகை ஐஸ்வர்யங்கள் சூழ்ந்தவரும், ஒரு முகத்தரும், அனேத்தணிகள் பு?னந்தவரும், நீலகண்டரும், நாற்கரங்களில் – கட்கம், வில், சரம், கேடயம், தரித்தவரும், பெரும் பெயரீசராம் ஸ்ரீகண்டரை எண்ணுக.

80. வித்யேசர்கள்

விஷ்ணு தர்மோத்தரம்:

திசைகளின் வண்ணங்களேயுடையவர்கள். சடைமுடியவர்கள், முக்கண்ணர்கள், திரிசூலமும் சரமும் கொண்டவர்கள், கூப்பிய கையர்கள், ஒரு முகமுடையர் என எல்லா வித்யேசர்களேயும் கொள்க.

பூர்வகாரணுகமம் – படலம் 16ல்:

அநந்தேசர், சூட்சுமர், சீவோத்தமர், ஏகநேத்ரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, சீகண்டர்,சிகண்டி என்ற இவர்கள் எண் வித்யேசர்கள். இவர்கள் முக்கண்ணர், நாற்ருளார், அபயம், வரதம், மழு, சூலம் கொண்டவர்கள், சடாமுடி கொண்டவர்கள். முப்புரிநூல் பூண்டவர்கள். அணேத்தணிகளேயும் பூண்டு ஒரு முகமுடையவர்கள்.

நல்சிவப்பு, வெண்மை, நீலம், கருமை,குங்குமம், அந்திவானம், ஒளிரும் கண்மை ஆகிய நிறங்களே முறையே கொண்டவர்கள். இவ்வாறு வித்யேசர்களின் உருவினே அமைக்க.

81. அநந்தர்

அம்சுமத்பேதாகமம் – படலம் 49ல்:

இவர்நாற்கரத்தர். சௌம்யர், அீனத்தணிகள் பூண்டவர், குங்குமப்பூ நிறமுடையவர், வெள்ளுடையணிந்தவர். சாந்தர், முக்கண்ணர், பதுமத்தில் அமர்ந்தமர்/நின்றவர். அபயவரங்களொடு மழுவும் சூலமும் கொண்டவர். அதி சுத்தர்.

82. திரிமூர்த்தி

இவரை ஏகருத்ரரைப் போற்செய்க.

உத்தரகாமிகம் – படலம் 61ல்:

- (அ) சிவந்த நிறத்தர் முக்கண்ணர், அபயவரதம், மான், பரசு கொண்டவர், சடைமுடி கொண்டவர், நிமிர்ந்து சேணுற ஒரு பாதத்தால் நின்றவர். வலமிடமாம் இருபுறங்களிலும் இவரின் இடுப்பினின்றும் – அயன், மால் ஆகியோரின் இடுப்புக்கு மேற்பட்ட உருவங்கள் அல்லது அவர்களும் ஒரு பாதத்தால் நிற்பவர்களாய்க் கொள்க. கை கூப்பி நிற்பவர்களாய் பெண்களுக்குரிய அளவிஞல் உருவாக்குக.
- (ஆ) அல்லது இடையில் சிவலிங்க ரூபமும் அதன் இரு புறங்களிலிருந்தும் பாதியுருவுடன் வெளிப்பட்டவர்களாய் அமைக்க.
- ் (இ) அல்லது ஒரே ஆசனத்தில் சிவலிங்கத்தில் இருபுறமும் நிற்பவர்களாக அமைக்க.
- (ஈ) அல்லது தனி ஆலயத்தில் இடையில் சிவலிங்கமும் இருபுறமும் அயனும் மாலுமாக அமைக்க.
- (உ) அல்லது மூவருக்கும் தனித் தனிக் கோஷ்டங்கள் அமைத்து ஒரே பிரகாரத்துள் அமைந்தனவாகக் கொள்க.
- (ஊ) அல்லது தனித்தனிப் பிரகாரங்கள் கொண்டவையாய் ஆலயங்கள் அமைத்திடுக.
- (எ) அல்லது (சிவலிங்கத்துக்குப் பதில்) நிருத்தமூர்த்தி முதலானவர்களேக்கொள்க.

கிழக்கு நோக்கியவர்களாயோ, மேற்கு நோக்கியவர்களாயோ, பரிவாரங்களுடன்கூடியவர்களாயோ கொள்க.

83. சூட்சுமர்

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 49ல்:

நீலநிறமுடையார், சாந்தர், பொன்னுடை அணிந்தவர், மேலானவர், நாற்ருளர், முக்கண்ணர், அணேத்தணியணிந்தவர். அபயம், வரதம், மழு, சூலம் தரித்தவர்.

84. ஸ்ரீகண்டர்

அபயம் , வரதம், மழு, சூலம் தரித்தவர். மேலானவர், சிவந்த வஸ்திரம் தரித்தவர். பதுமபீடத்தில் அமர்ந்தவர். இவ்வாறு ஸ்ரீகண்டர் சொல்லப்படுகிருர்.

85. சினேத்தமர்

சீவோத்தமர் வெண்ணிறமுடையவர். நாற்ருோளர், அஃனத்தணிகள் பூண்டவர். வெண்ணிற ஆடையும் வெண்முப்புரி நூலும் கொண்டவர். இரு கண்களும் கரண்டமகுடமும் கொண்டவர். அபயம், வரதம், சூலம், பாசம் தரித்தவர். மிகு சுத்தராகவும் சமபாதமாக பத்மபீடத்தில் நின்றவராகவோ அல்லது அமர்ந்தவராகவோ விளங்குவார்.

86. சிகண்டி

சிகண்டி மை நிறமுடையார். நாற்ருோளர், செவ்வாடை அணிந்தவர், சாந்தர், அபயம், வரதம், கட்கம், கேடயம் கொண்டவர், பத்மபீடத்தில் நின்றவர்/ அமர்ந்தவர், கரண்ட மகுடத்தோடு அனேத்தணியும் கொண்டவர்.

87. ஏகநேத்ரர்

ஏகநேத்ரர் – நாற்ருோர், முக்கண் கொண்டவர், பட்டாடை அணிந்தவர், (சந்தீர/சூரியனுக்கு) சமமான ஒளிபடைத்தவர், சடைமுடி அணிந்தவர், அணத்தணிகொண்டவர். அபயம், வரதம், மழு, சூலம் கொண்டவர்.

88. ஏகருத்ரர்

89. அஷ்டமூர்த்திகள்

விஷ்ணுதர்மோத்தரம்:

சர்வர், பீமர், மகாதேவர், ருத்ரர், பசுபதி, பவர், உக்ரர், ஈசானர் என எண்மர் சிவசந்நிதியில் உள்ளவர்கள். பிறைமதி கொண்ட சடைமுடியர், முக்கண்ணர், அபயம், கட்வாங்கம், திரிசூலம், வரதம் ஆகியவை கரங்களில் கொண்டவர்.

பூர்வகாரணம் – படலம் 14ல்

பவர், சர்வர், ஈசானர், பசுபதி, உக்ர(க)ர், ருத்ரர், பீமர், மகாதேவர், என அஷ்டமூர்த்திகள் கூறப்பட்டனர். நாற்ருளார்கள், முக்கண்ணர்கள், சடைமுடி கொண்டவர்கள், அபயம், வரதம், மழு, மான் தரித்தவர்கள். அணேத்தணி கொண்டவர்கள், சிவப்புப் பட்டுடுத்தியவர்கள்.

வெண்மை, கருமை, ரத்தச் சிவப்பு, கருமை, பால்வெண்மை, குங்குமப்பூ (சிந்தூரம்), கண்மை, நீலம் ஆகிய வண்ணங்கள் பவர் முதலாகச் சொல்லப்பட்டன.

90. சர்வர்

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 49ல்

நாற்ளுளர், சாந்தர், அணத்தணிபு&னந்தவர், சடைமுடி கொண்டவர், சுட்டசங்கின் நிறம்/சந்திரனின் நிறம் கொண்டவர். அபயம், வரதம், கட்கம், கேடயம் கொண்டவர். பத்மபீடத்தில் அமர்ந்தவர்/ நின்றவராகச் சர்வர் சொல்லப்படுகிருர்.

91. பேர்

நாற்ளுளர், கோபமிக்கார், அ&னத்தணிகள் பூண்டவர், சடைமுடி கொண்டவர், மிகு சிவப்பு நிறஒளி கொண்டவர். அபயம் வரதம் சூலம், பாசம் கொண்டவர். வெண்ணிற ஆடை தரித்தவர். அச்சுறுத்தும் கோபப்பார்வை கொண்டவர்.

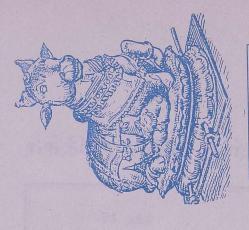
92. பசுபதி

பசுபதியாரை சர்வரைப் போற்செய்து ஸ்தாபிக்க

93. பவர்

நாற்ளுளர், சாந்தர், சடைமுடி உடையார், மிகச் சிவந்த வெண்மை கொண்டவர், அ?னத்தணிகளும் பு?னந்தவர், அபயம், வரதம்,சூலம், பாசம் தரித்தவர்.

பஞ்ச நந்திகள்

ெபரிய திவாலயங்களில் ஐந்து வகையான நந்திகள் அமைந்திருப்பதைக் காணவாம். இவை முறையே இந்திர நந்தி, வேதநந்தி எனும் பிரம்மநந்தி ஆத்மநந்தி வேதநந்தி எனும் பிரம்மநந்தி ஆத்மநந்தி கொடிமரத்தின் அருகில் உள்ளது) மால் விடை மகாமண்டபத்தில் இருப்பது), நதருமநந்தி என்றழைக்கப்படும்.

இடபவாகனம் (மால்வடை)

பகுதி – 11

நந்தி முதலிய மூர்த்திகள்

94. நந்தி

95. சண்டேசர்

96. சிவபக்தர்கள்

97. ஆர்யன் (சாஸ்தா/ஐயஞர்)

98. க்ஷேத்ரபாலர்

99. பிரம்மா (நான்முகன்/பிரமன்)

100. பிரம்ம பிரதிஹாரர்கள்

94. நந்தி

விஷ்ணுதர்மோத்தரம் நூலில்:

நாற்கரத்தர், பெருந்தோளர், (பெருவீரர்), முக்கண்ணர், சிந்தூரச் சிவப்பு நிறத்தர், புல்தோல் ஆடையர், திரிசூலம், பிண்டி பாலம், ஆகியவற்றை இருகரங்களிலேந்தியும் மற்ற இருகரங்களில் தஃலமேற் கூப்பிச் சிவத்தை வணங்குபவர். தூரத்திலிருந்து வரும் மக்களேப் பார்த்தவாறிருப்பவருமாக ஓந்தி அமைக்கப்படுவார்.

மற்றுரு வகை:

மான், பரசு (மமு) இவற்றைக்கையில் ஏந்தியவராயும், ஈசரை அஞ்சலி செய்பவராயும், முழுநீறு பூசியமையால் வெளுத்தவராயும், இளமதியும் கங்கையும் சடையிற் கொண்டவரும் அபரதிரிபுராந்தகரும் (அபரசிவம் எனப்படுவரும்) கணத்தலேவர்களில் தலேவரும், சிவகணங்களால் வணங்கப்பட்டவரும், அயன், மால், இந்திரன் ஆகியோரால் வணங்கப்பட்டவரும் ஆகிய ஸ்ரீநந்தீசரைப் (வணங்கிப்) புகழ்கிறேன்.

95. சண்டேசர்

உத்தரகாமிகம் – படலம் 65ல்:

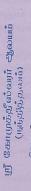
��∂சண்டேசரின் இலக்கணங்களுடன் அவரது பிரதிட்டையும் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வதந்திரம் என இருவகைப்படும்.

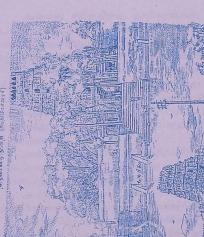
புரம் முதலிய நகர்ப்பிரிவுகளின் நடுவிலோ அல்லது எட்டுத் திக்குகளிலுமோ சண்டேசர் ஆலயம் அமைக்கப்படும். ஈசானம் அல்லது கிழக்கு அல்லது இவற்றினிடையில் வைக்கப்படும்.

கோயில்களின் உட்பகுதியிலோ உள்பிரகாரத்தின் சாலேயிலோ ஒன்று முதல் முப்பத்துமுன்று முழ அளவுள்ளதாக சந்நிதியமைக்க. கோயிலுக்குரிய லட்சணங்களுடன் கூடியதாகவும் ஏழுதள அடைப்புடனும் கொள்க. முன்சொன்ன விதிப்படி சொல்லப்பட்ட கர்ப்பம் முதலான எட்டுறுப்புகளுடன் கொள்க. ஸ்தூபிதாபனம் முதலியனவும் கொள்க. இஷ்டதேவருடன் கூடியவராயோ, தனித்து இடபங்கொண்டவராயோ அமைக்க. பிற தேவர்களின்

் இலிசண்டேசர் முர்த்தம் பற்றி விரிவான தகவல்களே ஷை ஆதீன வெளியீடாகிய ''சண்டேசுவரர்''எனும்நூலில் காண்க.

[ூ]ஆதீன வெளியீடான ''கலியாணசுந்தரர்'' நூலில், பக்கம்–90, மணவழகரோடு இடபதேவர் – எனும் தலேப்பில் நந்தியின் பலநிலே உருவமைதிக≳ள காண்க.

ுண்கஙெபவ்கு யக்வ வுபான்னாக்கெய் கும்பங்கொண்ட காள்க டெர்கம் (வ்ரத்த்தம்) தெற்கு, குக்கு மேற்கு முகமுங் கொள்க.

க்காருகர்முற்கு ஆடி இரின்பலி புருடைக்க குழுக்கு படுக்கார்கள் குரியில் கார்க்க கார்க்க கார்க்க கார்க்க கார்க்க க **ஃ**பகுதிக்ர் காப . ம்கர்மார் உ ஷ்குண்காரிம **ா**மைபாருட்டு ஆய குஒஞ்சு ாமூகாரமய்டித்த ஆய ,ானியகை யிப்ப் க, ர்க்காவாண்கடு ந் அ சண்டபர், மகாபலர், ஆவிர்யர், டங்கபாணி, ஈசசேவகர், ருத்ரகோபஐர் எனும் ்பண்க ரக்ம , ர்குக்பரத்கு (ம்பிழிருந்தை) முத்தப்பண் முக்கு முக்கு முன் முக்கு முன் முக்கும். ் நூபியுடன்கற்றுக் கும்பங்களுடன் பென்கை முன்கான்கான்காய்பமான அவைல்

குரியவை) கொண்டவர்களாய் அமைக்க. சீலே முதலானவற்றுல் செய்க. ்காம்மைகள்போக்) கொள்க. முன்சொன்பை சணங்கள் (காங்கம்கள்கள்கள் சண்டானுகர், சண்டபூதி எனும் இருவரை தேசிகாக்ரஜர்களாகக் வருகர்மயத்த்வப்பண்கு வருகர்மான்முர்க குடு ம்பியாம

.கப்செ ரொக்குரை அதமத்சுதாலத்தால் செய்க.

க்பாரமட்டவர்கள்க ஆர்மச் சான் பைரிகு . நட்டாண்டிடையவராய்க் இ நைகமைக்கு வ்டுடன்றார். மும், வழுந்கள்ரகக்கம், வக்குந்த ஆகியவைகள . என்று மதிரணிந்தவரும், நான்முகமும், நான்குகரங்களும் உடையவர். ,வ்றுமய அக்குக்க க்புமையான்கும், குமும்பான் கக்காக உடையவரும், ளுக்கித்த்கமு வ்றுடிதுத்கிகை காடிரிபுப்மு மரைடு வ்றமபகுக்ப_ான்முசக்டு குக்ளுகர் அஷ்டி, அப்பாருக்குர்வகு ஒத்தையைக்கு பக்களுக்கு இந்த முத்து அத்து அத தாயசூ ம்பேகளைனைப்பெல் த்த்சைப்பை ஆயி முன் தாகு பிர்க்கில் ஆயாக

, ம்குரம பழுரிகங்ரகற்பலி ம்டுண்ரியமழை ப்ணாப ப்புரும் ப்காவல், ஒம் ப்பூரை ம்களுட ப்படித்த்ற்கு ம்குத்தையில் நாமு அறை முறிக்கும். பிருகிக்கும் முறிக்கும் முறிக்கும் முறிக்கும் முறிக்கும் குவளுடை ம்கிருக், என்கக்மு, என்காள்ரகள் புவளிகு வச குலைடு

ள்டைண்கடு வருகள்ரகக்மூக குத்ரிகங்குடு ஒறுள்டஇ பயபடு.

,ர் நைக்க்மு , ர்மகுத்நிடை அனிராமி , நகர்ரக்கு இருகருக்கு இருகர்கள்,

செஞ்டு வஞாக்குர்க றஇ குமை்டு, மூப ம்குத்ரக்கமை, வரக்குரம் குமை்கு கைக் பஇ குக்முழைய நைக்குதாபப்பஇ ,வ்தாபப்பஇ குக்சுவ ,வ்தாபப்மும் யகிங்ாகுடு ந்சியார் குத்ந்பது ந்த ந்தியில் நக்கியில் முறியில் நிறியில் நிறிய . ப்டு நிக்கு நகு இவர் அல்லது சுருண்ட முடி கொண்டவர்.

செய்பவராக அமைக்க.

.காள்கடு

அல்லது விரும்பிய ஆசனத்தமர்ந்தவர், அல்லது உத்குடாசனர்.

சுரமுடையார், மழுவேந்திய கரத்தா என்ற வகையில் கொள்க. யகீக்வூரக மூம் பாடிய அரக்கி முக்கி முக்கி முக்கி முக்கி முக்கி முக்கிய இரக்கிய

, நகர்கள் நாற்கர் பண்டி முலற் கொண்ட நாற்கர்ங்கள்,

்கீக்கµக்குக் .குளுக்குபப்ளுக் கூய்கெ்¥பப்ளுக் குஒ ்கிக்குகிளகள்கி கய்ச் சென் அணேயை நிறைவேற்று படியன் அவர்கள் ச

க்குல் இரு கரங்கள் கொண்டவர்கள் நாதா என்பதால். இது மேறெங்கும் , ருகங்ரகம்பு ம் தீத்தபு ரபாமுகு , ருகங்ரகளுகு ம் தீத்தபாகுர 28 , ரிகங்ரகாண் எ அல்லது சண்டநாதரைத் தேவியுடன் கொள்க. தேவி சியாம நிறத்தளாய், இரண்டு கரத்தளாய் அஃனத்து வகையில் அலங்கரிக்கப்பட்டவளாய் நீலோத்பலம் தரித்தவளாய் தர்மநீதி என்ற பெயருடையவளாய்ச் சொல்லப்படுகிருர்.

இவ்வாறு சிலேகளே அமைத்து மநுக்களால் (மந்திரங்களால்)

பிரதிட்டிக்க.

சுப்ரபேதம் – படலம் 42ல்:

இப்போது சண்டேசரின் தோற்றம் முதலிலும், பிரதிட்டை பின்னரும் சொல்லப்படுகிறது. இவர் ருத்ரனிலிருந்து தோன்றினதால் ருத்ராம்சராயும். கணத்தலேவர்களின் வரிசையில் இடம் பெற்றவராயும் உள்ளார்.

ஈசானம் முதலான ஐம்முகங்களிலிருந்தும் பிரசண்டர், பிரசண்ட சண்டர், விக்ராந்த சண்டர்,விபுசண்டர், வீரசண்டர், ஆகியோர் உற்பவித்தனர். பிரசண்ட சண்டர் கிருதயுகத்திலும், விக்ராந்த சண்டர் திரேதாயுகத்திலும், விபுசண்டர் துவாபரயுகத்திலும், வீரசண்டர் கலியுகத்திலும் உரிமை பெறுவர்.

இவ்வாறு ஆலயத்தின் வடகிழக்குப் பகுதியில் விமானம் முதலியவற்றுடன், முக்கண், நாற்கரம், அல்லது இருகண், இருகரம்,

அச்சுறுத்துபவர், சடையுடையவர், அனேத்தணிபூண்டவர்.

நாற்கரங்களாயின் அபயம், வரதம், பாசம், பரசுடனும், இரு கரங்களாயின் – மழு, வரதம் இவற்றுடனும், வெண்முப்புரி நூல் வெள்ளாடையணிந்தவர், நின்றவராயோ, அமர்ந்தவராயோ முன் சொன்னவாறு அமைக்க.

பூர்வகாரணுகமம் – படலம் 11ல்:

சண்டர் எனப்படும் சண்டேசுவரர் சிவப்பு அல்லது வெண் சிவப்பு நிறத்தர், இரு கரத்தர், சடைமுடியுடையவர். காதில் குண்டலமுடையவர், முப்புரி நூலணிந்தவர், வெள்ளாடையணிந்தவர், பரிசுத்தர், அனேத்தணிகளும் புனேந்தவர், மழுவேந்திய கையர், அர்த்தசந்திர பீடத்தமர்ந்தவர். மலர்மாலேயணிந்தவர். இவ்வாறு சண்டேசுவரர் உருவம் சொல்லப்பட்டது.

96. சிவபக்தர்கள்

உத்தரகாமிகம் – படலம் 66ல்:

போகம், மோட்சம் ஆகிய இவ்விரண்டையும் தரும் சிவபக்தர்களின் பிரதிட்டை சொல்லப்படுகிறது. எவ்வருணத்தவராயினும் (அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளிர் மற்றும் பிற கலப்பினத்தினர்) பெண்களாயினும், குரவர்களாயினும், ஆச்சாரியாபிஷேகம் பெற்ருோ்களும், அரசராயினும் வாழ்பவராயினும், வாழ்ந்தவராயினும் அவர்களது பிரதிமையை ஸ்தாபித்துப் பூசிக்க.

திமாபரவுக சண்டா

தீரேதாயுக சண்டேசுவரர் [விக்ராந்தசண்டர்]

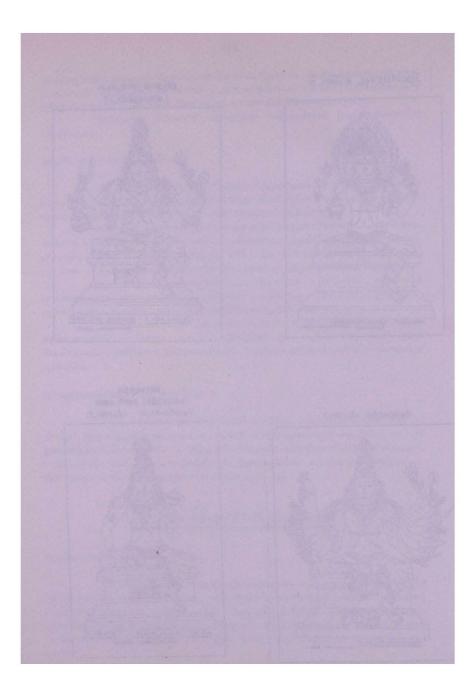

கிருதயுகத்தில் பிரசண்டர்

சிவாலயத்தில் (கனியுகத்தில்) சண்டேசுவரர் (தொனிச்சண்டர்) - (வீரசண்டர்)

அந்தப் பிரதிட்டையும் ஸ்வப்ரதானம், பராங்கம் எனும் இருவகையாகும். ஸ்வபிரதானமாயின் கிராம எல்லேகளிலும், ஆற்றங்கரையிலும், குளக்கரையிலும், காட்டிலும், பூந்தோட்டங்களிலும், மலேயிலும், மனத்தைக் கவரும் இடங்களிலும் கோயிலமைக்க. பரிவாரங்களுடன் அமைக்க. பரிவாரங்களின்றியும் கோயில் முதலியவற்றில் உள்ள சாலேகளிலும், மாளிகை மண்டபம் முதலியவற்றிலும் அங்கமாக அமைக்க.

் இசிவபக்தரின் பொருட்டு சிவலிங்கமோ, (சகள) சிவபிரதிமையோ, ஸ்கந்தர், நந்தி முதலிய உருவங்களும் அல்லது இறந்த அடியாரின் உருவத்தையோ ஆயாதி முறையின்படி சில முதலானவற்ருல் அமைக்க. கல், உலோகம், மரம், மண், மணிகள், புடைப்புச் சிற்பம் அல்லது ஓவியம், திரைச்சில ஆகியவைகளால் அமைக்க.

சிவலிங்கமாயின் முன்சொன்ன விதி முறைகளின்படி அமைக்க. பிரதிமையும் அவ்வாறே சொல்லப்பட்டுள்ள தால அளவிஞல் செய்க. இறந்தவரின்பிரதிமையாயின் எட்டுதால அளவு கொள்க. அமர்ந்த அல்லது நின்ற கோலத்திலோ வானத்திலேறிய கோலத்துடனே, பத்மாசனம், சிம்மாசனத்துடன் கொள்க. ஆசனம் அச்சிலேகட்குக் கீழே முறைப்படி அமைக்க. விருப்பப்படி சம ஆசனமோ வேறுவகையாகவோ பிரதிமைக்கு ஏற்ற அளவில் ஆசனத்துக்கான அளவினக் கொள்க. பிரதிமைக்கு சொல்லப்பட்டபடி விரிந்த அல்லது முடித்த சிகையுடனே, முண்டிதத் தலேயுடனே, சடைமுடியுடனே அமைக்க.

''ஆசாரியபீடங்கொண்டவர்'' அல்லது ''மன்னராயின்'' கிரீடத்துடன் அமைக்க. அவருக்கு விருப்பமான ஆயுதங்களுடனே அல்லது சூப்பிய கரத்துடனே அமைக்க. அீனத்திலக்கணங்களும் கூடியவராயும், பாடகர், ஆடுவர், புகழ்வோருடன் அமைக்க. ''பெண்களாயின்'' – அவர்க்குரிய இலக்கணங்களுடனும் அணிகளுடனும் அமைக்க.

97.**ஆர்யன்** (ஐயஞர்/சாஸ்தா)

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 49ல்:

நாற்கரத்தர், சாந்தர், முக்கண்ணர், பதுமத்தில் அமர்ந்தவர், பொன்ெனத்த மேனியர், நல்லாடை அணிந்தவர். அபய வரதங் கொண்டவர். குறுவாள், கேடயம் கொண்டவர். பத்மபீடத்தில் நன்கமர்ந்தவர். இவ்வாறு ஆர்யீனச்செய்க.

இவ்வாதீன அருளாளர்களின் குருமுர்த்த சமாதிக் கோயில்களில் – ஆச்சாரியரின் திருவுருவம்(சுகாசனமாக) இலிங்கத்திருமேனி திருவடி, பாதுகையின் மேல் திருவடி, பாணம் மட்டும் என்ற முறைகளில் பிரதிட்டைகள் செய்யபட்டுள்ளத≷ன இன்றும் காணலாம். இவ்வகை போன்று எங்கும் கிடையாது.

சுப்ரபேதம் – படலம் 53ல்:

இப்போது சாஸ்தாவின் ஸ்தாபனத்தைச் சொல்கின்றேன். உலகம் முழுமையும் அவரால் நடத்தப்படுவதால் சாஸ்தா எனப்படுகிறுர்.

பாற்கடல் கடைந்த காலத்தில் கிடைத்த அமுதத்தைக் கொண்ட திருமால் மோகினி எனும் பெயரொடு பெண்ணுருக் கொண்டார். அந்த மோகினியொடு நான் (சிவன்) ஒரு தனித்த இடம் சென்றேன். அங்கு ''மேத்யா'', ''ஹாம்ரவதீ'' இவர்களின் நாயகஞன மகாசாஸ்தா அப்பொழுது தோற்றுவிக்கப்பட்டார்.

சியாம நிறத்தரும், முப்புரிநூல் அணிந்தவரும், அனேத்து அணிகளும் பூண்டவரும், இருகண்கள், இருகைகள் கொண்டவரும், நாய், கோழி, ஆடுகளால் சூழப்பட்டு விளேயாடுபவரும், சர்வசித்திகளேயும் தருபவரும், வலக்கரத்தில் வட்டத் தண்டம் (சக்ர தண்டம்) தரித்தவரும், இடக்கரத்தில் பழங்கனம், தளிரும் கொண்டவரும், சற்றே வளேந்த கரங்களேயுடையவரும், பருத்த உடல் கொண்டவரும், பெருவயிற்றரும், கருத்தமுடி கொண்டவருமாய் சாஸ்தாவை அமைக்க.

மனத்தைக் கவரும் அழகு கொண்டவர்களாய் பருத்த மார்புகள் கொண்டவர்களாய் அமைக்க. அவரின் இடப்புறத்தில் நாயை அமைக்க.

பூர்வ காரணுகமம் – படலம் 13ல்:

மோகினியின் மகன் – சாந்தர் – இருகரத்தர் – சியாம நிறத்தர் – ஆசனத்திலமர்ந்து இடப்பாதம் மடித்தும் வலப்பாதம் தொங்கவிட்டும் உள்ளவர். மடித்த இடமுழந்தாளின் மேல் இடக்கரத்தை வைத்தவர். வட்டத் தலேயுடைய தண்டினே வலக்கரத்தில் ஏந்தியவர். அல்லது வச்சிர தண்டமேந்தியவர். நல்ல கருநிறங்கொண்டு விரிந்து சுருண்ட குழல்கள் கொண்ட சிரமுடையவர். இளைஞர், யானேக்கொடி கொண்டவர். விளேயாட்டுக் குணமுடையவர். யானே, வெள்ளேக் குதிரை கொண்டவர்.

அல்லது நாற்கரங்கள், கோழிக்கொடியுடையர். அல்லது யோகாசனத் தமர்ந்த ஞானி, வேதமறிந்தவர், பவித்திரகர் (சுத்தத்தை உண்டாக்குபவர்) இருகரங்களுடன் முப்புரி நூலணிந்து வீராசனத்திருப்பவர், விளேயாட்டாய்ப் பாடுபவர், நல்லிசையுருவானவர், சுகாசனர், மடித்த இடக்காலே இடத்தொடை அடியில் சேர்ப்பவர், இவ்வாறு சாஸ்தாவை அமைக்க.

சேத்திரபாலர்/டைரவர்

- திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

சேத்திரபாலா் (தாராசுரம்)

98. க்ஷேத்ரபாலர்

(பூமிகாவலர்) பைரவர்

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 49ல்:

ூக்ஷேத்ரபாலர் சாத்விக, ராஜஸ, தாமஸர் என மூவகைப்படுவர். முறையே வெண்மை, பொன்மை, கருமை எனும் முந்நிறத்தர். இரண்டு அல்லது நாற்கரத்தராய் அமைதி கொண்ட முகத்தராய் உள்ளவர். சாத்விகர் எனப்படுவார். ஆறுகரங்களும் உக்கிரமுகமும் உக்கிரபார்வையும் கொண்டவர் ராஜசர். எண்கரங்களும் கொண்டவர் தாமஸர் ஆவர். பத்மபீடம் அல்லது பத்ரபீடத்தில் நின்ற கோலத்தராயமைக்க.

இருகரங்கொண்ட உருவமாயின் வலக்கரத்தில் சூலமும் மற்றதில் கபாலமும் கொள்க.

சாத்விகர்:

நாற்கரங்களாயின் – (1) மேற்கரங்களில் குறுவாள், மணி இவையும் கொள்க.

- (2) மேற்கரங்களில் குறுவாள் மணி, முன் கரங்களில் அபயம் வரதம் கொள்க.
- (3) அல்லது மேற்கரங்களில் சூலம், மணி, முன்கரங்களில் அபயவரதம் கொள்க.
- ் (4) ஆலம், மணி, குறுவாள், கபாலமேனும் கொள்க. இவ்வாறு சாத்விகர் சொல்லப்பட்டார்.

ராஜசர்:

ஆறு கரங்களாயின் – சூலம், குறுவாள், மணி, இவைகள் வலக்கரங்களிலும், கேடகம், கபாலம், நாகம் அல்லது பாசம் இவைகள் இடக்கரங்களிலும் கொள்க. இவரை ராஜசர் என்பர்.

தாமசர்:

இவரது எட்டு கரங்களில், மேற்கரங்களில் வில்லும் அம்பும் கொண்டு மற்றவை ராஜசர்போல் கொள்க. உக்கிரப் பார்வையுடனும், பல்வகை அரவுகளே அணிகளாக அணிந்தவரும் முக்கண்ணரும் பிறந்தமேனியருமாய் க்ஷேத்ர பாலரைக் கொள்க.

[்]க்கூத்திரபாலர் பல்வேறு உருவமைதிக2ள ஷை ஆதீன வெளியீடாகிய ''பைரவர்'' நூலில் காண்க.

சுப்ரபேதாகமம் – படலம் 50ல்:

இப்போது க்ஷேத்ரேசரின் அமைப்பைக் கூறுவேன். ஈசுவரரின் பத்துக்கோடியில் ஒரு கூருக க்ஷேத்ரபாலரின் தோற்றம் கொள்க. கிராம எல்ஃயில் ஈசான திக்கில் உலகத்தைக் காக்கும் பொருட்டு கோயிலும் பிரதிமையும் முன் சொல்லிய விதிப்படி அமைக்க. மேற்கு முகவாயில் உத்தமம், தெற்கு முகவாயில் மத்திமம், கிழக்கு முகவாயில் அதமம்.

நாற்கரங்களுடையவர், முக்கண்ணர், ஆறுகரத்தர் அல்லது எண்கரத்தர், நீண்ட அழகிய பற்களே உடையவர். அச்சுறுத்தும் வடிவினர் (பைரவர்), கருநிறத்தர், பிறந்த மேனியர், அரவையே முப்புரி நூலாயணிந்தவர். காய்ந்த கபாலமா&லகளே சிரசில் சூடியவர். மேஞேக்கிய முடியுடையார்,

வட்டக்கண்கள் கொண்டவர். அரவங்களே ஆபரணமாக அணிந்தவர்.

நாற்கரராயின் வலத்தில் திரிசூலம், குறுவாள், இடத்தில் கபாலம், கேடயம் கொள்க. ஆறுகரமாயின் சூலம், குறுவாள் நாகம் வலத்திலும் கபாலம், கேடயம், தோமரம் இடத்திலும் கொள்க. எண்கரமாயின் அவற்றுடன் உடுக்கை, கட்வாங்கம் ஆகியவையும் கொள்க.

பூர்வகாரணுகமம் –படலம் 13ல்:

க்ஷேத்ரபாலர் – காலமேகவர்ணம், பெருவலிமை, சிவந்த அச்சுறுத்தும் பார்வை கொண்டவர். இருகரங்களோ, நாற்கரங்களோ, எண்கரங்களோ கொண்டவர். கபாலம் சூலம் கொண்டவர் இருகரத்தர். அவற்ருடு மணியும் பாசமும் கொண்டவர் நாற்கரத்தர், தீச்சுடர், மழு, கட்வாங்கம் இவற்றையும் அபயத்தை முற்கூறிய கரங்களோடு கொண்டவர். எண்கரத்தர் மிகப்பெரும் நெடிய உருவுடையர். செந்நிறமுடைய முடியர், வளந்த புருவத்தர், பிறந்த மேனியர், மயக்கும் அழகர், சிரமாலேயணிந்தவர், கூறிய பற்களுடையவர்.

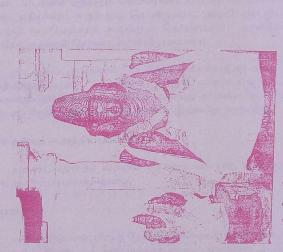
99. அரம்மா

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 14ல்:

நாற்கரத்தர், நான்முகர், பொன்னெத்த மேனியர், சடைமுடி கொண்டவர், பொன்னறக் கண்ணர், அனேத்தணி கொண்டவர், கருப்புத் தோலிலைான மேலாடை கொண்டவர், முப்புரிநூல் பூண்டவர், வெள்ளேயுடை பூண்டவர், சாந்தர், கடிசூத்திரம் கொண்டவர், வெண்மலர் மாலேயும், வெண்சந்தனமும் பூண்டவர். காதில் குண்டலம் கொண்டவர். கமண்டலம், தர்ப்பை ஆகியவை இடக்கரங்களிலும், ஸ்ருக், ஸ்ருவம் வலக்கரங்களிலும் கொள்க.

அல்லது முன்கரங்களில் அபயவரதமும் மேற்கரங்களில் தர்ப்பை, நெய்க்கிண்ணம், ஸருக் ஸ்ருவம் ஆகியவையும் கொள்க.

திருக்கண்டியூர் – பிரமன் – சரசுவதி மூலஸ்தானத் திருமேனி

ூர்த்த பத்மாசன**த்தில் பிரமன்** உத்தம *நூருளத்தி*ல்

தஞ்சைப் போகத்ஸ்லரா திருக்கோய்லின் முதல் இராஜ கோபுரத்தின் மேல் தனத்தில் (கிறக்கு கோக்கி) என்றச்சிறயமாகச் காணப்படும் கான்முகளின் (நேமல்) சிற்யம், நே இடங்களில் இவ்வையப்பில் காண்பது அரிது. இருகால்களேயும் மடித்த நிலேயில் ஆசனத்தமர்ந்தவராயும், மேட்ர மூலத்திலிருந்து மேலாக இடக்கரம் அதன்மேல் ஒருமுகமும் செய்க. வலக்கரத்தில் கமண்டலமும், இடக்கரத்தில் கமண்டலமும் கொண்டவர்களாய் வலத்தில் சரசுவதியையும், இடத்தில் சாவித்திரியையும் கொள்க.

பத்மபீடத்தின்மேல் நின்றவராகவோ அமர்ந்தவராகவோ அமைக்க.

சுப்ரபேதம் – படலம் 34ல்:

நான்முகர், நாற்கரத்தர், கமண்டலம், ஜெபமாலே தரித்தவர், செஞ்சடையுடையவர், இடப்புறத்தில் அலேத்தணிகளும் கொண்ட சாவித்திரியையுடையவர். ஒளிரும் மேனி கொண்டவர். உலகை ஆக்குபவர். இவ்வாறு பிரம்மாவைச் செய்க.

சில்பரத்னம் – படலம் 25ல்:

நான்முகர், நாற்கரத்தர், நலந்தரும் பார்வை கொண்டவரும், ரத்ன குண்டலங் கொண்டவரும், லம்ப கூர்ச்சம் கொண்டவர். கருப்பு மான்தோல் அணிந்தவர். பொன்னிறத்தரும் வெள்ளாடையும் கொண்டவர். வலக்கரம் வரதமாயும், எதிர்க்கரம் சுருவமும் கொண்டவர். அதுபோல இடமேற்கரம் கமண்டலமும் வலமேற்கரம் சுருவமும் கொண்டவர். நால்வேதங்களேத் தரித்தவராயோ முன்னுல் கொண்டவராயும் அமைக்க.

இடவலப்புறங்களில் சாவித்திரி, சரசுவதியையும், முன்னுல் நெய்ப்பாத்திரத்தையும் சுற்றிலும் முனிவர்களேயும் அமைக்க. அன்னவாகனத்தைக் கொண்டவராயோ அல்லது தாமரையிலமர்ந்தவராயோ கொள்க. உலக சிருஷ்டி செய்யும் பிரம்மாவை இவ்வாறு அமைக்க.

பிருஹத்சம்ஹிதை – அத்தியாயம் 58ல்:

கமண்டலத்தைக் கையில் கொண்டவராயும், தாமரையிலமர்ந்த நான்முகராயும் பிரம்மாவைக்கொள்க.

விஷ்ணுபுராணம்:

விதி அறிந்தவன், பிரம்ம தேவரை சௌமியர், நாற்கரத்தர், பத்மாசனத் தமர்ந்தவர், மகிழ்ச்சியுடையர், நான்முகத்தர், ஏழு அன்னங்கள் பூட்டிய தேரிணே உடையவர். இடப்புறத்தில் தொடையில் வைத்த கரமும், ஸ்ருக்ஸருவமும் வலமுற்கரத்தில் ஜெபமாலே, மேற்கரம் குண்டிகை, அனேத்தாபரணம் பூண்ட அழகியமேனி, சர்வலட்சம் பொருந்தியவர், சாந்திரூபர், தாமரை இதழொத்த நிறங் கொண்டவர். தியானத்தால் சிறிதே மூடிய கண்கள் எனக்கொண்டு சிலா வையோ, சித்திரத்தையோ செய்க.

ஆதித்ய புராணம்:

தாமரையிலமர்ந்தவராய் நான்குமுகமுடைய பிரம்மாவைச் செய்க. அவரின் இடப்புறம் சாவித்திரியை வைக்க.

ருபமண்டனம்:

ருக்வேதம் முதலியவைகளின் வேறுபாட்டாலும், கிருதயுகம் முதலிய யுகபேதங்களாலும், விப்ரர் முதலிய வருண பேதங்களாலும் நான்முகரும், நாற்கரமுடையரும் (ஆன பிரம்மா) தாமரையிலமர்ந்தவராயும், கூடிய சிகைமுடி கொண்டவராயும் வலப்புறக் கீழக்கரத்தில் ஜபமாலே, மேல் ஸ்ருக்ஸ்ருவம், புத்தகம், கமண்டலம் இவைகளேத் தரித்தவராய் அமைக்க.

சாவித்திரியை ஜெபமாலே, புஸ்தகம், தாமரை, கமண்டலம் ஆகியவை கொண்டவளாக வேதமுணர்ந்தோர் (வீடுகளில்) அமைக்க.

சடைமுடி, தாடிமீசை, சாந்தம்–தியானத்திலாழ்ந்த மனம், கமண்டலம், ஜபமாலே தரித்தவர்களாய் பிரம்மனேச் சுற்றி உள்ளவர்களாய் ரிஷிகள் உள்ளனர்.

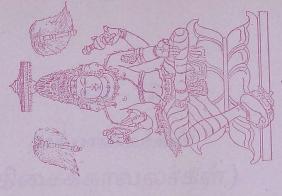
நாற்கரம், அட்சமாலே, புத்தகம், கமண்டலம், யோகமுத்திரை(கம்), முக்கண், அன்னவாகனம் இவை கொண்ட விசுவகர்மாவை கிழக்கிலமைக்க. அக்னி திக்கில் கணேசர், தெற்கில் மாத்ருகர், நிருதியில் சஹஸ்ராட்சர் (சூரியன்), ' மேற்கில் சயனத்துள்ள விஷ்ணு (ஜலசாயி), வாயுதிக்கில் ருத்திரபார்வதி வடக்கில் கிரகங்கள், வடகிழக்கில் கமலத்திலமர்ந்த சீதேவி, கிழக்கில் (இடையில்) தரணீதரன் (பூமியைத் தாங்கும் ஆதிசேடன்) இவர்களே வைக்க.

இவ்வாறு பிரம்மாவின் பரிவாரங்களே (ஆயதனம்) அமைக்க.

100. பிரம்ம பிரதிஹாரர்கள்

பிரம்மாவுக்கு உதவுபவர்களாய் எண்மர் உள்ளனர். புருஷாகாரர்களாய், கம்பீரர்களாய், உயர்ந்த சடைமுடியர்களாய், ஒளிரும் முடியுடையவர்களாய் – சதர்மகர், பிரியோத்பவர், யக்ஞர், விஜயர், யக்ஞபத்ரகர், சர்வகாமிகர், விபவர், சர்வசாந்திதர் இவர்களேக் கொள்க.

தாமரை, சுருக், புத்தகம், தண்டம், கரகம், ஜபமாலே, ஆகமம், சுருவம்,பலகை, கதை, கேடயம், பாசம், அங்குசம் இவற்றில் உசிதமானவற்றைக் கொண்டவர்களாயமைக்க.

உந்தம தசதாளத்தில்:-

குடையும், வெண்சாமங்களும் வினங்க நிரமதேவன் அட்சமாலே, சென்ற அயவரத் கரங்களோடு களசசைமாக பத்மாசவத்தில் விகங்கும் கூட்டி.

நின்ற நிலையில் பிரமன்

பகுதி – 12

திக்பாலகர்கள் (திசைக்காவலர்கள்)

101. இந்திரன்

102. அக்கினி (வந்ஹி)

103. யமன் (வைவஸ்வதன்)

104. நிருதி

105. வருணன்

106. வாயு

107. குபேரன் (தனதன்)

108. இசானன் (ஈசன்)

101. இந்திரன்

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 49ல்:

சியாமவர்ணர், இருகரத்தர், சிவப்பு நிற ஆடையணிந்தவர், சுபர், கிரீடமகுடம் கொண்டவர், பல்வகை அணிகள் பூண்டவர். வலக்கரத்தில் சக்தியும், இடக்கரத்தில் அங்குசமும் பூண்டவர். பருத்த வயிறும் அகன்ற கழுத்தும் உள்ளவர். இடப்புறம் சசியோடு கூடியவர். இருகண்களுடையவர். சௌம்ய முகத்தையுடையவர், சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தவர். அல்லது யானே மீதமர்ந்தவர். இவ்வாறு இந்திரன் சொல்லப்பட்டார்.

சுப்ரபேதம் – படலம் **48**ல்:

இந்திர**ேன** அறிவுடையோர் க<mark>ீழக்குத் (இந்தி</mark>ர) திக்கில் அமைக்க. வச்சிரம், அங்குசம் தரி<mark>த்தவரையும் சியாமல நிறமுள்ளவ</mark>னுயும் அப்சர (பெண்கள்) கூட்டதால் சூழப்பட்டவளுயும், யானே ஏறியவளுயும் அமைக்க.

சில்பரத்தினம் தொகுப்பில்:

ஐராவதத்தினில் ஊர்பவனும், கிரீட குண்டலங்கள் தரித்தவனும், இருகரங்கள் கொண்டவனும், வலக்கரத்தில் குலிசமும், இடக்கரத்தில் குவளேயும், வானுலக மணிகள் கொண்ட அணிகள் பூண்டவனும், வானுலகத்தின் ஆடைகளேத் தரித்தவனும், இடப்புறத்தில் குவளே மலர்கைக் கொண்ட இந்திராணியொடு கூடியவனும், வானுலகின் காதல்பொழி கண்ணுல் அவளால் நோக்கப்படுபவனும், சிம்மாசனத்தமர்ந்து இசைபாடும் கந்தர்வகளாலும் சாமரம் வீசும் பெண்களாலும் குழப்பட்டவனுமான அமரர்க்கரசனின் உரு சொல்லப்பட்டது.

பிருகத்சம்ஹிதை – அத்தியாயம் 58ல்:

வெண்நிறமும், நாற் கொம்புகளேயுடைய யானேயும், கையில் வச்சிரங்கொள்ளலும், நெற்றியின் குறுக்காய் நிற்கும் மூன்ரும் கண்ணும் மகேந்திரனது அடையாளக்குறிகளாம்.

விஷ்ணு தர்மோத்தரம்:

நான்கு தந்தங்களேயுடைய வெள்ளேயானேயில் அமர்ந்தவஞக அமரர் அரசீன அமைக்க. அவன் மடியில் இடது தொடையில் அமர்ந்தவளாய் அவன் மனேவியாம் சசி தேவியை அமைக்க.

இருவரையும் பொன்னிறத்தராயும் நீல ஆடை உடுத்தியவராயும், அனேத்தணிகள் பூண்டவராயும் அமைக்க. இந்திரனின் நெற்றியின் குறுக்கே மூன்ரும் கண்ணீன அமைக்க.

நாற்கரமுடையவளுய் இந்திரணே அமைக்க. சசியை இருகரங்களுடையவளாய் அமைக்க. மேலிருகரங்களில் தாமரை அங்குசம் உடையவளுக அமைக்க. சசியின் இடையின் கீழ் நீவுவதாக கீழ் இடக்கரத்தையும், அவள் இடக்கரத்தில் கோலம் போடுவதாயுள்ள நிலேயில் வச்சிரமுடைய வலக்கரத்தினேயும் கொள்க. சசியின் வலக்கரம் இந்திரனின் இடையினேயும் கீழப்பகுதியையும் வருடுவதாக அமைக்க.

பூர்வகாரணம் – படலம் 13ல்:

வச்சிரமேந்தியவர், மகாவீரர், சிங்கமொப்பப் பருத்த கழுத்து, அலட்சியப்பார்வை, அகன்ற நெற்றி, அகன்ற மார்பு, பருத்த தொடைகள், தொந்தி வயிறு, அலர்ந்த முகம், சியாமநிறம், சிவந்த ஆடை, சுகவிருப்பம், கிரீடம் மற்றும் குண்டலம் கொண்டவர், மணிமாலேகள் தோள்வீளகளணிந்தவர், ஓங்கிய சிரம் (வணங்காமுடி) யானேயை உடையவர், சசியின் நாயகர், வானவரரசு என்பதாக இந்திரனின் உரு சொல்லப்பட்டது.

ருபமண்டனம்:

வரதம், அங்குசம், குண்டி (குலிசம்) இவற்றைக் கைக்கொண்டவரும், யானே இவர்ந்தவரும், ஆயிரங்கண்ணருமாக கிழக்குத் திசைத் தலேவராக இந்திரரைக் கொள்க.

102. அக்கினி (வந்ஹி)

சுப்ரபேதம் – படலம் 41ல் :

அக்கினியின் உருவம் சொல்லப்படுகிறது. ஒருமுகம், முக்கண், மேல் நோக்கிய சிவந்த தலேமுடி, மேலிருகரங்களில் சக்தியும், ஸ்ருவமும் தரித்தவர். வரதாபயங்களேக் கீழக்கரங்களில் தரித்தவர்...... (ஆடு வாகனம் கொண்டவர்) இவ்வாறு அக்கினியின் உருவை அமைக்க.

சில்பரத்னம்:

அக்கினி உருவைச் சொல்வேன். சுத்தமான பொன்னிறத்தில் ஒளிர்பவர். அர்த்த சந்திராசனத்தில் அமர்ந்தவர். செவ்வாடை அணிந்தவர். அல்லது இளஞ்சூரிய2ீன ஒத்த சிவப்பு நிறத்துடன் விளங்குபவர். வெண்முப்புரி நூலும், தொங்கும் த2ீலமுடியும் கொண்டவர். வலக்கரத்தில் ஜபமா2ீலயும், இடக்கரத்தில் கமண்டலமும் கொண்டவர்.

குங்குமப் பூச்சுக்கொண்ட ''ஸ்வாஹா'' தேவியை அருகில் கொண்டவர். வெண் சிவப்பு வஸ்திரம் கொண்டவளும், பதிவிரதையுமாக இருப்பவள். குண்டத்தின் நடுவிலிருப்பவராக நல்லிணக்கணங் கொண்டவராகவும், ஏழு நாக்குகள் கொண்ட ஜ்வாலேகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு பேரொளி உருவினராகவும் அமைக்க.

விஷ்ணு தர்மோத்தரம்:

சிவந்த நிறம், சடைமுடியுடையார், புகைநிற ஆடையுடையார். தீச்சுடர் மாலேயுடையார். சௌம்யர், முக்கண்ணர், மீசையுடையவர், நான்கு கரங்களும், நான்கு கூரிய பற்களுமுடையவர். வாயுவைத் தன் சாரதியாகக் கொண்டு தன்னினத் தேவர் தலேவர், நான்கு கிளிகள் பூட்டிய புகைக் கொடியுடையதேரினே இவர்பவர்.

அக்கினியின் இடப்புறத்தில், இந்திரனுக்குச் சசிபோல் ரத்ன பாத்ரமேந்திய ஸ்வாஹா தேவியை மடியிலமர்ந்தவளாக் கொள்க.

அக்கினியின் வலக்கரங்களில் தீச்சுடரும், திரிசூலமும், இடக்கரத்தில் ஜபமாலேயும் கொள்க.

பூர்வகாரணுகமம் – படலம் 14ல்:

அர்த்த சந்திராசனத்தில் அமர்ந்தவர். பேருருப் பெற்றவர். தன்னுள் வீழ்ந்தவற்றை உண்பவர். பொன்னென ஒளிரும் மேனியர். பொன்னிறத்தர், பொன்னிறக் கண்ணர், தருப்பை முடிச்சினே ஒத்த கூறிய நுனிகொண்ட தலேமுடியர். இளஞ்சூரியனெத்த சோதி அழகர். இளஞ்சிவப்பு நிற உடை கொண்டவர். முப்புரிநூல் கொண்டவர். மேலிருகரங்களில் ஜபமாலேயும், சத்தியும் கொண்டவர். தீச்சுடர் கோத்த மாலே போன்றவர். ஒளிவட்டம் கொண்டவர். ஆட்டினே இவர்பவர். யோக பட்டத்தால் சுற்றப்பட்டவர். இரத்னகுண்டலமணிந்த ஸ்வாஹா தேவியை தன் வலப்புறத்தே கொண்டவர்.

ருபமண்டனம்:

வரதம், சக்தி, இவற்றை ஏந்தியவர். சுருண்டெமும் முடிகளேக் கொண்டவர். தீச்சுடரின் நுனியென ஒளிர்பவர். ஆட்டிணே இவர்ந்தவர் என்றும் ஆகுதிகளே (ஹுதாசனர்) உண்பவர் (ஏற்றுக் கொள்பவர்) எனவும் சொல்லப்படுகிருர்.

103. மமன்

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 49ல்:

இருகரத்தர், கருநிறமேனி, குறுவாளுடன் கேடயம் கொண்டவர். வளேந்த கூறிய பற்களேயுடைய முகமுடையர். சிவந்த மலர்மாலேயும் செஞ்சந்தனப் பூச்சுமுடையார். சிவந்த ஆடை பூண்டவர், உக்கிரர், கிரீடமகுடம் கொண்டவர். எரிதழலெனச் சிவந்த கண்ணர். பெரும் உருக்கொண்ட எருமை வாகனத்தில் இருப்பவர். இவ்வாறு யமன் உருச் சொல்லப்பட்டது.

யமனின் இருபுறத்தும் கரும் பசுமை நிறமும், செவ்வாடை பூண்டும், உக்கிரமுகமும் அச்சுறுத்தும் மேனியும் கொண்டு ''சித்ர குப்த≵னயும்'', ''கலியையும்''அமைக்க. இவர்களோடு மிருத்யுவும் நிற்பதாய்க் கொள்க.

யமனின் இருபுறத்தும் நீல ஆடை கொண்ட ''இருதாதியர்''கவரி தாங்கி நிற்பதாயமைக்க. யமனின் முன்னர் ''தர்மர்'', ''அதர்மர்'' எனும் இரு வேதியர் இருப்பதாய் அமைக்க.

யம2ீனச் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தவனுயோ, அல்லதுஎருமை வாகனத்தில் அமர்ந்தவனுயோ கொள்க.

சுப்ரபேதம் – படலம் 48ல்:

யம2ன தண்டமேந்திய கையனுயும், எருமையி2ன இவர்ந்தவனுயும் அச்சுறுத்தும் பார்வை உடையவனுயும், கருநிற முள்ளவானுயும், பழமும் தளிரும் கொண்டகையனுயும் அமைக்க.

சில்பரத்னத் தொகுப்பில்:

பித்ருக்களின் தலேவனும் யமினச் சொல்கிறேன். நீலமேனியன், தண்டம், பாசம் கைகளில் கொண்டு தோளில் வில்லேக் கொண்டவன். எரியும் தழல் கொழுந்தெனச் சிவந்த கண்களேயுடையவன். பெரும் எருமை ஏறியவன். அல்லது சிங்காதனத்தில் அமர்ந்தவன். மிருத்யு, சித்ரகுப்தன் இருவரோடும் கூடியவன். அச்சுறுத்தும் உருக்கொண்ட (யம) கிங்கரர்கள், தேவ அசுரகணங்கள், தாமஞ் செய்தவர்கள், பாபிகள் முதலானவர்களால் துதிக்கப்படுபவனுமாக அமைக்க.

விஷ்ணு தர்மோத்தரம்:

கடல் நீல நிறச்சாயை, எரிந்தடங்கிய கரிநிற உடை, அ&னத்தணிகளும் கொண்ட மேனி, எருமை வாகனம், நாற்கரமுடையவளுய் அமைக்க. யமனின் இடது மடியில் ''தூம்ரோரு2ணயை'' அமைக்க. அவளது வலது கரம் யமனின் இடையைத் தழுவியதாக அமைக்க. யமனின் வலக்கரங்களில் தண்டம், தீச்சுடர் போன்ற கூரிய குறுவான் இவற்றைக் கொள்க. அவனது இடக்கரங்களில் – திரிசூலம், ஜபமா2ல இவை கொள்க. தண்டின் நுனியில் தீச்சுடர் மா2ல கொண்டதாக அமைக்க. தூம்ரோரு2ணயின் இடக்கரத்தில் கண்2ணக் கவரும் மாதுளம் பழத்தி2ன அமைக்க.

யமனின் வலப்புறத்தில் வலக்கையில் எழுத்தாணி, இடக்கரத்தில் ஓ?லச்சுவடி கொண்டும், சௌமியமுகம் கொண்ட அழகுமேனியும் உடைய சித்ரகுப்தரை அமைக்க. இடப்புறத்தில் கோரவடிவம் பாசம் தரித்தவனுமான காலீன அமைக்க.

பூர்வகாரணம் – படலம் 14ல்:

தண்டமேந்தியவனும், மிகுகோபியும், கருமையொத்த நிறமுள்ளவனும், பெரும் எருமையை இவர்ந்தவனும் எரிதழலொக்கச் சிவந்த கண்களுடைய யமீனக் கொள்க.

ருபமண்டனம்:

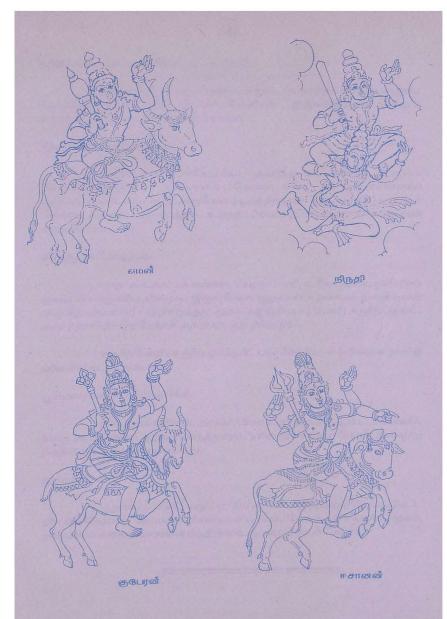
எழுதுகோல், புத்தகம், கோழி, தண்டம் இவற்றைக் கொண்டவனும், பெரும் எருமையில் அமர்ந்திருப்பவனும், கருநிறமேனியனுமாய் யமன் சொல்லப்படுகிருன்.

104. திருதி

அம்சுமத்பேதாகமத்தில்:

நீலமேனியன் இருகரத்தில் குறுவாள், கேடயம் கொண்டவன். மஞ்சளாடை அணிந்தவன். கூரிய பற்கள் கொண்டவன். கோபி, நச்சரவென உயிர்ப்பவன், அனேத்தணிகளாலும், பல்வகை மலர்களாலும் அணிசெய்யப்பட்டவன்.

பத்ரபீடத்தில் நின்றவர்களும், சமபங்க அமைப்புக் கொண்டவர்களும், விசித்திர ஆடை பூண்டவர்களும், பலவகைச் சாந்து பூசியவர்களும், சிறுத்த இடையொடு பருத்த மார்பகமும், பின்புறமும் கொண்டவர்களுமான ஏழு அப்ஸர மாதர்களால் சூழப்பட்டவன். இவ்வாறு நிருதியைக்கொள்க.

சுப்ரபேதம் – படலம் 48ல்:

குறுவாள்,கேடயம், கொண்டவனும், சியாமநிறங்கொண்டவனும், கோபியும், வேறுபாடு கொண்டமேனியும் இருகண்களுடையவனும் சிங்கமூர்ந்தவனுமாக நிருதியி%னக் கொள்க.

சில்பரத்னத் தொகுப்பு:

நிருதியில் (தென்மேற்கில்) அமர்ந்த ராட்சசனின் உருவம் சொல்லப்படுகிறது. நரவாகனம் கொண்டவன், பல ராட்சசர்களால் சூழப்பட்டவன், காளமேகம் (கருமேகம்) ஒத்த நிறத்தன். குறுவாளும்கேடயமும் கொண்ட கரங்கள். மஞ்சள் ஆடை உடுத்திக்கொண்டு பொன்னணிகொண்டவன் எனக் கொள்க.

விஷ்ணுதர்மோத்தரம்:

மாறுபட்ட வட்டக் கண்கள், நெடிய மேனி, கூறிய பற்கள், ஒளிவீசும் முகம், மேஞேக்கிய தலேமுடி, இருகரங்கள், குறுவாள் – தண்டம் தாங்கியவன் (கழுதை வாகனன்) – அச்சுறுத்தும் முகம், கருஞ்சிவப்பு மேனி, கருநிற ஆடை, அணேத்தணிபுணந்த கோலம் அசுரர்கள் சூழ நின்ற நிலே.

கருநிறமேனி, கருநிறமுகத்தள், பாசமேந்திய கையினராக நான்கு மணேவியருடன் அமைக்க.

பூர்வகாரணம் – படலம் 14ல்:

விரிந்த கண்ணினன், அரக்கர் தலேவன், மஞ்சள் நிற ஆடை, சவாசனம், நன்கு அமர்ந்தநிலே, குறுவாளேந்தியகரம், நன்கு ஒளிர்கின்ற மேனி, இவ்வாறு நிருதியின் உருவம் கூறப்பட்டது.

ருபமண்டனம்:

குறுவாளும், கேடயமும் ஏந்திய கைகள், சிறுகத்தியும் வெட்டப்பட்ட தலேயும் கொண்ட கோலம், கூர்மையான பற்கள், சோபக்குறி கொண்ட முகம், நாய்வாகனம் என்ற வகையில் நிருதியின் உருவமைதியைக் கொள்க.

105. வருணன்

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 49ல்:

வெண்ணிறமேனி, பாசமேந்தியகரம், இருகரங்கள், அரீனத்தணிபூண்டவர், கரண்டமகுடம் தரித்தவர், மஞ்சளாடையணிந்தவர், பெருவலிமை கொண்டவர், முப்புரிநூல் கொண்டவர், முதலேயின்மீது அமர்ந்தவர். சாந்தர் (என வருணீனக் கொள்க).

சுப்ரபேதம் – படலம் 48ல்:

பாசங்கொண்டகையர், வெண்ணிறமேனியொடு ஒளிர்பவர். மறுகரத்தில் வரதங்கொண்டவர். அணத்தணிபுணந்தவர் எனக் கொள்க.

விஷ்ணு தர்மோத்தரம்:

ஏழு அன்னங்கள் பூட்டிய தேரில் செல்பவளுக வருணனேச் செய்க. சமுத்திரங்களின் தலேவன். நணந்த வைடூரிய ஒளி மேனி, வெண்ணிற ஆடை உடுத்தியவன். சிறிதே பருத்த தொந்தி, முத்து மாலேகள் புணந்தவன், அணத்தணி பூண்டவன், தேவர் தலேவன், நாற்கரத்தன், இடப்புறத்தில் மகரமீன்பொறித்த கொடியுடையவன். வெண்கொற்றக் குடையின் கீழ் அமர்ந்தவன். நாற்கரங்களில் வலப்புறத்தில் தாமரை, பாசம் இவற்றினேயும் இடத்தில் சங்கு, ரத்னபாத்ரம் ஆகியவையும் கொண்டவன்.

அவனது மடியின் இடப்புறத்தில் அமர்ந்தவளாயும் இடக்கரத்தில் குவ²ளமலரும், வலக்கரத்தால் வருணனின் இடுப்பைத் தழுவியவளாயும் ''சர்வாங்க சுந்தரி'' எனும் வருணனின் தேவியை அமைக்க.

வருணனின் வலப்புறத்தில் மகரமீன் மேலமர்ந்தவளும் அழகிய முகம் உடையவளும், சந்திரீன உத்த நிறமுடையவளும் ஆன கங்கையை ஒரு கையில் தாமரையும் மறுகையில் சாமரையும் கொண்டவளாய் அமைக்க.

இடப்புறத்தில் ஆமைமீது அமர்ந்தவளும் ஒருகையில் நீலோற்பலம், மறுகையில் சாமரம் கொண்டவளும், சௌம்ய குணத்தளும், நீலக்கடல் நிறம் கொண்டவளுமாக யமுீனயை அமைக்க.

பூர்வகாரணம் – படலம் 14ல்:

சுட்ட வெண்சங்கினே ஒத்த பால்வெள்ளே நிறமும், பாசங்கொண்டகரமும், பெருவலிமையும், தோள்வளே, குண்டலம் இவற்றை அணிந்தவனும், மஞ்சளாடை அணிந்தவனும், நல்லழகு பூண்டவனும் (ஆன வருணனே) மகரமீன் மேல் நின்றவளுயோ அல்லது அமர்ந்தவளுயோ செய்க.

ருபமண்டனம்: அதிகைகளிக அகையிக்கிற கிரிக்கி அக்கிறிக்கும். நாக்கிறிக்கிறிக்கிறிக்கிறிக்கிறிக்கிறின் கிரிக்கிறிக்கிறிக்கிறிக்கிறிக்கிறிக்கிறிக்கிறிக்கிறிக்கிறிக்கிறிக்கிற

வரதம், பாசம், அரவம், குண்டிகை இவற்றி&னக் கரத்தில் தாங்கியவளுயும், மகரத்தின் மீது அமர்ந்தவளுயும், மேற்கு நோக்கியவளுயும் வருண&னஅமைக்க.

106. வாயு

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 49ல்:

இருகரத்தர், மகாபலமுள்ளவர், செங்கண்ணர், புகைநிறத்தர், வலக்கரத்தில் கொடியும் இடக்கரத்தில் தண்டமும் தாங்கியவர். வளேந்த புருவத்தர். வெண்ணிற ஆடையணிந்தவர். பல்வகை அணிகள் பு&னந்தவர். முடிகள் நிறைந்தவர், விரிந்த த&லமுடியர், சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருப்பினும் எங்கும் திரிவதில் பெருவிருப்புள்ளவர். இவ்வாறு வாயுவின் உருவம் சொல்லப்பட்டது.

சுப்ரபேதம் – படலம் 48ல்:

புகைநிறமுள்ளவர். மான்மீதுஇவர்ந்தவர், ஒருகரத்தில் கொடியும், மறுகரத்தில் அங்குசமும் தரித்தவர். இவ்விதிப்படி வாயுவைக் கொள்க.

சில்பரத்னத் தொகுப்பு:

எங்கும் திரியும் வாயுவைச் சொல்வேன். கயிற்ரேடு கூடிய மானே வாகனமாகக் கொண்டவர். மஞ்சள்நிற ஆடை பூண்டவர். வேலேப்பாடு நிறைந்த மணிபொதிந்த அணிகள் பு?னந்தவர். வரதம் வலக்கரத்தும் கொடியை இடக்கரத்தும் கொண்டவர். (உலகை) புரப்பவர், குண்டலமணிந்தவர், அழகு மணிமுடி பு?னந்தவர்.

விஷ்ணுதர்மோத்தரம்:

ஆகாய நிறத்தர், அந்நிறத்தில் உடை அணிந்தவர், நன்கு பூரித்த சக்கரங்களே (உடைய வாகனத்தை) உடையவர். இருகரத்தர், நல்லழகர், எங்கும் செல்லும் விருப்பம் கொண்டவர், தன் கரங்களால் சக்கரத்தைப் பிடித்தவர்.

வாயுவின் இடப்புறத்தில்அவரின் மீனவி ''சிலேயை'' அமைக்க. நல்லழகியாக அமைக்க. விரிந்த தலேமுடியும் இறுகிய வாயுடையருமாக வாயுவை அமைக்க.

வீளந்த புருவம், யௌவனப்பருவம், செங்கணுன், புகை நிறத்தன், வீரியன் (வீரம் நிறைந்தவன்) அங்குசம் ஏந்தியவன், ஆகாய நிற உடை அணிந்தவன், மான்மீது இவர்பவன், அ?னத்தணிபு?னந்தவன், எங்கும் நிறைந்தவன், எப்போதும் சென்றுகொண்டே இருப்பவளுன வாயுவை இவ்வாறு கொள்க.

ருபமண்டனம்:

வரதம், கொடி, பதாகை, கமண்டலம் இவற்றைத் தரித்தவன், மான்மீது இவர்ந்தவன், மஞ்சள்நிறமுடையவன், வாயுதிசைக்கதிபன், வீசிச் செல்பவன். இவ்வாறு வாயுவைக்கொள்க.

107. குபேரன்

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 49ல்:

தனந்தரும் உரிமை கொண்டவன், இயக்கர்களின் தஃவவன், அளேத்தணிகளும் பூண்டவன், நன்கு சுத்தி செய்த பொன்னின் நிறங்கொண்டவன், இரு கரங்கொண்டவன்.

இடக்கரத்தில் கதையும் வலக்கரத்தில் அபயம் அல்லது வரதம் கொண்டவன். கரண்ட மகுடம் பூண்டவன். வெண்ணிற ஆடையும் மேலாடையும் பூண்டவன்.

வலப்புறம் ''சங்கநிதியும்'', இடப்புறம் ''பதுமநிதியும்'' கொண்டவன். பதுமபீடத்திலமர்ந்து (அதைத்தாங்கும்) மேஷ வாகனமும் உடையவன், இரு கண்கள் கொண்டவன். செவ்வாடை அணிந்து சௌம்யஞக விளங்குபவன்.

அ2ீனத்திலக்கணங்களும் கொண்ட அவனதுதேவியை அவனது இடப்புறத்திலமைக்க.

சங்க, பதுமறிதிகளே பெரும்பலமுள்ள பேருருக் கொண்டவனவாயும், தாமரை கொண்ட கைகளே உடையனவாயும், கரண்ட மகுடம் தரித்தனவாயும், வெள்ளாடையும் மேலாடையும் கொண்டனவாயும் அமைக்க.

சுப்ரபேதம் – படலம் 48ல்:

இயக்கர் தலேவின கதை ஏந்தியவளுயும் சியாமநிறமுள்ளவளுயும், சிவப்புநிற ஆடையுடையவனுயும், சிவந்த கையுடையவளுயும், செங்கண்கள் கொண்டவளுயும் கொள்க.

சில்பரத்னத் தொகுப்பு:

சிவனின் நண்ப2னச்(குபேர2ன) சொல்கீறேன். பொஞரமணிந்தவன், கிரீடமும் குண்டலமும் கொண்டவன், வெள்2ளயாடையால் அழகுறுபவன், நரர்களால் கூடிய விமானங்கொண்டவன், கதையேந்தியவன், வரந்தருபவன், பெருவயிறன், நீண்ட கைகளே உடையவன், பொன்னிற மேனியன், மனங்களேக் கவர்பவன், எதிரில் பணியை எதிர்பார்த்து நிற்கும் பொன்னேந்திய கைகளே உடைய எட்டு (ரஹஸ்ய) நிதிகளே உடையவன், இவ்வாறு சிற்பத்தில், சித்திரத்தில் எழுதுக.

விஷ்ணுதர்மோத்தரம்:

தாமரை இதழின் நிறமுடையவஞக வரந்தரும் நரவாகனன் செய்யப்படவேண்டும். அஃனத்தணிகளும் புஃனந்தவன், தொந்தி வயிறன், நாற்கரமுடையன், இடது கண்ஃணப் பொற்கண்ணுயுடையவன். அழகிய தோற்றம், கவசங்கொண்டவன், ஆரந்தரித்தவன், மனங்கவர்பவன், மீசையுடைய முகத்தில் கூரிய இரு பற்கள் கொண்டவன். தஃலப்பாகை இடபுறமாக வஃனந்ததாயமைந்தவன்.

இவனது தேவியும் வரந்தருபவளுமான விருத்தியை அவனது இடத்தொடையில் அமர்ந்தவளாயும், தன் வலக்கரத்தால் அவன் இடையை அரேனத்தும், இடககரத்தில் ரத்தின பாத்தரத்தை உடையவளாயும் அமைக்க. குபேரனின் வலக்கரங்களில் கதையும், சத்தியும் கொள்க. இடக்கரங்களில் சிம்மார்க்கலட்சணமும் கொடியும் கொள்க. குபேரனது பாதத்தருகில் சிவிகையை வைக்க. நிதி நிறைந்த சங்க பதுமநிதிகள் ஒன்றையொன்ளுத்த உருவுடன் அவரேப் பார்த்துக் கூப்பிய கரத்தராய் நிற்பதாய்க் கொள்க.

பூர்வகாரணம் – படலம் 14ல்:

மகுட குண்டலம் தரித்தவன், ஆரம் கேயூரம், நரவாகனன் (சிவிகை ஊர்பவன்) இயக்கர் தலேவன், சுட்ட பொன்னிறம் கொண்டவன், கதை ஏந்தியவன், சங்க பதும நிதிகள் கொண்டவன், நிதிகளின் தலேவன் என குபேரன் சொல்லப்படுகிருன்.

ருபமண்டனம்:

கதை, நிதி, மாதுளே, கமண்டலம் கையில் கொண்டவன், யானே இவர்பவன், சௌம்யன் என நரவாகனன் (குபேரன்) செய்யப்படுக.

108. ஈசானன்

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 49ல்:

ஈசானன் (ஈசர்) – இருகரத்தர், சாந்தர், அீனத்தணி புீனந்தவர், சடைமுடி கொண்டவர், வெண்ணிற ஆடை புீனந்தவர்,நின்ற கோலத்தர், வெண்முப்புரிநூல் கொண்டவர், வெண்டாமரைமலர்மேல் நின்றவர், வலக்கரத்தில் சூலமும், இடக்கரத்தில் கபாலமும் ஏந்தியவர், ஈசானர் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டார்.

சுப்ரபேதம் – படலம் 48ல்:

ஈசானரை – நாற்கரத்தர், முக்கண்ணர்,சடைமுடியர், சூலமேந்தியவர், வரதாபயம் கொண்டவர், விடை ஏறியவர் எனக் கொள்க.

சில்பரத்னத் தொகுப்பு:

சரத்கால (கார்கால) மதியொத்த நிறத்தர், சுகம் தருபவர், இடபம் ஊர்ந்தவர், இளமதி தரித்த சடையர், சடைமுடியே அணியாகக் கொண்டவர், முக்கண்ணர், திரிசூல மேந்தியவர், வரந்தருவார், புலித்தோலாடை அணிந்தவர், மணிகள் பதித்த குண்டலமணிந்தவர், அரவினேப் பூணூலாயணிந்தவர் – இவ்வாறு ஈசானரை விதியறிந்தவர்கள் செய்க.

பூர்வகாரணம் – படலம் 14ல்:

இடபமேறியவர், பேரரசர், வெண்ணிறத்தர், பொன்னிறக் கண்ணர், திரிசூலப்படையர், முக்கண்ணர், உலகுக்கு நன்மை செய்பவர் – இவர் ஈசானர்.

ருபமண்டனம்:

சின்முத்திரை வரதம், திரிசூலம், மாதுளே இவற்றை, ஏந்தியவர். விடையேறியவர் – வெண்ணிறத்தவர் – இவரே ஈசானர் எனப்படுவார்.

பகுதி – 13

அசுவினி தேவர்கள் முதலிய பிற மூர்த்தங்கள்

109. அசுவினி தேவதைகள் 116. வேதாளர்கள்
110. வசுக்கள் 117. பித்ருக்கள்
111. நாகதேவன் 118. சப்தரிஷிகள்
112. சாத்யர்கள் 119. கௌசிகர்
113. அசுரர்கள் 120. பிருகு
114. அப்சரஸ்கள் 121. மருத்துக்கணங்கள்

109. அசுவினி தேவதைகள்

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 49ல்:

ஒரே சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தவர்கள். குதிரை உருகொண்டவர்கள். சிந்தூர நிறமுடையவர்கள், முப்புரி நூல் கொண்டவர்கள், அலர்ந்த செங்குவளே ஒத்த கண்கள் கொண்டவர்கள், மஞ்சள் ஆடை தரித்தவர்கள், ''நாசத்யோதஸ்ரம்'' எனும் பெயர்கொண்ட சடாமுடி கொண்டவர்கள், இரு கரங்களுடையார், மங்கல அணிகள் பூண்டவர்கள், வலக்கரம் அபயமும், இடக்கரம் புத்தகமும் கொண்டவர்கள், வலக்காலேத் தொங்கவிட்டு இடக்காலே ஆசனத்தின் மேல் உயர்த்திய நிலேயில் மடித்தூன்றியவர்கள் (உத்குடிகாசனம்), வானவர்களின் மருத்துவர்களாய் உரிய சிகிச்சைகள் அளிப்பபவர்கள் என அசுவினி தேவர்களேக் கொள்க.

இவர்களின் இருபுறத்திலும் – வலப்பக்கம் ''மிருதசஞ்சிவினி'' எனும் மருந்தும், இடப்புறம் உயர்த்தெழுந்தாரான தேவர்களேயும் அமைக்க. பின்புறத்தில் ''விசல்யகரணி'' எனும் இரு மகளிர் உருவங்களே அமைக்க. இடப்புறத்தில் ''தன்வந்திரி'', ''ஆத்ரேயர்'' ஆகியோரை அமைக்க. மஞ்சளும் சிவப்பும் கலந்த நிறம், கருநிற ஆடை, அணேத்தணி பூண்டு வாளும், கேடயமும் தாங்கியவர்களாக அமைக்க.

சுப்ரபேதம் – படலம் 49ல்:

பெருமூச்சுடன் உயிர்ப்பவர்களும், சடைமுடி கொண்டவர்களும், வெள்ளாடை உடுத்தி தலேப்பாகை கொண்டவர்களும், அபயம் புத்தகம் கரத்தில் கொண்டவர்களும், மேலாடையொடு நல்லுருவுடையவர்கள். வெண்பனி நிறத்தராக அசுவனி தேவர்கள் சொல்லப்படுகிருர்.

சில்பரத்னம் – படலம் 25ல்:

ஒரு சிம்மாசனத்தமர்ந்தவர்கள், குதிரை உருக்கொண்டவர்கள், சிந்தூர நிறங்கொண்டவர்கள், முப்புரிநூல் அணிந்தவர்கள், மலர்ந்த செங்குவளேக் கண்கள், மஞ்சளாடை, இருகரங்கள், மங்கள அணிகள், வலக்கரத்தில் அபயம், இடக்கரத்தில் புத்தகம், தொங்கவிடப் (உத்தரகுடிகாசனமாக) பட்ட பாதத்தோடு இடது காலும் கொண்டவர்கள்.

விஷ்ணு தர்மோத்தரம்:

தாமரைஇதழொத்த நிறம், தாமரை இதழொத்த நிறம்கொண்ட உடை, இருகரத்தர், வானவரின் மருத்துவர், ஒட்டிய உடலுடையராகச் செய்க. அணேத்தணிகளும் பூண்டவர்கள். சிறப்பாக உள்ள அழகுவாய்ந்த கண்கள், வலது கரங்களில் முலிகைகளும், இடது கரங்களில் புத்தகமும் கொண்டவர்கள். ஒருவரின் வலப்புறத்தும் மற்றவரின் இடப்புறத்தும் இரு பெண்களே அமைக்க. இப் பெண்களே பேரழகிகளாயும், அழகுக்குரிய உடற்கூறுகள் கொண்டவர்களாயும், சரக்கொன்றை நிறத்துடன் ஒளி வீசுபவர்களாயும், தேனுடைய மலர் போல் ஒளிர்பவர்களாயும், வெண்மதி ஒத்த உடை கொண்டவர்களாயும், ரத்ன பாத்திரம் ஏந்தியவர்களாயும் அமைக்க.

பூர்வகாரணம் – படலம் 13ல்:

முப்புரிநூலணிந்து இரட்டையராயும் சடைமுடி கொண்டோராயும், மஞ்சள் மாலேயும் வெள்ளாடையும் கொண்டோராயும் அசுவினிகளின் உருவம் கொள்க.

110. வசுக்கள்

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 49ல்:

சிவந்த நிறத்தர், இருகரங்களில் வாளுங் கேடயமுங் கொண்டவர்கள், மஞ்சள் ஆடை தரித்தவர்கள், நின்றவர்களாயோ, அமர்ந்தவர்களாயோ உள்ளவர்கள். அீனத்தணிகளும் பூண்டவர்களும், கரண்ட மகுடம் கொண்டவர்கள், கோபிகள் என – தரன், துருவன், சோமன், ஆபஸ், அநலன், அநிலன், பிரத்யுஷஸ், பிரபாவன் எனும் எட்டு வசுக்களும் சொல்லப்படுவர்.

சுப்ரபேதம் – படலம் 48ல்:

(1) தரன், (2) துருவன், (3) சோமன், (4) சாவித்ரன், (5) அநிலன், (6) அநலன் (7) பிரத்யுஷஸ், (8) பிரபாவன் என்ற எண்மரும் அட்டவசுக்களாவர். கூரிய பற்களும் அச்சுறுத்தும் முகமுங் கொண்டவர்கள். வளேந்த புருவமும் அகன்ற கண்களும் உடையவர்கள், அரேத்தணி பூண்டவர்கள். வாளும் கேடயமும் பூண்டவர்கள். சிவந்த ஆடைகளே உடுத்தியவர்கள். சூரிய புத்திரர்கள்.

விசுவகர்ம சாஸ்திரம்:

இப்போது வசுக்களின் உருவமைதிகளேச் சொல்வேன்.

(1) தாமரை, ஜபமாலே, இவற்றை மேற்கரங்களிலும், சீரம், சக்தி இவற்றைக் கீழ்க் கரங்களிலும் தரித்தவளுக வசுக்களின் முதல்வளுன ''தரன்'' சொல்லப்படுவான். (2) தாமரைமணி (புஷ்கரமணி), மாலே, சக்கரம், சக்தி, கமண்டலம் இவைகளேத் தரித்தவன் ''துருவன்'' எனப்படுவான்.

(3) முத்து மணிகளால் ஆனமாலே, தாமரை, சக்தி, அங்குசம்

இவைகளேத் தரித்தவன் "சோமன்" எனப்படுவான்.

(4) மேற்கரங்களில் இரு சத்திகளேயும், சீரம் (கலப்பை), அங்குசம் இவைகளேத் தரித்தவன் ''ஆபன்'' (ஆபஸ்) எனப்படுவான்.

(5) சுபந்தரும் ஐந்தாம் வசுவான ''அநிலன்'' – ஜபமாலே, உபவீதம்,

ஸ்ருனி, சக்தி ஆகியவற்றைத் தாங்குபவன்.

்(6) ஸ்ருவம், ஜபமால், சக்தி, கபாலம், இவற்றைத் தரித்தவன் ''அநலன்''(நளன்) என்று சொல்லப்படும் வசு ஆவான்.

(7) கட்வாங்கம், அங்குசம், சக்தி, கேடயம் இவற்றைத் தரித்தவன்

''பிரத்யூஷன்'' (பிரத்யுஷஸ்) எனப்படுபவன்ஏழாம் வசுவாக விளங்குபவன்.

(8) தண்டம், கபாலம் வலத்திலும், ஸ்ருணி, சக்தி இடத்திலும் கொண்டு சுபந்தருபவளுய்ப் புகழ் பெற்றவன் ''பிரபாசன்'' (பிரபாவன்) எனும் எட்டாம் வசுவாக விளங்குபவன்.

இவ்வாறு பொன்னெனப் பொலியும் நிறத்தீனராய் தரன், துருவன், சோமன், ஆபன், அநிலன், அநலன், பிரத்யுஷன், பிரபாசன் எனப்படும் எட்டு வசுக்களும் சொல்லப்பட்டனர்.

பூர்வகாரணம் – படலம் 14ல்:

தரன், தூம்ரன், சோமன், ஆபன், அநிலன், அநலன், பிரத்யூஷன், பிரபாசன் என எட்டு வசுக்கள் சொல்லப்படுவர். இவர்கள் இரு கரத்தர், இரு கண்களுடையவர்கள், வாளும் கேடயமும் தாங்கியவர்கள். செந்நிறத்தோடு மஞ்சளாடை கொண்டவர்கள். அலனத்தணி பூண்டவர்கள். சுருண்ட முடியுடையவர்கள். இவ்வாறு அஷ்ட வசுக்களின் உருவம் சொல்லப்பட்டது.

111. நாகதேவன் (நாகதேவர்கள்)

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 49ல்:

முக்கண்ணர், நாற்கரத்தர், சௌம்யர், செந்நிறம் கொண்டவர், மேற்கரங்களில் நாகங்களும், கீழக்கரங்களில் அபயவரதமும் கொண்டவர், கரண்ட மகுடம் கொண்டவர், ஐந்தலே கொண்ட அரவின் படம் அணிந்தவர், அனேத்தணி பூண்டவர், வெள்ளாடை உடுத்தி பத்மபீடத்தில் நின்றவர் எனக் கொள்க.

நாகங்கள்

சில்பரத்னம் – படலம் 25ல்:

நாபியின் மேல் மனித உருவும் அதன்கீழ் பாம்புடலும் கொண்டவர்கள். தலேயில் போகமண்டலம் கொண்டு அதில் ஒவ்வொன்றும் இரண்டாக நின்ற நாக்குடன் கூடிய ஒன்று, மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது தலேகள் கொண்டும், வாள், தோற்கேடயம் தாங்கியும் நிற்பவர்கள்.

மயன் நூலில்:

- (1) ''தட்சகன்'' வெண்ணிற உடல், முத்தென ஒளிரும் ஒளிவட்டம், சிவந்த உறுப்புக்கள், ஸ்வஸ்திக சின்னம் கொண்ட படம் இவற்றுடன்கூடி இருப்பன்
- (2) ''கார்க்கோடகன்'' கருநிறம் கழுத்தில் மூன்று வெள்ளே வளேயங்களேக்கொண்டவன்.
- (3) செந்தாமரை நிறம், வெண்டலேகொண்ட படம் கொண்டவன் ''பகமன்''.

(4) வெளுத்தவன் – "வித்ருமன்".

- (5)–(6) படத்தில் கருத்த சூலச்சின்னம் கொண்டவர்கள் ''மகாபக்மன்'', ''சங்கவர்ணன்''.
- (7) பொன்னிற உடலும் கழுத்தில் வெள்ளேக் கோடுகளும் கொண்டவன் ''சங்கபாலன்''.
- (8) சிவந்த உடல், பிறைமதிச் சின்னம் கொண்ட தலே, பிளவுள்ள நாக்கு கொண்டவன் ''குளிகன்''.
- இவர்கள் அனேவரும் பிளவுள்ள நாக்கினேக் கொண்டவர்கள். அக்கமாலே அணிந்தவர்கள். ஏழு தலேகொண்ட படங்கள் கொண்டவர்கள். ஒன்றுமுதல் மூன்று வகையான போகவட்டம் கொண்டவர்கள்.

112. சாத்யர்கள்

பிரம்மாண்ட புராணம்:

பத்மாசனத்தமர்ந்தவர்கள். கமண்டமும் ஜபமாலேயும் கொண்டவர்கள். தர்மத்தின் நெறி நிற்பவர்கள். பெரியோர்கள் பன்னிருவர். வானவர்களாலும் பூசிக்கப்பட்டவர்கள்.

113. அசுரர்கள்

சில்பரத்னம் – படலம் 25ல்:

கிரீடம், குண்டலம் கொண்டவர்கள், கோரைப்பல்லுடையவர், அச்சுறுத்தும் முகமுள்ளவர்கள், பல்வகைப் படைகள் கொண்டவர்கள், பருத்தவர்கள், அசுரர், தைத்யர் எனப் பெயர் கொண்டவர்கள், தேவர்களின் பகைவர்கள்.

''தானவர்'' – எனப்படுவோர் பொருத்தமற்ற உடலமைப்புக் கொண்டவர்கள். நெரித்தபுருவமும் கோணலான முகமும் கொண்டவர்கள். கருநிற மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்கள். பல்வகைப் படைகளேக் கரங்களில் கொண்டவர்கள். சீறும் பாம்பொத்தமுக அமைப்புடையவர்கள். சிறுத்த கண்களோடுபேருடல் கொண்டவர்கள்.

114. அப்சரஸ்கள்

(தேவகணிகையர்)

சுப்ரபேதம் – படலம் 48ல்:

ரம்பை, ஊர்வசி, விபுலா, திலோத்தமா எனப் பெயர்கொண்டவர்கள், இடைசிறுத்து, பிருஷ்டங்களும் மார்பகங்களும் பெருத்தவர்கள்.

சில்பரத்னம் – படலம் 25ல்:

பல்வகை ஆடைகள் தரித்தவர்கள். இடை சிறுத்தும், மார்பகமும், தொடைகளும் பிருஷ்டங்களும் பெருத்தும் உள்ளவர்கள். பல நிறங்கள் கொண்ட மேனியர். பேரழகிகள், மலர்முகம் கொண்டவர்கள், புன்னகை கொண்டவர்கள், பல்வகை அணிகள் பூண்ட பலவகைக் கோலத்தர். பத்ரபீடத்தின் மேல் சமபங்கமாக நின்றவர்களான ''எழுவர்''ஆவர்.

115. சிசாசர்

சில்பரத்னம் – படலம் 25ல்:

மிக மெலிந்த உடல், வற்றிய தோலும் எலும்புமாக நின்றவர்கள். சற்றே தொங்கிய த&லயுடையவர்கள், படம் போல் நின்றவர்கள்.

116. வேதாளர்கள்

சில்பரத்னம் – படலம் 25ல்:

வேதாளர்களும் பிசாசர்களேப் போன்றே நெடிய உடலும், வற்றிய வயிறும் ஒட்டிய கன்னங்களும் கொண்டவர்களாம்.

117. சித்ருக்கள்

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 49ல்:

மஞ்சள் நிறத்தர், வயது முதிர்ந்தவர், முடித்த தலேமயிர் கொண்டவர்கள், பூணூல் அணிந்து இருகரத்தர், வெள்ளுடை கொண்டவர்.

நீறு பூசிய மேனி, பல்வகை அணிகள், வெண்பற்கள், குளிர்ந்த பார்வைகொண்டவர்.

வலக்கையில் சூசி முத்திரையுடனும் இடக்கரத்தை இட முழந்தாளின் மேல் வைத்தும் பத்ர பீடத்திலோ, பலகையிலோ அமர்ந்தவர்கள். பெருமைக்குரியவர்கள். மூவராகச்சொல்லப்படுவர்.

சுப்ரபேதம்:

தந்தை, அவன்தந்தை, அவனின் தந்தை, என மூவர், ஊன்றிய பாதங்கொண்டவர், குடையும் தண்டமும் கொண்டவர்கள், மஞ்சள் உடை உடுத்தியவர்கள், வெள்ளேயாடையும் கொண்டவர்களாய் சொல்லப்படுகிருர்.

சில்பரத்னம் – படலம் 25ல்:

மஞ்சள் நிறம் கொண்டவர்கள், வெள்ளாடை உடுத்தியவர்கள், முப்புரி நூல் கொண்டவர்கள். குளிர்ந்த பார்வை கொண்ட முகமுடையவர்கள். பலகை (ஆசனப்பலகை) அல்லது பத்ரபீடத்தில் அமர்ந்தவர்கள்.

விஷ்ணு தர்மோத்தரம்:

தர்ப்பையால் ஆன உடல் கொண்டவர்கள். பிண்டமே தங்கள் இருப்பிடமானவர்கள்.

118. சப்தரிஷிகள் (ஏழு முனிவர்கள்)

அம்சுமத்பேதம் – படலம் 49ல்:

முனிவர்கள் – மஞ்சளிநிற மேனியர், பலவகை வண்ண உடைகள் கொண்டவர், முதிர்ந்த வயதினர், சாந்தர்கள் (ஆன்றவிந்தடங்கிய கொள்கைச் சான்(ேரர்), சடைமுடி கொண்டவர்கள்.

மார்பில் படுமளவு நீண்ட (ஒட்டிய) முகவாயுடையர், முப்புரி நூலர், திரிபுண்டரமாக நீறணிந்தவர், நின்ரே அமர்ந்தோ இருப்பவர்.

வலக்கையில் தண்டமும், இடக்கரத்தில் குடையும் கொண்டவர், அல்லது வலக்கையில் ஞான முத்திரை கொண்டவர், இடமுழந்தாளில் வைத்த இடக்கரமுடையர்.

மனு, வசிட்டர், புலஸ்தியர், கௌதமர், ஆங்கீரசர், விசுவாமித்ரர், பரத்வாஜர் எனும் ஏழு முனிவர்கள் (சப்தரிஷிகள்) எனப் பெயருற்றவர்கள்.

சுப்ரபேதம் – படலம் 48ல்:

பிருகு, வசிட்டர், புலஸ்தியர், புலகர், கிரது (க்ரது), காசியபர், கௌசிகர், ஆங்கிரஸ் என எழுவர் முனிவர்களெனச் சொல்லப்பட்டனர்.

மரவுரியும் சடைமுடியும் கொண்டவர், இன்முகத்தர், தண்டமேந்தியவர், மெலிந்த இடையினர், வெண்ணிற ஆடையர், சுபர்கள்.

அழகிய கண்களும், பொன்மேனியும் கொண்டவர்களாய் இம்முனிவர்களின் ம2்னவியர் (ரிஷிபத்தினிகள்) சொல்லப்பட்டனர்.

பூர்வகாரணுகமம் – படலம் 13ல்:

அகஸ்தியர், புலஸ்தியர், விசுவாமித்ரர், பராசரர், ஜமதக்னி, வால்மீகி, சனத்குமாரர் என எழுவர். வெண்ணிற ஆடையும், முப்புரி நூலும் கொண்டவர், வெண்மையான மேலாடை தரித்து, சடையும் மரவுரியும் கொண்டவர்கள். கமண்டலம், ஜபமாலேயுடன் நீண்ட தாடிமீசை கொண்டவர்கள்.

119. கௌசிகர்

அம்சுமத்பேதாகமம் – படலம் 51ல்

அகஸ்தியரை ஒப்பக் கௌசிகரைச் செய்க என்கிறது இந்நூல்.

120. கிருகு

வெண்ணிறத்தர், வெண்ணிற ஆடையர், சாந்தர், கரண்டமகுடம், இருகரங்கள், பல அணிபூண்டவர், அபயவரதங்கொண்டவர், மிகச் சுத்தர், பத்மபீடத்தமர்ந்தவராகவோ நின்றவராகவோ அமைக்க.

121. மருத்துக்கணங்கள்

மருத்துக்கள் – புகை நிறத்தர், மிகு அழகியர், இருகரங்கள், பெருத்த தலேமுடி, பலவகை அணிகள், நல்லாடைகளாலும், பன்மலர்களாலும் அழகு பூண்டவர்கள்.

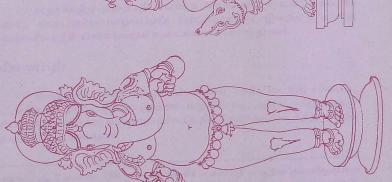
அபயவரதங்கள், அல்லது மழுவுடன் சூலம் கொண்டவர்கள். பத்ம பீடத்தீல் இருப்பவர்கள்.

பகுத் – 14

கணபதியின் வடிவங்கள்

17. ஏகாட்சரகணபதி 1. பாலகணபதி 18. வரகணபதி 2. தருணகணபதி 19. திரயாக்ஷரகணபதி 3. பக்தி கணபதி 20. க்ஷிப்ரகபிரசாத கணபதி 4. வீரகணபதி 5. சக்தி கணபதி 21. ஹரித்திரா கணபதி 22. ஏகதந்த கணபதி 6. துவிஜகணபதி 23. சிருஷ்டி கணபதி 7. சித்தி கணபதி 8. உச்சிஷ்ட கணபதி 24. உத்தண்ட கணபதி 9. விக்ன கணபதி 25. ரணமோசன கணபதி 26. துண்டி கணபதி 10. க்ஷிப்ரகணபதி 11. ஏரம்ப கணபதி 27. துவிமுக கணபதி 12. லட்சுமி கணபதி 28. மும்முக கணபதி 29. சிங்க கணபதி 13. மகாகணபதி 14. விஜயகணபதி 30. யோககணபதி 15. நிருத்தகணபதி 31. துர்க்கா கணபதி 16. ஊர்த்துவ கணபதி 32. சங்கடஹரகணபதி

122.கணபதியின் வடிவங்கள்

கடவுளேப் பூசிக்கும் அன்பர்களுடைய மனம் அவரவர்களுடைய பரிபாகத்திற்கு ஏற்பப் பல்வேறு திருவுரு அமைப்பில் ஈடுபடுகின்றது; ஒன்றுகிறது; உருவேற்றுகிறது. இவ்வண்ணமாகிய இடையருததியானம், எல்லா இன்பங்களேயும் அளித்து, ஈடேறச் செய்கிறது. விநாயகப் பெருமானுடைய திருவுருவமும் அன்பர்களுக்காக இழுத்திரண்டாகப் போற்றப்பெறுகின்றது.

1. பாலகணபதி:

நான்கு திருக்கரங்களும், யாஃனமுகமும் உடையவர். உதிக்கின்ற செங்கதிர் போன்ற நிறம் உடையவர். குழந்தைத் திருமேனியுடையவர். வாழைப்பழம், மாம்பழம், பலாப்பழம், கரும்பு இவற்றை நான்கு திருக்கரங்களிலும் தாங்கியவர். இவரது துதிக்கையில் மோதகம் விளங்கும்.

2. தருணகணபதி:

எட்டு திருக்கரங்களேயும், யானே முகத்தையும் உடையவர். கைகளில் பாசம், அங்குசம், மோதகம் (பணியாரம்), விளாம்பழம், நாவற்பழம், ஒடிந்த தன்கொம்பு, நெற்கதிர், கரும்பின் துண்டு, இவைகளேயுடையவர். நண்பகல் தோன்றுகின்ற சூரியீனப் போன்ற நல்ல சிவந்த திருமேனி படைத்தவர்.

3. பக்தி கணபதி:

சரத்காலத்து நிறைமதி போன்ற வெண்ணிறம் படைத்தவராக தேங்காய், மாம்பழம்,வாழைப்பழம், பாயசபாத்திரம் இவற்றை நான்கு திருக்கரங்களில் ஏந்தி, யாீன முகமும் உடையவராக விளங்குபவர்.

4. விரகணபதி:

வேதாளம், வேல், அம்பு, வில், சக்கரம், கத்தி, கேடகம், சம்மட்டி, கதை, அங்குசம், நாகம், சூலம், குந்தாலி, மழு, கொடி, ஆகிய பதிஞைறயும் தாங்கிய பதிஞறு திருக்கரங்களேயும், சிவந்த திருமேனியையும் சிறிது சினந்த திருமுகத்தையும் உடையவர்.

[🕽] ஆதாரம்: ஆ.வெ.எண்: 100 – பக்கம் 42–52 – கணபதி – ஆதீன மகாவித்துவான் ச.தண்டபாணிதேசிகர் எழுதியது. இந்நூலில் கணபதியின் பலவண்ண படிவங்கள், எிளக்கங்களே முழுமையாகக் காணலாம்.

5. சத்தி கணபதி:

செவ்வந்திவானம் போன்ற நிறமுடையவராக, பச்சைநிற மேனியளாகிய தேவியைத் தழுவிக்கொண்டு இருப்பவர். ஒருவர்க்கொருவர் இடுப்பில் கைகொடுத்துத் தழுவிக் கொண்டிருப்பது தனியழகு, பாசம், பூமாலே இவற்றைத் தாங்கிய திருக்கரத்துடன் அஞ்சலென்கிற அபயகரமும் உடையவர்.

6. துவிஜ கணபதி:

நான்கு திருக்கரங்களிலும், முறையே புத்தகம், அட்சமாலே, தண்டம், கமண்டலம், இவற்றைத் தரித்தவர். மின்னற்கொடி போல விளங்குகின்ற கைவளேயல்களே உடையவர். சந்திரன்போல் வெண்மையானவர். நான்கு யானே முகங்களே உடையவர்.

7. சித்தி கணபதி:

மாம்பழம், பூங்கொத்து, கரும்புத்துண்டு, எள்ளுருண்டை, பரசு, இவற்றைத் துதிக்கையுள்பட ஐந்து கரங்களில் தரித்தவரும் பொன்கலந்த பசுமை நிறமுடையவருமாக விளங்குபவர்.

8. உச்சிஷ்ட கணபதி:

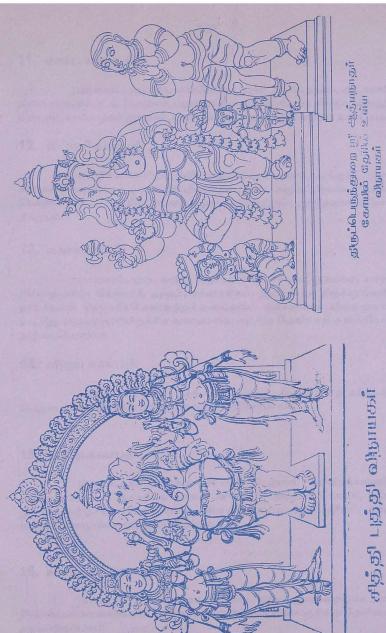
நீலோற்பலம், மாதுளம்பழம், வீஃண, நெற்கதிர், அட்சமாஃல, இவற்றைத் தரித்தவரும், நீலநிறத் திருமேனி உடையவருமாக விளங்குபவர். (இதில் வேறுவகை – பெண்ணின் யோனியில் துதிக்கையை வைத்தவராக காமமோகிதராக விளங்குபவர். நீலவர்ணம் உடையவர்).

9. விக்ன கணபதி:

சங்கு, கரும்பு வில், புஷ்பபாணம், கோடரி, பாசம், சக்கரம், கொம்பு, மாலே, பூங்கொத்து, பாணம் முதலியவற்ரேடு கூடிய திருக்கரங்களேயுடையவரும் ஆபரணங்களே நிரம்பத் தரித்தவரும் பொன்மேனியருமாக விளங்குபவர்.

10. க்ஷிப்ரகணபதி:

தந்தம் கற்பகக்கொடி, பாசம், ரத்ன கும்பம், அங்குசம் இவற்றை ஏந்தியவர். செவ்வரத்தம்பூப் போன்ற அழகிய மேனியர். செந்நிறமானவர்.

11. ஏரம்ப கணபதி:

அபயம், வரதமாகிய கைகளேயுடையவர். பாசம், தந்தம், அட்சமாலே, மாலே, பரசு, சம்மட்டி, மோதகம், பழம் இவற்றைத் தாங்கியவர். சிங்க வாகனத்தில் ஏறியவர். யானமுகம் ஐந்துடையவர். பசுமை கலந்த கருமை நிறம் உடையவர்.

12. லட்சுமி கணபதி:

எட்டுக் கைகளிலும் கிளி, மாதுளம்பழம், கலசம், அங்குசம், பாசம், கற்பகக் கொடி, கட்கம், வரதம், இவற்றையுடையவர். அமுதப்பிரவாகம் போன்ற வெண்மை நிறத்தோடு நீலத்தாமரைப் பூவை ஏந்திய இருபெருந் தேவிமார்களோடு திகமுபவர்.

13. மகாகணபதி:

மாதுளம்பழம், கதை, கரும்பு, வில், சக்கரம், தாமரை, பாசம், நீலோத்பலம், நெற்கதிர், தந்தம், ரத்னகலசம், இவற்றைத் திருக்கரங்களில் தாங்கியவர். செங்கதிர்போன்ற நிறம் உடையவர். முக்கண்ணர். பிறை முடியர். மடிமீது எழுந்தருளியிருக்கிற தாமரையை ஏந்திய தேவியாற் சுவையோடு தழுவப்பெற்றவர்.

14. விஜய கணபதி:

பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாம்பழம், இவைகளேத் தரித்தவர். பெருச்சாளி வாகனத்தில் ஏறியிருப்பவர். செந்நிறமானவர்.

15. நிருத்த கணபதி:

இவர் கூத்தாடும் பிள்ளேயார் எனப் பெறுவர். மோதிரங்களணிந்த விரல்களேயுடைய கைகளால் பாசம், அங்குசம், அபூபம் கோடரி, தந்தம் இவைகளேத் தரித்தவர். பொன்போன்ற நிறமுடைய திருமேனியர். கற்பக விருட்சத்தினடியில் எழுந்தருளியிருப்பவர்.

16. ஊர்த்துவ கணபதி:

நீலப்பூ, நெற்பயிர், தாமரை, பாணம், தந்தம், இவற்றையுடையவர். பொன்வண்ண வண்ணர். பச்சைநிற மேனியோடு விளங்குகின்ற தேவியைத் தழுவியிருப்பவர்.

17. ஏகாட்சரகணபதி:

செந்நிறமானவர், செம்பட்டாடையர், செம்மலர் மாலேயர், பிறைமுடியர், முக்கண்ணர், குறுந்தாளர், குறுங்கையர், மாதுளம்பழம், பாசம், அங்குசம், வரதம் இவைதாங்கிய கரங்களேயுடையவர். யானேமுகவர். பதுமாசனத்திருப்பவர். பெருச்சாளிவாகனர்.

18. வரகணபதி:

செவ்வண்ணர், யாீனமுகவர், முக்கண்ணர், பாசம் அங்குசம் தரித்தவர், தேன் நிறைந்த கபாலத்தை உடையவர். பிறை முடியர்.

19. திரயாக்ஷ்ரகணபதி:

அசைகின்ற செவிகளாகிய சாமரையணிந்தவர். பொன்னிறமானவர். நான்கு கரங்களே உடையவர். பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாம்பழம் இவற்றைத் தாங்கியவர். துதிக்கை நுனியில் மோதகம் உடையவர்.

20. கூரப்ரபிரசாத கணபதி:

பாசம், அங்குசம், கல்பலதை, மாதுளம்பழம், தாமரை, தருப்பை, விஷ்டரம் இவற்றைத் தரித்தவர். திருவாபரணங்களே அணிந்தவர். பேழைவயிற்றையுடையவர்.

21. ஹரித்திராகணபதி:

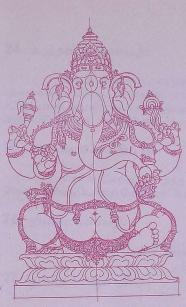
மஞ்சள் நிறமானவர். நான்கு கரங்களேயுடையவர். அவற்றில் பாசம், அங்குசம், தந்தம், மோதகம் இவற்றைத் தரித்திருப்பவர். பத்தர்கட்கு அபயமளிப்பவர்.

22. ஏகதந்த கணபதி:

பேழை வயிற்றுடன் நீலமேனியர். கோடரி, அட்சமாலே, லட்டு, தந்தம் இவற்றையுடையவர்.

23. சிருஷ்டி கணபதி:

பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாம்பழம் இவற்றைக் கரங்களில் ஏந்தியவர். பெருச்சாளி வாகனத்தையுடையவர். சிவந்த திருமேனியர்.

அமர்ந்த கோல விநாயகர் படிமம்

பிங்கள கணபதி தீருவாவடு துறை*ஆதீனம்*.

ഖல്லപൈ ഖി്വന്ധക്ന്

து வா கணாபது. தருவாவடுது ஒரு ஆதீனம்

24. உத்தண்ட கணபதி:

நீலம், தாமரை, மாதுளம்பழம், கதை, தந்தம், கரும்புவில், ரத்னகலசம், பாசம், நெற்கதிர், மாலே, இவற்றையேந்திய பத்துக்கைகளே உடையவர். அழகிய தாமரைப் பூவை ஏந்திய, பச்சைமேனியளாகிய தேவியால் தழுவப்பெற்றவர். சிவந்தமேனியுடையவர்.

25. ரணமோசன கணபதி:

பாசம், அங்குசம், தந்தம், நாவற்பழம் இவற்றைத் தரித்தவர். வெண்பளிங்குபோன்ற மேனியர். செந்நிறப் பட்டாடையுடுத்தியவர்.

26. துண்டி கணபதி:

அட்சமாலே, கோடரி, ரத்னகலசம், தந்தம் இவற்றை ஏந்தியவர்.

27. துவிமுக கணபதி:

தந்தம், பாசம், அங்குசம், ரத்ன பாத்திரம், இவற்றைக் கையில் ஏந்தியவர். பசுநீலமேனியர். செம்பட்டாடையும் ரத்தின கிரீடமும் அணிந்தவர். இருமுகம் உடையவர்.

28. மும்ழுக் கணபதி:

வலது கைகளில் கூரிய அங்குசம், அட்சமாலே, வரதம் இவற்றை உடையவர். இடது கைகளில் பாசம், அமுதகலசம், அபயம் இவற்றை உடையவர். பொற்ருமரை ஆசனத்தின் நடுப்பொகுட்டில் மூன்று முகங்களோடு எழுந்தருளியிருப்பவர். புரசம்பூப் போன்ற சிவந்த நிறம் உடையவர்.

29. சிங்க கணபதி:

வீணே, கற்பகக்கொடி, சிங்கம், வரதம் இவற்றை வலது கைகளில் தாங்கியவர். தாமரை, ரத்னகலசம், பூங்கொத்து, அபயம், இவையமைந்த இடது கைகளேயுடையவர். வெண்ணிறமான மேனியர். யானேமுகவர். சிங்க வாகனத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவர்.

30. யோககணபதி:

யோகநிஃலயில் யோகபட்டம் தரித்துக்கொண்டு இளஞ்சூரியன் போன்ற நிறத்தோடு இந்திர நீலம் போன்ற ஆடையை உடுத்திக்கொண்டு பாசம், அட்சமாஃல யோகதண்டம் கரும்பு இவற்றை ஏந்தியிருப்பவர்.

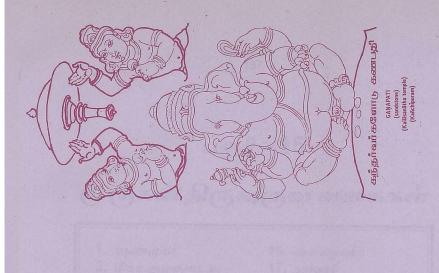
31. துர்க்கா கணபதி:

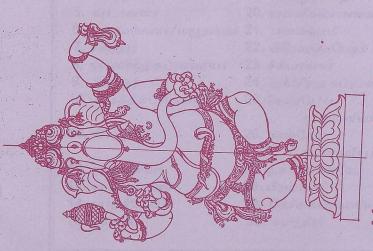
சுட்ட பசும்பொன்னிறம், எட்டுகை, பெரியமேனி, அங்குசம், பாணம், அட்சமாலே, தந்தம் இவைகளே வலது கைகளில் ஏந்தியவர். பாசம், வில், கொடி, நாவற்பழம், இவைகளே இடது கைகளில் உடையவர். செந்நிற ஆடையர்.

32. சங்கடஹரகணபதி:

இளஞ்சூரியன் போன்ற நிறத்தோடு இடப்பாகத் தொடையில் அம்மையை உடையவர். அம்மை பசிய மேனியளாக நீலப்பூவை ஏந்தியவளாக இருப்பள். வலது கையில் அங்குசம், வரதம் உடையவர். இடது கையில் பாசம், பாயசபாத்திரம் ஏந்தியவர். செந்தாமரைப் பீடத்தில் நிற்பவர், நீல நிறமான ஆடையணிந்தவர்.

நர்த்தன் விநாயகர் படிமம்

பகுதி – 15

முருகன் திருவுருவ வகைகள்

1. ஷண்முகர்

2. மிக்க அழகுடைய சுப்ரமணியர்

3. ஞான ஸ்கந்தர்

4. ஸ்கந்தர்

5. ஷடானனர்

6. மயூரவாகனர்/மயூரஸ்தர் 21. பாலசுவாமி

7. சக்திதரர்

8. ஞானசக்தி சுப்ரமணியர்

9. ஸ்கந்கர்

10. ஸ்கந்த சுப்ரமணியர்

11. சேரைபதி

12. சுப்ரமணியர்

13. சரவணபவன்

14. கார்த்திகேயர்

15. குமாரர்

16. ஷண்முகர்

17. தாரகாரி

18. சேனைி

19. பிரம்ம சாஸ்தா

20. வள்ளிகல்யாணசுந்தரர்

22. கிரௌஞ்சபேதர்

23. சிகிவாகனர்

24. அக்னிஜத சுப்ரமணியர்

28.சௌரபேய

சுப்ரமணியர்

26. காங்கேய

சுப்ரமணியர்

27. குக சுப்ரமணியர்

28. பிரம்மசாரி

29. தேசிக சுப்ரமணியர்

30. சுமித்திரர்

123.முருகன் திருவுருவ வகைகள்

1. ஷண்முகர்: (அம்சுமத்பேதம் – படலம் 49ல்)

🗘 ஆறுமுகரின் இலக்கணத்தைச் சிறப்பு வகையால் சொல்வேன். உத்தம பஞ்சதால அளவிஞல் கந்தரைச் செய்க.

இருகரங்களுடனே, நாற்கரங்களுடனே, ஆறுகரங்களுடனே, பன்னிரு கரங்களுடனே கொள்க. சக்தி, பாணம், பாசம், கட்கம், சக்கரம், அபயம் (பிரகாசம்) இவை வலக்கரங்களிலும், இடக்கரங்களில் பிச்சம் (தோகை), கேடயம், கோழி (கொடி), வில், தண்டு, கலப்பை ஆகியனவற்றை பன்னிரு கரங்களில் தரித்தவர்.

ஆறுகரங்களாயின் – அபயம், கட்கம், சக்தி வலப்புறத்தும், கேடயம், ஜபமாலே, கோழி இவைகளே இடப்புறத்தும் கொண்டு அமைக்க.

நாற்கரங்களாயின் வலப்புறத்தில் – அபயம், சக்தியும் -இடப்புறத்தில் – கோழி, ஜெபமாலேயும் தரித்தவராய்க் கொள்க.

இரு கரங்களாயின், வலக்கரத்தில் சக்தியும், இடக்கரத்தில் கோழியுமாகக் கொள்க. மிகுந்தவற்றை உமாஸ்கந்தருக்குச் சொன்னவகையில் கொள்க.

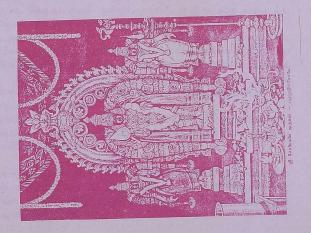
உத்தரகாமிகம் – படலம் 64ல்:

குகரின் ஸ்தாபனம் அவரின் உருவ லட்சணங்களுடன் சொல்லப்படுகிறது. நகரின் தொடக்கத்திலோ, இடையிலோ, தெற்கிலோ, தென்கிழக்கிலோ, வேறு எந்தத் திசையிலோ கொள்க (ஆலயம் கொள்க).

சிவாலயங்களினுள்ளோ, இரு ஆலய இடைவெளியிலோ, வேறு தேவாலயங்களிலோ, ம2லயுச்சியிலோ, ம2லச்சாரலிலோ, நதியின் தொடக்கத்திலோ, த2லநகரிலோ, புனித இடங்களிலோ, வீடுகளிலோ, பிராசாதங்கள் (மாளிகைகள்), மண்டபங்கள், புண்ணிய தருக்களினடியிலோ குமாராலயத்தைச் செய்க. உரிய லட்சணங்களுடன் செய்க. 33 முழ விஸ்தாரங் கொள்க.

[ூ]ஷ ஆதீன வெளியீடு எண்: 123 ''முருகன்'' – ஆதீன மகாவித்துவான் ச.தண்டபாணி தேசிகர் நூலில் ''திருவுருவ வகைகள் எனும் தஃலப்பில், குமாரதந்திரம் மற்றும் ஸ்ரீதத்துவ நிதி நூல்களில் உள்ள முருகன் திருவுருவங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அதன்படி பல வண்ணப்படங்களும் இடம் பெற்றுள்ளதைக் காணலாம். இப்பகுதியில் அறுபடை விடுகளில் உள்ள முலத்திருமேனிகள் மட்டும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஒன்பது முழ விஸ்தாரத்திலும் செய்க. இதில் கேவலராக (தனியாக) அமைக்க. பெருங்கோயில்களாயின் ருத்ரர், உமை, விக்னராஜர், ஆட்யர் ஆகியோரைக் கொண்டு நாற்கோணமாகவோ எண்கோணமாகவோ அமைக்க. ஏகபூமி முதல் ஏழுதலங்கள் வரையுள்ள இஷ்டமான தளங்களேக் கொள்க. சிவத்துக்குச் சொன்னதுபோல் கர்ப்பம் முதலாக அஷ்டகைகள் கொள்க. அது போன்றே உச்சி (சிகரம் முதல்) முதல் ஸ்தூபி பிரதிஷ்டைகள் கூடியதாய்க் கொள்க. முன்சொன்ன விதிப்படி ஆலயஸ்தாபனத்தை மண்டபங்கள், பிரகாரங்கள் கொண்டும், கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு வாயில்களாகவும் கொள்க.

சுற்றுமுள்ள பரிவார தேவர்கள்:

(1) யட்சேந்திரன், (2) ராட்சசேந்திரன், (3) பிசாசேந்திரன் (4) பூதராஜன், (5) கந்தாவராஜன், (6) கின்னரராஜன், (7) தைத்யநாயகன், (8) தானவாதிபன் ஆகியோரைக் கிழக்கு முதல் கொள்க. இவர்கள் நாற்கரங்களும் கடகம், கேடயம், வரதம், அபயம் கொண்டவர்களுமாக (இருகரங் கொண்டவர்களாயோ) கருநிறமுள்ளவர்களாகவோ கொள்க.

சாந்தர்களாகவோ, அச்சுறுத்தும் உருவுடையராகவோ, முடித்த தலே உடையவர்களாகக் கொள்க. அதுபோல் சகுனி, பூதளு, ரேவதி, அர்த்தபூதளு, வக்தரமண்டினி, சாந்தா இவர்களேக் கொள்க.

ஸ்கந்தர், மயூரவாகனர்,சேநானி, சக்திஹஸ்தர், என்ற மூர்த்திகள் கூப்பியகையுடையவராய்க் கொள்க. இவர்கள் வச்சிரம், பத்மம் தரித்தவர்கள். ஸ்கந்தரையொத்த உருக்கொண்டவர்கள். இருகரங்கள் அல்லது நாற்கரங்களும் ஒருமுகம் அல்லது ஆறுமுகம் கொண்டவர்கள்.

பீடத்தைச் சுற்றிலும் கிழக்கு முகமாக பீடங்களில் அமைக்க. மயிலேயோ, யானேயோ வாயிலில் மகாபீடத்தின் முன் அமைக்க.

விக்னேசர், க்ஷேத்ரபாலர், சூரியர், மகாபீடம் இவற்றை அமைக்க. சொல்லப்பட்ட எல்லாப் பரிவாரங்களேயும் அமைக்க.

பலிபீடதளங்களில் கிழக்கு முதலாக கிரகேசர்க2ள ஸ்தாபிக்க. துவாரத்தின் (வாயிலின்) இருபுறங்களிலும் ஜயன், விஜயன் என்ற துவார பாலகர்க2ள ஸ்தாபிக்க. இவர்கள் முறையே பசுமை, சிவப்பு நிறமுள்ளவர்களாகக் கொள்க. இரு கரங்கள் அல்லது நாற்கரங்களுடன் அச்சுறுத்தும் தோற்றங்கொண்டவர்களாய்க் கொள்க. கட்கம், கேடயம், சூசிமுத்திரை, விஸ்மய முத்திரைகள் கொண்டவர்களாயமைக்க.

ஈசானதிக்கில் ''வேதகரர்'' என்ற சிறந்த ஸ்கந்தசண்டரைக் கொள்க. வஜ்ரம், பத்மம், அபயம், வரதம் ஆகியவை கொண்டவராகவோ அல்லது இருகரமுடையவராகவோஅமைக்க.

இனி ஸ்கந்த லட்சணம் சொல்லப்படும் பிரதிமா லட்சணத்தில் இதனுடைய விசுவமானம் சொல்லப்பட்டது. கல் (சிலே) முதலான பொருள்களால் உருவத்தைச் செய்க. கர்ப்பத்துவாரம் (கோயில் வாயில்) ஸ்தம்பம் முதலியவற்றுடன் அமைக்கப்படும்.

2. மிக்க அழகுடைய சுப்ரமண்யர்:

இவர் இருகரங்கள், இருகண்களுடையவராய், வலக்கரத்தில் பதுமமும், தொங்கிய இடக்கரமும், பாலரூபராயும், கிராமங்களில் அபிவிருத்தியின் பொருட்டு நிறுவப்படுவார்.

3. ஞானஸ்கந்தர்:

இருகரங்கள், பூணூலனிந்த மார்பு, சிகையுடன் கூடியவர். முப்பட்டையானமேகலேயுடையர், கௌபீனதாரி, தண்டங்கொண்ட வலக்கரம், இடுப்பில் வைத்த இடக்கரம். இவர் மலேகளிலும், காடுகளிலும் ஸ்தாபிக்கப் படுவார்.

4. ஸ்கந்தர்:

நாற்கரத்தர், முக்கண்ணர், காதுகளில் இலேச் சுருள் அல்லது மணிகள் கொண்டவளேகுழை, அட்சமாலே, சக்தி, அபயம், வரதம் கொண்டவர். ஏகராயோ, ஏக சக்தியுடனே, இரு சக்திகளுடனே, புரங்களிலும் நகரங்களிலும் ஸ்தாபிக்கப்படுவார்.

சக்திகள்:

கஜா எனவும், கஜவல்லி எனவும் பெயர் கொண்டவர்கள். பசுமை மற்றும் சிவப்பு நிறம் கொண்டவர்கள். இறைவரின் இருபுறத்தும் உள்ளவர்கள். மிகு அழகியர், உமா தேவிக்குரிய அமைப்புகள் கொண்டவர்கள். இருகண்கள், இரு கரங்களில் ஒன்று பத்மமும் மற்றது நீலோத்பலமும் தாங்கியவர்கள்.

5. ஷடானனர்:

ஆறுமுகங்கள், ஆறுசிரங்கள், ஆறுகரங்கள், பன்னிருகண்கள், சக்தி, அபயம், அட்சமாலே, கத்தி, கேடயம், கோழி இவைகளேக் கரங்களில் கொண்டவர். இவர் தலேநகரின் அபிவிருத்திக்காக நிறுவப்படுவார்.

6. மயூரவாகனர்/ மயூரஸ்தர்:

செந்நிற ஆடை, பால கரண்ட மகுடம், முக்கண்கள், சக்தி, உலக்கை, கட்கம், சக்கரம், பாசம், அபயம் இவை வலப்புறமாகவும், வச்சிரம், வில், கேடயம், மயூரம் (கொடி), அங்குசம், வரதம், இவை இடப்புறமாகவும் கரங்களில் கொண்டவர். முப்புரி நூல் பூண்டவர். இரு சக்திகளுடன் மயில் மேலமர்ந்தவர். கிராமம் முதலானவற்றில் சித்திகள் பெறும் பொருட்டு நிறுவப்படுவர். இவ்வாறு நிறுவப்படும் இடவகை (ஸ்தானம்) வேறுபட்டால் ஸ்கந்தர் ஐவகையாவர். இவ்விதி துவாபரயுகத்துக்குரியது. மற்றவற்றில் எல்லா இடங்களிலும் அ&னவரையும் கொள்க.

சுப்ரபேதம் – படலம் 44ல்:

''இப்போது மேலானவஞன ஸ்கந்தனின் ஸ்தாபனத்தைச் சொல்வேன். அதன்முன் அவன்தோன்றியதைச் சுருங்கச் சொல்லக் கேட்பாயாக''.

தாட்சாயணி தேகத்தை விட்டு ''சதி'' ஹிமவான் மகளாகச் சென்று மலேச்சாரலில் தவம் செய்தாள். அவள் பார்வதி எனப்பட்டாள். நானும் (பார்வதி) யோகம் செய்திருந்தேன். எங்களுடைய இணேவை தேவர்கள் பிரார்த்தித்தனர். (எனவே என்) ரேதஸ் அக்னியால் பெறப்பட்டு சரவணத்தில் விடப்பட்டது. அதஞல் அவன் (முருகன்) ''சரவணபவன்'' எனப்பட்டான்.

''கார்த்திகைப் பெண்களின் பாலுண்டதால் ''கார்த்திகேயன்'' எனப்பட்டான். அறுவரின் பாலுண்ணவேண்டி ''அறுமுகன்'' (ஷடானன்) ஆஞன்.

கோயிலே விதிமுறைப்படி அமைத்து, சிலே, மண், உலோகம் இவற்ருல் நவதால அளவால் பிரதிமை செய்க. இரு கரங்களுடனும் அல்லது நாற்கரங்கள் எண்கரங்கள் இவற்றுடன் செய்க.

''இருகரங்கள்'' – ஒருகரம் தாமரை, மற்றுென்று ஊறுஹஸ்தம். இதில் வேறுவகை – ஒருகரம் தாமரை, மற்றதில் வச்சிரம் அல்லது சக்தி கொண்டதாகச் செய்க.

நாற்கரமாக இருந்தால் – மேற்கூறிய இரண்டுடன் அபயம் வரதம் கொள்க.

எண்கரமாக இருந்தால் – மேற்கூறியவற்றுடன் கட்கம், கேடயம், பாசம், பத்மம் எதிர் எதிராகக் கொள்க.

''ஆசனம்'' (இருக்கை), ஸ்தானம் (நிற்கை), யானம் (செல்கை) என மூவகை நிலே கொள்க. இருக்கை நிலேயில் இரு கரங்களும், நிற்கை நிலேயில் நாற்கரங்களும், செல்கை நிலேயில் எண்கரங்களும் கொள்க.

முன்பு சொன்னபடி செய்யப்பட்ட வித்யை மேதை ஆகிய சக்திகளுடன் அமைக்க. சக்திகள் வெண்மை, பசுமைநிறம் கொண்டவர்கள். இருகைகளுடன் பதுமம் கொண்டவர்கள். அனேத்தணிபூண்டவர்கள்.

குமாரதந்திராகமம் – படலம் 24ல்:

''சித்திரப்பிரதர் '' – நாற்கரங்கள் அல்லது இரு கரங்கள், சாந்தர் (சர்வ) சித்திகளேயும் அருள்பவர், நாற்கரங்கள், அறுகரங்கள், எண்கரங்கள், பன்னிரு கரங்கள் கொண்டு ஐவகை மூர்த்திகள் சொல்லப்படுவர்.

I. இருகரமுடையவர் ஐந்து வகையாக அமைக்கப்படுகிருர்.

- (1) அபயமும் இடையில் வைத்த கரமும் கொண்டவர்.
- (2) தாமரையும் இடையில் வைத்த கரமும் கொண்டவர்.
- (3) தண்டமும் இடையில் வைத்த கரமும் கொண்டவர்.
- (4) சக்தியும், வச்சிரமும் கொண்டவர்.
- (5) வச்சிரமும், கோழியும் கொண்டவர்.

II. நாற்கரமுடையவர் ஏழுவகையாக அமைக்கப்படுகிருர்.

- (1) வச்சிரம், சக்தி, அபயம், வரதம்.
- (2) அபயம், வரதம், ஜெபமால், கமண்டலம்.
- (3) அபயம், குண்டலம், ஜெபமாலே, இடையில் ஊன்றும் கை.
- (4) அபயம், வரதம், கோழி, ஜெபமாலே.
- (5) சக்தி, அபயம், கமண்டலம், இடையில் ஊன்றும் கை.
- (6) கோழி, சக்தி, அபயம், வரதம்.
- (7) அசி (வாள்), கேடயம், அபயம், வரதம்.

III. ஷட்புஜர்

அபயம், கட்கம், சக்தி, வலப்புறமும், கேடயம், ஜபமாலே, கோழி இடப்புறமும் கொள்க.

IV. அஷ்டபுஜர்

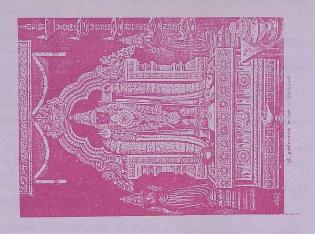
அபயம்,வரதம், வச்சிரம், சக்தி, குறுவாள், கேடயம், அம்பு, வில் இவைகளே எதிர்எதிர்கரங்களில் கொண்டவர்.

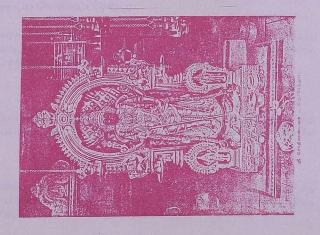
V. துவாதச (துவிஷட்) புஜர் – (இதில் ஆறுவகை)

- (1) வலப்புறம் சக்தி, சரம், குறுவாள், கொடி, கதை, அபயம் (மேல்கீழாக), இடப்புறம் – வச்சிரம், வில், கேடயம், பத்மம், சூலம், வரதம் (மேல்கீழாக அமைக்க).
- (2) சக்தி,அம்பு, குறுவாள், சக்கரம், பாசம், பிரசாரிதம் (அபயம்), வலப்புறம் – இடப்புறமாக சக்கரம்,சங்கம், கோழி, வில், தண்டம், கலப்பை.
- (3) சக்தி உலக்கை, குறுவாள் சக்கரம், பாசம் அபயம் வலத்திலும், வச்சிரம், வில், கொடி,கேடயம், அங்குசம், வரதம் இடத்திலும் அமைக்கவும்.

(4) சக்தி, குறுவாள், கொடி, தாமரை, கோழி, பிராசம், தண்டம், வரதம், அபயம், வில், பாணம், மழு கொண்ட ரூபம்.

(5) வச்சிரம், சக்தி, தண்டம், சக்கரம், பாசம், அங்குசம், கதை, சூலம், சக்கரம், பத்மம், அபயம், வரதம்.

(6) சக்தி, சர்மம், அசி, சூலம், அம்பு, அபயம், வில், சக்கரம், பாசம், கோழி அல்லது கதை, வரதம்.

இவ்வாறமைக்கையில் ஒரு முகமுடையவராகவோ அறுமுக முடையவராகவோ செய்க.

சண்முகர், சாந்தர், முகந்தோறும் முக்கண்ணர், குங்குமநிறம், அளேத்தணிகளும் கொண்டவர். பன்னிருகையர்.

இவர் ஆசனர் (இருப்பவர் – அமர்ந்தவர்), ஸ்தானகர் (நின்றவர்), யானகர் (செல்பவர்) என மூவகைப்படுவர்.

இருகை மூர்த்தங்கள் ஆசனராகவும், நாற்கரமூர்த்தங்கள் நின்றவராகவும், ஆறு எட்டு பன்னிருகரமுடையவர்யானகராகவும் கொள்க.

மேலும் ஆசனர் யோக பேரர் எனவும், ஸ்தானகர் போகபேரர் எனவும், மற்ற ஆறுகரங்கள், எண்கரங்கள், பன்னிரு கரங்கள் (வேக) யானகீபரர் எனவும் கூறப்படுவர்.

ஆசனர் சாத்வீகர் எனவும், ஸ்தானகர் ராஜசர் எனவும், யானர் தாமசர் எனவும் அர்ச்சஞ விதியில் கொள்க.

ஸ்கந்தரை – பொன்னிறம், சிவப்பு, சியாமம் (பசுமை) ஆகிய நிறங்களுடையவராகவும், பத்மம், மயூரம், யா?ன இவற்றில் ஒன்றில் அமர்ந்தவராகவும், ஒன்று அல்லது இருதேவிகளுடன் கூடியவராயும் அல்லது தனித்தவராயும், உபவீதம், சன்னவீரம்,நூவுரமணிந்த பாதம், சுருள்குழை அல்லது பலவகை காதணிகளில் ஒருவகையை அணிந்தவராயும், யௌவனராயும், புன்னகையுடையராயும், ஒளிர்மேனியும், பால்முகமும், குளிர்பார்வையும், கரண்ட மகுடம் உடையராயும், அ?னத்திலக்கணங் கொண்டவராயும் அமைக்க. சக்திகளில்லாது தனித்தவராய் யோக பேரரை அமைக்க.

தேவியர் அமைப்பு சொல்லப்படுகிறது:

(சுவாமியின்) காது அடி அளவு அல்லது முகவாய் முடிவளவு அல்லது கன்னத்தின் அடி (தாடை) அளவு, அல்லது கழுத்தளவு, அல்லது தோளளவு, அல்லது மார்பு நடு அளவு உயரம் கொள்க. மத்திம தசதால அளவு கொள்க.

மகாவள்ளி:

சியாமநிறம், புன்னகை முகம், ஊன்றி நேர் நின்ற வலப்பாதம், சிறிது வளேந்த இடப்பாதம், இடக்கரத்தில் தாமரை, வலக்கரம் தொங்கும் நிலேயில் அமைக்க.

தேவசேன:

சிவப்பு நிறம், புன்னகை முகம், ஊன்றி நேர் நின்ற இடப்பாதம், சிறிது வளேந்த வலப்பாதம், வலக்கரத்தில் குவீளமலர், இடக்கரம் தொங்கவிட்டநிலே. (இது விசுவாமித்திரர்க்குச் சொல்லியதாக அமைகிறது). சில்பரத்னம் – படலம் 25ல்:

ஷண்முக மூர்த்தியை மயூரவாகனராக அமைக்க. இளஞ்சூரியனெத்த நிறமும் குழந்தைகட்குரிய லட்சணமும் கொண்டவராயமைக்க. கேடகத்தில் அமர்ந்தவராகச் செய்கையில் பன்னிரு கரங்களும் கல்வடத்தில் (தனித்து) நாற்கரமும் கொண்டவராய் குமாரரை அமைக்க. சிறுகிராமங்களிலும், காட்டிலும் இருகரங்களே உடையவராய் லட்சணங்களுடன் அமைக்க.

பிருகத்சம்ஹிதை – அத்தியாயம் 18ல்:

ஸ்கந்தர், குமரஉருவம், சக்திதரர், கோழிக்கொடி உடையோன் (பர்ஹி – கோழி உருக்கொண்ட அக்கினி).

விஷ்ணு தர்மோத்தரம்:

மயிலின் தோகையால் அழகு பெறுபவன் (அல்லது நீலமணியைக் கழுத்திலணிந்தவன்). சிவப்பு வண்ண ஆடை அணிந்தவன். மயிலூர்பவன், கோழியும் மணியும் வலக்கரங்களிலும், வெற்றிக் கொடியும் சக்தியும் இடக்கரங்களிலும் கொண்டவராக குமாரரை (ஷண்முகரை) அமைக்க.

பூர்வகாரணுகமம் – படலம் 13ல்:

சிறுநகர், புறநகர், பெருநகர் ஆகியவற்றில் பன்னிரு கரங்களேயுடையவராய் குகர் அமைக்கப்படுகிருர். சிவந்த ஆடையர். குளிர் பார்வையுடையவர். மயிற்ரேகை பின்புறம் அமர்ந்த இளமைக் கோலம், இளஞ்சூரியனொத்த மேனி, சக்தி, ஒளிவீசும் கட்கம், சக்கரம், பாசம், முசலம், அபயம் ஆகியன – வலப்புறத்திலும், கோழிக்கொடி, கேடயம், வில் அம்பு, பதாகை, மயிற்பீலி, தர்ச்சனி முத்திரை இவை இடப்புறத்திலும் கொள்க.

சக்தி, அபயம், கூர்வாள், அக்கமாலே, கோழிக்கொடி, கேடயம் – இவைகள் ஆறு கரமூர்த்திக்கும், கூர்வாள், கேடயம், சக்தி, கோழி – ஆகியவை நாற்கரமூர்த்திக்கும் கொள்க. ஒருமுகமுடையவராயும் குங்கும நிறமுடையவராயும் கொள்க.

மயூரவாகனராய், இருகரங்கொண்டவராய் எங்கும் செல்பவராய், வேலுடையவராய், கட்டியகுழலுடையவராய் மிக அழகியராம் சுப்பிரமணியரைக் கொள்க. இவ்வாறு ஸ்கந்தரின் உருவமைதி சொல்லப்பட்டது.

7. சக்திதரர் (குமாரதந்திரம் – படலம் 2ல்)

ஒருமுகம், இருதோள்கள், வலக்கரத்தில் இச்சா, கிரியா, ஞானசக்தி ரூபமாம் சக்தியும், இடக்கரத்தில் – வச்சிரமும் கொண்டவர்.

8. ஞானசக்தி சுப்பிரமணியர்: (ஸ்ரீதத்வ நிதி)

ஒருமுகர், இரு கண்ணுடையார், சடாமகுடம் பொன்னில் மணிபதித்த கிரீடமும் உடையர், வெண்ணிறத்தர், வெள்ளெருக்கு மாஃல உடையர், வெண்ணிற நூலுடையர், சிறந்த சந்தனம் பூசிய மேனியுடையர். சிவசக்தி ஞானச் சேர்க்கையாம் ஞான சக்தியே உடலாய்க் கொண்டார். நாற்கரங்களில் – வச்சிரம், சக்தி, குக்குடம், அபயம் கொண்டவர்.

9. ஸ்கந்தர்: (குமாரதந்திரம் – படலம் 2ல்)

வணங்குவோர்க்கு கற்பகத் தருவாவார், செந்தாமரை மேனியர், எங்கும் நிறைந்தவர், பற்றுக்கோடற்றவர், காத்யாயனியின் திருமகஞர், இடக் கரத்தை இடையில் சேர்த்தவர், வலக்கரத்தில் கௌபீனம் கட்டிய தண்டி2னக் கொண்டவர். இவ்வாருனஸ்கந்தரைநான் வணங்குகின்றேன்.

10. ஸ்கந்த சுப்பிரமணியர்: (ஸ்ரீ தத்வ நிதி)

நாற்கரம், இருகண், வெண்தாமரையாசனம், கோழி,அபயம், வச்சிரம், வரதம் கொண்ட கரங்களேயுடையவர். சிறிதே சடையிற் சுற்றிய மலர் மாலேகளால் சூழ்ந்தவர். மேகலேயை அணிந்ததோடு மணிகளாலான அணிகளேப் புனேந்தவர். புகை நிறத்தர், ஒளிவட்டத்திடை நின்றவர் என கந்தரைக் கொள்க.

11. சேஞபதி: (குமாரதந்திரம் – படலம் 2ல்*)*

ஆதித்தஃன ஒத்து ஒளிர்மேனி, பன்னிரு கண்கள், ஆறுமுகர், புன்னகையோடு கூடிய ஒசிந்த மேனியராய் மலர்க்கரத்தராயுள்ள சக்திகளிருவர் தழுவர். அபயம், கேடயம், திரிசூலம், அசி, வச்சிரம், சக்தி, கதை, கோழி, தாமரை, வரதம் ஆகியன கொண்டு விளங்குபவர்.

ஸ்ரீதத்வ நிதியில்:

ஒருமுகம், முக்கண், சங்கம், சக்கரம், வரதம், அபயம் தரித்த கரங்கள். சிறந்த சாந்துப்பூச்சு, பசும்பொன்னிறம், வெண்முப்புரிநூல், புன்னகையால் அழகுள்ள முகம், செய்கை, செய்யாமை, வேருென்று செய்கை எனும் தலேமை படைத்தார் என தேவசேஞபதியை வணங்குகின்றேன். 12. சுப்ரமணியர்: (சுமாரதந்திரம் படலம் – 2ல்)

சிந்தூரச் செம்மேனி, முழுமதி முகம், கேயூரம், ஹாரம், முதலிய பல அணிகள் புளேமேனியர். வானுலகம் தரும் வண்மையோடு தாமரை, அபயம், சக்தி, கோழி தரித்தவர். செவ்வொளி வட்டம் உமிழ்மேனி, அச்சந்தவிர்த்து ஆறும் தன்மையருள் வணங்குவார் சுப்பிரமணியரைப் போற்றி வணங்குகின்றேன்.

ஒருமுகம், இருதோள், இடையூன்றும் இடக்கரம், அபயம் கொண்ட வலக்கரம், இளஞ்சூரியணெக்க ஒளிர் திருமேனிகொள் சுப்பிரமணியரைப்போற்றி வணங்குகின்றேன்.

13. சரவணபவன்: (குமாரதந்திரம் – படலம் 2ல்)

நல்லோர் வணங்கும் ஆறுமுகர், பொன்னிறத்தர், சௌம்யர், பன்னிரு கண்ணர், தேவர் கூட்டங்களால் வணங்கப்பட்டவர். சக்தி, மணி, கொடி, தாமரை, கோழி, பாசம், தண்டம், மழு, பாணம், வில், வரதம், அபயம் தரித்த சரவணபவரை தியானிக்கின்றேன். (தியானத்தில் உருவாக்குகின்றேன்).

ஸ்ரீதத்வ நிதியில்:

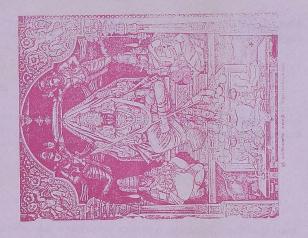
ஆறுகரத்தர், ஒருமுகர், இளஞாயிறு ஒக்க ஒளிர்பவர். அஃனத்தணி பூண்டவர். சிம்மவாகனமுடையவர். முக்கண்ணர், நீறுபூசியிதிருமேனி, மலரம்பு, கரும்புவில், குறுவாள், கேடயம், வச்சிரம், கோழிக்கொடி கொண்டவர், செம்மேனியர் என சரவணபவர் கூறப்படுகிருர்.

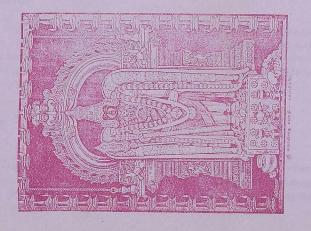
14. கார்த்திகேயர்: (குமாரதந்திரம் படலம் 2ல்)

நல்லோரால் வணங்கப்படுபவரும், இளஞ்சூரியினுத்த மேனியரும், தாமரை மலரன்ன முகங்கொண்டவரும், வரதம், குலிசம், கேடயம் – இவை இடப்புறத்தும், அபயம், சக்தி, குறுவாள் – வலப்புறத்தும் கொண்டவருமான கார்த்திகேயரை வணங்குகின்றேன்.

ஸ்ரீதத்வ நிதியில்:

செம்மேனியர், இளஞாயிருெப்பநின்ற ஒளி சிவகுமாரர், முக்கண்ணர், பத்து கரத்தர், சிரசில் வில்வம் சூடியவர், அனேத்தணி புனேந்தவர், மயிலேறி, சக்தி, சூலம், சக்கரம், அங்குசம், அபயம் ஆகியனவற்றை வலக்கரங்களிலும், வரதம், தோமரம், பாசம், சங்கு, வச்சிரம் ஆகியனவற்றை இடக்கரங்களிலும் கொண்டவருமான கார்த்திகேயரை வணங்குகின்றேன்.

15. குமாரர்: (குமாரதந்திரம் – படலம் 2ல்)

வலப்புறத்தே கூர்மிகு சத்தியும், அசியும் கொண்டு, இடத்தில் கோழியும் கேடயமும் தாங்கிகுளிர்கண்ணுடைமுழுமதி முகமும் கொண்டு என்றும் மங்களமே தரும் உம்மை குமாரர் என அழைப்பேன்.

ஸ்ரீதத்வ நிதியில்:

நாற்கரம், ஒருமுகர், கரண்டமகுடம் கொண்டவர். சக்தி, அபயம் வலக்கரங்களிலும், வரதம், வச்சிரம் இடக்கரங்களிலும் தாமரைமாலேயைக் கழுத்தில் அணிந்தவரும், பாலஸ்வரூபரான குமாரரை வணங்குகின்றேன்.

16. ஷண்முகர்: (குமாரதந்திரம் – படலம் 2ல்)

சிந்தூரமொத்த காந்தியார், சரவணத் துதித்தார், மயிலேறியவர், ஆறுமுகத்தர், தேவர்களேச் சேனேயாக உடையவர். திருமாலின் பெண்களே மணந்தவர், பன்னிரு கண்களேக் கொண்டவர். சக்தி, பாணம், கூர்வாள், கொடி, கதை, அபயம் வலப்புறத்தும், வில், தாமரை, வச்சிரம், கடகம் (வரதம்), சூலம் இடப்புறத்தும் தரித்தவரை வணங்குகின்றேன்.

ஸ்ரீதத்வ நிதியில்:

சக்தி, சரம், குறுவாள், சக்கரம், பாசம், அபயம், கோழி, வில், கேடயம், சங்கு கலப்பை, வரதம் தரித்தவர். மயில்வாகனமுடையவர். அ?னத்திலக்கணங்களும் கொண்டவர். ஐயை, விஜயை எனும் தேவியரை இருபுறங்களிலும் கொண்டவர். அ?னத்தணிகளும் பு?னந்து அ?னத்து அலங்காரங்களும் கொண்டவர். செம்மேனியுடையவர்.

17. தாரகாரி: (குமார தந்திரம் – படலம் 2ல்)

வரதம், அங்குசம், கொடி, கடகம், வச்சிரம், அபயம், பாசம், சக்கரம், கட்கம், முசலம், சத்தி வரதம் ஆகியவைகளே பன்னிரு கரங்களில் கொண்டவரும், கோடி சூரிய ஒளி கொண்டவரும், பிறப்பின் அழிவுக்கு காரணமானவருமான தாரகாரியை வணங்குவோம்.

ஸ்ரீதத்வநிதியில்:

ஒருமுகம், முக்கண், யானேமேலேறியவர், வச்சிரம், அபயம், குறுவாள், சக்தி இவை வலத்தும், கேடயம் ஜபமாலே, கோழி, வரதம் இவை இடத்தும் கொண்டவர் தாரகாரி எனப்படுவார்.

18. சேஞனி: (குமாரதந்திரம் – படலம் 2ல்)

அபயம், அசி, சக்கரம், அங்குசம், சக்தி சூலம், வரதம், குலிசம், பாசம், பத்மம், தண்டம், கதை இவற்றைத் தரித்தவரும், இருபுறமுமாய் விரிந்த பன்னிரு கரங்களும், பன்னிரு கண்களும் (ஆறுமுகமும்) கொண்ட சேனுனியை வணங்குகின்றேன்.

19. பிரம்ம சாஸ்தா:

இடக்கரமிரண்டிலும் வரமும், குண்டிகையும், வலக்கரங்களில் – ஜபமாலேயும் அபயமும் தரித்தவரும் ஆன விசாகனே வள்ளியோடு கூடியவராயும் தாமரைக் கண்களேயுடையவராயும் ஒருமுகம் உடையவராயும், பிரம்மலே ஆள்பவராயும் கொண்டு வணங்குகின்றேம்.

20. வள்ளி கல்யாணசுந்தரர்:

இரு கரங்களில் ஜெபமாலேயும் அபயமும் கொண்டவரும், குண்டிகை, சுரோணிபந்தம் இவற்றை இடப்புறத்துக் கரங்களில் கொண்டவரும், வலப்புறத்தே பிரமன் அமர்ந்து கையில் ஸ்ருவம் தரித்து ஓமம் செய்பவரொடும், இடப்புறத்தே நீர்க்கமண்டலம் கொண்டு அணேத்தணிகளும் பூண்ட திருமாலொடு கூடியவரும், அணேத்து தேவர்களாலும் துதிக்கப்படுபவருமான வள்ளி கல்யாண சுந்தரமூர்த்தியை (அடைக்கலம்) கொள்கிறேன். முருகன் செந்நிறம், வள்ளியம்மை கருநிறம்.

21. பாலசுவாமி:

- (1) வலக்கரத்தில் தாமரையும், இடக்கரம் இடையில் ஊன்றி நின்றவரும், ஒருமுகங் கொண்டவரும், தாமரைபோல் அழகிய நிறமும், பால உருவமும்,வளருருவும், உயர்ந்த தோள்கள் கொண்டவரும் பாலருமான வரை வணங்குகின்றேன்.
- (2) ஒருமுகம், இருகண்கள், இருகரங்களிலும் இரு தாமரைகள், அன்பர்வேண்டுவதைத் தரும் வண்மை, பாலரூபர், சூரியனுத்த ஒளிர்மேனியர் ஆகிய பாலரை வணங்குகின்றேன்.

22. கிரௌஞ்சபேதர்: (குமாரதந்திரம் – படலம் 2ல்)

(1) தாமரையொத்த முகமுடையவரும், அபயம், கூர்மையான கிருபாணம், சக்தி, பாணம் இவைகளே வலக்கரங்களிலும் வரதம், குலிசம், வில், கேடயம் இடக்கரத்திலும் தரித்து எண்கரம் கொண்டவரும் தேவசேபைதியுமான கிரௌஞ்சபேதரை துதிக்கின்றேன்.

ஸ்ரீதத்வ நிதியில்:

(2) நாற்கரத்தர், முக்கண்ணர், சிங்காசனத்தமர்ந்தவர், வரதம், அபயம், புஷ்பபாணம், கரும்புவில் தரித்தவர், மயில்வாகனர், அனேவரையும் காப்பவர். சிரௌஞ்ச மலேயைப் பிளந்தவர் எனும் செந்நிற மேனியர்.

23. சிகிவாகனர்: (குமாரதந்திரம் – படலம் 2ல்)

- (1) மின்ணெளி ஒப்ப ஒளிர்பவரும், ஒருமுகங் கொண்டவரும், வச்சிரம், சக்தி, வரதம், அபயம் தரித்தவரும், ருத்ரனில்தோன்றயவரும், அமரர் பகை அழிப்பவரும், நன்மையே தருபவருமான சிகிவாகனரை வணங்குகின்றேன்.
- (2) குங்குமப்பூ என ஒளிர்பவரும், அதி சிவந்த மேனியரும், குங்குமம் என ஒளிரும் ஆறுமுகரும், பன்னிரு கண்ணரும் யௌவனருமான சிகிவாகனரை வணங்குகின்றேன்.
- (3) நாற்கரத்தரும், அழகிய உருவினரும், முப்புரி நூலணிந்தவரும், வரதம், அபயம், கமண்டலம், ஜபமாலே, கொண்டவரும், மணிகள் பதித்த குழை கொண்டவரும், கண்ட மகுடம் கொண்டவரும், ஹாரம், கேயூரம், கடகம் மற்றும் இடைக்கச்சையினேக் கொண்டவர். மேலும் இரத்தினங்கள் பதித்த இலேகள் போன்ற அணிகள் கொண்டவரும், பாதங்களில் நூபுரமும், அந்தந்த இடங்கட்கேற்ப அணிகளும், அலேத்திலக்கணங்களும் கொண்டவரும், அமரர்களால் தொழப்படுபவரும், நவவீரர்களால் குழப்பட்டவரும், மகாவள்ளி, தேவசேனயுடன் கூடியவராயும், சங்கரரின் குமாரருமான குமாரரை இவ்வுருவத்துடன் அனேத்துலக நன்மையின் பொருட்டு பூசிக்க.
- (4) நாற்கரத்தர், பால உருவினர், பொன்னிற ஒளி கொண்டவர், சக்தி, கோழிக்கொடி, அபயம் வரதங்கொண்ட ஸ்கந்தரை வணங்குகின்றேன்.
- (5) மின்ணெளி என ஒளிர்பவரும், பன்னிரு கையரும், சூரியினைப்ப ஒளிர்கண்ணரும், சக்தி, சரம், கட்கம், அபயம், கொடி, கதை ஆகியன வலத்திலும் வில், குலிசம், தாமரை, வரதம், சூலம், கேடயம் ஆகியன இடத்திலும் கொண்டு விளங்கும் ஷண்முகருக்கு வணக்கம்.

- (6) ஆறமுகரும், மயில்வாகனரும், முக்கண்ணரும், சிவந்த ஆடையணிந்தவரும், சக்தி, தோல், கட்கம், சூலம், அம்பு, அபயம் (வலத்தும்) வில் சக்கரம், பாசம், கோழிக்கொடி, அங்குசம், வரதம் (இடத்தும்) கொண்டவரும், விரும்பியதைத் தருபவரும், தேவர்களால் வணங்கப்பட்டவருமான கந்தரைத் தியானிக்க.
- (7) அனேத்துலகத்திலும் உள்ள இருளேப்போக்கும் கோடி சூரிய ஒளிக்கிரணங்களே வீசுபவரும், பூமியில் ஊன்றிய ஒருமுனேயை உடைய வில்லேயும் சரத்தையும் கொண்டஊர்த்துவகாயரும், மற்றக் கரங்களால் குலிசம், சக்தி, தாமரை, ஜபமாலேகளேத் தரிப்பவரும் அனேத்து அலங்காரங்களும் கொண்டவரும், அமரருலகைக்காப்பவருமான பாகுலேயரை வணங்குகின்றேன்.

ஸ்ரீதத்வ நிதியில்:

(8) சிவந்த நிறமுள்ளவரும், ஒருமுகரும், முக்கண்ணரும், அபயம், வரதம், பாசம், அங்குசம் கொண்டவரும், ஒளிரும் முடித்த சடைகொண்டவரும், இந்திர நீலம் என்னும் ரதத்தில் ஏறியவரும், செங்குவளே மலரொப்ப ஒளிர்பவரும், பதினைகு புவனங்களேயும் தனதாகக் கொண்டவருமான சிகிவாகனரை பூசிக்க.

24. அக்னிஜாத சுப்ரமணியர்:

இருமுகங்கொண்டவர், நீலநிறத்தர், எண்கரத்தர், கருத்த கழுத்தர், சுருவம், ஜபமாஃ, குறுவாள், ஸ்வஸ்திகம் ஆகியன வலக்கரங்களிலும், கோழி, கேடயம், வச்சிரம், நெய்பாத்திரம் ஆகியன இடக்கரங்களிலும் கொண்டு அக்னிஹோத்ர விதியை நடத்துபவருமான அக்னிஜாதஸ்வரூபரை வணங்குகின்றேன்.

25. சௌரபேய சுப்ரமணியர்:

நான்முகம், எண்கரங்கள், எண்கண்கள், தாமரையில் அமர்ந்தவர், வளேந்த இடப்பாதம், ஊன்றி நின்ற வலப்பாதம், சக்தி, உத்பலம், மலரம்பு, அபயம் வலத்தும், – வச்சிரம், கரும்புவில், சூலம், வரதம் இடத்தும் கொண்டும், புன்னேநிறமும் செந்தாமரைநிற உடலும் கொண்டது சௌரபேயஸ்வரூபமாகும்.

26. காங்கேய சுப்ரமணியர்:

ஒருமுகம், முக்கண், குங்குமப்பூ நிறம், கரண்டமகுடம் கொண்டவர். கோழிக்கொடி தரித்தவர். நீலோத்பலம் கொண்டவர். பரசு, பூர்ணகும்பம் வலக்கரத்தில் தரித்தவர். அழிவற்றவர் மகரத்தின் மேல் அமர்ந்தவர். இடது கரத்தில் அரணிகட்டையும் கோழியும் கொண்டவர். இவ்வுரு கொண்ட (பாதிரி, புன்ணே நிறம்) காங்கேயரை வணங்குகின்றேன்.

27. குக சுப்ரமணியர்:

நாற்கரத்தர், முக்கண்ணர், பொன்னில் பதித்த மணி கொண்ட கிரீடத்தர். சூலம், வச்சிரம், வரம், அபயம் கொண்டவரும் வெள்ளுடை அணிந்தவரும், எல்லோரையும் காப்பதில் ஊக்கமுள்ளவரும், இடப்புறம் தமது தேவியுடனும் கூடியவரும் ஆன குகரின் திருவடித் தாமரைக≀ளத் தியானித்து சரணடைகிறேன். இவர் பசும்பொன்னிறத்தர்.

28. பிரம்மசாரி:

செந்நிறத்தர், இரு கண்ணர், இரு கரத்தர், இளஞாயிருெத்தவர். தனித் தலேமை பூண்டவர். வலத்தில் தண்டமும் வச்சிரமொத்த இடக்கரத்தை தொடையிலும் கொண்டவர். வலப்பாதம் நேராயும், சிறிது வளேந்த இடப்பாதமும் கொண்டவர். சிகை, முப்புரிநூல், முஞ்சிப்புல்லாலான அரைஞாண், கௌபீனம் (கோவணம்) தரித்தவர். மேகலேமீது இடைக்கச்சு தரித்தவர். செந்தாமரையில் நின்றவர். ஒளிமேனியர் ஆகிய பிரம்மசாரியாம் இறைவரை வணங்குகின்றேன்.

29. தேசிக சுப்ரமணியர்:

ஆறுகரத்தர், செந்நிறத்தர், ஒருமுகத்தர், கரண்ட மகுடம் சூடியவர். வரதம், அபயம், தாமரை, ஜபமாலே, இருகரங்களால் தாங்கிய சக்தியினேக் கொண்டவர். இவ்வாறு பரசிவனின் குருவான தேவினத் தியானிக்க.

முருகன் தேவிகள்: (குமாரதந்திரம்)

்டூதேவிமார்கள் இருவரும் இரண்டு கண்களும், இரண்டு கைகளும், ஒரு முகமும் உடையவர்கள். வலப்பக்கத்தில் தாமரை ஏந்திய கரத்துடன் கருநிறமுடைய வள்ளியும், இடப்பக்கத்தில் கருங்குவ≀ளப்பூ ஏந்திய தெய்வயா≀னயும் இருப்பர்.

வள்ளியம்மை கருநிறமும் புன்முறுவல்பூத்த முகமும் உடையராய் வலது காலே நேராக ஊன்றி இடதுகாலே வளேத்து இருப்பர். இடக்கையில் தாமரையைப் பிடித்துக் கொண்டு வலது கையைத் தொங்கவிட்டிருப்பர். தெய்வயானேயம்மையார் சிவப்பு நிறத்துடன் புன்முறுவல் பூத்த முகத்துடன் இடக்காலேயூன்றி வலக்காலேச் சிறிது வளேத்து, வலது கையில் கருங்குவளே ஏந்தி இடது கையைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருப்பர்.

[்]இனப்பகுதி தேவநாகரி லிபி – பிரதிமாலட்சணத்தில் விடுபட்டமையால் ஆதீன வெளியீடு ''முருகன்''நூலிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது)

சுப்ரமணிய துவார பாலகர்: (குமாரதந்திரம் – படலம் 42ல்)

வலத்தில் நிற்பவர் ''சுதேகர்'', இடப்புறத்தில் ''சுமுகர்''. இவர்கள் சிவப்பு, கருமை நிறமுடையவர்கள். ஒரு முகமுடையர், இரு கரமுடையராயின் கதையும் அபயமும் கொண்டவர்கள். நாற்கரங்களாயின் மேற்கரங்களில் வச்சிரமும், சக்தியும் கொண்டவர்கள். அனேத்தணிகளும் அணிந்தவர்கள். இவர்கள் குக மூர்த்தியின் வாயிற்காப்பாளராவர்.

30. சுமித்திரர்: ்(சுமித்திரசண்டர்)

சுமித்திரரின் தோற்றத்தையும் ஸ்தாபனத்தையும் சொல்வோம். வசிஷ்ட கோத்ரத்தில் சுவர்ணுட்சபுத்திரனுய் காசியில் பிறந்து வசித்தார். விதிப்படி முன்று பிறவிகளில் ஸ்கந்தரை உபாசித்த பலனுல் சேனுனியால் சுமித்திரர் என அழைத்து அவரின் சாமீபத்தையும் கணத்தலேமையும் தரப்பெற்றவர்.

உத்தம நவதால அளவால் சுமித்திரர் செய்யப்படவேண்டும். இரு கண்கள், இருகரம் சிவப்பு, அழகுமுகம், நல்இளமை, வலக்கரத்தில் சக்தி, இடக்கரம் இடுப்பில் ஊன்றியது. சோதிவீசும் தலேமுடி, அழகிய முகத்தில் அழகிய பற்கள், சிரசில் கரண்ட மகுடம் அல்லது சடைமுடிக் கொள்க. அனேத்தணிகள் பூண்டவர். முப்புரிநூல்கொண்டு பத்மபீடத்தில் நின்றவராகவோ, அமர்ந்தவராகவோ கொள்க. இவ்வாறு குகரால் சுமித்திரரின் ரூபம் முன்னைல் விசுவாமித்திரருக்குச் சொல்லப்பட்டது.

🗘 ''சண்டேசுவரர்'' எனும் ஆதீன வெளியீட்டில் ''சுமித்திர சண்டர்'' பற்றிய செய்தி விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

Published By

THIRUVAVADUTHURAI ADHEENAM

Saraswathi Mahal Library & Research Centre THIRUVAVADUTHURAI - 609 803 TAMIL NADU.